

உலக நாகரீகங்களின் வரலாறு (இந்தியா தவிர)

நூலாசிரியர்

முனைவர் .ரெ. செல்வராசு

இணைப் பேராசிரியர், வரலாற்று துறைத் தலைவர்,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்.

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி - தமிழ்நாடு.

டிசம்பர் - 2023

பாடத்திட்டம்

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப.எண்
1	முதல்	அறிமுகம் - நாகரீகத்தின் வரையறை - கலாசாரம் மற்றும் நாகரீகம் ஒப்பிடுதல் - நாகரீகம் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி - வரலாற்றிற்கு முந்தைய கலாசாரம் - பழங்கால மற்றும் கற்கால கலாச்சாரம் - ஆறுகள் - வளங்கள் மற்றும் நாகரீகங்கள்.	1 - 14
2	இரண்டு	சுற்றுசூழலின் பங்கு - எழுத்தின் கண்டுபிடிப்பு - மெசபடோமியா நாகரீகம் - சுமேரிய - பாபிலோனிய ஹமுராபியின் வாழ்க்கை - ஹாசைத் - எகிப்திய மற்றும் பார்வோன்களின் காலம் - ஹிட்டிதர்களின் எழுச்சி மற்றும் மகத்துவம் - பேரரசுகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் கலாச்சாரங்களின் வாழ்வு.	15 - 65
3	மூன்று	யூத மதத்தின் பரிணாமம் - ஆசிரியாவின் சக்தி - அசிரிய ஆட்சி மற்றும் கலாச்சாரம் - கல்தேயன் பாபிலோனியா - பெர்சியாவின் எழுச்சி - மேதியர் மற்றும் பெர்சியர்களின் வருகை - ஜரதுஸ்ட்ரா - பெர்சியாவின் உலகப் பேரரசு.	66 - 98
4	நான்கு	சீனாவின் கிலாசிக்கல் காலம் - சோவ் வம்சம் - கன்பூசியஸ் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள் - ஹான் வம்சத்தின் மகிமை - உலகத்திற்கான பங்களிப்பு - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி - மதம் மற்றும் அறிவியல் - ஜப்பானிய நாகரீகம் மற்றும் கலாசாரம் - மாயா, ஆஸ்டெக் மற்றும் இன்கா நாகரீகங்கள்.	99 - 127
5	ஐந்து	கிரேக்க நாகரீகம் - மினோவான்கள் மற்றும் மைசீனியர்கள் - ஹோமர் - வீர கடந்த காலம் - போலிஸ் - ஸ்பார்ட - ஏதென்ஸ் - பெரிக்கில்ஸ் காலம் - ஹெலனிக் நாகரீகம் - கிரேக்கர்களின் மற்றும் கிழக்கின் பிறப்பு - ஹெலனிக் மதம், அறிவியல் மற்றும் தத்துவம் - ரோமன் குடியரசு - பாக்ஸ் ரோமானா - அகஸ்டசின் கீழ் நிர்வாகம் மற்றும் விரிவாக்கம்.	128 - 170
கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்			171

இயல் – முதல்

குறிக்கோள்கள்

- கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரீகம் பற்றிய கருத்துக்களை ஆய்வு செய்யக.
- நாகரிகங்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களை புரிந்து கொள்ள.
- ஆறுகள், வளங்கள் மற்றும் நாகரிகங்கள் பற்றிய கருத்தை ஆய்வு செய்ய.

முன்னுரை

நாகரிகம் என்பது ஒரு நாட்டின் உடல் என்றால் அந்நாட்டின் உயிர் அதன் பண்பாடேயாகும். ஒரு நாடு ஏற்றம் கொண்டதா பெருமை வாய்ந்ததா, புகழ்மிக்கதா என்பதைக் கண்டறிய இரண்டு தன்மைகளை அளவுகோல்களாகக் கொண்டு அறிஞர்கள் சொல்கின்றனர். அவை பண்பாடு? நாகரிகம் என்பன. நாகரிகம் என்பது மனிதனின் புறத்தோற்றப் பொலிவை, புறவளர்ச்சியைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் தன்மையாகும். மனிதனின் புறமாக விளங்கும் உடலைச் சார்ந்து, பின்பு அவ்வுடல் இயங்கும் உலகைச் சார்ந்து உருப்பெற்றெழுந்து, வரலாற்றிற்கு முந்திய காலத்தில், மனிதன் விலங்கு போன்று வாழ்ந்து வந்தான். அந்நிலையில் அவன் பல்வேறு தொல்லை களைக்களைந்து வாழவேண்டிய நிலையில் இருந்தான். அவனுக்கு அப்போது மனவளர்ச்சியோ அறிவு வளர்ச்சியோ இல்லை. அவன் படிப்படியாக முன்னேறத் தலைப்பட்டான். கல்லுக்கும் பதில் உலோகத்தைப் பயன்படுத்திக் கருவிகள் செய்யத் தொடங்கினான். ஒரு நிலை வந்தவுடன் வேளாண்மை செய்ய, வீடுகட்ட, துணிநெய்ய, ஆடுமாடு வளர்க்கக்கூடிய ஆற்றலைப் ஏற்றுப் படிப்படியாகப் பொருளாதாரத் துறையில் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டான். இவைகளை எண்ணிப்பார்த்து இன்றைய மனிதன் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மனிதனைப் போன்று அநாகரிகமாக இல்லாது உயர்ந்த நாகரிகத்தைப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுகிறோம்.

அன்றாட தேவைகளையும், பொருளாதார வளர்ச்சியையும் நிறைவு செய்து கொள்வதற்கென னித இனம் செய்யும் செயல்களையும் பணிகளையும் நாகரிகம் என்ற சொல் குறிக்கின்றது. நாகரிகம் என்ற சொல் நகர் என்னும் சொல்லடியாகப் பிறப்பது, நகர் அகம் நகரம், நகரிகம் -- காகரிகம். சிற்றூர் மக்களினும் நகர மக்கள் புறவாழ்விற்குரிய வசதிகள் அனைத்தும் பெற்று விளங்குபவர்கள். மேலும் நாகரிகம் நகரும்- தன்மையுடையது: புறவளர்ச்சிக்குரிய கருவிகளிலும்; கட்டட அமைப்புகளிலும், பிற முறைகளிலும் நாளுக்கு நாள் மாறும் தன்மையைக் காண முடிகிறது. ஆகவே நாகரிகம் மாறும் தன்மையது.

கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடு

நாம் வாழும் சமூகம், அறியக்கூடிய பண்புகளைக் கொண்ட மக்களால் ஆனது. குழுக்கள் அல்லது சமூகங்கள் சில கலாச்சாரம் மற்றும் கரிகத்துடன் தொடர்புடையவை. கலாச்சாரம் என்பது குழுக்களின் நடத்தை முறை மற்றும் நாகரிகத்தின் ஒரு பகுதியாகும். நாகரிகம் என்பது ஒரு பரந்த மற்றும் சிக்கலான கருத்தாகும், இதில் பெரிய மக்கள் கூட்டங்கள் தோன்றின. கலாச்சாரமும் நாகரிகமும் இணைந்து வாழ்கின்றன மற்றும் ஒரே நேரத்தில் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன. கலாச்சாரம் அல்லது நாகரிகத்தின் மாற்றம் மற்றொன்றில்

முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. வலுவான கலாச்சாரங்கள் மூலம் நாகரிகங்கள் வீழ்ச்சியிலிருந்து அல்லது தோல்வியிலிருந்து காப்பாற்றப்படலாம். மேலும், கலாச்சாரம் புதிய உயரங்களை அடைகிறது, மேலும் மனித சமுதாயத்தின் மேம்பட்ட நிலை நாகரிகத்தின் மூலம் அடையப்படுகிறது.

தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்படும் ஒரு குழுவின் வாழ்க்கை முறை அந்தக் குறிப்பிட்ட குழுவின் கலாச்சாரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கலாச்சாரம் என்பது நிலையான சமூக குழுக்களிடையே நடத்தை மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தரநிலைகள் ஆகும். அறிவு, நடத்தை, திறன்கள், கலை, திறன்கள், மதிப்புகள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் விருப்பங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் இது பெறப்படுகிறது. சுற்றியுள்ள மதிப்புகள் மற்றும் விதிமுறைகளைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதன் மூலம் கலாச்சாரம் வருகிறது. இதன் விளைவாக பன்முகத்தன்மை ஏற்படுகிறது. கலாச்சாரம் என்பது காலப்போக்கில் பெறப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள், மதிப்புகள், அறிவு மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் கலவையைக் குறிக்கிறது. கலாச்சார விதிமுறைகள் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடத்தையின் தரநிலைகள் ஒரு சமூகக் குழுவில் எதிர்பார்ப்புகளுக்கான வழிகாட்டுதல்களுக்கு அடிப்படையாக செயல்படுகின்றன. இது முக்கியமாக மூன்று பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது - நெறிமுறை, வெளிப்பாடு மற்றும் நிறுவனமானது.

கலாச்சாரத்தின் சிறப்பியல்புகளில்

- பண்பாடு என்பது மரபுரிமையாக இருப்பதற்குப் பதிலாக முறையான அல்லது முறைசாரா கற்றல் மூலம் கற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது
- சமூக-பொருளாதார, தொழில்நுட்ப மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களுக்கு பதிலளிப்பதால் கலாச்சாரம் மாறும்
- சமூக தொடர்பு மூலம் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களுடன் சமூக ரீதியாக கலாச்சாரம் பகிரப்படுகிறது, முக்கியமாக மொழி.

நாகரீகம்

நாகரீகம் என்பது மனித சமுதாயத்தின் முற்போக்கான நிலை, கலாச்சாரம் மற்றும் தரநிலைகளின் மேம்பட்ட நிலைக்கு ஏற்ப. இது கலாச்சார வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டம் மற்றும் ஒரு சில சமூகங்களுக்கு மட்டுமே. நாகரீகம் என்பது பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு சிக்கலான நிறுவனம். இந்த கூறுகள் ஒன்றிணைந்து ஒரு சமூகம் அல்லது தேசத்தின் உருவத்தை உருவாக்குகின்றன. சமூகம் அல்லது தேசம் எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கான கருத்தாக்கமாக இந்தப் படம் மாறுகிறது. சமூக-பொருளாதார காரணிகள், நகர்ப்புற வளர்ச்சி, அரசு அமைப்பு, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், சமூக அமைப்பு, மத அமைப்பு, மொழி மற்றும் உணவு நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சமூகம் வகைப்படுத்துகிறது. இது மனித இருப்பை சமூக ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் மிகவும் மேம்பட்ட நிலைக்கு வளர்க்கக்கூடிய ஒரு செயல்முறையாகும்.

கரிகத்தின் முக்கிய பண்புகள்:

- மேம்பட்ட நகரங்கள் - முதல் நாகரிகங்களின் பிறப்பிடங்கள்
- சிறப்புத் தொழிலாளர்கள் - நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு அதிக திறமையான தொழிலாளர்கள் தேவை
- சிக்கலான நிறுவனங்கள் - தலைவர்கள், வரிசை பாடு மக்களைப் பராமரிக்க உருவாகின்றன
- பதிவு வைத்தல் - சிக்கலான பொருளாதாரத்தில் பதிவு பராமரிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது

- மேம்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பம் - புதிய வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்திற்கான சிக்கலைத் தீர்க்கும் கருவிகள் மற்றும் நுட்பங்கள்.

கலாச்சாரம் V/S நாகரிகம்

- ❖ சில தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்களின் நடத்தை அம்சம் என்பதால் நாகரிகத்திற்குள் கலாச்சாரம் உள்ளது, ஆனால் நாகரீகம் என்பது பல கலாச்சாரங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த சமூகமாகும்.
- ❖ கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்தின் காலவரிசையில் கணிசமான வேறுபாடு உள்ளது
- ❖ கலாச்சாரம் நாகரிகத்தை விட முன்பே வளர்ந்தது
- ❖ ஒரு குறிப்பிட்ட நாகரீகம் இல்லாமல் கலாச்சாரம் இருக்க முடியும், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரம் இல்லாமல் அது இருக்க முடியாது
- ❖ கலாச்சாரம் உறுதியான மற்றும் அருவமான வடிவங்களில் உள்ளது, அதேசமயம் நாகரிகம் பல்வேறு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ உறுதியான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.
- ❖ கலாச்சாரம் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்கு மாறுகிறது, இதனால் முன்னேறுகிறது என்று சொல்ல முடியாது, ஆனால் நாகரிகம் எப்போதும் உருவாகி வருகிறது.
- ❖ அனைத்து சமூகங்களும் கலாச்சாரம் கொண்டவை, ஆனால் ஒரு சில மட்டுமே நாகரீகத்தை உள்ளடக்கியது
- ❖ கலாச்சாரமும் நாகரிகமும் வெவ்வேறு விரிவாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன
- ❖ கலாச்சாரம் நாகரிகத்தின் ஒரு பகுதியாகும், அதேசமயம் நாகரிகம் பல்வேறு கலாச்சாரங்களை ஒருங்கிணைக்கிறது
- ❖ கலாச்சாரத்தை அளவிடுவதற்கான தரநிலைகள் எதுவும் இல்லை, ஆனால் நாகரிகம் ஒரு சுருக்க அளவீட்டு தரநிலையைக் கொண்டுள்ளது

கலாச்சாரத்திற்கும் நாகரிகத்திற்கும் இடையிலான உறவு

கலாச்சாரம் நாகரீகத்தின் ஒரு பகுதி. சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட கலாச்சாரம் ஒரு நாகரிகத்தை உருவாக்க ஒரு துண்டாக செயல்படுகிறது. கலாச்சாரமும் நாகரிகமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையது, கலாச்சாரம் நாகரிகத்தை வளர்ப்பதற்கான ஒரு முன்னிபந்தனையாகும், மேலும் நாகரிகம் கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு தளத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இரண்டும் தற்செயலானவை, இரண்டில் ஏற்படும் மாற்றம் மற்றொன்றில் மாறுபாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரீகத்திற்கு சமூகம் போன்ற சில வெளிப்பாட்டு ஊடகம் தேவைப்படுகிறது, ஆனால் அது உறுதியானதாக இருந்தாலும் அல்லது அருவமாக இருந்தாலும். அவற்றின் இருப்பை நிரூபிக்க வழிகள் தேவை; அது செயல்கள், விருப்பத்தேர்வுகள், நடத்தை போன்றவற்றின் மூலமாகவும் இருக்கலாம். எந்தவொரு தேசம் அல்லது சமூகத்தின் கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரீகம் அங்கு வாழும் மக்களை வரையறுக்கிறது. அவர்கள் எங்கிருந்து வருகிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் மற்றவர்கள் அவர்களை அறிந்துகொள்ள இது உதவுகிறது. இந்திய கலாச்சாரம் மிகவும் செழுமையானது, இங்கு பலவிதமான பொருட்கள் உள்ளன. இங்குள்ள கலாச்சாரம் காரணமாக இந்தியாவுக்கு வெளியில் இருந்து பெரும்பாலான மக்கள் இதை விரும்பி பார்க்க வருகிறார்கள்; மக்களைப் பற்றி மேலும் அறிய சமீபத்திய தசாப்தங்களில் கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்தின் "அடர்த்தியான விளக்கத்திற்கு"

முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நாகரிகங்கள் காற்றில் மிதக்கும் சாரங்கள் அல்ல, ஆனால் நன்கு நிறுவப்பட்ட புவியியல் மற்றும் கலாச்சார குறியீடுகளில் நேரடியாக வேரூன்றியுள்ளன என்று நம்புவதற்கு நம்மைத் தூண்டுகிறது. அவை காலத்தின் அரசியல் மற்றும் மத மோதல்களை உள்ளடக்கியது மற்றும் பெருகிய முறையில் பொருத்தமற்ற தன்மை, சார்பியல்வாதம் மற்றும் முன்னோக்கு ஆகியவற்றிற்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் கலாச்சாரங்கள், மொழிகள், நாகரிகங்கள் மற்றும் மரபுகள் ஆகியவை ஒப்பிட முடியாது.

தோற்றம்

ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் சிந்து : சமவெளியில் ஒரு சிறந்த நாகரிகம் தோன்றி வட இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதி முழுவதும் பரவியிருந்தது. ஆராய்ச்சியாளர்களால் பொருள் தொல் பெருமை இதன் . இ .பி.1922 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் ஹரப்பா, மொகஞ் சதாரோ என்ற இருவிடங்களில் நடத்திய ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக நமக்குத் தெரியவந்தது நாகரிகம் இந் .Gap. 3850 முதல் கி .மு.2750 வரை இருந்ததாக வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்நாகரிகத்தைச் சார்ந்த மக்கள் எவ்வினத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதில் வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை நிலவி வருகிறது எனினும் ., இவர்கள் ஆசிரியர்களின் வருகைக்கு முன்னரே வாழ்ந்தவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாகரீக வளர்ச்சி

மனித வரலாறு முழுவதும் நாகரிகங்கள் பல வடிவங்களில் தங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. காலப்போக்கில் பரிணாமம் மற்றும் மாற்றியமைக்கும் திறனையும் அவர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

- ❖ நதி பள்ளத்தாக்கு நாகரிகங்கள்: ஆரம்பகால நாகரீகங்கள் பெரும்பாலும் மெசபடோமியா, எகிப்திய, சிந்து சமவெளி மற்றும் மஞ்சள் நதி நாகரிகங்கள் போன்ற நதி பள்ளத்தாக்குகளில் எழுந்தன. இந்த சூழல்கள் விவசாயத்திற்கான வளமான நிலங்களையும் நிலையான நீர் விநியோகத்தையும் வழங்கியது.
- ❖ கிளாசிக்கல் நாகரிகங்கள்: கிரீஸ் மற்றும் ரோம் போன்ற பாரம்பரிய நாகரிகங்கள் முந்தைய நாகரிகங்களால் அமைக்கப்பட்ட அடித்தளத்தின் மீது விரிவடைந்தது, அதிநவீன அரசியல் அமைப்புகள், தத்துவங்கள் மற்றும் கலை மரபுகளை உருவாக்கியது.
- ❖ மேற்கத்திய நாடு அல்லாத நாகரிகங்கள்: மேற்கு நாடுகளுக்கு வெளியேயும் நாகரிகங்கள் வளர்ந்தன. அமெரிக்காவில் உள்ள மாயா, ஆஸ்டெக் மற்றும் இன்கா; ஆசியாவில் பாரசீக, மௌரிய மற்றும் குப்த பேரரசுகள்; மற்றும் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள மாலி மற்றும் சோங்காய் பேரரசுகள் குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகள்.
- ❖ நவீன நாகரிகங்கள்: நவீன காலத்தில், தொழில்மயமாக்கல், அறிவியல் முன்னேற்றம் மற்றும் ஜனநாயகமயமாக்கல் ஆகியவை நாகரிகங்களை வியத்தகு முறையில் மறுவடிவமைத்துள்ளன, இது முன்னோடியில்லாத அளவு செல்வம், அறிவு மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்தது.

கலாச்சாரங்களின் தோற்றம்

பல்வேறு "கலாச்சாரங்கள்" அல்லது "" அடிப்படையில் பேசுவது வழக்கம்.horizons , "என்று பொதுவாக வேறுபடுத்தப்படுகிறது மட்பாண்டங்கள் , அதன் நிறம், வடிவம், கடினத்தன்மை மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அதன் அலங்காரத்தால் வகைப்படுத்தப்படலாம். ஒவ்வொரு அடிவானத்தின் பெயரும் மட்பாண்டங்கள் முதன்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்தோ அல்லது மட்பாண்டங்கள் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்தோ பெறப்படுகின்றன: டைக்ரிஸில் உள்ள சமர்ரா, மத்திய ஜஸிராவில் உள்ள உயர்மான ஹலாஃப் , ஹஸ்ஸுனா லெவல் V, உர் அருகே அல்-உபைத் மற்றும் முஹம்மத். யூப்ரீஸ், அல்-சமாவிலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை (பாக்தாத்தின் தென்-தென்கிழக்கே சுமார் 150 மைல்கள்). கருவிகளின் முன்னேற்றத்துடன், நீர் போக்குவரத்திற்கான முதல் சான்று (மெசபடோமியாவின் தீவிர தெற்கில் உள்ள எரிடுவில் உள்ள வரலாற்றுக்கு முந்தைய கல்லறையில் இருந்து ஒரு மாதிரி படகு, c. 4000 கி.மு.), மற்றும் டெர்ரா-கோட்டாக்களின் வளர்ச்சி, மிகவும் ஈர்க்கக்கூடிய அடையாளம் முன்னேற்றம் என்பது கட்டிடக்கலையில் தொடர்ந்து முடுக்கி வரும் முன்னேற்றமாகும். நகரத்தில் இதை சிறப்பாக பின்பற்றலாம்எரிடு , இது வரலாற்று காலங்களில் சுமேரிய கடவுளின் வழிபாட்டின் மையமாக இருந்ததுஎன்கி .

முதலில் ஒரு சிறிய, ஒற்றை அறை கொண்ட ஆலயம், திஉபைத் காலத்தில் கோயில் 80 முதல் 40 அடி அளவில் ஒரு செவ்வக கட்டிடத்தைக் கொண்டிருந்தது, அது ஒரு செயற்கை மொட்டை மாடியில் இருந்தது. அது ஒரு "பிரசாத மேசை" மற்றும் ஒரு "பலிபீடம்" குறுகிய சுவர்களுக்கு எதிராக இருந்தது, ஒவ்வொரு பக்க கீழே இடைகழிகள், மற்றும் முகப்பு அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பு. கட்டிடத்தை வெள்ளத்தில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக முதலில் வடிவமைக்கப்பட்ட மொட்டை மாடியில் நிற்கும் இந்தக் கோயில், பொதுவாக பிற்கால பாபிலோனியாவின் மதக் கட்டமைப்பின் முன்மாதிரியாகக் கருதப்படுகிறது. ஜிகுராட் . எரிடுவில் உள்ள கோயிலும் ஊரின் 3வது வம்சத்தின் (c. 2112– c. 2004 BCE) காலத்தில் என்கி ஜிகுராத் எந்த இடத்தில் இருந்தாரோ அதே இடத்தில்தான் உள்ளது, எனவே வழிபாட்டு பாரம்பரியம் அதே இடத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். உர் III க்கு முன் குறைந்தது 1,500 முதல் 2,000 ஆண்டுகள். இது குறிப்பிடத்தக்கது, இருப்பினும், ஒரு தொடர்ச்சியான இன பாரம்பரியத்தை கருதுவது நியாயமானதல்ல. கட்டிடக்கலையின் மலர்ச்சி அதன் உச்சத்தை அடைந்தது பெரிய கோவில்கள் (அல்லது சட்டசபை அரங்குகள்?)உருக் , கிமு 4 முதல் 3 மில்லினியம் திருப்பத்தில் கட்டப்பட்டது .

எழுத்தின் கண்டுபிடிப்புக்கு முந்தைய ஆறு ஆயிரம் ஆண்டுகளில் மனம் மற்றும் ஆவியின் வெளிப்பாடு பற்றிய தகவல்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் , நான்கு முக்கிய ஆதாரங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்: மட்பாண்ட அலங்காரம், இறந்தவர்களின் பராமரிப்பு, சிற்பம் மற்றும் முத்திரைகளின் வடிவமைப்பு. நிச்சயமாக, இனக்குழுக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில் எந்த நியாயமும் இல்லை.

s இந்த வெளிப்பாடு வழிமுறைகளில் மிகவும் மாறுபட்டது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மட்பாண்ட அலங்காரமாகும். எழுத்து வளர்ச்சியடைந்த பகுதிகளில், உயர்தர வர்ணம் பூசப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் இனி தயாரிக்கப்படவில்லை என்பது தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. அலங்காரத்தில் உள்ள மையக்கருத்துகள் சுருக்கம் மற்றும் வடிவியல் அல்லது உருவம் கொண்டவை, இருப்பினும் வடிவியல் ஸ்டைலைசேஷன் ஒரு வலுவான போக்கு உள்ளது. புக்ரேனியம் (எருது மண்டையோட்டைக் குறிக்கும் ஒரு சிற்ப ஆபரணம்) போன்ற

சின்னங்களின் இருப்பு, காளை வழிபாட்டு முறை போன்ற குறிப்பிட்ட மதக் கருத்துகளின் வெளிப்பாடுகளாக எந்த அளவிற்குக் கருதப்படலாம், உண்மையில் எவ்வளவு என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. அலங்காரமானது அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இருந்தது.

எவ்வளவு பழமையானது என்று தெரியவில்லை வழக்கம் இறந்தவர்களை கல்லறைகளில் புதைப்பது அல்லது அதன் நோக்கமா (இறந்தவர்களின் வழிபாட்டின் மூலம்) தொடர்பைப் பேணுவது அல்லது அடக்கம் செய்யப்படாத இறந்தவர்களின் பேய் சக்திக்கு எதிராகக் காத்துக் கொள்வது என்பது சுதந்திரமாக அலைய விடப்பட்டதா. ஏகல்லறை, அல்லது கல்லறை பொருட்களுடன் தொடர்புடைய புதைகுழிகளின் சேகரிப்பு, முதலில் ஜாவி செமி ஷானிடரில் சான்றளிக்கப்பட்டது. கல்லறையில் பாணைகள் இருப்பது இறந்த நபரின் உடல் தேவைகள் வழங்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது, மேலும் எரிடுவில் உள்ள கல்லறையில் ஒரு நாயின் எலும்புக்கூடு மற்றும் ஒரு மாதிரி படகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இது வாழ்க்கையின் செயல்பாடுகளால் முடியும் என்று நம்பப்பட்டது என்று கூறுகிறது. மறுமையில் தொடர வேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் சிற்பம் பெண்களின் மிகவும் முரட்டுத்தனமாக வேலை செய்யும் டெர்ராகோட்டா பிரதிநிதித்துவ வடிவத்தை எடுக்கும் திரூபினும், Ubaid Horizon, பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவரின் உருவங்களையும், மிக மெல்லிய உடல்கள், நீண்டு செல்லும் அம்சங்கள், கைகள் அகிம்போ, மற்றும் பிறப்புறுப்புகள் துல்லியமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது, மேலும் குழந்தைகளுக்கு பாலூட்டும் பெண்களின் உருவங்களையும் கொண்டுள்ளது. இந்த சிலைகளை சிலைகள் என்று விவரிப்பது சரியானதா, அந்த உருவங்கள் வாக்குப் பலி போன்ற வழிபாட்டுப் பொருட்களா அல்லது அவை கருவுறுதல் போன்ற மந்திர முக்கியத்துவம் உள்ளதா அல்லது உண்மையில் அவை என்ன நோக்கத்தை நிறைவேற்றின என்பது நிச்சயமற்றது.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்

பண்டைக்கால மக்கள் விட்டுச்சென்ற சான்றுகளின் அடிப்படையில் அக்கால மக்களது வாழ்க்கை முறைபற்றியும், அம்மக்களது பண்பாட்டைப் பற்றியும் எடுத்தியம்பும் இயல் தொல்லியலாகும். இச்சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அம் மக்களது நாகரிக வளர்ச்சியைக் காட்டும் காலங்கள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் வரலாற்றுதய காலம் (Proto-historic Period), வரலாற்றுக் காலம் (historical Period) எனத் தொல்லியலாளர்களால் பிரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் என்பது எழுத்தாதாரங்கள் பயன்படுத்தப்படாத காலகட்டத்தைக் குறிப்பதாகும். இதனால், இக்காலகட்ட வரலாறு பெருமளவிற்கு தொல்லியற் சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது. இதற்கு அக்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கல்லாயுதங்கள், மட்பாண்டங்கள், மண்படைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், அன்றாடம் பயன்படுத்திய பாவனைப் பொருட்கள் என்பன பெரிதும் உதவுகின்றன. உலக நாடுகள் பலவற்றினதும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட நாகரிக வரலாறு இவற்றின் துணை கொண்டே கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது⁴.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை தொல்லியலாளர்கள் பண்டைய மக்கள் உபயோகித்த கல்லாயுதங்களின் தோற்ற காலத்தைக்கொண்டு கீழ்க்காணும் காலப்பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவை உருவாக்கப்பட்ட காலத்திற்கேற்ப அவற்றின் பருமன், தோற்றம், செயற்திறன், அவற்றை ஆக்குவதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தொழில் நுட்பத் திறமை, அவற்றின் பயன்பாடு என்பன வேறுபட்டிருக்கும். மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியோடு இக்கற்கருவிகளின் தொழில் நுட்பத்திறமை மேம்பட்டு வந்திருப்பது கண்கூடு.

- பழைய கற்காலம்)Paleolithic or Old Stone Age): இலங்கையில் இக் காலப்பகுதி இ .மு.125,000 முதல் 33,000 ஆண்டுகாலம் வரை நீடித்திருக்கிறது.
- இடைக்கற்காலம்)Mesolithic or Middle Stone Age): பிற நாடுகளில் இடைக் கற்கற்கால ஆரம்பம் இ .மு .12,000 ஆக இருப்பினும் இலங்கையில் உள்ள இடைக்கற்காலக் கருவிகளின் ஆரம்பகாலம் இ .மு.33,000 ஆக வெப்ப) ஒளியேற்றுவியல்-thermo-luminescence கணிப்பின் மூலம் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.
- புதியகற்காலம்)Neolithic): இக்காலத்தில் வேட்டையாடி நாடோடிகளாக வாழ்ந்த மக்கள் ஓரிடத்தில் தங்கி விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

பழைய கற்கால நாகரீகம்

இந்தியாவில் இ.மு. 1800,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மனித இனங்களின் எச்சங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன⁶. நெடுங்காலமாக இலங்கையும் இந்தியாவும் நிலத்தொடர்பு கொண்டிருந்தமையால் இலங்கையிலும் இக்காலகட்டத்திற்குரிய மனித எச்சங்கள் வருங்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். இன்றைய தொல்லியல் ஆய்வுகளின்படி இ.மு. 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தே இலங்கையில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தமைக்கான வலுவான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன⁷. இற்றைக்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் பழைய கற்காலத்தைச் சேர்ந்த மக்களாவார். வட இலங்கையில் முல்லைத்தீவின் வடபகுதியிலிருந்து வடக்கு-வடமேற்காக பரந்தன், பூநகரி, மாந்தை, புத்தளம், குதிரைமலை வரை கடற்கரையோரமாகப் பரந்திருக்கும் தேரி-மேடு, இரணைமடு அமைப்பு (Iranamadu Formation) என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மேடுகள், பரந்து கிடக்கும் சரளைக்கற்களுக்கு (gravel) மேலுள்ள களிமண் கலந்த மணல் மேடுகள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகால சீதோஷண வெப்ப-தட்பத்தில் சிவப்பிறமாக மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த இரணைமடு மணல் மேடுகளில் இற்றைக்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் இடைக்கற்காலம்வரை பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன⁸.

இக்கால மக்கள் தமது ஆகாரத்திற்காக நாடோடிகளாக இடம்விட்டு இடஞ்சென்று வேட்டையாடியும், கடற்கரைகளிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் மீன்பிடித்தும் வாழ்ந்தமையால் இவர்கள் விட்டுச்சென்ற எச்சங்கள் ஆற்றங்கரைகளிலும் கடற்கரைகளிலும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் உபயோகித்த மற்றைய பாவனைப் பொருட்களும் உடுத்திய உடுப்புகளும், ஏன்- அவர்களின் எலும்புக்கூடுகளும் அழிவுற்றுப் போனபின் எஞ்சியிருப்பவை அவர்கள் விட்டுச்சென்ற கற்பொருட்களே.

ஆதியில் வன்னிப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் விட்டுச்சென்ற கல்லாயுதங்களும், கல்லுபகரணங்களும் கடற்கரையோரமாக உள்ள இரணைமடு தேரிமணற் குன்றுகளிடையே காணப்படுகின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் இயற்கையாகக் கிடைத்த கற்களை உபயோகித்த மனிதன் பின்னர் இந்நிலையிலிருந்து ஒருபடி முன்னேறித் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு பலவாறு அவற்றைச் செப்பனிடத் தொடங்கினான். இவ்வாறு செய்யும்போது முழுக்கல்லையும் செப்பனிடுவதற்குப் பதிலாக தனது தேவைக்காகப் பயன்படுத்தும் முனையை மட்டுமே செப்பனிட்டான்.

இயற்கையாக ஆற்றோரங்களிலும் மற்றிடங்களிலும் பாரையாகக் காணப்பட்ட “குவாட்ஸ்” (quartz) கற்களைக் கொண்டே இக்கருவிகள் பெரும்பாலும் உருவாக்கப்பட்டன. இப்பாறைகளை நெருப்பைக் கொண்டு தூடாக்கி பின்னர் அவற்றின் மேல் நீரை ஊற்றியோ அல்லது மற்றொரு பெருங்கல்லால் அடித்தோ பிளக்க

வைத்து, பின்னர் அவற்றை உடைத்து வேண்டிய ஆயுதங்களை இவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்⁹. இவ்வாறு பாறையை உடைக்கும்போது வெடித்துச் சிதறும் செதில்கள் (flake tools) மிகவும் கூர்மையாக இருப்பதனால் சவரம் செய்வதற்கும் நுணுக்கமாக வெட்டுவதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. முழுக்கற்களையும் சிறப்பாகச் செப்பிட்டு கைக்கோடரிகள் (hand axe) தயாரிக்கப்பட்டன. தட்டைக் கற்களைக்கொண்டு பிளப்பிகள் உருவாக்கப்பட்டன. கைக்கோடரிகளும் பிளத்தற் கருவிகளும் மரங்களை வெட்டுவதற்கும், மிருகங்களைக் கொன்று இறைச்சியை வெட்டி எடுப்பதற்கும், நிலத்தில் விளையும் கிழங்கு வகைகளை அகழ்ந்து எடுப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டன.

பழையகற்கால மக்கள் 20 முதல் 40 பேரைக் கொண்ட குழுக்குடும்பமாக 50சதுர மீட்டர் அளவான ஓரிடத்தில் தங்கி வேட்டையாடியும், உணவு சேகரித்தும் வாழ்ந்தார்கள் எனக் கணிக்கப்படுகிறது. இவர்களது பிரதான தொழிலாக வேட்டையாடுதல் அமைந்திருந்தாலும் தமது உணவிற்காக மிருகங்களின் இறைச்சியோடு மீன், கிழங்கு வகைகள், பழவகைகள் ஆகியவற்றையும் உட்கொண்டார்கள். ஓரிடத்தில் உணவு குறைந்ததும் கூட்டமாக வேறிடம் சென்று இவர்கள் தங்கினார்கள். வட இலங்கையின் உலர்ந்த வலயத்தில் (வன்னிப்பகுதி) ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 0.8 மனிதர்கள் வரை வாழ்ந்தார்கள் எனக் கணக்கிடப்படுகிறது¹⁰. கடலிலிருந்து கிடைக்கும் கடலுணவுகளின் தாராளத்தால் இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கு கடற்கரையோரங்களில் சதுர கிலோமீட்டருக்கு 1.5 பேர் வரை வாழ்ந்தார்கள்.

இடைக்கற்காலம்

இடைக்கற்கால மக்களின் பிரதான தொழில்களாக வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல், உணவு சேகரித்தல் போன்ற தொழில்களே அமைந்தன. பழைய கற்கால மனிதனைவிட இவனது வாழ்க்கை சற்று முன்னேற்றமடைந்து காணப்படுகிறது. ஆதியில் நாடோடியாகத் திரிந்த இம் மனிதன் ஓரளவு தொடர்ந்து ஓரிடத்தில் இருந்தது பற்றியும், தான் வாழ்ந்த சூழலை முன்னரையிடக் கூர்மையாக அவதானித்து அதை மாற்ற முற்பட்டதையும் அண்மைக்கால ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.¹¹

இக்கால மனிதனால் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதை, தாவரங்கள் விட்டுச் சென்ற மகரந்தப்பொடியின் (pollen) படிவங்கள், எச்சங்கள் ஆகியவை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இக்காலத்தில் காட்டு மரங்கள் விட்டுச் சென்ற மகரந்தப் பொடியின் எச்சங்கள் எண்ணிக்கையிற் குறைய, சிறு பற்றைகள், புல், பூண்டு ஆகியவை விட்டுச் சென்ற மகரந்தப் பொடியின் எச்சங்கள் மேலோங்கிக் காணப்படுவதை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கால மனிதன் காட்டை அழித்துச் சூழலை வளம்படுத்த முற்பட்டான் என்ற முடிவுக்கு ஆய்வாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.¹²

பழைய கற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரிய மிருகங்களின் இனங்கள் பெருமளவுக்கு அழிந்துபோக, காடுகளில் காணப்பட்ட மான், மரை, முயல் ஆகிய சிறிய மிருகங்களை வேட்டையாட இக்கால மனிதன் கற்றுக் கொண்டான். கூர்மையாக்கப்பட்ட சிறிய (குறுணி) கற்களை அம்புகளிலும் ஈட்டிகளிலும் முனையாகப் பொருத்தி அவற்றைக் கொண்டு வேட்டையாடியதை அறிய முடிகிறது. இப்பண்பாட்டு மக்கள் காட்டுப் புற்களாகத் தோன்றிய பயிர்களிலிருந்து தானியங்களை அறுக்கவும், உணவுப் பண்டங்களை சிறு துண்டுகளாக வெட்டவும் தட்டையான பிளேட் போன்ற கல் அலகுகளைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

இச்சிறிய கற்கள் குறுணிக்கற்கள் (microliths) என தெல்லியலாளர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. வட இலங்கையில் பல இடங்களில் காணப்படும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத் தெல்லியற் சான்றுகள்

குறுணிக்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரியனவாகும். இதன் காரணமாக இலங்கையின் இடைக்கற்காலத்தை குறுணிக்கற் பண்பாட்டுக் காலம் எனவும் அழைப்பார்கள். இக் குறுணிக் கற்கள் வன்னியில் இரணைமடு தேரிமணற் குவியல்களிலிருந்தும், மாந்தை (மாதோட்டம்), குருத்தன்குளம், பனங்காமம், உருத்திரபுரம், பூநகரி அகிய இடங்களிலிருந்தும் பெறப்பட்டிருக்கின்றன.

இடைக்கற்கால மனிதன் நாயை தனது நண்பனாகப் பழக்கக் கற்றுக் கொண்டான். தவிர, மந்தை வளர்ப்பிலும் இக்கால மனிதன் ஈடுபட்டிருந்ததை இக்காலக் குடியிருப்புகளின் காணப்படும் எலும்புக்கூடுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இம்மிருகங்களில் ஆடு, எருது, பசு, செம்மறி ஆடு என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வாறு மந்தை மேய்ப்பில் இக்கால மனிதன் அக்கறை காட்டியது அவனது நாகரிக வளர்ச்சியில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலக் குடியேற்றங்கள் குறுணிக்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தோற்றம் பெற்றதற்கான சில ஆதாரங்கள் கல்முனை, மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வின் போது கிடைத்துள்ளன. இவ்விடங்களில் இப் பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய சிறிய குவாட்ஸ் (quartz) கல்லாயுதங்களும், குவாட்ஸ் கற்களைக் கொண்டு கல்லாயுதங்கள் ஆக்கும் போது ஏற்படும் செதில்கள் (flakes) பலவும் கிடைத்துள்ளன. வெட்டுக்காட்டில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய மற்றொரு வகையான சேட் (chert) கற்கள் சில கிடைத்திருக்கின்றன. இவ்விடத்திலிருந்து குவாட்ஸ் கல்லாயுதங்களோடு உலோகத்தாலான மீன் பிடிப்பதற்குரிய ஊசியும் (metal fish-hook) (பிற்காலத்திற்குரியது), பிளேட் போன்ற தட்டையான ஆயுதமும் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன¹³. மற்றைய நாடுகளில் இடைக்கற்காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த காலம் புதிய கற்காலம் எனப்படும். நாடோடிகளாக இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து வேட்டையாடி, உணவு சேகரித்து வந்த மனிதன் நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் தங்கி விவசாயத்திலும், பயிர்ச்செய்கையிலும் ஈடுபட்ட காலம் இது. மனிதர்கள் கூட்டாக ஓரிடத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்க, அங்கே முதல்-கிராமங்கள் உருவாயின. இக்காலத்தில் செம்பு, ஈயம், வெண்கலம் (bronze) போன்ற உலோகங்கள் அறிமுகமாயின. இதைத் தொடர்ந்து இரும்பு அறிமுகமான காலம் இரும்புக்காலம் எனப்பட்டது.

புதிய கற்கால நாகரீகம்

இக்கால, விஞ்ஞான ரீதியான, காலக் கணிப்புகளின்படி இலங்கையில் இரும்பின் உபயோகம் இ.மு. 3380 ஆம் ஆண்டு காலத்தில் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இக்காலம் முதல் கல்லாயுதங்களுக்குப் பதிலாக இரும்பினாலான ஆயுதங்களையும், கருவிகளையும் மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் பெருமளவு பயன்படுத்தினார்களாகையால் இக்காலம் இரும்புக்காலம் எனப் பெயர் பெற்றது. இக்காலம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திற்கும் வரலாற்றுக் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகையால், இதை வரலாற்று உதயகாலம் என்றும் அழைப்பார்கள்.

இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் ஆதி இரும்புக்காலம் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்காலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இப்பண்பாட்டு மக்கள் இறந்தோரை அடக்கம் செய்ய ஈமச் சின்னங்களுக்குப் பெரிய கற்களைப் பயன்படுத்தியமை ஆகும். பெருங்கற்களினாலான இச் சமாதிகளுடன் மற்றும் பல வாழ்வியல் அம்சங்கள் பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதனால் இது பெருங்கற் கலாசாரம் எனப் பெயர் பெறுகிறது.

இப் பெருங்கற் கலாசாரக் கல்லறைகளோடு தொடர்புடைய அடக்க முறையே தாழிப்புதையல் ஆகும். “மூன்றடி ஒன்பது அங்குல உயரமும், மூன்றடி ஆறு அங்குல விட்டமும் கொண்ட பெரிய தாழிகளில் (பாணை) உட்கார்ந்த நிலையில் சடலங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டன” என்கிறார் ஆதிச்சநல்லூரில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரை மேடுகளில் இத் தாழிகளை அகழ்வாய்வு செய்த தொல்லியலாளர் அலெக்ஸாந்தர் ரியா (Alexander Rea)

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு பற்றிய சான்றுகள் தென்னாசியாவிலே பரவலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது திராவிட மொழிகள் பேசும் தென்னிந்தியாவிலேதான் செறிந்து காணப்படுவதோடு சில தனித்துவமான அம்சங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. இப்பண்பாட்டக்குரிய ஈமச்சின்னங்களின் வகையான முதுமக்கள் தாழிகள் (urn burials), கல்லறைகள் (cist burials), கற்கிடைகள் (rock-cut burials) என்பன விளங்குகின்றன. தென்தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சங்க காலத்தில் புதைகுழியும், தாழி அடக்க முறையுமே பெருமளவு பின்பற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு அடக்க முறைகள் பண்டைய தமிழிலக்கியங்களில் பல இடங்களில் கூறப்படுகின்றன. இப் புதையல் முறைகளை-

சடுவோர் இடுவோர் தொடுகுழிப் படுவோர்

தாழ் வயின் அடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்” என்கிறது மணிமேகலை.

தென்னிந்தியாவில் இரும்பின் அறிமுகம், நீர்ப்பாசனத்துடன் கூடிய பயிர்ச் செய்கை, கறுப்புச்சிவப்பு மட்பாண்ட உபயோகம், கட்டமைப்புடைய சமூகத்தோற்றம், அரச அமைப்பு என்பன இப் பண்பாட்டுடன் தோற்றம் பெறுகின்றன. சங்க காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த சேர, சோழ, பாண்டிய அரசுகள் இப்பண்பாட்டின் பின்னணியிலே தோன்றியவையாகும். இத்தகைய ஒரு பண்பாடே கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட ஆயிரத்தாண்டு காலப் பகுதியில் இலங்கையிலும் பரவி நீர்ப்பாசன நாகரிகத்தை மையமாகக் கொண்ட நகரங்களும், அரசுகளும் தோற்றம் பெறக் காரணமாக இருந்தது என்பதை இந்நாட்டின் முக்கிய

பூநகரி

தென்னிந்தியாவிலே பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் வதிவிடம், இடுகாடு, குளம், வயற்பரப்பு, கறுப்பு-சிவப்பு மட்பாண்ட உபயோகம் ஆகியன முக்கியமான அம்சங்களாக விளங்கின. பூநகரியிலும் இத்தகைய பண்பாடும், ஈமச்சின்ன அமைப்பு முறையும் கிறிஸ்தாப்தத்திற்கு முந்திய நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே பின்பற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பெருமளவு மணற்பாங்கான இப்பிராந்தியத்திலே பெருங்கற்கள் காணப்படாததனால் அவ்விடங்களிலே தாழிகளும், குழிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பூநகரியில் பள்ளிக்குடா, ஈழவூர் ஆகிய இடங்களிலே புதியனவாகக் கிணறுகள் வெட்டியபோது சில சந்தர்ப்பங்களில் மனித எலும்புகளுடன் கூடிய முழுமையான தாழிகளும், நீளப்புதைக்கப்பட்டிருந்த மனித எலும்புக் கூட்டைச்சுற்றி பல மட்பாண்டங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அக் கிணறுகள் பின்னர் இடையிலே கைவிடப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு கைவிடப்பட்ட ஒரு கிணற்றின் மேற்பாகங்களிலிருந்து மட்பாண்ட ஓடுகள், மணிகள், கைவளையல்கள், இரும்பாணிகள், முழுமையான மட்பாண்டம் என்பன கிடைத்திருக்கின்றன.

பூநகரியிலே பல வருடங்களுக்கு முன்னர் காடுகளாக இருந்து தற்போது பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள தியாகம், குதிரை கட்டின தீவு, பல்லவராயன் போன்ற இடங்களிலும் இந்த அம்சங்களை

அவதானிக்க முடிகிறது. இங்கு கைவிடப்பட்டுள்ள சிறு சிறு குளங்களை அடுத்துள்ள மேட்டுப்பாங்கான நிலங்களிலும், வயற்காணிப்பரப்புகளிலும் பெருந்தாழிகளின் உடைந்த பாகங்களும், சிறிய மட்பாண்ட ஓடுகளும், சுடுமண் உருவங்களும், மணிகள், கைவளையல்கள் முதலியவையும் மேலாய்வீன்போது கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ்விடங்களிலே புதிதாகப் பயிர்ச் செய்கைக்கு வயல்கள் திருத்தப்படும்போது பரந்து காணப்படும் தாழிகளின் உடைந்த பாகங்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்காகவே தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதுண்டு. இவ்வாறு பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட ஓடுகள் வயற்கரைகளிலே குவிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றை நோக்கும் போது ஆதிச்சநல்லூர், பொம்பரிப்பு போன்ற இடங்களைப் போல இங்கும் பரந்த அளவில் பெருங்கற்காலத் தாழிக்காடு இருந்திருக்கலாமோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இவ்விடங்கள் முழுமையான அகழ்வாராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படுமானால் மேலும்பல புதிய வரலாற்று உண்மைகள் வெளிவர இடமுண்டு.

பூநகரியில் வெட்டுக்காடு, மண்ணித்தலை என்பன பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முக்கியமான தொல்லியல் மையங்கள் எனக் கூறலாம். இவ்விரு இடங்களிலுமிருந்தே இப்பண்பாட்டிற்கே சிறப்பாய் உரிய கறுப்பு-சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களை பெற முடிந்தது. இச் சான்றுகள் காணப்பட்ட இடங்களிலிருந்து மேலும், தனிக் கறுப்பு, சிவப்பு, நரைநிற ((grey ware மட்பாண்ட ஓடுகள், சிவப்பு நிறமான முழுமையான இரு பாணைகள், மண் விளக்குகள், சுடுமண் பாணைகள் (terracotta figures)) என்பன கிடைத்துள்ளன. இப்பண்பாட்டு மக்கள் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தையும், பெருமளவிற்கு மீன் பிடித்தொழிலையும் மேற்கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது. இதை இச்சின்னங்கள் காணப்பட்ட இடத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட இரும்பினாலான கொழுவும் ((plough share), கத்திகளும், பரவலாகக் கிடைத்த மீன்பிடி ஊசிகளும் (fish hooks) உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவை தவிர பலவடிவங்களிலே செய்யப்பட்ட மணிகள் (beads), கைவளையல்கள்(Bangles), எலும்பினால் செய்யப்பட்ட கழுத்து மாலைகள் (necklaces)), உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட காற்சலங்கைகள், அலங்காரப் பெருட்கள் ஆகியவையும் இவ்விடங்களில் கிடைத்திருக்கின்றன

ஆற்று நாகரீகம்

ஒரு நதி பள்ளத்தாக்கு நாகரிகம் என்பது ஒரு விவசாய தேசம் அல்லது நாகரிகம் என்பது ஒரு ஆற்றின் அருகே அமைந்துள்ளது மற்றும் அதன் மூலம் வாழ்வாதாரத்தை பெறுகிறது. ஒரு நதி மக்களுக்கு குடிப்பதற்கும் விவசாயத்திற்கும் நம்பகமான நீர் ஆதாரத்தை வழங்குகிறது. கூடுதல் நன்மைகளில் மீன்பிடித்தல், ஆண்டு வெள்ளம் காரணமாக வளமான மண் மற்றும் போக்குவரத்து வசதி ஆகியவை அடங்கும்.

நாகரிகத்தின் தொடர்பில் என்னும் சொல், தற்போதுள்ள தொல்லியல் தரவுகளின் அடிப்படையில் நாகரிகம் உருவானதாகக் கருதப்படும் இடத்தைக் குறிக்கும். தற்காலச் சிந்தனைகளின்படி, நாகரிகத்துக்குத் தனியொரு தொடர்பில் கிடையாது. பல நாகரிகங்கள் இணையாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இவற்றுள் மெசொப்பொத்தேமியாவையும், பண்டைய எகிப்தையும் உள்ளடக்கிய பகுதியே மிகப் பழையது என நம்பப்படுகின்றது. இந்தியாவின் சிந்து-கங்கைச் சமவெளிப் பகுதி, சீனாவின் மஞ்சள் ஆற்றுப் பகுதி^[4] போன்ற பெரிய ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பண்பாடுகள் மத்தியிலும் பிற நாகரிகங்கள் உருவாகின. அண்மைக் கிழக்கினதும், கிழக்காசியாவினதும் தொடக்ககால நாகரிகங்களிடையே எந்த அளவுக்குச் செல்வாக்குகள் இருந்தன என்பது தொடர்பில் முரண்பட்ட கருத்துக்களே நிலவுகின்றன. இடையமெரிக்க

நாகரிகங்களும், குறிப்பாக இன்றைய மெக்சிக்கோவில் உருவானவையும், இன்றைய பெரு நாட்டில் உருவான நோர்ட்டே சிக்கோ நாகரிகமும் யூரேசிய நாகரிகங்களில் இருந்து வேறுபட்டுத் தனியாகவே உருவானதாக அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

எழுத்தின் பயன்பாடு, நகரங்கள், வகுப்பு அடிப்படையிலான சமூகம், வேளாண்மை, விலங்கு வளர்ப்பு, பொதுக் கட்டிடங்கள், உலோகவியல், பெரிய அளவிலான கட்டிடக்கலை போன்ற பல்வேறு விடயங்களின் அடிப்படையில் அறிஞர்கள், நாகரிகத்துக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றனர் நாகரிகத்தின் தொடர்பில் என்னும் தொடர் பல்வேறு பண்பாடுகளுக்கும், பகுதிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, அண்மைக் கிழக்கின் செம்புக்காலப் பண்பாடும் (உபெயிட் காலம்) பிறைவடிவச் செழிப்புப் பகுதியும், பண்டைய இந்தியாவும் சீனாவும், இவ்வாறாக அழைக்கப்படுவனவற்றுள் அடங்குகின்றன. தனியான வளர்ச்சி அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தாலும், பண்டைய அனத்தோலியா, லேவன்ட், ஈரானியச் சமவெளி ஆகிய பகுதிகளுக்கும் மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் முன்னோடியான பண்டைக் கிரேக்கத்துக்கும் கூட இத்தொடர் பயன்படுகின்றது.

நாகரிகத்தின் எழுச்சி

உடலுழைப்பற்ற பண்பாடு உருவாவதற்கான அடையாளங்கள் லேவன்ட் பகுதியில் கிமு 12,000 ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் நத்தூபியப் பண்பாடு ஒரு உடலுழைப்பற்ற பண்பாடாக உருவானபோதே காணப்பட்டன. இது கிமு 10,000 இல் ஒரு வேளாண்மைச் சமூகமாக உருவானது.¹⁹ மிகுதியானதும் நிலையானதுமான உணவு வழங்கலை உறுதி செய்வதற்கு நீர் முக்கியம் என்பதும்; வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல், தானியங்கள் உட்பட்ட வளங்களைச் சேகரித்த போன்றவற்றுக்கான சாதகமான நிலையும் பல்துறை சார்ந்த பொருளாதாரத்தை வழங்கி நிரந்தரமான ஊர்கள் உருவாவதற்குத் தூண்டின. பல ஆயிரம் மக்களுடன் கூடிய முதல் முந்திய நகர்ப்புறக் குடியிருப்புக்கள் புதிய கற்காலத்தில் தோன்றின. பல பத்தாயிரம் மக்களைக் கொண்ட முதல் நகரங்கள், கிமு 31 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான "மெம்பிசு", "உருக்" என்பவை. கடந்த காலத்தின் பதிவுகள் வருங்காலத் தலைமுறையினருக்காக வைக்கத் தொடங்கிய பின்னரே வரலாற்றுக் காலத்தை வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடிந்தது. நாகரிகத்தின் தொடக்கத்தை எழுத்துக்கு முந்திய குறியீடுகளில் இருந்து எழுத்து உருவானதுடன் பொருத்துவதாயின், அண்மைக் கிழக்கில் புதிய கற்காலத்துக்கும், வெண்கலக் காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட இடை மாறு காலமான கிமு நான்காம் ஆயிரவாண்டைச் சேர்ந்த செப்புக் காலமும்; கிமு 3300 காலப் பகுதிக்குரிய சிந்துவெளியின் அரப்பாவில் எழுத்துக்கு முந்திய குறியீடுகளின் வளர்ச்சியும் நாகரிகத் தொடக்கத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ள முடியும்.

நாகரிகம் மற்றும் வளங்கள்

பழைய உலக நதி அடிப்படையிலான நாகரிகங்களுக்கு அடித்தளமாக இருந்த ஹைட்ரோமார்பிக் ஆட்சிகள் சமீபத்திய ஆராய்ச்சியின் வெளிச்சத்தில் மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பிடத்தக்க ஹோலோசீன் காலநிலை மாற்றங்கள் பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம் வேறுபடுகின்றன, அதே நேரத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு சூழல்களின் இயக்கவியல் சமமாக வேறுபட்டது, ஆற்றின் கால்வாய் மாற்றங்கள் மனித குடியேற்றத்தை கணிசமாக பாதிக்கின்றன. ஹோலோசீன் ஹைட்ரோக்ளைமேட் மற்றும் பல நூற்றாண்டு நீளமான 'வெள்ளம் நிறைந்த' மற்றும் 'வெள்ளம்-ஏழை' அத்தியாயங்களில் நீண்ட கால போக்குகள் இருந்தன. இவை ஐந்து அடையாளம் காணப்பட்ட வெள்ளம் மற்றும் குடியேற்றக் காட்சிகளில் தாக்கத்தை

ஏற்படுத்தியது: (i) வண்டல் மின்விசிறிகள் மற்றும் கவசங்கள்; (ii) பக்கவாட்டில் நகரும் ஆறுகள்; (iii) நன்கு வளர்ந்த மதகுகள் மற்றும் வெள்ளப் படுகைகள் கொண்ட ஆறுகள்; (iv) வெள்ளம் மற்றும் வெள்ளத்தால் வகைப்படுத்தப்படும் நதி அமைப்புகள்; மற்றும் (v) பெரிய ஆறுகள் நிறைந்த ஈரநிலங்கள். இது ஆண்டுக்கு ஆண்டுக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ வழக்கமான அல்லது அதிகரித்து வரும் (இதனால் சமாளிக்கக்கூடியது) அல்லது பேரழிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய மாற்றங்களின் வரம்பைக் கொடுத்தது. பிந்தையது ஒரு வெள்ள நிகழ்வின் போது அல்லது ஒரு சில பருவங்களில் (கடுமையானது) அல்லது பல தசாப்தங்கள் அல்லது பல நூற்றாண்டுகளாக (நாள்பட்ட) நீண்ட காலத்திற்குள் திடீரென ஏற்படலாம். கரையோர சமூகங்களில் இந்த நிகழ்வுகளின் புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்கள் பெரும்பாலும் மாற்ற முடியாதவை. ஆற்றங்கரை சமூகங்கள் மீது சுற்றுச்சூழல் அழுத்தத்தை சுமத்துவதற்கு அலோஜெனிக் மற்றும் ஆட்டோஜெனிக் பொறிமுறைக்கு இடையே முரண்பாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன மற்றும் சேனல் அவல்ஷன் மற்றும் சுருக்க பதில்களுக்கு இடையே வேறுபாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. வெள்ளம், வறட்சி மற்றும் ஆற்றின் கால்வாய் மாற்றங்கள் முன்நிபந்தனை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகள் மற்றும் சமூக சரிவை தூண்டலாம். நைல் அமைப்பு தற்போது சுயாதீனமாக தேதியிடப்பட்ட ஹோலோசீன் ஃப்ளூவியல் மற்றும் தொல்பொருள் பதிவுகளின் சிறந்த தொகுப்பை வழங்குகிறது. மேலும் வெள்ளநீர் விவசாயத்தில் ஹைட்ரோமார்போலாஜிக்கல் ஆட்சிகளை மாற்றுவதன் மாறுபட்ட விளைவுகள் ஆராயப்படுகின்றன. நாகரிகங்களின் நிலைத்தன்மை அவற்றைப் பராமரிக்கும் சமூகங்களைச் சார்ந்தது. ஆனால் அவை சில சூழல்களில் (எகிப்திய நைலில் உள்ள பாரோனிக் எகிப்து) புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் மீள்தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன, மற்றவற்றில் (நூபியன் நைலில் உள்ள கெர்மா இராச்சியம்) வாய்ப்புகள் குறைவாகவே இருந்தன.), அல்லது தீர்வு இயக்கம் அல்லது விதிவிலக்கான பொறியியல் பதில் (ஹுவாங் ஹீ, மெசபடோமியா) நதி அவல்ஷன், வறண்டுபோதல் அல்லது உள்ளூர் உமிழ்நீர் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு இடமளிக்க வேண்டும்.

நதிக்கு அருகிலுள்ள பகுதிகள் பொதுவாக மனித குடியிருப்புகளுக்கு நல்ல இடங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவை நீர் ஆதாரங்கள் மற்றும் விவசாய சாகுபடிக்கான அணுகலை வழங்குகின்றன, மேலும் நவீன உலகில் சுற்றுச்சூழல் தாழ்வாரங்களுடன் இணைக்கும் வாய்ப்புகள் Zingraff-Hamed et al., 2021; Anderson et. அல்., 2019). பெரிய அளவில், நதிக்கரை சமூகங்களின் வரலாற்று மற்றும் வரலாற்றுக்கு முந்தைய வளர்ச்சி இந்தக் கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. (மேக்லின் மற்றும் லெவின், 2015), சீனா, எகிப்து, இந்தியா-பாகிஸ்தான் மற்றும் ஈராக் ஆகிய பெரிய புராதன பொட்டாமிக் நாகரிகங்கள் முக்கிய நதிகளில் உருவாகின்றன. இருப்பினும், மனிதர்கள் தங்கள் குடியேற்ற இருப்பிடத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டனர், உதாரணமாக ஆரம்பகால இடைக்காலத்தில் ஐரோப்பாவிலும் மத்தியதரைக் கடல் பகுதியிலும் தொடர்ச்சியான பாரிய இடம்பெயர்வுகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ... பகுப்பாய்வை ஆயிரமாண்டு அளவில் விரிவுபடுத்தும் போது, உலகளவில் உள்ள வண்டல் தொல்பொருள் ஆய்வுகள் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, ஹைட்ரோமார்பாலஜி மற்றும் நீர்ப்பிடிப்பு புவியியல் ஆகியவை குடியேற்ற வடிவங்களைக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. (மேக்லின் மற்றும் லெவின், 2015). சீனாவில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய மனித குடியேற்றங்களின்

விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் புவியியல் அமைப்பின் புவியியல் பரிணாம வளர்ச்சியுடன் இணைந்திருப்பதாக பிராந்திய ஆராய்ச்சி காட்டுகிறது...

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. பண்டைய காலத்தில் நாகரிகத்தின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக இருந்த முக்கிய காரணிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

.....
.....

2. மனித இனங்களின் இயக்கம் மற்றும் தழுவலில் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களின் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

.....
.....

இயல் - இரண்டு

சுற்றுசூழலின் பங்கு - எழுத்தின் கண்டுபிடிப்பு - மெசபடோமியா நாகரீகம் - சுமேரிய - பாபிலோனிய ஹமுராபியின் வாழ்க்கை - ஹாசைத் - எகிப்திய மற்றும் பார்வோன்களின் காலம் - ஹிட்டியர்களின் எழுச்சி மற்றும் மகத்துவம் - பேரரசுகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் கலாச்சாரங்களின் வாழ்வு

குறிக்கோள்கள்

- சுற்றுச்சூழலின் பங்கு மற்றும் எழுத்தின் கண்டுபிடிப்பு பற்றிய ஆய்வு.
- சுமேரிய-பாபிலோனிய மற்றும் மெசபடோமிய நாகரிகத்தின் கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்ளுக.
- ஹிட்டியர்களின் எழுச்சி மற்றும் அவர்களின் மகத்துவம், பேரரசுகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் கலாச்சாரங்களின் உயிர்வாழ்வு ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்தல்.

சுற்று சூழலியல் மற்றும் நாகரீகத்தின் அடித்தளம்

சுற்று சூழல் என்ற வார்த்தை முதன் முதலாகர். சுநகைநச என்பவரால் 1885-ல் கூறப்பட்டது. இது கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து தோன்றியதாகும். முமைழள என்றால் வாழுமிடம் டுழபழள என்றால் படிப்பு. எனவே நுஉழபுல என்னும் வார்த்தை முமைழபுல என்பதிலிருந்து தோன்றியதாகும். சூழலியல் என்பது உயிரினங்களுக்கும் சூழ்நிலைக்கும் இடையே தொடர்பை விளக்கும் அறிவியல் பிரிவாகும். 'சூழலியல் என்பது இயற்கையின் அறிவியல் வரலாறு' என்கிறார் சார்லஸ் எல்டன் (1927). சூழலியல் என்பது ஒரு உயிரினத்திற்கும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு முறையாகும்' என்று குறிப்பிடுகிறார் எர்னஸ்ட் ஹெக்கல் (1869).

மனித நாகரீகத்தின் அடித்தளம்

மனித இனம் மட்டுமின்றி உயிரினங்கள் அனைத்தும் சுற்றுச்சூழலை சார்ந்தே உயிர் வாழ்கின்றன. இயற்கை தந்த செல்வம் சுற்றுச்சூழல். உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் இயற்கை தான் கடவுள். மனிதனும் சுற்றுச்சூழலும் பிரிக்க முடியாத இரட்டையர்கள். சுற்றுச்சூழல் பாதித்தால் மனித இனம் கூண்டோடு அழிவது திண்ணம். மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதனவாக விளங்கும் காற்று, நீர் வெப்பம், ஆகாயம், பூமியின் கூறுகள், வாழ்வோடு வாழ்வாக இயற்கை அளித்துள்ளது. இவையே மனித நாகரீகத்தின் அடித்தளம். அதுதான் சுற்றுப்புறச் சூழல். அந்தக்கால ஆதிமனிதன் முதல் இன்றைய நவீன மனிதன் வரை மனித நாகரீகம் அந்தந்த காலத்து சூழ்நிலையையும் இயற்கை வளங்களையுமே சார்ந்திருக்கின்றது. பண்டைய காலத்தில் சூழ்நிலையும், இயற்கை வளங்களும் முறையாகவே கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. அதிநவீனம், அதிவேக பொருளாதார வளர்ச்சி இவைகளின் போக்கால் இன்றைய உலகில் இயற்கை வளங்களை அழித்து பொருளாதார முன்னேற்றமடையும் முயற்சிகள் மனிதனால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தகையப் பொருளாதார வளர்ச்சி தனிமனிதனின் தற்காலிக முன்னேற்றமாகத்தான் அமையுமே தவிர நிலைத்த நீண்டநாளைய தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சியாக அமையமுடியாது. மக்கட்தொகைப் பெருக்கத்தின் விளைவாலும் தேவையின் மோகத்தாலும் தொழில் நாகரீகத்தின் விளைவாலும் சூழல் சமநிலை பாதிக்கும் செயல்கள் நிகழ்வுகள் அதிகமாகின்றன. இயற்கை அழிக்கப்படுவதால் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தேக்கமும் பின்னடைவும் ஏற்படும். சீரான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான செயல்களே சூழலைப் பாதுகாக்க முடியும் தொலைநோக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

எழுத்துகள் கண்டுபிடிப்பு

ஆசியாவில் இருந்தும் மேற்கு ஆசியாவில் இருக்கும் இந்தியாவிற்கு வரும் வழியில் சிந்துவெளி அமைந்துள்ளது ஹாரப்பாவிலும் மொகஞ்சொதாரோவிலும் . நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளினால், பண்டைக்கால இந்தியாவின் வரலாற்றில் புதியதோர் ஒளிமிக்க இயல் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது அங்குக் கிடைத்துள்ள தொல் பொருள் சின்னங்கள் பலசுடுமண்ணாலான அவற்றுள் . அச்சு முத்திரைகள், நுரைக்கல் துண்டுகள், செப்புத் தகடுகள், மண்பாண்ட ஓழிகள் போன்றவை, நம் ஆய்விற்கு உதவுகின்றன பொருள்களிலும் . எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன எழுத்துப் இந்த . பொறிப்புகளையே, நாம் “சிந்துவெளி எழுத்து வடிவங்கள் எனச் சுட்டுகின்றோம். உலக நாகரிக வரலாற்றில், சிந்துவெளி எழுத்துகள் ஒரு சிக்கலைத் தோற்றுவித்துள்ளன ; இந்திய வரலாற்றில் பெரும் புதிராக இருந்து வருகின்றன; தமிழக வரலாற்றில் ஒரு பொருளாகக் கருதப்படுகின்றன ஆயினும் ., மனிதநலத்தோடு பேரார்வமும், பெருமுயற்சியும் வாய்ந்துள்ள அறிஞர்கள், இம்மாபெரும் சக்கலுக்குத் தீர்வுகாண, புதிரை விடுவிக்க, மறைபொருளை வெளிப்படுத்த அயராது உழைத்து வருகின்றனர் பல்வேறு யனாகப் இதன . விளக்கங்கள் கிடைத்துள்ளன ஆனால் ., இன்னும் அந்தப் புதிர் விடுபடவில்லை. மனித மூயற்சியானமையால் அதில் விருப்பு, வெறுப்புக் இயல்பாகவே இடம்பெற்று விடுகின்றன, எனினும், “நம்பிக்கை ஒளி’ மட்டும் நந்தா விளக்கினைப் போல் ஆராய்ச்சி உலகம் சுடர்விட்டு ஒளிர்கிறது பேரறிவுத்திறனும் .பேராற்றலும் வைக்கும் காலெடுத்து விண்வெளியில் ! வாய்ந்த மனிதனுக்கு, இச் சிந்துவெளி எழுத்துப் புதிர் ஒரு ‘சண்டையாக’ மாறும் காலம் தொலைவில் இல்லை மொகஞ்சொதாரோ, ஹாரப்பா போன்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ள முத்திரைகளிலும், பிற பொருள்களிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஒவியம் குறியீடுகளே சிந்துவெளிப் பண்பாட்டைப் பேணிவளர்த்த மக்கள், பேசிய மொழிக்குரிய எழுத்துகளாக இருக்கலாம் என அறிஞர்கள் நம்புபவர்கள் இந்த நூற்றாண்டுகள் பல .வெளி நாகரிகம் நின்று நிலவிய போதிலும், இந்த எழுத்துகளில் வளர்ச்சியும் உண்டானதாகத் தெரியவில்லை. சிந்துவெளி எழுத்துகள் ஒவிய எழுத்துகளாக உள்ளன. எனினும், அவற்றுள் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன மீன ., விலங்கு, பறவை, மனிதரின் பலவகை சருவங்கள் போன்ற ஒவிய எழுத்துகள் மிச்ச சிலவாக உள்ளன .எழுத்துப் பொறிப்புகள் எல்லாம், தொன்று தொட்டு உலக வழக்கில் இருந்து வரும் எழுத்து வடிவத்தையே பெரிதும் ஒத்துள்ளன அசைக்குறிகள் சில, ஒலிகளின் எடுத்தல், படுத்தல், நலிகலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிகள், வேற்றுமை உருபுக்கு .உள்ளன எழுத்துகள் நேர்க்கோடுகளாலான வடிவ அமைப்புடன் காணப்படுன்றன. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்கள், இன்று வரையில் சிந்துவெளி எழுத்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அணுகும் முறையிலும், விளக்கும் வகையிலும் அவர்கள் இடையே பெருந்த வேற்றுமைகள் உள்ளன. ஆனால் சிந்துவெளி எழுத்துகளின் பொதுமைப் பண்புகள் குறித்து அவர்கள் ‘இடையே பேரளவிற்குக் கருத்தொற்றுமை காணப்படுகிறது, அவற்றை அடுத்துக் காண்போம்,

பொதுமைப் பண்புகள்

சிந்துவெளி எழுத்துகள், சிந்துவெளி நாகரிக அழிவுக் காலம் வரையிலும் மாற்றமின்றி, ஒரே தன்மையாக இருந்துள்ளன. இந்த எழுத்து வடிவ நிலையை அடைவதற்கு முன் நெடுங்காலம் சிந்துவெளி எழுத்துகள் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து இருக்க வேண்டும்; அந்த வளர்ச்சியின் பயனாகத்தான் தேவையான குறிகளை நிலையான வரிவடிவங்களாக, அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் வரையறுத்துக் கொண்டனர் என்பது அவ்வெழுத்துகளால் அறியப்படுகிறது. சிந்துவெளி எழுத்துகள் அசைக்குறிகளாலான அடையாள எழுத்து,

சிந்துவெளி எழுத்துகள் வலப்புறத்தில் தொடங்குகின்றன. இருந்து இருந்து இடப்பக்கத்தில் வரியில் அடுத்த தொடர்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. சிந்துவெளியில் 417 வகையான எழுத்துக் குறிகள் கிடைத்துள்ளன? அவை எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் விளக்க எழுதப்பட்ட ஒவிய எழுத்துகளாக இருக்கலாம்; அல்லது ஆவ்வடிவ எழுத்து முறையில் அமைந்தவையாகவும் இருக்கலாம். பெரும்பாலான எழுத்துகளோடு அசைக்குறிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிந்துவெளி எழுத்துகள் ஒலியியல் அமைப்பில் முதிர்ச்சியுற்று இருந்தமை புலனாகிறது. இப்பொதுமைப் பண்புகளையாவும், சிந்துவெளி எழுதி துகளின் அமைப்பையும், பயன்பாட்டையும் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

இடர்ப்பாடுகள்

ஒவிய எழுத்துகளாக இவை உள்ளமையால், இன்று நாம் பயன்படுத்தும் தமிழ், கரந்த, தேவநாகரி, ரோமானிய எழுதிதுமுறைகளைப் படிப்பதைப் போன்று படிச்சு இயலவில்லை, பொருளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு ஒவியத்துக்கும் ஒவ்வொரு பொருளைத் தரவேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய முறையில் விளக்குவது, அவ்வரிவடிவங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் முறையினை எளிமைப்படுத்துவதே. இவ்வெழுத்துகளைப் படிக்கு முயன்ற அறிஞர்கள், அணுகல் முறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளனர். ஒவ்வொரு சின்னத்தின் மதிப்பையும் அறிந்து, அவற்றால் தெரியவரும் உலகம் நன்கு அறிந்த ஒரு மொழியின் ஒலியை, அந்த வரீ வடிவங்களுக்குக் கொடுத்து, புலப்படும் சொற்களைப் படிக்க வேறுசில ஆராய்ச்சியாளர்கள் முயன்றுள்ளனர் நெறிமுறைகளையும் இவ்விரு சிலர் மற்றும் . இணைப்பு முறையாக வகுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இரண்டு, மூன்று மொழிகளில் ஒருவாசகம் தரப்பட்டு இருக்குமானால், அதைத் தெரித்த மொழியின் ஒலியமைதி யைக் .படிப்பது கொண்டு (முறை இரண்டாவது) சிந்துவெளியில் இப்படிப்பட்ட இரு மொழி, மும்மொழி எழுத்துப் பொறிப்புகள் இன்றுவரை கிடைக்கவில்லை. எனினும், திருத்தந்தை ஹீராசும், பின்னிய, ரவிய அறிஞர்களும் இணைப்பு முறையைப் பின்பற்றி, பழந் திராவிட தொன்மைத் தமிழ்மொழியின் ஒலிமதிப்புகளைக் கொண்டு, சிந்துவெளி எழுத்துகளைப் படிக்க முயன்றுள்ளனர்.

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டில், நீண்ட கல்வெட்டுகள் இன்று வரையில் கிடைக்கவில்லை, ஆனால், அச்சு முத்திரைகளிலும், களிமண் கட்டிசளிலும் நுரைச்சற்களிலும், செப்புப்பட்டைகளிலும், மண்பாண்ட ஓடுகள் வற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சிறுசிறு வரிவடிவங்களே உள்ள முத்திரைகளில் உள்ளன, அவற்றைப் படிக்க இயலுகிறது. அம்முத்திரைகளில், எருது, யானை, புலி, ஒற்றைக் விலங்கு போன்றவை பொறிக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றின் மேல்பகுதியில் ஒன்று முதல் மூன்று வரிகள் வரையிலான எழுத்துப் பொறிப்புகளையும் காணுகின்றோம். எல்லா விலங்குகளுமே வலப்பக்கம் முகத்தை வைத்துக் கொண்டுள்ளன இதனால் ., வலப்புறம் இருந்து இடப்புறம் படிக்கக் கூடிய முறையில் வரிவடிவங்கள் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர்கள் துணித்துள்ளனர் ஒரு பாறையின் மீத செதுக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துகளில், வலப்புறமுள்ள எழுத்தின் மீது இடப்புற எழுத்தின் கோடு நீண்டு சென்றுள்ளதால், இந்த முடிவு உறுதியாகிறது. சிந்துவெளி வரிவடிவங்களில் உள்ள குறிகளை எளிதாகப் படித்தீதுவிடலாம்"குறிகள் இந்தக் . இதனால், சொற்களின் ஒலிகளைப் புலப்படுத்த அக்கோடுகள் பயன்படுத்தப் பெற்றிருக்கலாம் எனும் எண்ணம் எழுகிறது . அறிவியலின் வருங்காலத்தில் உதவியால் இந்தப்புதிர் எளிதில் விளச்சம் பெறக்கூடும்.

மெசபடோமிய நாகரிகத்தின் தோற்றம்

மெசபடோமியா என்பது கிரேக்க வார்த்தையாகும், இதன் பொருள் இரண்டு நதிகளுக்கு இடையில். இது யூப்ரடீஸ் மற்றும் டைகிரிஸ் ஆகிய இரண்டு ஆறுகளால் சூழப்பட்ட இடம். மெசபடோமியா நிலம் தாதுக்கள் நிறைந்து செழித்து வளர்வதற்கு இதுவே காரணம். தற்போது மெசபடோமியா ஈராக் குடியரசுகளின் கீழ் வருகிறது. இது பல நாகரிகங்களின் கல்லறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது அதன் வளமான இலக்கியம், கணிதம், நகர வாழ்க்கை மற்றும் வானியல் ஆகியவற்றிற்கு பெயர் பெற்றது. கிமு 2000 க்குப் பிறகு, அதன் மொழி கிழக்கு மத்தியதரைக் கடல், வடக்கு சிரியா மற்றும் துருக்கியில் ஒரு தகவல் தொடர்பு ஊடகமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. மெசொப்பொத்தேமியா நாகரீகத்தைப் பற்றி மேலும் அறியப் பயன்படும் தகவல்களின் மிகப் பெரிய ஆதாரமாக அவர்களின் எழுத்துக்கள் உள்ளன. நகரமயமாக்கப்பட்ட தெற்கு பகுதி சுமர் என்றும் அக்காட் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. மெசபடோமியா எஞ்சியிருந்த குறிப்பிடத்தக்க நாகரீகங்கள் சுமேரியன், அசிரியன், அக்காடியன் மற்றும் பாபிலோனியன்.

மெசபடோமிய நாகரிகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

- மெசபடோமியாவில் அரசரின் ஆட்சி இருந்தது. கடவுளின் பெயரால் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அரசன் அரசின் சொத்தின் உரிமையாளனாக இருந்தான்.
- பாதிரியார்கள் நிர்வாக விவகாரங்களில் செல்வாக்கு செலுத்தினர். மாகாண அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு ஆளுநர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- கி. மு. 2123 முதல் 2081 வரை ஹமுராபி பாபிலோனியாவின் மன்னராக இருந்தார். அவர் பாபிலோனியாவை பலப்படுத்தினார், அதில் கோயில்களையும் அரண்மனைகளையும் கட்டினார். நல்ல நிர்வாகியாக இருந்தார்.

சமூக கட்டமைப்பு

- சமுதாயத்தின் நான்கு பிரிவுகள் அரசர்கள், பூசாரிகள், பணக்கார நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் அடிமைகள்.
- அரசர்கள் மற்றும் பூசாரிகள் நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் வணிகர்களால் தொடர்ந்து உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ள மக்கள்.
- அடிமைகள் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தனர். அவற்றை வாங்கவும் விற்கவும் சட்டப்பூர்வமாக இருந்தது.
- அவர்கள் இயற்கை வழிபாட்டைக் கடைப்பிடித்தனர், மேலும் மனிதன் தனது அனைத்தையும் வணங்கும் கடவுளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அது வாழ்க்கையில் நேர்மறையைத் தரும் என்றும் நம்பினர். கோயில்கள் கற்பிக்கும் இடமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

கட்டிடக்கலை

- மெசபடோமியா மக்களும் சிறந்த கட்டிடக் கலைஞர்கள். அவர்களின் பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் மண் மற்றும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டவை.
- கோயில் கோபுரங்கள் மற்றும் தொங்கும் தோட்டங்கள் அவர்களின் சிறந்த கட்டிடக்கலைக்கு சில குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகள்.
- வளைவுகள், நெடுவரிசைகள், குவிமாடங்கள் மற்றும் பெட்டகங்கள் ஆகியவை மெசபடோமியா மக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கட்டிடக்கலையின் வெவ்வேறு வடிவங்களாகும்.

- தட்டையான பரப்புகளில் கூடப்படாத செங்கற்களில் எழுதும் கியூனிபார்ம் எழுத்தை அவர்கள் பயிற்சி செய்தனர்.

அறிவியல் மற்றும் கணிதம்

- அறிவியல் மற்றும் கணிதம் தொடர்பான பல தகவல்கள் அவர்களிடம் இருந்தன.
- வணிக பரிவர்த்தனைகளின் போது பில்கள் மற்றும் ரசீதுகளை முதலில் பயன்படுத்தியவர்கள். இந்தப் பதிவுகள் அனைத்தையும் களிமண் மாத்திரைகளில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர்.
- புதன், வியாழன், வெள்ளி, செவ்வாய் போன்ற பல்வேறு கிரகங்களைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.
- சந்திர நாட்காட்டி என்று அழைக்கப்படும் நாட்காட்டியை அவர்கள் வைத்திருந்தனர். அவர்களுக்கும் அவர்களின் நாட்காட்டியின்படி 12 மாதங்கள் மற்றும் 365 நாட்கள் இருந்தன.
- ஒரு நாளில் 24 மணி நேரமும், ஒரு மணி நேரத்தில் 60 நிமிடங்களும் நேரத்தை அளக்க நம் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது மெசபடோமியாவில் இருந்து பெறப்பட்டது.
- அவர்கள் 360 டிகிரி கோணத்தையும் அறிந்திருந்தனர் மற்றும் வட்டம் 360 டிகிரி கொண்டது. இந்த கண்டுபிடிப்பு அவர்களுக்கு சக்கரம் பற்றிய யோசனை வரவும் உதவியது.
- மருத்துவம் பற்றிய போதிய அறிவும் அவர்களுக்கு இருந்தது. இதை Materia Medica என்ற புத்தகத்தில் காணலாம்.

மெசபடோமியா நாகரிகத்தின்

- மெசபடோமியா பழமையான நாகரிகங்களில் ஒன்றாகும், ஆனால் சில காரணங்களால் அது அதன் முடிவை நெருங்கியது.
- மிக முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று, அதன் இரண்டு நதிகளில் ஒன்றான யூப்ரடீஸ் நதி அதன் அசல் பாதையை மாற்றியது.
- எனவே, டைக்ரிஸ் நதி மட்டுமே அவர்களுக்கு நீர் ஆதாரமாக இருந்தது. இது அவர்களின் முக்கிய பொருளாதார நடவடிக்கையான விவசாயத்தின் உற்பத்தியைத் தடை செய்தது.
- யூப்ரடீஸ் நதியால் சேவை செய்யப்பட்ட பகுதி ஏற்கனவே பாலைவனமாக இருந்தது மற்றும் அதன் பாதையில் மாற்றம் இந்த காரணத்தை வறண்டதாக மாற்றியது. இது மக்களின் வாழ்க்கையை மோசமாக்கியது.
- இது தவிர திறமையற்ற ஆட்சியாளர்களும் நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். இதனால் அவர்களால் நிர்வாகத்தை தொடர்ந்து நடத்த முடியவில்லை.
- பாரசீக படையெடுப்பு மெசபடோமியா நாகரிகத்தின் முடிவுக்கு மற்றொரு காரணம். படையெடுப்பிற்குப் பிறகு (கிமு 538), இது பாரசீகப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

குறுகிய அர்த்தத்தில், மெசபடோமியா என்பது இடைப்பட்ட பகுதி யூப்ரடீஸ் மற்றும் டைக்ரிஸ் ஆறுகள், நவீன ஈராக்கில், பாக்தாத்தில் உள்ள தடையின் வடக்கு அல்லது வடமேற்கில்; அது அரேபியர்களின் அல்-ஜஸிரா ("தீவு") ஆகும். இதற்கு தெற்கே பாபிலோனியா உள்ளது. இது பாபிலோன் நகரத்தின் பெயரிடப்பட்டது. இருப்பினும், பரந்த பொருளில், மெசபடோமியா என்ற பெயர் வடகிழக்கில் ஜாக்ரோஸ் மலைகள் மற்றும் தென்மேற்கில் அரேபிய பீடபூமியின் விளிம்பில் எல்லைகள் மற்றும் தென்கிழக்கில் பாரசீக வளைகுடாவில்

இருந்து ஸ்பர்ஸ் வரை நீண்டுள்ளது. வடமேற்கில் உள்ள டாரஸ் எதிர்ப்பு மலைகள். பாக்தாத்தின் அட்சரேகையிலிருந்து மட்டுமே யூப்ரடீஸ் மற்றும் டைக்ரிஸ் உண்மையிலேயே இரட்டை நதிகளாக மாறுகின்றன, அரேபியர்களின் ராஃபிதான், இது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தங்கள் பாதைகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. தாழ்வான மவெளி பெர்சியாவில் உள்ள கருன் நதி எப்போதும் மெசபடோமியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது, ஆனால் அது மெசபடோமியாவின் ஒரு பகுதியாக கருதப்படவில்லை, ஏனெனில் அது அதன் சொந்த நதி அமைப்பை உருவாக்குகிறது.

மெசபடோமியா, அல்-ரமாடிக்கு தெற்கே (சுமார் 70 மைல்கள், அல்லது பாக்தாத்திற்கு மேற்கே 110 கிலோமீட்டர்கள்) யூப்ரடீஸ் மற்றும் டைக்ரிஸின் வளைவின் கீழே சமர்ராவுக்கு கீழே (பாக்தாத்தின் வட-வடமேற்கில் சுமார் 70 மைல்) சமதளமான வண்டல் நிலமாகும். பாக்தாத்துக்கும் ஷாத் அல்-அரபின் வாய்க்கும் இடையே (தி டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸின் சங்கமம், இது பாரசீ வளைகுடாவில் காலியாகிறது) சுமார் 100 அடி (30 மீட்டர்) உயரத்தில் மட்டுமே வித்தியாசம் உள்ளது. தண்ணீர் மெதுவாக செல்வதால், அதிகளவில் வண்டல் மண் படிந்து, ஆற்றுப்படுகைகள் உயர்ந்துள்ளன. இதன் விளைவாக, நதிகள் உயரமான பள்ளங்களால் பாதுகாக்கப்படாத போது, அவற்றின் கரைகள் நிரம்பி வழிகின்றன (மற்றும் அவற்றின் போக்கை கூட மாற்றலாம்). சமீப காலங்களில் அவை பாக்தாத்திற்கு மேலே நிரம்பி வழியும் நீர்த்தேக்கங்களுடன் தப்பிக்கும் வழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. தீவிர தெற்கே விரிவான சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் நாணல் சதுப்பு நிலங்களின் ஒரு பகுதியாகும் ஹவர்ஸ், இது, அநேகமாக ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கான புகலிடமாக விளங்குகிறது. தண்ணீர் வினியோகம் சீராக இல்லை; அதிக சராசரி வெப்பநிலை மற்றும் மிகக் குறைந்த வருடாந்திர மழைப்பொழிவின் விளைவாக, 35° N அட்சரேகையின் சமவெளியின் நிலம் கடினமாகவும், வறண்டதாகவும், வருடத்தில் குறைந்தது எட்டு மாதங்களுக்கு தாவர சாகுபடிக்கு ஏற்றதல்ல. இதன் விளைவாக, 10 ஆம் மில்லினியத்தில் அதிக மழைப்பொழிவு மண்டலங்கள் மற்றும் மெசபடோமியாவின் மலைப்பகுதிகளில் தொடங்கியதாகத் தோன்றும் பயிர் தோல்வியின் ஆபத்து இல்லாத விவசாயம் கிமு, நாகரிகத்தின் உண்மையான இதயமான மெசபடோமியாவில், செயற்கைக்குப் பிறகுதான் தொடங்கியது. நீர்ப்பாசனம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, கால்வாய்களின் பரந்த கிளை வலையமைப்பின் மூலம் பெரிய நிலப்பரப்புகளுக்கு தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தது. நிலம் மிகவும் வளமானதாக இருப்பதாலும், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் தேவையான வடிகால் வசதியுடன், மிகுதியாக விளையும் என்பதால், தெற்கு மெசபடோமியா கணிசமான மக்கள்தொகையை ஆதரிக்கக்கூடிய ஏராளமான நிலமாக மாறியது. கிமு 4000 வரை நீடித்திருக்கக்கூடிய வடக்கு மெசபடோமியாவின் கலாச்சார மேன்மை, இறுதியாக தெற்கால் முந்தியது, அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் தூழ்நிலையின் சவாலுக்கு பதிலளித்தனர்.

தற்போதைய தட்பவெப்ப நிலை, 8,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலநிலையை ஒத்திருக்கிறது. பழங்காலத்தைச் சுற்றி 30 மைல் தொலைவில் உள்ள பாழடைந்த குடியிருப்புகள் பற்றிய ஆங்கில ஆய்வுஹத்ரா (பாக்தாத்தின் வடமேற்கே 180 மைல்கள்) அல்-ஜசிராவின் முதல் குடியேற்றத்திலிருந்து செயற்கை நீர்ப்பாசனம் இல்லாமல் விவசாயம் செய்யக்கூடிய மண்டலத்தின் தெற்கு எல்லைகள் மாறாமல் இருப்பதைக் காட்டுகிறது.

கிடைப்பதுமூலப்பொருட்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வரலாற்று காரணியாகும், அதே போல் இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டிய பொருட்களை சார்ந்துள்ளது. மெசபடோமியாவில், விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் பங்கு வளர்ப்பு, மீன்வளம், பேரீச்சம்பழம் வளர்ப்பு மற்றும் நாணல் தொழில்கள்-சுருக்கமாக, தானியம், காய்கறிகள், இறைச்சி, தோல், கம்பளி, கொம்பு, மீன், பேரீச்சம்பழம் மற்றும் நாணல் மற்றும் தாவர-ஃபைபர் பொருட்கள்-கிடைத்தன. ஏராளமாக மற்றும் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய வீட்டுத் தேவைகளை விட எளிதாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். இல் பிற்றுமின் நீருற்றுக்கள் உள்ளனவறிட (பாத்தாத்தின் வடமேற்கே 90 மைல்) யூப்ரடீஸ் (ஹீரோடோடஸ்) மீது. மறுபுறம், மரம், கல் மற்றும் உலோகம் அரிதானவை அல்லது முற்றிலும் இல்லை. ஈராக்க நாட்டின் தேசிய மரமான பேரீச்சம்பழம் விளைகிறது. கரடுமுரடான விட்டங்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமான மரம் மற்றும் சிறந்த வேலைக்கு அல்ல. தெற்கு மெசபடோமியாவில் பெரும்பாலும் கல் குறைவாகவே உள்ளது, இருப்பினும் மேற்கில் சுமார் 35 மைல் தொலைவில் உள்ள பாலைவனத்தில் சுண்ணாம்புக் கல் வெட்டப்பட்டாலும், டைக்ரிஸிலிருந்து வெகு தொலைவில் "மொதூல் பளிங்கு" அதன் நடுப்பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. உலோகத்தை மலைகளில் மட்டுமே பெற முடியும், மேலும் விலைமதிப்பற்ற மற்றும் அரைகுறையான கற்களுக்கும் இது பொருந்தும். இதன் விளைவாக, குறிப்பாக தெற்கு மெசபடோமியா ஆரம்பத்தில் இருந்தே வர்த்தக நிலமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பரந்த பரப்பளவில் விரிவடையும் "பேரரசுகள்" கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் அல்லது அண்டை பகுதிகளுக்கு உட்பட்டு இறக்குமதிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்றன.

மெசொப்பொத்தேமிய நாகரீகத்தை வெளிப்படுத்தும் மூலப்பொருள்களின்மண்: ஏறக்குறைய பிரத்தியேகமான மண்-செங்கல் கட்டிடக்கலை மற்றும் களிமண் சிலைகள் மற்றும் மட்பாண்ட கலைப்பொருட்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பல்வேறு வகைகளில், மெசபடோமியா வேறு எந்த நாகரிகத்திலும் இல்லாத களிமண்ணின் முத்திரையைத் தாங்கி நிற்கிறது. பரவியது களிமண் வாகனமாக பயன்படுத்தப்பட்டது எழுத்து. கியூனிஃபார்ம் நாகரிகம் போன்ற சொற்றொடர்கள், கியூனிஃபார்ம் இலக்கியம் மற்றும் கியூனிஃபார்ம் சட்டம், செங்கற்கள் மற்றும் ஜாடிகளுக்கு மட்டுமின்றி, உரிமையின் அடையாளமாக ஈர்க்கக்கூடிய ஜாடி ஸ்டாப்பர்களுக்கும் மென்மையான களிமண்ணைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு இருந்தால் மட்டுமே பொருந்தும், ஆனால் ஈர்க்கப்பட்ட அடையாளங்களுக்கான வாகனம் இதற்கு நிறுவப்பட்ட அர்த்தங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன - இது ஒரு அறிவுசார் சாதனை, எழுத்தின் கண்டுபிடிப்பைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

பண்டைய மெசபடோமியாவின் தன்மை

பண்டைய மெசபடோமிய நாகரிகம் என்ன செய்தது மற்றும் சாதிக்கவில்லை, அது எவ்வாறு அதன் அண்டை நாடுகளையும் வாரிசுகளையும் பாதித்தது, அதன் மரபு என்ன செய்தது போன்ற கேள்விகள் நவீன நாகரிகத்தின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து முன்வைக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை ஒரு பகுதியாக நெறிமுறை மேலோட்டங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. உறவினராக இருங்கள். "பண்டைய மெசபடோமிய நாகரிகத்தின்" மொத்தத்தை மதிப்பிடும் திறனை நவீன அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்: ஆனால், அசிரியாலஜிஸ்ட் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டதிலிருந்துபென்னோ லாண்ட்ஸ்பெர்கர் "பாபிலோனிய உலகின் தனித்துவமான

கருத்தியல்" பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியா மற்றும் அதன் நாகரிகத்தை ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பாகப் பார்ப்பதன் அவசியத்தை கவனத்தில் கொள்வது கிட்டத்தட்ட பொதுவானதாகிவிட்டது.

பண்டைய மெசபடோமியாவில் பல மொழிகள் இருந்தன கலாச்சாரங்கள்; அதன் வரலாறு பல காலங்கள் மற்றும் சகாப்தங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது; அது உண்மையான புவியியல் ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை, அனைத்திற்கும் மேலாக நிரந்தர தலைநகரம் இல்லை, அதனால் அதன் பல்வேறு வகைகளால் அது மற்ற நாகரிகங்களிலிருந்து அதிக சீரான தன்மையுடன், குறிப்பாக எகிப்து நாட்டிலிருந்து தனித்து நிற்கிறது .தி ஸ்கிரிப்ட் மற்றும் திபாந்தியன் ஒருங்கிணைக்கும் காரணிகளை உருவாக்குகிறது, ஆனால் இவற்றிலும் மெசபடோமியா அதன் பல்வகை மற்றும் பலவகைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது. எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் அளவுகளில் மாற்றப்பட்டன, மேலும் ஒரு உரையின் பல பிரதிகள் பெரும்பாலும் உள்ளன. ஊராட்சியில் 1,000க்கும் மேற்பட்டோர் இருந்தனர் தெய்வங்கள், பல இருந்தாலும் தெய்வீகப் பெயர்கள் ஒரே கடவுளின் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளுக்குப் பொருந்தும். 3,000 ஆண்டுகால மெசபடோமிய நாகரிகத்தின் போது, ஒவ்வொரு நூற்றாண்டும் அடுத்ததை பிறப்பித்தது. இவ்வாறு கிளாசிக்கல் சுமேரிய நாகரிகம் அக்காடியன்களை பாதித்தது, மேலும் உர் III பேரரசு, சுமேரோ-அக்காடியன் தொகுப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. கிமு 2 ஆம் மில்லினியத்தின் முதல் காலாண்டில் அதன் செல்வாக்கை செலுத்தியது. ஹிட்டியர்களுடன், அனடோலியாவின் பெரிய பகுதிகள் கிமு 1700 முதல் மெசபடோமியாவின் கலாச்சாரத்துடன் உட்செலுத்தப்பட்டன . அலெப்போவிற்கு தெற்கே சுமார் 30 மைல் தொலைவில் உள்ள சிரியாவில் எப்லாவுடன் மாரி வழியாக தொடர்புகள் கிமு 24 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு செல்கின்றன, இதனால் அமர்னா காலத்தில் (கிமு 14 ஆம் நூற்றாண்டு) சிரிய மற்றும் பாலஸ்தீனிய ஸ்கிரிபல் பள்ளிகளுக்கும் பாபிலோனிய நாகரிகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகள் அதிகம் இருந்திருக்கலாம். பழைய முன்னோடிகள். எவ்வாறாயினும், கியூனி.பார்ம் இலக்கியம் மற்றும் ஹீப்ரு பைபிளில் உள்ள சில கருப்பொருள்களின் ஒற்றுமை, வெள்ளத்தின் கதை அல்லது நீதியுள்ள பாதிக்கப்பட்டவரின் மையக்கருத்து போன்றவை, இது போன்ற ஆரம்பகால தொடர்புகளால் ஏற்படுகின்றன, நேரடியாக கடன் வாங்குவது அல்ல.

பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியாவின் சாதனைகள்

உலகம் கணிதம் மற்றும் வானியல் பாபிலோனியர்களுக்கு மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறது - உதாரணமாக, திநேரம் மற்றும் கோணங்களைக் கணக்கிடுவதற்கான அமைப்பு, இது 60 என்ற எண்ணின் பல வகுக்கும் தன்மை காரணமாக இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது; கிரேக்க நாள் 12 "இரட்டை மணி" மற்றும் ராசி மற்றும் அதன் அறிகுறிகள். இருப்பினும், பல சந்தர்ப்பங்களில், பண்டைய மெசொப்பொத்தேமிய சட்டக் கோட்பாட்டின் உயிர்வாழ்வின் சிக்கலைப் போலவே, கடன் வாங்குதலின் தோற்றம் மற்றும் வழிகள் தெளிவற்றவை.

ஊரில்

நாகரிகத்தின் சாதனையே அதன் சிறந்த புள்ளிகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படலாம் தார்மீக, அழகியல், அறிவியல் மற்றும், குறைந்தது அல்ல, இலக்கியம் சட்டக் கோட்பாடு செழித் தோங்கியது மற்றும் ஆரம்பத்திலேயே அதிநவீனமானது, சட்ட முடிவுகளின் பல தொகுப்புகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, என்று அழைக்கப்படும் குறியீடுகள், இதில் மிகவும் பிரபலமானது ஹமுராபியின் குறியீடு. இந்தக் குறியீடுகள் முழுவதிலும் பலவீனமானவர்கள், விதவைகள் மற்றும் அனாதைகள் மீதான ஆட்சியாளரின் அக்கறை மீண்டும்

மீண்டும் வருகிறது - சில சமயங்களில், அந்த சொற்றொடர்கள் வருந்தத்தக்க வகையில் இலக்கிய க்ளிஷேக்கள் மட்டுமே கலையின் அழகியல் மிகவும் அகநிலை மதிப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் சில சிகரங்கள் மற்றவற்றை விட தனித்து நிற்கின்றன, குறிப்பாக உருக் IV இன் கலை, அக்காட் காலத்தின் முத்திரை வேலைப்பாடு மற்றும் அஷூர்பானிபாலின் நிவாரண சிற்பம். ஆயினும் கூட, எகிப்திய கலையின் நுட்பத்திற்கு நிகரான எதுவும் மெசபடோமியாவில் இல்லை. கிரேக்க அறிவியலின் அர்த்தத்தில் இல்லாவிட்டாலும், மெசொப்பொத்தேமியர்களுக்கு அறிவியல் இருந்தது. கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் நடுப்பகுதிக்கு முன்பு, மெசபடோமியனில் அதன் தொடக்கத்திலிருந்து அறிவியலானது முடிவில்லாத, நுணுக்கமான கணக்கீடு மற்றும் நெடுவரிசைகள் மற்றும் தொடர்களில் வரிசைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. உலகில் உள்ள அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் இறுதி இலட்சியத்துடன் ஆனால் ஒரு அமைப்புக்கு பொருளை ஒருங்கிணைத்து குறைக்க விருப்பம் அல்லது திறன் இல்லாமல் ஒரு பொதுவான அறிவியல் சட்டமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, மேலும் அரிதாகவே ஒப்புமைப் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டது. ஆயினும் கூட, இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க சாதனையாக உள்ளது பித்தகோரலின் விதி (செங்கோண முக்கோணத்தின் இரண்டு குறுகிய பக்கங்களில் உள்ள சதுரங்களின் கூட்டுத்தொகை நீளமான பக்கத்தின் சதுரத்திற்கு சமம், இது ஒருபோதும் உருவாக்கப்படவில்லை என்றாலும், கிமு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டது. தொழில்நுட்ப சாதனைகள் முழுமையடைந்தன கட்டிடம் ஜிகூராட்கள் (பிரமிடுகளை ஒத்திருக்கும் கோவில் கோபுரங்கள்), அவற்றின் பெரிய அளவு, மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தில், நடைமுறை செயல்படுத்தல் மற்றும் தத்துவார்த்த கணக்கீடுகள் இரண்டிலும். கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் தொடக்கத்தில், ஒரு செயற்கை கல் பெரும்பாலும் முன்னோடியாக கருதப்படுகிறது. கான்கிரீட் பயன்பாட்டில் இருந்தது உருக் (நவீன பாத்தாத்தின் தெற்கு-தென்கிழக்கே 160 மைல்கள்), ஆனால் அதன் உற்பத்தியின் ரகசியம் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் இழக்கப்பட்டது.

எழுத்து வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் வியாபித்துள்ளது மற்றும் மிகவும் வளர்ந்த வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது அதிகாரத்துவம் - பண்டைய மத்திய கிழக்கின் மிகவும் உறுதியான மரபுகளில் ஒன்று. பெரிய தோட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒழுங்குபடுத்தும் திறன் தேவைப்பட்டது, உதாரணமாக, ஊர் 3 வது வம்சத்தின் கீழ், ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் அல்லது பல்லாயிரக்கணக்கான நாணல் மூட்டைகளுக்கான கணக்குகளைத் தயாரிப்பது அசாதாரணமானது அல்ல. இதே போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எப்லாவில் சான்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, திமெசபடோமியாவின் இலக்கியம் அதன் சிறந்த கலாச்சார சாதனைகளில் ஒன்றாகும். மெசபடோமிய இலக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்புகள் மற்றும் சொற்பொழிவுகள் மற்றும் அதன் வரலாற்றை எழுதும் முயற்சிகளுடன் பல நவீன தொகுப்புகள் மற்றும் கிறிஸ்டோமாதிகள் (பயனுள்ள கற்றலின் தொகுப்புகள்) இருந்தாலும், "கியூனிஃபார்ம் இலக்கியம்" அந்த அளவிற்கு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டுள்ளது என்று சொல்ல முடியாது. தகுதியானது. இதற்கு ஓரளவு பொருள் காரணங்கள் உள்ளன: பல களிமண் மாத்திரைகள் துண்டு துண்டான நிலையில் மட்டுமே உயிர்வாழ்கின்றன, மேலும் நூல்களை மீட்டெடுக்கும் பிரதிகள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, இதனால் இன்னும் பெரிய இடைவெளிகள் உள்ளன. மொழிகளின் போதிய அறிவு இல்லாதது மற்றொரு காரணம் : சொற்களஞ்சியத்துடன் போதுமான அறிமுகம் இல்லாமை மற்றும் சுமேரிய

மொழியில் இலக்கணத்தில் உள்ள சிரமங்கள். இதன் விளைவாக, பெரிய தொன்மங்கள், இதிகாசங்கள், புலம்பல்கள், பாடல்கள், "சட்டக் குறியீடுகள், ஞான இலக்கியம் மற்றும் கல்வியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை நவீன வாசகர்கள் முழுமையாகப் பாராட்டக்கூடிய விதத்தில் முன்வைக்கப்படுவதற்கு முன் மற்றொரு தலைமுறை அசீரியலஜிஸ்டுகள் கடந்து செல்வார்கள். அந்த நேரங்களில்.

பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியாவின் சாதனைகள்

உலகம் கணிதம் மற்றும் வானியல் பாபிலோனியர்களுக்கு மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, நேரம் மற்றும் கோணங்களைக் கணக்கிடுவதற்கான கிரேக்க நாள் 12 "இரட்டை மணி"; மற்றும் ராசி மற்றும் அதன் அறிகுறிகள். இருப்பினும், பல சந்தர்ப்பங்களில், பண்டைய மெசொப்பொத் தேமிய சட்டக் கோட்பாட்டின் உயிர்வாழ்வின் சிக்கலைப் போலவே, கடன் வாங்குதலின் தோற்றம் மற்றும் வழிகள் தெளிவற்றவை.

ஊரில்

நாகரிகத்தின் சாதனையே அதன் சிறந்த புள்ளிகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படலாம் - தார்மீக, அழகியல், அறிவியல் மற்றும், குறைந்தது அல்ல, இலக்கியம். சட்டக் கோட்பாடு செழித்தோங்கியது மற்றும் ஆரம்பத்திலேயே அதிநவீனமானது, சட்ட முடிவுகளின் பல தொகுப்புகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, என்று அழைக்கப்படும் குறியீடுகள், இதில் மிகவும் பிரபலமானது ஹமுராபியின் குறியீடு. இந்தக் குறியீடுகள் முழுவதிலும் பலவீனமானவர்கள், விதவைகள் மற்றும் அனாதைகள் மீதான ஆட்சியாளரின் அக்கறை மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது - சில சமயங்களில், அந்த சொற்றொடர்கள் வருந்தத்தக்க வகையில் இலக்கிய களிவேக்கள் மட்டுமே. கலையின் அழகியல் மிகவும் அகநிலை மதிப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது, ஆனால் சில சிகரங்கள் மற்றவற்றை விட தனித்து நிற்கின்றன, குறிப்பாக உருக் IV இன் கலை, அக்காட் காலத்தின் முத்திரை வேலைப்பாடு மற்றும் அஷூர்பானியாவின் நிவாரண சிற்பம். ஆயினும் கூட, எகிப்திய கலையின் நுட்பத்திற்கு நிகரான எதுவும் மெசபடோமியாவில் இல்லை. கிரேக்க அறிவியலின் அர்த்தத்தில் இல்லாவிட்டாலும், மெசொப்பொத்தேமியர்களுக்கு அறிவியல் இருந்தது. கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் நடுப்பகுதிக்கு முன்பு, மெசபடோமியனில் அதன் தொடக்கத்திலிருந்து சுமர்அறிவியலானது முடிவில்லாத, நுணுக்கமான கணக்கீடு மற்றும் நெடுவரிசைகள் மற்றும் தொடர்களில் வரிசைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்பட்டது, உலகில் உள்ள அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் இறுதி இலட்சியத்துடன் ஆனால் ஒரு அமைப்புக்கு பொருளை ஒருங்கிணைத்து குறைக்க விருப்பம் அல்லது திறன் இல்லாமல். ஒரு பொதுவான அறிவியல் சட்டமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, மேலும் அரிதாகவே ஒப்புமைப் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டது. ஆயினும் கூட, இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க சாதனையாக உள்ளது பித்தகோரஸின் விதி (செங்கோண முக்கோணத்தின் இரண்டு குறுகிய பக்கங்களில் உள்ள சதுரங்களின் கூட்டுத்தொகை நீளமான பக்கத்தின் சதுரத்திற்கு சமம்), இது ஒருபோதும் உருவாக்கப்படவில்லை என்றாலும், கிமு 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டது. தொழில்நுட்ப சாதனைகள் முழுமையடைந்தன கட்டிடம் ஜிகுராட்கள் (பிரமிடுகளை ஒத்திருக்கும் கோவில் கோபுரங்கள்), அவற்றின் பெரிய அளவு, மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தில். நடைமுறை செயல்படுத்தல் மற்றும் தத்துவார்த்த கணக்கீடுகள் இரண்டிலும். கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் தொடக்கத்தில், ஒரு செயற்கை கல் பெரும்பாலும் முன்னோடியாக கருதப்படுகிறது. கான்கிரீட் பயன்பாட்டில் இருந்தது உருக்

(நவீன பாக்தாத்தின் தெற்கு-தென்கிழக்கே 160 மைல்கள்), ஆனால் அதன் உற்பத்தியின் ரகசியம் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் இழக்கப்பட்டது.

எழுத்து வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் வியாபித்துள்ளது மற்றும் மிகவும் வளர்ந்த வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. அதிகாரத்துவம் - பண்டைய மத்திய கிழக்கின் மிகவும் உறுதியான மரபுகளில் ஒன்று. பெரிய தோட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒழுங்குபடுத்தும் திறன் தேவைப்பட்டது. உதாரணமாக, ஊர் 3 வது வம்சத்தின் கீழ், ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் அல்லது பல்லாயிரக்கணக்கான நாணல் மூட்டைகளுக்கான கணக்குகளைத் தயாரிப்பது அசாதாரணமானது அல்ல. இதே போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எப்லாவில் சான்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, திமெசபடோமியாவின் இலக்கியம் அதன் சிறந்த கலாச்சார சாதனைகளில் ஒன்றாகும். மெசபடோமிய இலக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்புகள் மற்றும் சொற்பொழிவுகள் மற்றும் அதன் வரலாற்றை எழுதும் முயற்சிகளுடன் பல நவீன தொகுப்புகள் மற்றும் கிறிஸ்டோமாதிகள் (பயனுள்ள கற்றலின் தொகுப்புகள்) இருந்தாலும், "கியூனிபார்ம் இலக்கியம்" அந்த அளவிற்கு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டுள்ளது. என்று சொல்ல முடியாது. தகுதியானது. இதற்கு ஓரளவு பொருள் காரணங்கள் உள்ளன: பல கனிமண் மாத்திரைகள் துண்டு துண்டான நிலையில் மட்டுமே உயிர்வாழ்கின்றன, மேலும் நூல்களை மீட்டெடுக்கும் பிரதிகள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, இதனால் இன்னும் பெரிய இடைவெளிகள் உள்ளன. மொழிகளின் போதிய அறிவு இல்லாதது மற்றொரு காரணம் : சொற்களஞ்சியத்துடன் போதுமான அறிமுகம் இல்லாமை மற்றும் சுமேரிய மொழியில் இலக்கணத்தில் உள்ள சிரமங்கள். இதன் விளைவாக, பெரிய தொன்மங்கள், இதிகாசங்கள், புலம்பல்கள், பாடல்கள், "சட்டக் குறியீடுகள், ஞான இலக்கியம் மற்றும் கல்வியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை நவீன வாசகர்கள் முழுமையாகப் பாராட்டக்கூடிய விதத்தில் முன்வைக்கப்படுவதற்கு முன் மற்றொரு தலைமுறை அசீரியலஜிஸ்டுகள் கடந்து செல்வார்கள். அந்த நேரங்களில்.

மெசபடோமியாவில் முதல் அகழ்வாராய்ச்சிக்கு முன், சுமார் 1840, கிட்டத்தட்ட 2,000 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன, இதன் போது பண்டைய மத்திய கிழக்கு பற்றிய அறிவு மூன்று ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டது: பைபிள், கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய ஆசிரியர்கள் மற்றும் கிரேக்க மொழியில் எழுதிய பாபிலோனியரான பெரோசஸின் எழுத்துக்களின் பகுதிகள் இருந்ததை விட 1800 இல் மிகக்குறைவாகவே அறியப்பட்டது, இருப்பினும் இந்த ஆதாரங்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலக் கவிஞர் லார்ட் பைரன் மூலம் சர்தான பாலஸ் வரை கவிஞர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின் கற்பனையைத் தூண்ட உதவியது.

பாபல் கோபுரத்தைக் கட்டுவதைத் தவிர, ஹீப்ரு பைபிள் மெசொப்பொத்தேமியாவைக் குறிப்பிடும் வரலாற்றுச் சூழல்களில் மன்னர்கள் அசீரியா மற்றும் பாபிலோனியா இஸ்ரேல் மற்றும் யூதாவில் நிகழ்வுகளின் போக்கை பாதித்தன குறிப்பாக டிக்லத்-பிலேசர் III, ஷல்மனேசர் V மற்றும் சனகெரிப், அவர்களின் நாடுகடத்தல் கொள்கை மற்றும் நேபுகாத்ரேச்சர் II அறிமுகப்படுத்திய பாபிலோனிய நாடுகடத்தல். இன் கிரேக்கர்கள், ஹெரோடோடஸ் ஆஃப் ஹாலிகார்னாசஸ் (கிமு5ஆம் நூற்றாண்டு, செர்க்ஸஸ் I மற்றும் அர்டாக்செர்க்ஸ் I இன் சமகாலத்தவர் "பாபிலோன் மற்றும் அசிரியாவின் மற்ற பகுதிகள்" பற்றி முதலில் அறிக்கை செய்தார்; அந்த தேதியில் அசீரியப் பேரரசு 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தூக்கியெறியப்பட்டது. ஏதெனியன் அனடோலியாவைக் கடந்து, யூப்ரடீஸ் நதியில் பாக்தாத்தின் அருகில்

சென்று , புகழ்பெற்ற குனாக்சா போருக்குப் பிறகு டைக்ரிஸ் வரை திரும்பிய கிரேக்கக் கூலிப்படையின் ஒரு பயணத்தில் (கிமு 401-399 இல்) ஜெனோஃபோன் பங்கேற்றார் . நியோ-பாபிலோனிய சாம்ராஜ்யத்திற்கு இடையிலான இறுதிப் போராட்டத்தை விவரிக்கிறதுபின்னர், கிங் நினஸ் , ராணி செமிராமிஸ் மற்றும் கிங் சர்தானபாலஸ் பற்றிய அனைத்து வகையான அற்புதமான கதைகளையும் கிரேக்கர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த கதைகள் முக்கியமாக வரலாற்றுப் படைப்பில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. டியோடோரஸ் சிகலஸ் (கிமு 1 ஆம் நூற்றாண்டு) கிரேக்க மருத்துவர் செட்சியாஸ் (கிமு 405-359) அறிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவர். ஹெரோடோடஸ் பார்த்தார் பாபிலோன் தனது சொந்தக் கண்களால், மற்றும் செனோஃபோன் பயணங்கள் மற்றும் போர்களின் கணக்கைக் கொடுத்தார். எவ்வாறாயினும், பிற்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் அனைவரும், ஒரு விதிவிலக்குடன் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது கையில் எழுதினார்கள். பெரோசஸ் அவர் முதிர்ந்த வயதில் ஏஜியன் தீவான காஸுக்கு குடிபெயர்ந்தார், அங்கு அவர் மூன்று புத்தகங்களை இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. பேபிலோனியாகா . துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவற்றில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சாறுகள் மட்டுமே உயிர்வாழ்கின்றன, அவை ஒன்றால் தயாரிக்கப்பட்டன அலெக்சாண்டர் பாலிஹிஸ்டர் அவர் திருச்சபையின் தந்தை யூசிபியஸ் ஆதாரமாக பணியாற்றினார் . பெரோசஸ் தனது நாட்டின் வரலாற்றை மிகவும் சிதைத்த "கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர்களை" கேலி செய்தார். உதாரணமாக, பாபிலோன் நகரத்தை நிறுவியது செமிராமிஸ் அல்ல, ஆனால் அவர் தனது சொந்த சூழலின் கையியாக இருந்தார். மேலும் அவரது நிலத்தின் வரலாற்றைப் பற்றி கிமு 4 ஆம் நூற்றாண்டில் பாபிலோனியாவில் அறியப்பட்டதை விட அதிகமாக அறிந்திருக்க முடியாது. .

பெரோசஸின் முதல் புத்தகம் இதைப் பற்றியது உலகின் ஆரம்பம் மற்றும் ஒரு கூட்டு உயிரினத்தின் கட்டுக்கதையுடன் , பாபிலோனியாவில் மனிதர்கள் இன்னும் காட்டு மிருகங்களைப் போல வாழ்ந்த காலத்தில் கரைக்கு வந்த ஒன்ஸ் , பாதிமீன், பாதி மனிதன். ஒன்ஸ் அவர்களுக்கு நாகரிகத்தின் அத்தியாவசியங்களை கற்பித்தார்: எழுத்து, கலை, சட்டம், விவசாயம், கணக்கெடுப்பு மற்றும் கட்டிடக்கலை. ஒன்னஸ் என்ற பெயர் கியூனிஃபார்ம் உன்னா (சுமேரியன்) அல்லது உமன்னா (அக்காடியன்) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும், இது நாகரிகத்தை கொண்டு வந்த புராண உருவமான அடபாவின் இரண்டாவது பெயராகும். பெரோசஸின் இரண்டாவது புத்தகம் பாபிலோனியத்தைக் கொண்டிருந்தது ஆரம்பம் முதல் ராஜா பட்டியல்மன்னர் நபோனஸ்ஸர் டிக்லத்-பிலேசர் III இன் சமகாலத்தவர். பெரோசஸின் பாரம்பரியம், வெள்ளத்திற்கு முன் ஆதிகால அரசர்களின் பட்டியலுடன் தொடங்குகிறது, இது நம்பகமான ஒன்றாகும்; இது சுமேரிய மன்னர் பட்டியலின் பாரம்பரியத்துடன் ஒத்துப்போகிறது, மேலும் தனிப்பட்ட பெயர்கள் கூட அவர்களின் சுமேரிய மூலப் பெயர்களில் இருந்து சரியாகக் கண்டறியப்படலாம். "18 சார்கள்" ஆண்டுகள் வரை நீடித்த ஆதிகால மன்னர்களின் மகத்தான நீண்ட ஆட்சிகள் கூட பெரோசஸில் காணப்படுகின்றன. மேலும், அவர்களுடன் பழக்கம் ஏற்பட்டது வெள்ளத்தின் கதை, அதன் தூண்டுதலாக குரோனஸ் மற்றும் அதன் ஹீரோவாக ஜிகுத்ரோஸ் (அல்லது ஜியுசுத்ரா) மற்றும் ஒரு பேழையைக் கட்டுதல். மூன்றாவது புத்தகம் நபோனஸ்ஸர் முதல் பெரோசஸ் காலம் வரையிலான பாபிலோனியாவின் வரலாற்றைக் கையாள்வதாகக் கருதப்படுகிறது.

டியோடரஸ் கண்டறிவதில் தவறு செய்தார். தற்கால மொதலுக்கு 20 மைல் தென்கிழக்கே) மற்றும் மெஸ்பிலா (பண்டைய நிளிவே, மொதலுக்கு வடக்கே) ஆகிய இரண்டு நகரங்களின் கணக்கைக் கொடுத்தன . மெஸ்பிலா என்ற பெயர், இடிபாடுகளுக்கான உள்ளூர் அராமியர்களின் வார்த்தையே தவிர வேறொன்றுமில்லை; பண்டைய மத்திய கிழக்கு மற்றும் கிளாசிக்கல் மேற்கு நாடுகளுக்கு இடையே பிளவு ஏற்பட்டதற்கு தெளிவான உதாரணம் எதுவும் இருக்க முடியாது . இதற்கு நேர்மாறாக, மொதலுக்கு எதிரே உள்ள இடிபாடுகள் (வட ஈராக்கில்) பண்டைய நிளிவேயை மறைத்ததாக கிழக்கு ஒரு பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்தது. நவரேவைச் சேர்ந்த ஸ்பானிஷ் ரபி ஒருவர், 1160 மற்றும் 1173 க்கு இடையில் மத்திய கிழக்கில் பயணம் செய்த துடேலாவின் பெஞ்சமின் , யூதர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஜோனா தீர்க்கதரிசியின் கல்லறையின் நிலையை அறிந்திருந்தார்கள் . பாபிலோனின் இடிபாடுகளை மீட்டெடுத்த பெருமை இத்தாலியருக்குச் சேரும் . பியட்ரோ டெல்லா வாலே , ஈராக்கின் நவீன அல்-ஹில்லாவிற்கு வடக்கே உள்ள பரந்த இடிபாடுகளை சரியாக அடையாளம் கண்டவர் பழங்கால ஜிகுராட்டைக் குறிக்கும் பெரிய செவ்வகக் கோபுரத்தை அவர் அங்கே பார்த்திருக்க வேண்டும். முன்னதாக, மற்ற பயணிகள் நாடினர்மற்ற இரண்டு நினைவுச்சின்ன இடிபாடுகளில் உள்ள பாபல் கோபுரம் : பிரீஸ் நிம்ருத், பண்டைய ஜிகுராட்டின் பாரிய செங்கல் அமைப்புபோர்சிப்பா (நவீன பிரீஸ், அல்-ஹில்லாவுக்கு அருகில்), மின்னல் மற்றும் காசைட் தலைநகரின் ஜிகுராட் , பாத்தாத்திற்கு மேற்கே 22 மைல் தொலைவில். பியட்ரோ டெல்லா வால்லே, க்யூனி:பாரம் எழுத்தின் முதல் மாதிரிகளை, முத்திரையிடப்பட்ட செங்கற்களை ஐரோப்பாவிற்கு மீண்டும் கொண்டு வந்தார், அவற்றில் மிகவும் ஈர்க்கக்கூடிய இனப்பெருக்கம் செய்யப்பட்டது. அதன்பிறகு, ஐரோப்பிய பயணிகள் மெசொப்பொத்தேமியாவிற்கு அதிக அதிர்வெண்ணுடன் விஜயம் செய்தனர்கார்ஸ்டன் நீபர் (18ஆம் நூற்றாண்டின் ஜெர்மன் பயணி), கிளாடியஸ் ஜேம்ஸ் ரிச் (19ஆம் நூற்றாண்டின் ஓரியண்டலிஸ்ட் மற்றும் பயணி), மற்றும் கெர் போர்ட்டர் (19ஆம் நூற்றாண்டின் பயணி).

நவீன காலத்தில் மூன்றாவது மத்திய கிழக்கு அழிவு ஐரோப்பாவிலிருந்து பார்வையாளர்களை ஈர்த்தது- பெர்செபோலிஸ், சுசியானாவிற்கு கிழக்கே பெர்சியாவின் நிலத்தில், ஈரானின் நவீன விராஸுக்கு அருகில் . 1602 ஆம் ஆண்டில், ஹீப்ரு, அரபு, அராமிக், ஜார்ஜியன் அல்லது கிரேக்க மொழிகளில் இல்லாத கல்வெட்டுகளின் அறிக்கைகள் ஐரோப்பாவிற்கு மீண்டும் வடிக்கட்டப்பட்டன. 1700 இல் ஒரு ஆங்கிலேயர், தாமஸ் ஹைட் இந்த வார்த்தையை உருவாக்கினார் இந்த கல்வெட்டுகளுக்கான "கியூனி:பாரம்", மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பெர்செபோலிஸ் கல்வெட்டுகள் பாபிலோனின் கல்வெட்டுகளுடன் தொடர்புடையவை என்று அறியப்பட்டது. மூன்று தனித்தனியாக வேறுபடுத்தினார் எழுத்துக்கள் (பாபிலோனியன், எலாமைட் மற்றும் பழைய பாரசீக கியூனி:பாரம்). புரிந்துகொள்வதில் முதல் நம்பிக்கைக்குரிய முயற்சி ஜெர்மன் மொழியியலாளர் ஜார்ஜால் செய்யப்பட்டது 1802 இல் :பிரெட்ரிக் க்ரோட்:பென்ட் , மும்மொழிக் கல்வெட்டுகளின் பழைய பாரசீக பதிப்புகளில் மன்னர்களின் பெயர்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், அவரது பிற்கால முயற்சிகள் அவரை ஒரு குருட்டுச் சந்துக்கு அழைத்துச் சென்றன. அதன்பிறகு, கியூனி:பார்மைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முயற்சிகள் படிப்படியாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் பண்டைய ஓரியண்டல் மொழியியல் துறையாக வளர்ந்தன, இது எமிலி பர்னா:ப், எட்வர்ட் ஹிங்க்ஸ், சர் ஹென்றி ராவ்லின்சன் மற்றும் பலரின் முன்னோடி பணியின் மூலம் நிறுவப்பட்ட முடிவுகளின்

அடிப்படையில் அமைந்தது. இன்றும் இந்த பொருள் அசிரியாலஜி என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கியூனிபார்ம் நூல்களில் பெரும்பாலானவை அசிரிய நகரமான நினிவேவிலிருந்து வந்தன. குறிப்பாக நினிவேயில் உள்ள குயூசூசிக் மேட்டில் உள்ள கிங் அஷூர்பானிபால் நூலகத்திலிருந்து.

நவீன தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிகள்

150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மெசபடோமியாவில் முதல் அகழ்வாராய்ச்சிகள் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன—பெரும் தனிப்பட்ட இடர்களை உள்ளடக்கிய சாகசப் பயணங்கள், உதவி செய்யும் அதிகாரிகளின் பாதுகாப்பிலிருந்து வெகு தொலைவில்—இன்றைய காலக்கட்டத்தில் இருந்து அவர்களின் சிறப்பு பணியாளர்கள், நவீன தொழில்நுட்ப உபகரணங்கள் மற்றும் மதிப்புமிக்க தேடலை விட பரந்த நோக்கங்கள். பழங்கால பொருட்கள் ஆறு தலைமுறை அகழ்வாராய்ச்சிகளின் முன்னேற்றம் குறைவானது மிகவும் துல்லியமாக மீட்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலைக்கு வழிவகுத்தது; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கண்டுபிடிப்புகள் முடிந்தவரை துல்லியமாக கவனிக்கப்படுகின்றன, அளவிடப்படுகின்றன மற்றும் புகைப்படம் எடுக்கப்படுகின்றன. முதலில் தோண்டுதல் முறையற்றதாக இருந்தது, இதன் விளைவாக, பெரிய அளவிலான களிமண் மாத்திரைகள் மற்றும் பெரிய மற்றும் சிறிய பழங்கால பொருட்கள் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டாலும், கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடங்கள் அரிதாகவே துல்லியமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் சுவர்களில் உள்ள தனித்தனி செங்கற்களை தனிமைப்படுத்தக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை, அது நிரம்பிய களிமண்ணைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று தவறாகக் கருதப்பட்டது; இதன் விளைவாக பல்வேறு சிறப்பியல்பு செங்கல் வகைகளை வேறுபடுத்தி, அடுத்தடுத்த கட்டடக்கலை நிலைகளை நிறுவ முடியும். அகழ்வாராய்ச்சியில் அதிக கவனிப்பு, நிச்சயமாக, கண்டுபிடிப்பின் வேகம் குறையும் அபாயத்துடன் உள்ளது. மேலும், உள்ளூர்வாசிகளின் கண்கள் இப்போது கூர்மையடைந்து, கண்டுபிடிப்புகளுக்கான அவர்களின் பசியைத் தூண்டியுள்ளது, இதனால் ரகசிய அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் விரும்பத்தகாத சக ஊழியர்களாக தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர்.

மண் செங்கற்களால் கட்டிடம் கட்டும் நுட்பத்தின் விளைவாக (எரிபொருள் பற்றாக்குறையால் கட்டட செங்கற்களை பெருமளவில் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியமில்லை) கட்டிடங்கள் வானிலைக்கு மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியவை மற்றும் நிலையான புதுப்பித்தல் தேவைப்பட்டது; குடியேற்றத்தின் அடுக்குகள் விரைவாக கட்டமைக்கப்பட்டு, உருவாக்குகிறது சொல் (அரபு: உயரம்), ஆக்கிரமிப்பு குப்பைகளின் ஒரு மேடு, இது மெசபடோமியாவின் சிறப்பியல்பு சிதைவு வடிவமாகும். செமிடிக் மொழிகளின் மிகவும் அசல் சொற்களஞ்சியத்தில் இந்த வார்த்தையே தோன்றுகிறது மற்றும் கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் இறுதியில் சான்றளிக்கப்பட்டது. கிடைமட்ட மற்றும் செங்குத்து அச்சுகள் இரண்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதால், இந்த மேடு உருவாக்கத்தால் அகழ்வாராய்ச்சி மிகவும் கடினமாகிறது. மேலும், ஒவ்வொரு மட்டத்தின் ஆழமும் நிலையானதாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, மேலும் அடித்தள அகழிகள் முந்தைய நிலைகளில் தோண்டப்படலாம். மேலும் சிக்கல் என்னவென்றால், கண்டுபிடிப்புகள் பழங்காலத்தில் அவற்றின் அசல் சூழலில் இருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கலாம். மேடுகளாக உருவாகாத குறுகிய கால குடியிருப்புகள் பெரும்பாலும் கண்காணிப்பில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் வான்வழி புகைப்படம் இப்போது

நிலத்தடி நிறமாற்றங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம், அவை குடியிருப்புகளின் இருப்பைக் காட்டிக் கொடுக்கும். நாணல் சதுப்பு நிலங்கள் போன்ற இன்று அதிக நீர்மட்டம் உள்ள மாவட்டங்கள் (haws), அல்லது நவீன குடியிருப்புகளால் மூடப்பட்ட இடிபாடுகள், போன்றவை அர்பில் (பண்டைய அர்பேலா), பாத்தாத்திற்கு வடக்கே சுமார் 200 மைல்கள் அல்லது புனித மனிதர்களின் புனித தலங்கள் மற்றும் கல்லறைகளால் தூழப்பட்ட இடங்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்காக மூடப்பட்டுள்ளன.

மெசபடோமியாவில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் பெரும்பாலும் தேசிய நிறுவனங்களாக இருந்தன (பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, ஈராக், டென்மார்க், பெல்ஜியம், இத்தாலி, ஜப்பான் மற்றும் முன்னாள் சோவியத் யூனியன்), ஆனால் ஊர் (190 மைல் தெற்கு-தெற்கே) அனுப்பப்பட்டது போன்ற கூட்டுப் பயணங்கள் பாத்தாத்தின் தென்கிழக்கு) 1920 களில் 1970 களில் இருந்து அடிக்கடி வருகிறது. மெசபடோமியாவில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் வரலாறு நான்கு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வெவ்வேறு நீளங்களின் கட்டங்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது: முதல் மற்றும் மிக நீண்டது, நிவிவே (1842) மற்றும் கோர்சாபாத் (பண்டைய தூர் ஷர்ருகின், வடகிழக்கில் 20 மைல் தொலைவில் உள்ள பண்டைய தூர் ஷர்ருகின்) பிரெஞ்சு பயணத்துடன் தொடங்குகிறது. நவீன மொசூல்; 1843-55) மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் நிவிவே (1846-55) மற்றும் நிம்ருத் (பண்டைய காலக், பைபிள் காலா; 1845, 1880 வரை குறுக்கீடுகளுடன்). இது முக்கியமான பண்டைய தலைநகரங்களில் "கிளாசிக்" அகழ்வாராய்ச்சியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. அங்கு கண்கவர் கண்டுபிடிப்புகள் எதிர்பார்க்கப்படலாம். கோயில்கள் மற்றும் அரண்மனைகளின் தரைத் திட்டங்கள் மிகவும் மதிப்புமிக்கவை என்றாலும், அசிரிய காளை கோலோசி மற்றும் சுவர் நிவாரணங்கள் மற்றும் நிவிவேயிலிருந்து அஷூர்பானிபால் நூலகம் ஆகியவை முக்கிய ஆதாயங்களாகும். இந்த முயற்சிகள் அதன் எச்சங்களை மீட்டெடுத்த போதுகிமு 1 ஆம் மில்லினியத்தின் நியோ-அசிரியப் பேரரசு, 1877 முதல் புதிய பிரெஞ்சு முயற்சிகள்தெல்லோ (அரபு: உயரமான லாடா, பாத்தாத்திற்கு தென்கிழக்கே 155 மைல் தொலைவில், கடந்த காலத்தை கிட்டத்தட்ட 2,000 ஆண்டுகள் சென்றடைந்தது. அங்கு அவர்கள் ஏற்கனவே நிவிவேயிலிருந்து இருமொழி நூல்களில் சந்தித்த ஒரு மக்களை மீண்டும் கண்டுபிடித்தனர் - சுமேரியர்கள். தெல்லோ (பண்டைய கிரே) கொடுக்கவில்லை. பொறிக்கப்பட்ட பொருள் மட்டுமே, அதன் வரலாற்று ஆர்வத்தைத் தவிர, கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் இரண்டாம் பாதியின் காலவரிசையை நிறுவுவதற்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. ஆனால் பல கலைத் தலைசிறந்த படைப்புகள். ஈரானில் உள்ள எஷ்பஹானுக்கு மேற்கே (பிரான்ஸ்; 1884 முதல்); நிப்பூர், பாத்தாத்தின் தென்கிழக்கே 90 மைல்கள் (அமெரிக்கா; 1889 முதல்); பாபிலோன், பாத்தாத்திலிருந்து 55 மைல் தெற்கே (ஜெர்மனி; 1899-1917 மற்றும் மீண்டும் 1957 முதல்); மொசூலுக்கு தெற்கே 55 மைல் தொலைவில் உள்ள நவீன ஆஷூர்-ஷர்காட் (ஜெர்மனி; 1903-14); உருக் (ஜெர்மனி; 1912-13 மற்றும் 1928 முதல்); மற்றும் ஊர் (இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா; 1918-34) ஆகியவையும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். ஜெர்மன் அகழ்வாராய்ச்சியின் மத்திய துருக்கியில் உள்ள பண்டைய ஹட்டுசா, ஹிட்டைட் பேரரசின் தலைநகரம், இது 1906 முதல் குறுக்கீடுகளுடன் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இரண்டாவது கட்டம் 1925 இல் அமெரிக்க அகழ்வாராய்ச்சியின் தொடக்கத்துடன் தொடங்கியது. யோர்கன் டெபே பாத்தாத்திற்கு வடக்கே 140 மைல் தொலைவில், பழைய அக்காடியன், பழைய அசிரியன் மற்றும் மத்திய அசிரியன்/ஹூரியன் நிலைகளைக் கொண்ட மாகாண மையம். மற்றவற்றுடன்,

பிரெஞ்சு அகழ்வாராய்ச்சிகள் அர்ஸ்லான் தாஷ் (பண்டைய ஹடாது; 1928), டால் அல்-அஹ்மர் (பண்டைய டில் பார்சிப்; 1929-31), மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக டால் ஹரிரி (பண்டைய மாரி; 1933 முதல்) மற்றும் அமெரிக்க அகழ்வாராய்ச்சிகள் தியாலா பகுதி (பாத்தாத்தின் கிழக்கு), டால் அல்-அஸ்மர் (பண்டைய எஷ்னுன்னா), கஃபாஜி மற்றும் பிற இடங்களில் இவ்வாறு, மெசபடோமியாவில் அகழ்வாராய்ச்சி "மாகாணங்களை" உள்ளடக்குவதற்காக தலைநகரங்களில் இருந்து நகர்ந்தது. அதே நேரத்தில், இது மெசபடோமியா மற்றும் சுசியானாவின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் விரிவடைந்தது மற்றும் சிரிய கடற்கரையில் ராஸ் ஷம்ரா (பண்டைய உகாரிட்; பிரான்ஸ், 1929 முதல்) மற்றும் வடக்கு சிரியாவின் அல்-அட்ஷாலாஹ் (ஆன்சியன்) இல் உள்ள ஓரோண்டேஸில் உள்ள கியூனிஃபார்ம் நாகரிகத்தின் வெளிப்புறங்களை வெளிப்படுத்தியது. இங்கிலாந்து, 1937-39 மற்றும் 1947-49), 1954 முதல், டேனிஷ் தீவுகளில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் பஹ்ரைன் மற்றும் டைக்ரிஸ்-யூப்ரடீஸ் டெல்டாவிற்கு அப்பால் உள்ள ஃபைலாகா , மெசபடோமியா மற்றும் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்கு இடையே உள்ள நிலைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. தீய யூப்ரடீஸில் உள்ள அசாத் அணையின் இடத்தில் குறுகிய கால மீட்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன (எ.கா., ஹபூபா அல்-கபீரா, 1971-76 இல் ஜெர்மன் அகழ்வாராய்ச்சிகள்). டால் மார்டிக்கில் (பண்டைய எப்லா; 1967 முதல்) இத்தாலிய அகழ்வாராய்ச்சிகள், கிமு 24 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல ஆயிரம் கியூனிஃபார்ம் மாத்திரைகள் உட்பட அற்புதமான முடிவுகளை அளித்துள்ளன. அதன் மூன்றாவது கட்டத்தில், மெசொப்பொத்தேமியா மற்றும் அதன் அண்டை நிலங்களில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி மீண்டும் முன்வரலாறு மற்றும் முன்வரலாற்றை ஆய்வு செய்துள்ளது. அமெரிக்க தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் தொடங்கப்பட்ட இந்த ஆய்வுகளின் நோக்கம், வேட்டையாடுபவர் முதல் குடியேறிய விவசாயி வரை மற்றும் இறுதியாக நகரவாசிகள் வரை மனிதனின் முன்னேற்றத்தின் தொடர்ச்சியான காலவரிசை நிலைகளை முடிந்தவரை நெருக்கமாகக் கண்டறிவதாகும். இந்த அகழ்வாராய்ச்சிகள் வரலாற்றுக்கு முந்தைய முறைகளால் வலுவாக பாதிக்கப்படுகின்றன, மேலும் முக்கிய நோக்கம் இனி நூல்கள் மற்றும் நினைவுச் சின்னங்களைத் தேடுவது அல்ல. அமெரிக்க விசாரணைகளைத் தவிர, 1956 முதல் ஜப்பான் மற்றும் 1969 முதல் 1990 களின் முற்பகுதி வரை முன்னாள் சோவியத் யூனியன் போன்ற விசாரணை வரலாற்றின் இந்த கட்டத்தில் ஈராக்க பங்கேற்றுள்ளது.

இறுதியாக, முதல் மூன்று கட்டங்களுக்கு இணையாக இயங்கும் நான்காவது வகை, "கணக்கெடுப்புகளால்" குறிப்பிடப்படுகிறது, அவை தனிப்பட்ட தளங்களில் கவனம் செலுத்தாது, ஆனால் ஒற்றை குடியிருப்புகளுக்கு இடையிலான உறவுகளை வரையறுக்க முயற்சிக்கிறது, கால்வாய்கள் அல்லது ஆறுகளில் அவற்றின் நிலைப்பாடு அல்லது விநியோகம் மத்திய குடியேற்றங்கள் மற்றும் அவற்றின் துணைக்கோள்கள். நேரம், பணம் மற்றும் போதுமான பணிக்குழுவின் பற்றாக்குறை ஆகியவை அதிக எண்ணிக்கையிலான தனிப்பட்ட தளங்களை முழுமையாக ஆய்வு செய்வதைத் தடுக்கின்றன என்பதால், மேற்பரப்பிலிருந்து கண்டுபிடிப்புகளைக் கவனித்து சேகரிப்பதுதான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த கண்டுபிடிப்புகளில், சமீபத்திய தேதியானது, தீர்வு காலத்திற்கான தோராயமான முடிவு தேதியைக் கொடுக்கும், ஆனால், முந்தைய பொருள்கள், முந்தையதாக இல்லாவிட்டாலும், நிலைகள் கணிக்கக்கூடிய அளவு உறுதியுடன் மேற்பரப்பை நோக்கிச் செல்கின்றன அல்லது வெளிப்படும் மழை பள்ளங்கள், மேட்டின்

மேற்பரப்பின் தீவிர தேடுதல், ஆக்கிரமிப்பின் மொத்த காலகட்டம் பற்றிய முடிவுகளை ஓரளவு நிகழ்தகவுடன் அனுமதிக்கிறது. குடியேற்றத்தின் தனிப்பட்ட காலங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்ட வரைபடங்களில் குறிக்கப்பட்டிருந்தால், குடியேற்ற முறைகளில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள், பெரிய மற்றும் சிறிய குடியிருப்புகளுக்கு இடையே உள்ள மாறுதல் விகிதாச்சாரங்கள் மற்றும் சமமாக மாறக்கூடிய ஆற்றுப்படுகைகள் மற்றும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள் பற்றிய மிகத் தெளிவான படம் கிடைக்கும். வரைபடத்தில் உள்ள புள்ளிகள் வரிசையில் உள்ளன, அவை ஒரு காலத்தில் நீர்வழிகள் மூலம் இணைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது முறையான அனுமானமாகும்.

கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட நான்கு கட்டங்களின் போது, அகழ்வாராய்ச்சியின் நோக்கங்களும் முறைகளும் விரிவடைந்து மாறியுள்ளன. முதலில் முக்கிய நோக்கம் அருங்காட்சியகங்களுக்கு பொருத்தமான மதிப்புமிக்க கண்டுபிடிப்புகளை மீட்டெடுப்பதாகும், ஆனால் அதே நேரத்தில், மெசபடோமியாவின் கட்டிடக்கலை மீது கணிசமான ஆர்வம் இருந்தது, இது கட்டிடக்கலை வரலாற்றில் தகுதியான இடத்தை வென்றது. தத்துவவியலுடன், கலை வரலாறு பெரிய முன்னேற்றங்களைச் செய்துள்ளது, குறிப்பாக மட்பாண்டங்கள் மற்றும் சிலிண்டர் முத்திரைகள் ஆகியவற்றில் இருந்து ஸ்டிராடிகிராபிக் மற்றும் ஸ்டைலிஸ்டிக் அளவுகோல்களின் கலவையின் மூலம் காலவரிசை கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது. கல்லறைகளின் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் பலவிதமான அடக்கம் பழக்கவழக்கங்கள் மதத்தின் வரலாற்றில் புதிய வெளிச்சத்தை வீசியுள்ளன, இது விவிலிய ஆய்வுகளின் ஆர்வத்தால் தூண்டப்பட்டது. மட்பாண்டங்கள் முன்பு முற்றிலும் அழகியல் நோக்கங்களுக்காக அல்லது கலை வரலாற்றின் பார்வையில் சேகரிக்கப்பட்டாலும், அன்றாடப் பொருட்களுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது, மேலும் சமூக மற்றும் பொருளாதார வரலாற்றில் அதிக நுண்ணறிவு வடிவங்களின் விநியோகம் மற்றும் அதிர்வெண் பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. பொருட்கள், விலங்குகளின் எலும்புகள் மற்றும் தாவர எச்சங்கள் (மகரந்தம் மற்றும் விதை பகுப்பாய்வு) கவனிப்பு மற்றும் ஆய்வு, வளர்ப்பு செயல்முறை, கால்நடை வளர்ப்பின் நிலைமைகள் மற்றும் விவசாயத்தின் முன்னேற்றங்கள் பற்றிய விலைமதிப்பற்ற தகவல்களை வழங்கியுள்ளது. இத்தகைய ஆய்வுகள் விலங்கியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் பழங்கால தாவரவியலாளர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோருகின்றன. கூடுதலாக, அகழ்வாராய்ச்சி செய்யப்பட்ட கட்டிடங்களின் தளங்களின் நுண்ணிய பகுப்பாய்வு தனிப்பட்ட அறைகளின் செயல்பாடுகளை அடையாளம் காண உதவும்.

மெசபடோமிய நாகரிகத்தின் தோற்றம்

தாமதமாக புதிய கற்காலம் மற்றும் கல்கோலிதிக் காலம். கிமு 10,000 மற்றும் பெரிய தோற்றத்திற்கு இடையில் வேட்டையாடுபவர்கள் மற்றும் ஆரம்பகால கால்நடை வளர்ப்பவர்களின் பண்பு பல ஆண்டுகளாக அல்லது நிரந்தரமாக ஒரே இடத்தில்.

சோதனைத் தாவர சாகுபடியிலிருந்து தானியங்கள் மற்றும் பருப்பு தாவரங்களின் வேண்டுமென்றே மற்றும் கணக்கிடப்பட்ட விவசாயத்திற்கு மாறுதல்.

- வீடுகளை அமைத்தல் மற்றும் தெய்வங்களின் தொடர்புடைய "குடியேற்றம்" கோவில்களில், கல்லறைகளில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்தல், கண்டுபிடிப்புகளின் பாதிரிகள், முதலில் கையால் தயாரிக்கப்பட்டு, பின்னர் சக்கரத்தை இயக்கி, கடினத்தன்மையை விட அதிகமாக

கூடப்படுகின்றன, அதே நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட மாறாமல் செதுக்கப்பட்ட வடிவமைப்புகள் அல்லது வர்ணம் பூசப்பட்ட வடிவங்களின் அலங்காரத்தைப் பெறுகின்றன.

- சிறப்பு கைவினைப்பொருட்களின் வளர்ச்சி மற்றும் விநியோகம் உழைப்பு, மற்றும் (7) உலோக உற்பத்தி (முதல் பயன்பாடு உலோகம் - தாமிரம் - கற்காலத்தின் பிற்பகுதியிலிருந்து கல்கோலிதிக் காலத்திற்கு மாறுவதைக் குறிக்கிறது).

வளர்ச்சியின் இந்த நிலைகள் அரிதாகவே இருக்கும் ஒரு தளத்தில் மட்டும் நிலைகளின் வரிசையின் அடிப்படையில் தேதியிட்டது . அதற்கு பதிலாக, வெவ்வேறு தளங்களின் ஒப்பீடு மூலம் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கப்படுகிறது, இது எளிமையானது மற்றும் தொழில்நுட்ப ரீதியாக குறைவானது பழையது என்ற அனுமானத்துடன் தொடங்குகிறது. இந்த வகை டேட்டிங் தவிர, இது மட்டுமே உறவினர், ரேடியோகார்பன், அல்லது கார்பன்-14, முறை 1950 களில் இருந்து பெருகிய முறையில் மதிப்புமிக்க கருவியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையின் மூலம், மரம், கொம்பு, தாவர இழை மற்றும் எலும்பு ஆகியவற்றில் உள்ள கதிரியக்க கார்பன் ஐசோடோப்பின் (கார்பன்-14) சிதைவின் வீதமானது, பரிசோதனையின் கீழ் உள்ள பொருளின் "இறப்பு" க்குப் பிறகு கடந்த காலத்தை கணக்கிட அனுமதிக்கிறது. 200 ஆண்டுகள் வரை பிளஸ்/மைனஸ் வேறுபாடு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், 6,000 முதல் 10,000 ஆண்டுகள் பழமையான பொருள் விஷயத்தில் இது அவ்வளவு பெரிய பாதகம் அல்ல. போதுமான மாதிரியைப் பயன்படுத்தாததால் சந்தேகம் தேவைப்பட்டாலும் கூட , கார்பன்-14 தேதிகள் மற்ற வழிகளில் வந்த தேதிகளை உறுதிப்படுத்துவதால் இன்னும் வரவேற்கப்படுகின்றன. மேலும், மரங்களின் வருடாந்திர வளையங்களின் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் முழுமையான வயதை நிர்ணயிக்கும் முறையான டெண்ட்ரோக்ரோனாலஜி மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் ரேடியோகார்பன் வயதுகளை மிகவும் துல்லியமான தேதிகளாக மாற்றலாம்.

முதலாவதாக விவசாயம் , திலிலங்குகளை வளர்ப்பது , மற்றும் செம்மறி ஆடு, மாடு மற்றும் பன்றிகள் போன்ற எளிதில் வளர்க்கப்படும் விலங்குகள் மற்றும் கோதுமை, பார்லி, கசப்பான தானியங்கள் மற்றும் பருப்பு தாவரங்களின் காட்டு முன்மாதிரிகள் போன்ற பகுதிகளில் உட்கார்ந்த வாழ்க்கைக்கு மாறுதல் ஆகியவை நடந்தன. வெண்டைக்காய், பட்டாணி, பருப்பு ஆகியவை இருந்தன. இத்தகைய சிதறல் மையங்கள் ஈரான், ஈராக் , அனடோலியா, சிரியா மற்றும் பாலஸ்தீனம் மலைகளின் பள்ளத்தாக்குகள் மற்றும் புல்வெளி எல்லைப் பகுதிகளாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவை இந்து குவின் வடக்கு சரிவுகளாகவும் இருந்திருக்கலாம் . குடியேற்ற வாழ்க்கை, சிசு இறப்புக் குறைவை ஏற்படுத்தியதால், மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்த மையங்களில் இருந்து சமவெளிகளுக்கு குடியேற்றம் பரவியது- இருப்பினும் புதிய கற்காலப் புரட்சி என்று விவரிக்கப்பட்ட இந்த செயல்முறை உண்மையில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை எடுத்தது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆண்டுகள்.

மெசபடோமியாவின் எல்லையில் உள்ள முதல் குடியேற்றங்களின் பிரதிநிதிகள் அருகிலுள்ள இடங்கள்ஜாவி செமி ஷனிடர் மற்றும்ராவண்டூஸின் வடமேற்கே அமைந்துள்ள சனிதார் . அவை கிமு 10 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 9 ஆம் மில்லினியம் வரை மாறியவை மற்றும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன மண்பாண்டம். இந்த கண்டுபிடிப்புகளில் தானியங்களை அரைப்பதற்கான க்வெர்ன்கள் (பழமையான ஆலைகள்) (காட்டு

அல்லது பயிரிடப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை), சுமார் 13 அடி விட்டம் கொண்ட குடிசைகளின் எச்சங்கள் மற்றும் கல்லறை பொருட்களுடன் ஒரு கல்லறை ஆகியவை அடங்கும். செப்பு மணிகள் இருப்பது உலோகத்துடன் பழகியதற்கான சான்றாகும், இருப்பினும் அதை கருவிகளாக வேலை செய்யும் நுட்பத்துடன் அவசியமில்லை, மேலும் அப்சிடியன் (எரிமலைக் கண்ணாடி) இருப்பது வர்த்தகத்தின் மூலம் பூர்வீகமற்ற மூலப்பொருட்களைப் பெறுவதைக் குறிக்கிறது. ஜாவி செமி ஷானிடரில் ஏற்கனவே செம்மறி ஆடுகள் வளர்க்கப்பட்டதாக கிடைத்த எலும்புகள் சாட்சியமளிக்கின்றன.

மணிக்கு கரீம் ஷாஹிர், சனிதார் காலவரிசைப்படி துல்லியமாக இணைக்க முடியாத ஒரு தளம், தானிய சாகுபடி பற்றிய அறிவு, பயன்பாட்டில் இருந்து பளபளக்கும் அரிவாள் கத்திகள் மற்றும் களிமண்ணை சுடுவது போன்ற தெளிவான சான்றுகள் கிடைத்தன. களிமண் உருவங்கள் இன்னும் மெசபடோமியாவின் மலைப்பாங்கான எல்லைகளில், சுமார் 3,000 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியான தளத்தில் பின்பற்றலாம் பாத்தாத்திற்கு வடக்கே 150 மைல் தொலைவில். இந்த குடியேற்றத்தின் ஆரம்பம் கிமு 6750 க்கு முந்தையதாக இருக்கலாம்; அகழ்வாராய்ச்சியில் ஒரு வழக்கமான கிராமத்தின் 12 தொல்பொருள் நிலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன, இதில் சுமார் 20 முதல் 25 வீடுகள் நிரம்பிய களிமண்ணால் கட்டப்பட்டன, சில சமயங்களில் கல் அடித்தளங்கள் மற்றும் பல அறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. கண்டுபிடிப்புகளில் கோதுமை வகைகள் (எம்மர் மற்றும் ஐன்கார்ன்) மற்றும் இரண்டு வரிசை பார்லி, வளர்ப்பு ஆடுகள், செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் பன்றிகளின் எலும்புகள், மற்றும் அப்சிடியன் கருவிகள், கல் பாத்திரங்கள் மற்றும், நிலைகளின் மேல் மூன்றில், கரடுமுரடான வர்ணம் பூசப்பட்ட களிமண் பாத்திரங்கள் ஆகியவை அடங்கும். அலங்காரங்கள், மட்பாண்டங்கள் தயாரிப்பதற்கான முதல் சில ஆதாரங்களை வழங்குகிறது. ஜெரிகோ (ஜெருசலேமுக்கு கிழக்கே 13 மைல்) மற்றும் அனடோலியாவில் (மத்திய துருக்கி) உள்ள ஆகிய இடங்களுடன் ஜர்மோ தோராயமாக சமகாலத்தவராக இருக்க வேண்டும். அந்தத் தளங்கள், அவற்றின் சுவர்களைக் கொண்ட குடியிருப்புகளுடன், மிக உயர்ந்த நாகரீகத்தை அடைந்ததாகத் தெரிகிறது, ஆனால் ஒப்பீட்டில் அதிக எடையை வைக்கக்கூடாது, ஏனெனில் மெசபடோமியா மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள வேறு எந்த தளங்களும் ஜார்மோவிலிருந்து மட்டுமே எடுக்கப்பட்ட படத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. 1970 களில் இருந்து Qermez Dere, Nemrik மற்றும் Maghzalial ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளின் வெளிச்சத்தில் ஈராக்கின் ஆரம்பகால கற்காலம் பற்றிய பார்வைகள் தீவிரமான திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன.

சுமார் 1,000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மெசபடோமியா சமவெளியில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரண்டு கிராமங்கள் மிகவும் பழமையானவை: ஹஸ்ஸுனா, மொதூலுக்கு அருகில், மற்றும் சாமர்ராவுக்கு அருகிலுள்ள உயரமான தாவ்வான். ஹஸ்ஸுனாவில் மட்பாண்டங்கள் மிகவும் மேம்பட்டவை, செதுக்கப்பட்ட மற்றும் வர்ணம் பூசப்பட்ட வடிவமைப்புகளுடன், ஆனால் அலங்காரம் இன்னும் நுட்பமாக இல்லை. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களில் ஒன்று, அதன் அசாதாரண தரைத் திட்டத்தில் இருந்து ஆராயும்போது, ஒரு ஆலயமாக இருக்கலாம். எம்மரைத் தவிர, பிறழ்வின் விளைவாக, ஆறு வரிசை பார்லி ஏற்படுகிறது, இது பின்னர் தெற்கு மெசபடோமியாவின் முக்கிய தானிய பயிராக மாறியது. உயரமான சவ்வானில், மழைப்பொழிவு விவசாயத்தின் எல்லைக்கு தெற்கே குடியேற்றம் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது; இது டைக்ரிஸிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதை விட அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், செயற்கையான நீர்ப்பாசனத்தின்

ஒரு வடிவத்தைச் சார்ந்து இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே, தெற்கு மெசபடோமியாவின் சில பகுதிகளின் குடியேற்றம் சாத்தியமானதாக இருந்த தேதியை இது வழங்குகிறது .

கலாச்சாரங்களின் தோற்றம்

அடுத்த மில்லினியத்திற்கு, 5 ஆம் தேதி, பல்வேறு "கலாச்சாரங்கள்" அல்லது அடிப்படையில் பேசுவது வழக்கம். பொதுவாக வேறுபடுத்தப்படுகிறது மட்பாண்டங்கள் , அதன் நிறம், வடிவம், கடினத்தன்மை மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அதன் அலங்காரத்தால் வகைப்படுத்தப்படலாம். ஒவ்வொரு அடிவானத்தின் பெயரும் மட்பாண்டங்கள் முதன்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்தோ அல்லது மட்பாண்டங்கள் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்தோ பெறப்படுகின்றன: டைக்ரிஸில் உள்ள சமர்ரா, மத்திய ஜஸிராவில் உள்ள அல்-உபைத் மற்றும் முஹம்மத். யூப்ரடீஸ், அல்-சமாவாவிலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை (பாத்தாத்தின் தென்-தென்கிழக்கே சுமார் 150 மைல்கள்). கருவிகளின் முன்னேற்றத்துடன், நீர் போக்குவரத்திற்கான முதல் சான்று (மெசபடோமியாவின் தீவிர தெற்கில் உள்ள எரிடுவில் உள்ள வரலாற்றுக்கு முந்தைய கல்லறையில் இருந்து ஒரு மாதிரி படகு டெர்ரா-கோட்டாக்களின் வளர்ச்சி, மிகவும் ஈர்க்கக்கூடிய அடையாளம் முன்னேற்றம் என்பது கட்டிடக்கலையில் தொடர்ந்து முடுக்கி வரும் முன்னேற்றமாகும். நகரத்தில் இதை சிறப்பாக பின்பற்றலாம் எரிடு , இது வரலாற்று காலங்களில் சுமேரிய கடவுளின் வழிபாட்டின் மையமாக இருந்தது.

முதலில் ஒரு சிறிய, ஒற்றை அறை கொண்ட ஆலயம், திஉபைத் காலத்தில் கோயில் 80 முதல் 40 அடி அளவில் ஒரு செவ்வக கட்டிடத்தைக் கொண்டிருந்தது, அது ஒரு செயற்கை மொட்டை மாடியில் இருந்தது. அது ஒரு "பிரசாத மேசை" மற்றும் ஒரு "பலிபீடம்" குறுகிய சுவர்களுக்கு எதிராக இருந்தது, ஒவ்வொரு பக்க கீழே இடைகழிகள், மற்றும் முகப்பு அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பு . கட்டிடத்தை வெள்ளத்தில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக முதலில் வடிவமைக்கப்பட்ட மொட்டை மாடியில் நிற்கும் இந்தக் கோயில், பொதுவாக பிற்கால பாபிலோனியாவின் மதக்கட்டமைப்பின் முன்மாதிரியாகக் கருதப்படுகிறது. ஜிகுராட் எரிடுவில் உள்ள கோயிலும் ஊரின் 3வது வம்சத்தின் காலத்தில் என்கி ஜிகுராட் எந்த இடத்தில் இருந்தாரோ அதே இடத்தில்தான் உள்ளது, எனவே வழிபாட்டு பாரம்பரியம் அதே இடத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். உர் III க்கு முன் குறைந்தது 1,500 முதல் 2,000 ஆண்டுகள். இது குறிப்பிடத்தக்கது, இருப்பினும், ஒரு தொடர்ச்சியான இன பாரம்பரியத்தை கருதுவது நியாயமானதல்ல. கட்டிடக்கலையின் மலர்ச்சி அதன் உச்சத்தை அடைந்தது பெரிய கோவில்கள் உருக், கிமு 4 முதல் 3 மில்லினியம் (உருக் நிலைகள் VI முதல் IV வரை) திருப்பத்தில் கட்டப்பட்டது .

எழுத்தின் கண்டுபிடிப்புக்கு முந்தைய ஆறு ஆயிரம் ஆண்டுகளில் மனம் மற்றும் ஆவியின் வெளிப்பாடு பற்றிய தகவல்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் , நான்கு முக்கிய ஆதாரங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்: மட்பாண்ட அலங்காரம், இறந்தவர்களின் பராமரிப்பு, சிற்பம் மற்றும் முத்திரைகளின் வடிவமைப்பு. நிச்சயமாக, இனக்குழுக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில் எந்த நியாயமும் இல்லை.

இந்த வெளிப்பாடு வழிமுறைகளில் மிகவும் மாறுபட்டது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மட்பாண்ட அலங்காரமாகும். எழுத்து வளர்ச்சியடைந்த பகுதிகளில், உயர்தர வர்ணம் பூசப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் இனி தயாரிக்கப்படவில்லை என்பது தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. அலங்காரத்தில் உள்ள மையக்கருத்துகள் சுருக்கம் மற்றும் வடிவியல் அல்லது உருவம் கொண்டவை, இருப்பினும் வடிவியல் ஸ்டைலைசேஷன் ஒரு

வலுவான போக்கு உள்ளது. புகரேனியம் (எருது மண்டையோட்டைக் குறிக்கும் ஒரு சிற்ப ஆபரணம்) போன்ற சின்னங்களின் இருப்பு, காளை வழிபாட்டு முறை போன்ற குறிப்பிட்ட மதக் கருத்துகளின் வெளிப்பாடுகளாக எந்த அளவிற்குக் கருதப்படலாம், உண்மையில் எவ்வளவு என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. அலங்காரமானது அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இருந்தது.

எவ்வளவு பழமையானது என்று தெரியவில்லை வழக்கம் இறந்தவர்களை கல்லறைகளில் புதைப்பது அல்லது அதன் நோக்கமா இறந்தவர்களின் வழிபாட்டின் மூலம்) தொடர்பைப் பேணுவது அல்லது அடக்கம் செய்யப்படாத இறந்தவர்களின் பேய் சக்திக்கு எதிராகக் காத்துக் கொள்வது என்பது சுதந்திரமாக அலைய விடப்பட்டதா. ஏகல்லறை, அல்லது கல்லறை பொருட்களுடன் தொடர்புடைய புதைகுழிகளின் சேகரிப்பு, முதலில் ஜாவி செமி ஷானிடரில் சான்றளிக்கப்பட்டது. கல்லறையில் பாணைகள் இருப்பது இறந்த நபரின் உடல் தேவைகள் வழங்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது, மேலும் எரிடுவில் உள்ள கல்லறையில் ஒரு நாயின் எலும்புக்கூடு மற்றும் ஒரு மாதிரி படகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இது வாழ்க்கையின் செயல்பாடுகளால் முடியும் என்று நம்பப்பட்டது என்று கூறுகிறது. மறுமையில் தொடர வேண்டும்.

ஆரம்பமானது சிற்பம் பெண்களின் மிகவும் முரட்டுத்தனமாக வேலை செய்யும் டெர்ராகோட்டா பிரதிநிதித்துவ வடிவத்தை எடுக்கும் இருப்பினும், Ubaid Horizon, பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவரின் உருவங்களையும், மிக மெல்லிய உடல்கள், நீண்டு செல்லும் அம்சங்கள், கைகள் அகிம்போ, மற்றும் பிறப்புறுப்புகள் துல்லியமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் குழந்தைகளுக்கு பாலூட்டும் பெண்களின் உருவங்களையும் கொண்டுள்ளது. இந்த சிலைகளை சிலைகள் என்று விவரிப்பது சரியானதா, அந்த உருவங்கள் வாக்குப் பலி போன்ற வழிபாட்டுப் பொருட்களா அல்லது அவை கருவுறுதல் போன்ற மந்திர முக்கியத்துவம் உள்ளதா அல்லது உண்மையில் அவை என்ன நோக்கத்தை நிறைவேற்றின என்பது நிச்சயமற்றது.

சுமேரியன் நாகரீகம்

சுமேரிய மொழியே சுமேரிய நாகரீகத்திற்கான பெயரைக் கொண்டுவந்தது. கி.மு. மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே சுமேரியாவில் பன்னிரெண்டு பெரு நகரங்கள் இருந்தன. பெரு நகரங்கள் என்றால் துல்லியமான நகரத் திட்டமிடல், நீர் மேலாண்மை, நகரச் சுத்திகரிப்பு, மருத்துவ வசதிகள் என்று இன்றைய நவீன நாகரீக நகரங்களுக்கு நிகரானவைகள். கிஷ், ஊர்க், ஊர், சிப்பார், அக்ஷாக், இலராக், நிப்பூர், அடாப், ஊம்மா, லகாஷ், பேட்-டிபிரா மற்றும் லார்சா. இந்த நகரங்கள் அனைத்தும் சொல்லிவைத்தாற்போல மிக நீளமான மற்றும் பெரிய சுற்றுச் சுவர்களால் சூழப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்குல ஆராய்ச்சியாளர்களைப் பொருத்தவரையில் மனித நாகரீகத்தின் முதல் நகரை உருவாக்கியவர்கள் சுமேரியர்கள். முதல் எழுத்து முறை - குனிபார்ம் - சக்கரம் கொண்ட முதல் வண்டி, முதல் சமூக சட்டதிட்டங்கள் என்று பல முதல் மனித தொழில் நுட்பங்களுக்கு மூலமாக இருப்பவர்கள் சுமேரியர்கள் (ஆனால் தெற்காசியாவில் தமிழர்களும், சீனர்களும், சுமேரியர்களுக்கு முன்பே இவைகளை வழக்கில் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது வேறு விசயம்.) என்று கருதுகிறது மேற்குல ஆராய்ச்சிகள்.

சுமேரிய நாகரீகம் என்றவுடன் நினைவிற்கு வரும் அடுத்த விசயம் முத்திரைகள். சிந்து நாகரீகத்திலும் முத்திரைகள் மிகப் பிரதான இடம் வகிப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. சதுர மற்றும் உருளை வடிவ முத்திரைகள் சுமேரிய சிற்பக் கலையில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. சுமேரியர்கள் முத்திரைகளை பண்ட

பரிவர்த்தனைகளுக்காக உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர சுமேரிய முத்திரைகள் மற்றொரு முக்கிய மனித சிந்தனை வளர்ச்சிக்கான கருவியை வளர்த்தெடுத்திருக்கிறது. சுமேரிய மொழி எழுத்து வடிவம் பெற பெரும் பங்களிப்பு செய்தது முத்திரைகள். சுமேரிய நாகரீகம் நாம் மேலே பார்த்த முக்கிய நகரங்களின் எழுச்சியிலிருந்தே தொடங்குகிறது. ஒன்றுக்கு ஒன்று குட்டி நாடுகளைப் போல பிரிந்து தங்கள் போக்கில் கலை, அரசியல் என்று வளர்ந்து கொண்டிருந்த இந்த நகரங்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு நகரமும் மற்ற அனைத்து நகரங்களையும் வென்று, ஒன்றுபட்ட பெரிய சாம்ராஜ்யம் ஒன்றை உருவாக்க முனைந்த நடவடிக்கை சுமேரிய நாகரீகம் காலம் முழுவதிலும் தொடர்ந்த சங்கதி.

சுமேரிய நாகரீக வரலாற்று கால எல்லையை நான்கு கட்டங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள் இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள். உபேயத் காலகட்டம் (சுமார் கி.மு. 5000 – 4100), ஊருக் காலகட்டம் (சுமார் கி.மு. 4100 – 2900), பழைய வம்சாவளி காலகட்டம் (சுமார் கி.மு. 2900 – 2334) மற்றும் ஊருக் III காலகட்டம் (சுமார் கி.மு. 2047 – 1750). இதில் ஊருக் III காலகட்டத்தை சுமேரிய நாகரீகத்தின் பின்னவீனத்துவ காலக்கட்டம் என்றும் வரையறை செய்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இடையில் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் சுமேரிய நாகரீக மக்கள் அக்கேடிய (சுமார் கி.மு. 2334 – 2218) மற்றும் குட்டியர்களுக்கு (சுமார் கி.மு. 2218 – 2047) கீழ் அடிமைப்பட்டு கிடந்தது. இறுதியாக சுமார் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு (கிருஸ்துவக்கு முன்) வாக்கில் பாபிலோனிய நாகரீகத்திடம் வீழ்ச்சி கண்டது சுமேரியா. ஏறத்தாழ மூவாயிரம் ஆண்டுகள் செழித்திருந்த நாகரீகம் சுமேர்.

சுமேரிய நாகரீகக் கலைகள்

சுமேரிய நாகரீகத்தின் கலைகளைக் குறித்து முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள சுமேரியர்களின் கடவுள்களைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். கற்கால மனிதர்களின் கலைகளில் உணவிற்கான வேட்டை மிருகங்கள் எத்தகைய முக்கியமான மையக் கருவாகவும், பேசுபொருளாகவும் இருந்ததோ அதேபோல உலகின் முதல் நகர நாகரீகத்தில் கடவுள்களும், அரசர்களும் கலைகளின் மையக் கருவாகவும், பேசுபொருளாகவும் இருந்தார்கள். இது மற்ற மூன்று நகர நாகரீகங்களான சிந்து, எகிப்து மற்றும் சீன நாகரீகங்களுக்கும் பொருந்தும் பொதுவான ஒரு அம்சமாகும். விவசாயத் தொழிலைக் கண்டுபிடித்ததின் மூலம் அன்றாட உணவிற்காக மிருகங்களுக்குப் பின்னால் இடம் பெயர வேண்டிய கட்டாயம் மனித சமூகத்திற்கு இல்லாமல் போனது.

ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கி அவனுக்கான உணவை அங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கான - மனித வரலாற்றைப் புரட்டிப்போடும் - மிகப் பெரும் வசதியை விவசாயம் உண்டாக்கிக் கொடுத்தது. இதன் காரணமாக நிலையான கிராம குடியிருப்புகள் தோன்றின. மனித சமூகம் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்ற நிலையான குடியிருப்புகளை உண்டாக்கிய பிறகு, சமூகத்தில் பல அடிப்படை மாற்றங்களும் தேவைகளும் தோன்றின. மனித வாழ்வு குறித்த புதிய சிந்தனைகள் ஊற்றெடுத்தன. அவைகளில் முக்கியமான இரண்டு கருத்துக்கள், கடவுள் கோட்பாடு மற்றும் கடவுள் தன்மை கொண்ட அரசர்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களுக்கும் பின்னால் இருப்பது சமூக நிர்வாகமும், வாழ்விட எல்லை விரிவாக்கமும் (நகர விரிவாக்கங்களின் வழி நாடு உருவாக்கம்).

சமூக நிர்வாகம் (சமூக ஒழுங்கு மற்றும் கட்டுப்பாடு) பணியை மத நிறுவனம் கவனித்துக்கொள்ள, நாடு உருவாக்கத்தை அரசன் கவனித்துக் கொண்டான். இதன் காரணமாக இந்த இரண்டும் விவசாய நகர நாகரீகத்தில் புனைவு புனித தன்மையைப் பெற்றன. இவைகளே முதல் விவசாய நகர நாகரீகக் கலைகளிலும் பிரதிபலித்தது.

கடவுளுக்குப் பலியிடும் சடங்கு, மத ஊர்வலம், கடவுளர் குறித்த புனைவு கதைக் காட்சிகள், அரசனின் போர் வெற்றி காட்சிகள், போர்க்கள காட்சிகள் இவைகளே ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக் கலை போன்ற கலைகளின் பேசுபொருள்களாக இருந்தன. ஆக, மனித சமூகத்தின் முதல் நகரை உருவாக்கிய சுமேரியாவின் கலைகளை அறிந்து கொள்ள நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது சுமேரியாவின் கடவுளர்களைக் குறித்து.

சமூக நிர்வாகப் (சமூக ஒழுங்கு மற்றும் கட்டுப்பாடு) பணியை மத நிறுவனம் கவனித்துக்கொள்ள, நாடு உருவாக்கத்தை அரசன் கவனித்துக் கொண்டான். இதன் காரணமாக இந்த இரண்டும் விவசாய நகர நாகரீகத்தில் புனைவு புனித தன்மையைப் பெற்றன. இவைகளே முதல் விவசாய நகர நாகரீகக் கலைகளிலும் பிரதிபலித்தது. கடவுளுக்குப் பலியிடும் சடங்கு, மத ஊர்வலம், கடவுளர் குறித்த புனைவு கதைக் காட்சிகள், அரசனின் போர் வெற்றி காட்சிகள், போர்க்கள காட்சிகள் இவைகளே ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக் கலை போன்ற கலைகளின் பேசுபொருள்களாக இருந்தன. ஆக, மனித சமூகத்தின் முதல் நகரை உருவாக்கிய சுமேரியாவின் கலைகளை அறிந்து கொள்ள நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது.

சுமேரியக் கலையின் கால எல்லைகள்

சுமேரிய கலையை தொடக்க கால உபேயத் மற்றும் ஜம்தத் நகர் காலகட்டம், இடைக்கால மெசிலிம் காலகட்டம், இறுதிக் கால இம்டுகட் - சுக்குரு காலக்கட்டம் மற்றும் சுமேர்-அக்கேடிய புத்தெழுச்சி காலக்கட்டம் என்று நான்கு நிலைகளாகப் பிரிக்கிறார்கள். சுமேர்-அக்கேடிய புத்தெழுச்சி காலகட்டம் என்பது அக்கேடிய பேரரசு வீழ்ந்த பிறகு மூன்றாம் ஊருக் வம்சாவளி அரசர்கள் மெசபட்டோமிய நகரங்களைக் கைப்பற்றி மீண்டும் சுமேரிய அரசை நிறுவிய காலகட்டம். இந்த காலகட்டத்தை சுமேரியக் கலைகளின் பின்நவீனத்துவக் காலம் என்றும் வகைப்படுத்துகிறார்கள்.

ஆதி சுமேரிய நாகரிகம் தோன்றிய வரலாறு இதுவரை அறியப்படவில்லை. ஆனால் ஏறக்குறைய கி.மு 5000 ஆண்டளவிலிருந்து கி.மு 3000 ஆண்டுவரை அங்கே ஒரு கலாச்சாரம் இருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். பண்டைய நாகரிகங்களில் மிகவும் பழைமையான நாகரிகம் மெசொப்பத்தாமியாவில் தோன்றிய சுமேரிய நாகரீகமாகும். அக்கேடிய மொழியில் சுமர் என்றால் 'காலச்சார நாடு' என்று பொருள். சுமேரியாவிலிருந்து தான் நாகரீகங்களும், கலாச்சாரங்களும் தோன்றியிருக்கலாம் என்று சில ஆய்வாளர்களின் கருத்து. பண்டைய அண்மைக் கிழக்கில் சுமேரியா எனப்படும் தற்கால ஈராக் பகுதி "வளமான பிறை பிரதேசத்தில்" செழிப்புடன் விளங்கியது. அப்பகுதியில் வேட்டையாடி வாழ்ந்து வந்த மக்கள், தோட்டங்களை வளர்க்க தொடங்கினர். கிமு 7000 ல் விவசாயம் தொடங்கியது, எனவே வேட்டை சமூகம் உழவுத்தொழில் சார்ந்த சமூகமாக மாற வேண்டியதாயிற்று. இப்பகுதியில் கி. மு 4500 வாக்கில் பாரசீக வளைகுடாவில் கலக்கும் புறாத்து ஆறு மற்றும் டைகிரிசு ஆறுகளின் கரையோர நகரங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் உபைதுகள் காலம் எனத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர். உபைதியன்களுக்குப் பிறகு உருக் இன மக்கள் இப்பகுதியை ஆண்டனர். அவர்கள் சதுப்பு நிலங்களை சீர்திருத்தி விவசாயம் மேற்கொண்டார்கள். சில காலங்களுக்குப் பிறகு கிமு 23 ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதி அக்காதியர்களால் வெல்லப்பட்டது. அதன் பிறகு கி. மு. 21 ஆம் நூற்றாண்டில் குடியன் எனப்படும் இனக்குழுவால் வெல்லப்பட்ட பின் இப்பகுதில் பெரும் சுமேரிய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. இது நீண்ட நாட்கள் நீடிக்கவில்லை மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே அதாவது கி. மு 20 ஆம் நூற்றாண்டில் செமிட்டிக் இனமக்கள் இங்கு படையெடுத்தனர். அவர்களுக்குப் பின் இப்பகுதி முழுவதும்

பாபிலோனியர்களால் ஆளப்பட்டது. இவர்களின் நாகரீகங்களும் அக்காடிய நாகரீகத்துடன் கலந்து ஏற்பட்டதே சுமேரிய நாகரீகமாகும்.

சுமேரிய மொழி

தெற்கு மெசொப்பொத்தேமியாவில் (சுமேரியா) ஆகக் குறைந்தது கிமு 4வது ஆயிரவாண்டு தொடக்கம் பேசப்பட்ட மொழியாகும். கிமு 2000 அளவில் சுமேரிய மொழியானது அக்காத் மொழியால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டது. ஆனாலும் மேலும் இரண்டு ஆயிரவாண்டுகளுக்கு சமய மொழியாக இருந்து வந்தது. கி.பி. முதலாம் ஆண்டுக்கு பிறகு சமய தொடர்பான பணிகளில் இருந்தும் சுமேரிய மொழி நீக்கப்பட்டது. பின்பு 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை மறக்கப்பட்டிருந்தது. சுமேரிய மொழி பிராந்திய மொழிகளான எபிரேய மொழி, அக்காத் மொழி, அறமைக் மொழி, போன்ற செமிடிக் மொழிகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்.

சுமேரிய எழுத்து முறை

முதன் முதலில் கருத்து வடிவான எழுத்து முறையை உலகுக்கு அளித்த பெருமை சுமேரியர்களையே சாரும். ஈரமான களிமண் பலகைகளின் மீது கூரிய கருவியின் உதவியால் ஆப்பெழுத்துகள் அமைத்தனர். இவ்வெழுத்து முறைக்கு “கியூனிபார்ம்” என்று பெயர். தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்துப்படி சுமேரியர்களின் எழுத்து வடிவம் தான் உலகின் முதல் எழுத்து வடிவமாகும். சித்திரங்கள் வடிவில் தோன்றி பின்பு எழுத்துக்கள் சுமேரியர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தங்கள் வர்த்தக கணக்கிற்காக அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். உலகம் அறிந்த முதல் இலக்கியம் அங்கு தான் தொடங்கியது. தன் கைவிரல்கள் பயன்படுத்தி பத்து பத்தாக கணக்கு வடிவம் மேற்கொண்டவர்கள் சுமேரியர்கள்.

நாட்கள் கணக்கிடும் முறை

சூரிய வருடத்தை காலகட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு சுமேரிய மதகுருக்கள் 12 சந்திர மாதங்களும் 3 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை 1 லீப் வருடத்தையும் வகுத்து நாள்காட்டியை வடிவமைத்தார்கள். இதனை அடிப்படையாக கொண்டுதான் தற்போது நாம் பின்பற்றும் வான் சாஸ்த்திரம், நிமிடங்கள், நொடிகள், மணி என்று கால அளவுகள் தோன்றின. சட்டமும் நீதிமுறைகளும் சுமேரியர்களால் தான் முதன்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் தான் பிற்காலத்தின் வந்த பாபிலோனிய சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

சுமேரிய சமயக்கோட்பாடுகள் அனைத்தும் வேளாண்மை மற்றும் நீர்ப்பாசனம் சார்ந்தவையாகவே உள்ளது. ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் தனித்தனி சிறு தெய்வங்கள் இருந்தாலும் மும்மூர்த்தி வழிபாடே மூல வழிபடாய் விளங்கியது.

சுமேரிய கட்டக்கலை

ஊர்-நம்முவினால் திட்டமிடப்பட்டதாகக் கருதப்படும் இந்நகரம் குடியிருப்புப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறான ஒரு பகுதியில் வணிகர்களும், இன்னொரு பகுதியில் கைப்பணியாளரும் வசித்தனர். அங்கே அகலமானதும் ஒடுக்கமானதுமான சாலைகள் இருந்ததுடன், மக்கள் கூடுவதற்காகத் திறந்த வெளிகளும் காணப்பட்டன. நீர்வள மேலாண்மை, வெள்ளக் கட்டுப்பாடு போன்றவற்றுக்கான அமைப்புகள் பலவும் இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.¹⁹¹

வீடுகள் மண் கற்களாலும், குழை மண் சாந்தினாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. முக்கியமான கட்டிடங்களில், கற்கட்டுமானம் நிலக்கீல், புல் என்பன கொண்டு வலுவூட்டப்பட்டிருந்தது. பெரும் பகுதியில், அடித்தளப் பகுதிகள்

மட்டுமே இன்று எஞ்சியுள்ளன. இறந்தவர்களைத் தனித்தனியாகவே அல்லது ஒன்றாகவோ வீடுகளுக்குக் கீழ் அமைந்த சிறிய அறைகளில் புதைத்தனர். சிலவேளைகளில் உடல்களை அணிகலன்கள், மட்பாண்டங்கள், ஆயுதங்கள் போன்றவற்றுடன் சேர்த்துப் புதைக்கும் பழக்கமும் இருந்துள்ளது.

ஊர்

8 மீட்டர் உயரமும், 25 மீட்டர் அகலமும் கொண்ட சரிவான மண் அரண்களால் சூழப்பட்டிருந்தது. சில இடங்களில் செங்கற் சுவர்களும் காணப்பட்டன. பிற இடங்களில் கட்டிடங்களும் அரண்களோடு சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன. நகரின் மேற்குப் பகுதியில், யூப்பிரட்டீசு ஆறு அதற்கு அரணாக அமைந்திருந்தது

பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியாவில் இருந்த முக்கியமான ஒரு நகர அரசு ஆகும். இது, தெற்கு ஈராக்கில் உள்ள "டி கர்" ஆளுனரகத்தில் உள்ள தற்காலத்து தெல் எல்-முக்காயர் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது.^[4] ஒரு காலத்தில் ஊர், யூப்பிரட்டீசு ஆற்றுக் கழிமுகத்துக்கு அண்மையில் பாரசீகக் குடாக்கரையில் அமைந்த ஒரு கரையோர நகரமாக இருந்தபோதும், கரை வெளிநோக்கி நகர்ந்த காரணத்தால் நகரம் இப்போது கரையில் இருந்து உள்நோக்கி யூப்பிரட்டீசின் தென்கரையில் உள்ளது. இது ஈராக்கின் நசிரியா என்னும் இடத்தில் இருந்து 16 கிலோமீட்டர்கள் (9.9 மைல்கள்) தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இந்நகரம், உபைதுகள் காலத்தில் கிமு 3800 இலிருந்து உள்ளது. இது கிமு 26 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஒரு நகர அரசாக இருந்தது பற்றிய எழுத்து மூல வரலாற்றுப் பதிவுகள் உள்ளன. பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் அரசர் மெசன்னெபாதா (Mesannepada) ஆவார். சுமேரிய, அக்காடிய நிலவுக் கடவுளான நன்னா, இந்நகரத்தின் காவல் தெய்வம். நகரத்தின் பெயரும் தொடக்கத்தில் இக்கடவுளின் என்னும் பெயரைத் தழுவினே ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இந்நகரத்தில் நன்னா கடவுளின் கோயிலைக் கொண்டிருந்த ஊரின் சிகூரட் எனப்படும் கட்டிட அமைப்பு தற்போது பகுதியாகத் திருத்தப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. 1930 ஆம் ஆண்டில் இந்த அமைப்பை அகழ்வாய்வு மூலம் வெளிக் கொண்டுவந்தனர். கோயில் கிமு 21 ஆம் நூற்றாண்டில், மூன்றாவது ஊர் வம்ச மன்னர் ஊர்-நம்முவின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஊரின் சிகூரட் கோயில் கட்டப்பட்டது. இது பின்னர் கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டில், அசிரியாவில் பிறந்த புது பாபிலோனியப் பேரரசின் இறுதி மன்னரான நபோடினசுவால் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

இதன் அழிபாடுகள் வடமேற்கு- தென்கிழக்குத் திசையில் 1,200 மீட்டர்களும் (3,900 அடிகள்), வடகிழக்கு - தென்மேற்குத் திசையில் 800 மீட்டர்களும் (2,600 அடிகள்) கொண்ட நிலப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அத்துடன், இதன் உயரம் தற்போதைய நில மட்டத்தில் இருந்து 20 மீட்டர்களாக (66 அடிகள்) உள்ளது. தொல்லியல் நகரமான ஊர் நகரம் உலகப் பாரம்பரியக் களங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

சுமேரியாவின் நகரங்கள்

மெசொப்பொத்தேமியா என்பது பல நாடுகளைக் குறிக்கும். அதில் சுமேரியாவும் அடக்கம். சுமர் திரிந்து சுமேரியாவாயிற்று. எரிது பின்னர் ஈராக் ஆனது. எரிது, லகாசு, ஊர் முதலியவைகள் சுமேரிய நகரங்கள் ஆகும். மெசொப்பொத்தேமியா என்பது கிரேக்கச் சொல். "மெசொ" என்றால் நடுவே என்று பொருள். "பட்டோமே" என்றால் ஆறுகள். புறாத்து ஆறு மற்றும் டைகிரிசு ஆறுகளின் நடுவில் உள்ள சமவெளிப் பகுதிகளின் தோன்றிய நாகரிகங்களில் சுமேரியா, பாபிலோன், இட்டைட்டு, அக்காடியம் ஆகியவை பழமைச் சிறப்புள்ளவை.

காவியச் சிறப்புள்ள புராணக்கதைகளும் இந்த நான்கில் உண்டு. யூப்ரட்டீஸ், டைக்ரிஸ் என்ற இரண்டு பெரும் ஆறுகளுக்கு நடுவே அமைந்துள்ள இன்றை ஈராக் நாடே அன்றைய மெசொப்பொத்தேமியா ஆகும். நான்கு நாகரிகங்களின் புராணக்கதைகள், வழிபாடுகள், மெஸ்பட்டேமியாவின் உற்பத்தித்தானமாயுள்ள அனதோலியா என்ற இன்றைய துருக்கி, கீழே செமிட்டிக் இன அடையாளமான இன்றைய பாலஸ்தீனமான உகரித், பண்டைய எகிப்து, பண்டைய அசிரியா, பாரசீகம், ஆகிய எல்லை தாண்டிய பகுதிகளிலும் பரவியிருந்தது. கி. மு 4000 ஆண்டுகளில் சுமேரியாவில் 12க்கும் மேற்பட்ட சுதந்திர நகர இராச்சியங்கள் இருந்தன. இவை கால்வாய்களாலும் நன்கு கட்டப்பட்ட கற்சுவர்களினாலும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன ஒவ்வொரு நகரத்தின் மையத்திலும் ஒரு தனித்துவமான தெய்வக் கோவிலும் ஆண் அல்லது பெண் தெய்வ வழிபாடும் இருந்தது. நகரத்தின் தலைவனாக இத்தெய்வங்களே இருந்தன. இதன் பிரதிநிதியாக அரசன் கருதப்பட்டான். ஆரம்ப காலங்களில் எரிது, இசின், கிஷ், அக்காத், லகாசு, லார்சா, நிப்பூர் அத்துடன் ஊர் ஆகிய பட்டணங்கள் இருந்தன. இவை ஏறக்குறைய கிமு 2800 ஆம் ஆண்டுகளில் பல்வேறு மன்னர்களின் ஆட்சியில் இருந்தன. சுமேரியாவின் முதலாவது மன்னன் எத்தனா. இவன் கிஷ் பட்டணத்தின் மன்னன்.

சுமேரியர்களின் வாழ்கை முறை

சுமேரியர்களின் நகர மாநில அரசாங்கம் கடவுளின் ஆட்சியாக கொண்டு செயல்பட்டன என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு சுமேரிய நகரத்திற்கும் தனிப்பட்ட கடவுள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆளுனர்களும் அமைத்துக்கொண்டார்கள். ஆயினும் சுமேரிய தலைநகரமான "உர்"-இன் அரசனுக்கு தான் எல்லோரும் பொதுவாக காணிக்கைகள் செலுத்தினர். சுமேரியாவில் குறைந்தபட்சம் 12 நகரங்கள் தழைத்தோங்கின. தனித்தனியான சுவர்கள் அமைத்த நகரங்களாக அவை அமைந்தன. அவற்றில் "உர்" "உருக்" "கிஷ்" மற்றும் "லகாஷ்" முக்கிய நகரங்களாக விளங்கின. 24000 வரை மக்கள் தொகை கொண்ட "உர்" சுமேரியாவின் மிக பெரிய நகரமாக கருதப்பட்டது. அங்கு முக்கிய கடவுளாக வணங்கப்பட்டது "நன்னா" என்றழைக்கப்பட்ட சந்திரன். 70 அடி உயரம் கொண்ட கோபுரம் நன்னா கோவிலில் காணப்பட்டது. அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த ராஜ கோபுரங்கள் அகழ்வாராய்ச்சியின் சாட்சியாக விளங்குகின்றன. மெஸோபொடோமையாவின் மற்றுமொரு பெரு நகரமாகிய "உருக்" கில் 6 மைல் நீள பெருஞ்சுவர் ஒவ்வொரு 35 அடிகளில் பாதுகாப்பு கோபுரங்களுடன் கட்டப்பட்டது. நகரத்தின் மையத்தில் அந்நகரத்தின் கடவுளின் கோவில் இருந்தது. நகரத்தை சுற்றி தானியங்களின் விளைநிலங்கள், ஈச்சம்பழ தோட்டங்கள் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் காணப்பட்டன. பொதுமக்கள், நிலச்சுவான்கள் மற்றும் அடிமைகள் என பல்வேறு மக்கள் அங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். 90 விழுக்காடு மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டனர். கோவில்களிலும் நிலச்சுவான்கள் வீடுகளில் அடிமைகள் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். நெல்லிடித்தல் மற்றும் நெய்தல் போன்ற பொது வேலைகள் அவர்களுக்கு தரப்பட்டன.

பாபிலோனிய நாகரீகம்

டைகிரிஸ் மற்றும் யூப்பிரட்டீஸ் நதிகளின் இரு கரையோரம் இருந்த நகரங்களில் பாபிலோன் நகரமும் ஒன்று. சுமேரிய மற்றும் அக்கேடிய நாகரீகங்களின் காலகட்டத்தில் ஊர், ஊர்க், கிஷ் மற்றும் அக்கேட் நகரங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தில் முதன்மை நகரங்களாக இருந்தது. இரு நதி கரையோரம் இருந்த மற்ற நகரங்களை வென்று, அடக்கி, பெரும் பேரரசுகளை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கின்றன. இந்த நகரங்களின் வரிசையில் அடுத்து வருவது பாபிலோன். இந்த நகரின் எழுச்சியே மெசபட்டோமியாவில் பாபிலோனிய

நாகரீகத்தை உருவாக்கியது. கி.மு. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மூன்றாம் ஊருக் வம்சாவளியின் வீழ்ச்சியுடன் மெசபட்டோமியாவில் சுமேரிய நாகரீகம் முழுவதுமாக முடிவிற்கு வந்தது. இதை முடிவிற்கு கொண்டுவந்தவர்கள் அமோரைட் இனக் குழு மக்கள். அரேபிய வளைகுடா பகுதியிலிருந்து மெசபட்டோமிய பகுதி நகரங்களுக்குள் ஊடுருவியவர்கள் அமோரைட் மக்கள்.

இவர்களின் அரசியல் மற்றும் சமூக செயல்பாடுகள் பாபிலோன் நகரை மெசபட்டோமிய பகுதி அரசியல் அதிகாரப் போட்டியில் முதன்மை இடத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. இது நடந்தது கி.மு. 1820-ல். இதைத் தொடர்ந்து பதினொரு வெவ்வேறு இனக் குழு மக்களின் அரச வம்சாவளிகள் பாபிலோனை முதன்மையாகக் கொண்டு மெசபட்டோமிய பகுதியை ஆண்டிருக்கிறார்கள். கி.மு. 1820 தொடங்கி கி.மு. 539 முடிய சுமார் ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகள் இது நீடித்திருக்கிறது. பிறகு பாபிலோன் அலெக்சாண்டரின் கைகளுக்குள் சென்றுவிட்டது. பாபிலோனை ஆண்ட மத்திய கிழக்கின் முக்கிய இனக் குழுக்கள் அமோரைட் (இவர்களை கானானியர்களின் ஒரு கிளை என்று சொல்பவர்களும் உண்டு), காசைட், எலமைட், அசிரியர்கள் மற்றும் சால்டியன். அம்முராபி, நெபுசாண்ட்நேசர், பிளைசர் என்று பல வரலாற்று புகழ்ப்பெற்ற அரசர்கள் பாபிலோனை ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள். அரசியல் மற்றும் மதக் கோட்பாடுகளில் சுமேரிய, அக்கேடிய நாகரீகங்களின் தொடர்ச்சியாகவே பாபிலோனிய நாகரீகம் விளங்கியிருக்கிறது.

பாபிலோனிய கலை காலகட்டங்கள்

பழைய பாபிலோனிய காலகட்டம், இடை பாபிலோனிய காலகட்டம் (காசைட் கலை) மற்றும் புது பாபிலோனிய காலகட்டம் என்று மூன்று வகையாக பாபிலோனிய கலை வரலாறு பிரிக்கப்படுகிறது.

கட்டிடக் கலை

இந்த காலகட்ட கட்டிடக் கலைக்கு உதாரணமாக இருக்கும் எத்தகைய கட்டிடங்களும் இப்போது கிடைக்கவில்லை. அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கிடைக்கும் இந்த காலகட்ட கட்டிடங்களின் அடிப்படை அமைப்புகளும் கூட குழப்பத்தையே ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த காலகட்டத்தின் புகழ் பெற்ற அரசனான அம்முராபியின் அரண்மனை எச்சங்களும் கூட தற்பொழுது நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

சிற்பக் கலை

மூன்றாம் ஊருக் வம்சாவளி (சுமேரிய பின்நவீனத்துவ காலகட்டம்) கலைகளின் மீட்சியாகவே பழைய பாபிலோனிய சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. கடவுளர் தொடர்பான கதைகளும், அரசர்களின் போர் வெற்றிக் காட்சிகளுமே சிற்பக் கலையின் பேசுபொருள்கள். ஆனால் பாபிலோனிய சிற்பிகள் கூடுதலாக ஒரு அம்சத்தையும் தங்களின் சிற்பங்களில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அவைகள் மந்திர சடங்கு சார்ந்த குறியீடுகள் மற்றும் குறியீட்டு உருவங்கள் (ஒருவகையில் மேஜிகல் ரியலிச வகைப்பாட்டை சேர்ந்தவைகள் என்று கொள்ளலாம்). இந்த குறியீடுகள் மற்றும் குறியீட்டு உருவங்கள் உணர்த்தும் அர்த்தங்கள் குறித்த ஆழமான ஆராய்ச்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. இவைகள் இன்னமும் ஆராய்ச்சி நிலையிலேயே இருக்கின்றன. கலை என்கிற தளத்தில் இல்லாமல் மனித வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வு என்பதன் அடிப்படையில் உலகப் புகழ்பெற்ற புடைப்பு சிற்பம் அரசன் அம்முராபியின் கற்பலகை. இந்த கற்பலகை ஒரு வகையில் மனித சமூகத்தின் முதல் சட்டப் புத்தகமாக கருதப்படுகிறது. அம்முராபி தன் குடிமக்களுக்கான சட்டங்களை வகுத்து அதை மக்களுக்கு வழங்கிய நிகழ்வு இந்த கற்பலகையில் புடைப்பு சிற்பமாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அத்தோடில்லாமல் அம்முராபி

வகுத்த சட்டங்களும் இந்த கற்பலகை முழுவதிலும் குனிபாரம் எழுத்து வடிவில் செதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுமேரிய பின் நவீனத்துவ கால, மாரி அரண்மனை ஓவியத்தில் நாம் கண்ட ஃபோர்ஷார்டனிங் உத்தி இந்த புடைப்பு சிற்பத்தில் தொடக்க அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது இந்த சிற்பத்தின் அடுத்த சிறப்பு. சாமஷ் கடவுளின் (உட்கார்ந்திருக்கும் உருவம்) கிரீடத்தை முப்பரிமாணத் தோற்றத்தில் காட்ட ஃபோர்ஷார்டனிங் உத்தியை இந்த புடைப்பு சிற்பத்தை வடித்த கலைஞர்கள் சோதனை முயற்சியாக பயன்படுத்திப் பார்த்திருக்கிறார்கள். சாமஷின் முகத் தாடியும் கூட இதே முறையில்தான் வடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருவிபோல தத்ரூபமாக வழிந்தோடும் தோற்றத்தை தரும் அம்முராபியின் உடை செதுக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கும் நேர்த்தியும் அழகும் பாபிலோனிய சிற்பக் கலைக்கான உதாரணங்கள். அம்முராபியின் உடை காற்றில் அழைத்தாடும் தோற்றத்தை உண்டாக்கி இந்த புடைப்பு சிற்பத்தில் இயங்கியலை (மூவ்மெண்ட்) வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த காலகட்டத்தின் அடுத்த பிரசித்திப்பெற்ற புடைப்பு சிற்பம் இஸ்தார் கடவுளுடையது. இது மாரி அரண்மனை வளாகத்திலிருந்து அகழ்வாராய்ச்சியின்போது பெறப்பட்டது.

சிற்பம் என்றாலும் இஸ்தார் கடவுளின் உடலில் வெளிப்படும் கனப் பரிமாணம் (மாஸ்) காண்பவர்களை அசத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. மனித உருவத்தில் விலங்குகளின் உறுப்புகளை கலந்து வினோத வடிவங்களை (மேஜிக்கல் ரியலிச உருவங்கள்) உருவாக்குவது பாபிலோனிய சிற்பக் கலையின் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்று. அந்த வகையில் இங்கே இஸ்தார் கடவுள் பாதி மனித உருவத்திலும், மீதி ஆந்தையின் உருவத்திலும் காட்டப்பட்டிருக்கிறார். இஸ்தார் கடவுளின் கிரீடத்திலும் ஃபோர்ஷார்டனிங் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முழு உருவ சிலைகளைப் பொருத்தவரையில் இந்த காலகட்ட சிற்பங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது நீர் கடவுளின் ஆள் உயர சுண்ணாம்பு கல் சிற்பம்.

சிற்பக் கலை

காசைட்டுகள் ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு குறையாமல் பாபிலோனை ஆண்டிருந்தாலும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற முழு உருவ சிற்பங்கள் மிக மிக குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே கிடைக்கிறது. இது நம் புருவங்களை உயர்த்தக் கூடிய சங்கதிகளில் ஒன்று என்றாலும், இது குறித்த தெளிவான கருத்துக்கள் ஏதும் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை. அகழ்வாராய்ச்சிகளும் காசைட்டுகளின் முழு உருவ சிற்பங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதாக இல்லை. கிடைக்கும் ஒன்று இரண்டு சிற்பங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது காசைட் சிற்ப கலைஞர்கள் சிற்பங்களில் ரியலிசத்தைக் கொண்டுவர முயற்சித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதற்கு உதாரணமாக சிங்க உருவ சிற்பத்தை சொல்லலாம். இது தர்-குர்கால்சு அரண்மனை வளாகத்திலிருந்து கண்டு எடுக்கப்பட்டது.

ஓவியக் கலை

இந்த காலகட்டத்தின் சிறப்பாக அடையாளம் காணாமலாவிற்கு ஓவியங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுமேரிய பின்நவீனத்துவ காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த மாரி அரண்மனை சுவர் ஓவியங்களே பழைய பாபிலோனிய ஓவியக் கலைக்கு உதாரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள்.

இடை பாபிலோனிய காலகட்டம் (காசைட் கலை) கி.மு. 1595 - 985

அரோமைட்டுகள் உருவாக்கிய பழைய பாபிலோனிய பேரரசை ஹிட்டைட்டுகள் போர் நடவடிக்கைகளின் மூலம் முடிவிற்கு கொண்டுவந்தார்கள். இதை வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக்கொண்ட காசைட்டுகள் பாபிலோனின் அரியணையில் வந்து அமர்ந்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து சுமார் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு பாபிலோன் இவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

கட்டிடக் கலை

மெசபட்டோமிய கட்டிடக் கலையில் மீண்டும் ஒரு புதுவகை மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் காசைட்டுகள். அச்சில் வார்க்கப்பட்ட செங்கற்களைக் கொண்டு கோயில்களையும், அரண்மனைகளையும் கட்டி எழுப்பினார்கள். கட்டிட சுவர்ப் பகுதியில் செங்கற்களைக் கொண்டே புடைப்பு சிற்பங்களை உருவாக்கியது இவர்களின் தனிச் சிறப்பு. மேலும் கோயில் கட்டிட அடிப்படை அமைப்பிலும் சில மாறுதல்களை செய்தார்கள். அதேபோல காசைட் அரண்மனை கட்டிடங்களும் பல மாறுதல்களைக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவைகள் முழு வடிவில் கிடைக்கவில்லை. தர்-குரிகால்சு இடத்திலிருக்கும் அரண்மனை அரையும், குறையுமாக இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது. இந்த கட்டிடத்தின் மேல் சிதிலமடைந்து நிற்கும் செங்கல் குன்று என்ன வடிவத்திலிருந்திருக்கும் அல்லது எதற்காக அந்த அமைப்பு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்பது குறித்து இன்றைக்கு தெளிவான முடிவுகளுக்கு வருவதில் பிரச்சினை நீடிக்கின்றது.

மெசபட்டோமிய நாகரீகம் கடந்த நான்காயிரம் ஆண்டுகளாக கண்டு வந்த முத்திரை மற்றும் கல்பலகை புடைப்பு சிற்பங்களை காசைட்டுகள் முற்றிலுமாக கைவிட்டுவிட்டார்கள். அடுத்த ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு இந்த இரண்டையும் காசைட்டுகள் மறந்தேவிட்டார்கள் என்றும் சொல்லலாம். இந்த இரண்டிற்கும் பதிலாக காசைட்டுகள் எல்லைக் கற்களாக பயன்படுத்திய குதுரூஸ் என்பதிலேயே புடைப்பு சிற்பங்களை செதுக்கினார்கள்.

புது பாபிலோனிய காலகட்டம் கி.மு. 629 - 539

கலை வரலாறு நோக்கில் பாபிலோனிய கலைகள் காசைட் வம்சாவளி காலகட்டத்தில் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிகின்றன. ஒன்று அசீரிய கிளை, மற்றொன்று காசைட் கிளை. அசீரிய கிளை, காசைட் கிளையை பின்னுக்குத் தள்ளி ஒட்டுமொத்த மெசபட்டோமியாவின் முதன்மை கலையாக உருமாற்றம் அடைகிறது. அசீரிய கலை மெசபட்டோமிய நிலப்பகுதியில் கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை வலிமையுடன் நிலைத்து அதற்கு பின்னான ஆண்டுகளில் வீழ்ச்சி அடைந்து காணாமல் போனது. அசீரிய கலையின் ஆதிக்கம் முடிவிற்கு வந்த பிறகு பாபிலோனில் பழைய சுமேரிய-அக்கேடிய கலைப் பாணி உயிர்த்தெழுகிறது. இதை புது பாபிலோனிய கலை என்று இன்றைக்கு வகைப்படுத்துகிறார்கள். ஒருவகையில் சுமேரிய கலையின் இரண்டாம் கட்ட பின்நவீனத்துவ எழுச்சி என்று இதைக் குறிப்பிடலாம். இந்த காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த வரலாற்று சிறப்பு மிக்க அரசன் நெபுகண்ட்நேச்சர் II-யின் கட்டிடங்கள் அன்றைய உலகின், உலக அதிசயங்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றவைகள். வரலாற்றின் துர்அதிர்ஷ்டம் இந்த காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த கட்டிடங்கள், ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் என்று எதுவும் முழுமையாக இன்றைக்கு கிடைக்கவில்லை.

ஆனால் கிடைக்கும் கொஞ்ச நஞ்ச விசயங்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போது சுமேரியர்களின் அப்ஸ்டிராக்ட் சிம்பாலிசத்தையே தங்களின் கலைப் படைப்புகளில் மீட்டுருவாக்கம் செய்திருக்கிறார்கள் இந்த

காலகட்ட கலைஞர்கள். கட்டிக் கலையில் புதுமையாக இனாமல்ட் பிரிக் (சாயம் பூசப்பட்ட செங்கற்கள்)-களை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த செங்கற்கள் இன்றைக்கு பயன்படுத்தப்படும் டைல்ஸ் போன்ற தோற்றத்தை கொண்டவைகள். நெபுகாண்ட்நேச்சர் கட்டிய கேட் ஆப் இஸ்தார் இத்தகைய செங்கற்களைக் கொண்டு கட்டிய கட்டிடத்திற்கு உதாரணம்.

இந்த சுவரில் சிங்கம், எருது மற்றும் டிராகன் போன்ற மிருகங்கள் அப்ஸ்டிராக்ட் சிம்பாலிச அடிப்படையில் புடைப்பு சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் ஓவியங்களாகவும் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

பழைய சுமேரியக் கலையை பிரம்மாண்டத்தை நோக்கி நகர்த்தி உலக கலை வரலாற்றில் என்றென்றைக்குமான நினைவுச் சின்னங்களாக நிலைபெற வைத்துவிட்டார்கள் இந்த காலகட்ட கலைஞர்கள். இதில் அடுத்து வருவது மர்டூக் சான்க்சரி. இது நெபுகண்ட்நேச்சர் மர்டூக் கடவுளுக்கு கட்டிய கோயில். இதன் அந்திமக் கால கட்டிடப் பகுதிகளே இதன் பிரம்மாண்டத்திற்கான அடையாளமாக இன்றைக்கும் நம்மிடையே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோயில் மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்ட கோயிலாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இதன் மிஞ்சிய கட்டிட அடித்தளங்கள் உணர்த்துகின்றன.

அடுத்த பிரம்மாண்டம் டவர் ஆப் பாபேல். இதன் மிச்ச சொச்சம் கூட இன்றைக்கு இல்லை. ஆனால் இந்த கோயில் எப்படி இருந்தது என்பதற்கான புற ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அதைக்கொண்டு அனுமானமாக வரையப்பட்ட இந்த கோயிலின் ஓவியப் படங்கள் இருக்கின்றன.

மற்றொரு பிரம்மாண்டத்தை பற்றிக் குறிப்பிடாமல் புது பாபிலோனிய கலை வரலாற்றை முடிவிற்கு கொண்டு வர முடியாது. அது தொங்கு தோட்டங்கள். இது நெபுகாண்ட்நேச்சர் அவனுடைய மனைவிக்காக கட்டியதாக சொல்லப்படுகிறது. இதன் எஞ்சிய பகுதிகள் கூட வழமைபோல இன்றைக்கு கிடைக்கவில்லை.

பாபிலோனிய முத்திரை

முத்திரைகள் முதலில் வடிவத்தில் சான்றளிக்கப்படுகின்றன.முத்திரை முத்திரைகள் மணிக்குடெபே கவரா , மொதலுக்கு வடக்கே. வடிவியல் வடிவமைப்புகள் மனிதர்கள், விலங்குகள், விலங்குகளுக்கிடையேயான மோதல், இணைதல் அல்லது நடனம் போன்ற உருவங்களைக் கொண்ட காட்சிகளைக் காட்டிலும் முன்னதாகவே காணப்படுகின்றன. இங்கும் காட்சிகள் ஆழமான அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்தில் உள்ளதா என்பது நிச்சயமற்றது. ஆயினும் கூட, மட்பாண்டங்களைப் போலல்லாமல், ஒரு முத்திரை ஒரு குறிப்பிட்ட தனிநபர் அல்லது குழுவுடன் நேரடி உறவைக் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் முத்திரை ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் சொத்து அல்லது பொறுப்பாக (ஒரு பாத்திரம், சாக்கு அல்லது பிற கொள்கலன்) முத்திரையிட பயன்படுத்தப்படுகிறது . அந்த அளவிற்கு, முத்திரைகள் மனிதர்களின் ஆரம்பகால சித்திரப் பிரதிநிதித்துவங்களைக் குறிக்கின்றன. முத்திரை முத்திரையின் விநியோக பகுதி வடக்கு மெசபடோமியா, அனடோலியா மற்றும் ஈரான் ஆகும். மறுபுறம், தெற்கு மெசபடோமியாவின் தாயகமாக இருந்தது சிலிண்டர் முத்திரை , இது ஒரு சுயாதீன கண்டுபிடிப்பு அல்லது இரண்டு முகங்களில் பொறிக்கப்பட்ட முத்திரை முத்திரைகளிலிருந்து பெறப்பட்டது. சிலிண்டர் முத்திரை, அதன் அதிக பரப்பளவு மற்றும் அதிக நடைமுறை பயன்பாடு, கிமு 1 மில்லினியம் வரை பயன்பாட்டில் இருந்தது . முத்திரை வடிவமைப்புகளின் பாணியில் தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் காரணமாக, சிலிண்டர் முத்திரைகள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கான காலவரிசைக் குறிகாட்டிகளில் மிகவும் மதிப்புமிக்கவை.

பொதுவாக, மெசபடோமியாவின் முன்வரலாற்றை மனித சாதனைகளை பட்டியலிட்டு ஒப்பிடுவதன் மூலம் மட்டுமே விவரிக்க முடியும். தனிநபர்கள் அல்லது மக்களின் தொடர்புகளை விவரிப்பதன் மூலம் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட தொல்பொருள் வகைகளின் பரவலை ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள்தொகையின் அளவு, மக்கள்தொகை மாற்றத்துடன் வகைகளின் மாற்றம் அல்லது புதிய வகைகளின் தோற்றம் ஆகியவற்றை சமன்படுத்துவதற்கு ஒருவர் தயாராக இல்லாவிட்டால், மக்களின் இயக்கங்கள் மற்றும் இடம்பெயர்வுகளை மறுகட்டமைக்க எந்த அடிப்படையும் இல்லை. குடியேற்றம்.

மக்கள் தங்கள் சொந்த எல்லைக்கு அப்பால் நகர்ந்ததற்கான ஒரே ஒரு குறிப்பிட்ட ஆதாரம் முதலில் பூர்வீகமாக இல்லாத பொருள் கண்டுபிடிப்புகளால் வழங்கப்படுகிறது. மெசபடோமியா அல்லது அதன் அண்டை நாடுகளில் உள்ள தளங்களில் அப்சிடியன் மற்றும் லேபிஸ் லாசலியின் கண்டுபிடிப்பு, நேரடி கேரவன் வர்த்தகம் அல்லது தொடர்ச்சியான இடைநிலை நிலைகளைக் கொண்ட வணிகத்தின் இருப்புக்கான சான்றாகும்.

எந்த இன அடையாளமும் அடையாளம் காண முடியாதது போல, வரலாற்றுக்கு முந்தைய குடியேற்றங்களின் சமூக அமைப்பு பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை. ஒரு கிராமத்தில் உள்ள "அரசாங்கம்" அல்லது ஒரு மையத்தின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த எந்த ஒரு உயர்மட்ட தொடர்புகள் பற்றியும் கணிக்க முடியாது. அதிக எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்களை அமைப்பதன் மூலம் மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய கட்டுமானங்கள் முதலில் உருக் நிலைகள் VI முதல் IV வரை காணப்படுகின்றன. இந்த கட்டிடங்களின் பரிமாணங்கள் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கூடும் நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றன. செயற்கையைப் பொறுத்தவரைதெற்கு மெசபடோமியாவில் விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாததாக இருந்த நீர்ப்பாசனம், ஆரம்ப வடிவம் பாசன கால்வாய் அல்ல. வயல்வெளிகள் அமைந்துள்ள குளங்களுக்கு அருகில் வெள்ள நீர் தேங்குவதற்காக முதலில் அணைக்கட்டப்பட்டது என்று கருதப்படுகிறது. ஆற்றின் அருகாமையில் உள்ள நிலம் மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாதபோது ஆற்றில் இருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு செல்லும் கால்வாய்கள் அவசியமாகிவிடும்.

ஹமுராபி (பிலோனியாவின் ராஜா)

ஹம்முராபி (பிறப்பு, பாபிலோன் [இப்போது ஈராக்கில்]-இறந்தார் 1750 கி.மு.) ஆறாவது மற்றும் 1வது (அமோரியர்) வம்சத்தின் சிறந்த ஆட்சியாளர்பாபிலோன் (ஆட்சி காலம் c. 1792-1750 கி.மு.), அவரது எஞ்சியிருக்கும் சட்டங்களின் தொகுப்புக்காக குறிப்பிடப்பட்டது, ஒரு காலத்தில் மனித வரலாற்றில் மிகப் பழமையான சட்டங்கள் என்று கருதப்பட்டது. ஹம்முராபி, குறியீட்டைப் பார்க்கவும்.

அவரது தந்தை மற்றும் தாத்தாவைத் தவிர அவரது வம்சத்தின் அனைத்து மன்னர்களைப் போலவே, ஹமுராபியும் ஒரு பழங்குடியினரைப் பெற்றெடுத்தார். அமோரிட் பெயர் அம்னானிற்கு சொந்தமானது. அவரது உடனடி குடும்பத்தைப் பற்றி மிகக் குறைவான தகவல்கள் மட்டுமே உள்ளன: அவரது தந்தை, பாவம்-முபல்லிட்; அவரது சகோதரி இல்தானி; மற்றும் அவரது முதல் மகன் மற்றும் வாரிசு, பெயரால் அறியப்படுகிறது.

கிமு 1792 இல் ஹம்முராபி சின்-முபல்லிட்-டிர்குப் பிறகு, அவர் இன்னும் இளமையாக இருந்தார், ஆனால், வழக்கம் போல் அந்த நேரத்தில் மெசபடோமிய அரசு நீதிமன்றங்கள், அவர் ஏற்கனவே சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தில் சில உத்தியோகபூர்வ கடமைகளை ஒப்படைத்திருக்கலாம். அதே ஆண்டில் ரிம்-சின் ஆஃப்

பாபிலோனியாவின் தெற்கே முழுவதையும் ஆட்சி செய்த லார்சா , பாபிலோனுக்கும் லார்சாவுக்கும் இடையில் ஒரு இடையகமாக இருந்த ஐசினைக் கைப்பற்றினார். ரிம்-சின் பின்னர் ஹமுராபியின் பிரதான போட்டியாளரானார்.

ஹமுராபியின் ஆட்சியின் புனரமைப்பு முக்கியமாக அவரது தேதி சூத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது (முந்தைய ஆண்டில் அல்லது ஆண்டின் தொடக்கத்தில் மன்னர் செய்த குறிப்பிடத்தக்க செயலுக்கு ஆண்டுகள் பெயரிடப்பட்டன). கோவில்கள், நகரச் சுவர்கள் மற்றும் பொதுக் கட்டிடங்களைக் கட்டுதல் மற்றும் மறுசீரமைப்பு செய்தல், கால்வாய்களைத் தோண்டுதல், அவரது சாம்ராஜ்யத்தின் நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு வழிபாட்டுப் பொருட்களை அர்ப்பணித்தல் மற்றும் போர்களில் ஈடுபடுதல்: பண்டைய மெசபடோமிய மன்னரின் பாரம்பரிய நடவடிக்கைகளில் அவர் ஈடுபட்டிருப்பதை இவை காட்டுகின்றன. அவரது கட்டிட நடவடிக்கைகளை நினைவுகூரும் அவரது அதிகாரப்பூர்வ கல்வெட்டுகள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன , ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று தகவல்களை சேர்க்கவில்லை.

ஹம்முராபிக்கு விடப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தின் அளவு, இருப்பிடம் மற்றும் இராணுவ வலிமை ஆகியவை பாபிலோனியாவின் முக்கிய சக்திகளில் ஒன்றாக மாறியது. ஹமுராபி தனது சொந்த விருப்பத்தின் மூலம் அதிகார சமநிலையை மாற்றும் அளவுக்கு வலிமையானவர் அல்ல என்பது ஒரு இராஜதந்திர அறிக்கையில் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: “தனக்கென சக்திவாய்ந்த ஒரு ராஜா இல்லை: ஹமுராபியுடன், 'பாபிலோனின் மனிதனாக,' 10 அல்லது 15 ராஜாக்கள் செல்லுங்கள். அதனால் ரிம்-சின், தி மேன் ஆஃப் லார்சா'; எசுன்னாவின் மனிதனான' இபால்பியேலுடன். 20 ராஜாக்கள் போங்கள்.

ஹம்முராபி தனது அரசியல் நடவடிக்கைக்கு ஒரு முக்கிய திசையைப் பெற்றார்: கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி பெறியுள்ள நீர்-பாசன விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கும் பகுதியில் முக்கியமானது. இத்தகைய கொள்கை இயற்கையாகவே சாதகமற்ற கீழ்நிலை நிலையில் அமைந்திருந்த லார்சா இராச்சியத்துடன் மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது. ஹம்முராபியின் தாத்தாவால் தொடங்கப்பட்ட இந்தக் கொள்கை, அவரது தந்தையால் மிகவும் வலுக்கட்டாயமாகவும், ஓரளவு வெற்றிகரமாகவும் பின்பற்றப்பட்டது. ஹமுராபியே கிமு 1787 இல் தனது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் உருக் நகரங்களைக் கைப்பற்றியபோது எடுத்துக் கொண்டார் (Erech) மற்றும் ஐசின், ரிம்-சினால் நடத்தப்பட்டார், அடுத்த ஆண்டு மீண்டும் ரிம்-சினுடன் மோதினார். ஆனால், ஹமுராபியின் தேதி சூத்திரங்கள் மற்றும் சமகால இராஜதந்திர கடிதப் பரிமாற்றங்களின்படி, ஹமுராபி தனது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் திசையை 1784 இல் வடமேற்கு மற்றும் கிழக்கு நோக்கி மாற்றியதால், இந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வழிவகுக்கவில்லை. அதன்பிறகு ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாக குறிப்பிடத்தக்க போர் நடவடிக்கை எதுவும் பதிவாகவில்லை. இந்த ஆண்டுகள் முக்கிய ராஜ்யங்களுக்கிடையில் கூட்டணிகளை மாற்றுவதன் மூலம் வகைப்படுத்தப்பட்டன- மாரி , ஆஷூர் , எஷ்நுன்னா , பாபிலோன் மற்றும் லார்சா. ஹம்முராபி தனது வடக்கு எல்லைகளில் (கிமு 1776-1768) பல நகரங்களை வலுப்படுத்த இந்த அமைதியற்ற முட்டுக்கட்டையைப் பயன்படுத்தினார் .

ஹம்முராபியின் கடைசி 14 ஆண்டுகால ஆட்சியானது தொடர்ச்சியான போரால் மறைக்கப்பட்டது. 1764 ஆம் ஆண்டில் ஹமுராபி அஷூர், எஷ்நுன்னா மற்றும் ஆகியோரின் கூட்டணியை சமாளித்தார்டைக்ரிஸின் கிழக்கே உள்ள முக்கிய சக்திகளான ஏலம் ஈரானின் உலோகம் உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளுக்கு அவர்

அணுகுவதைத் தடுக்க அச்சுறுத்தியது . இருப்பினும், கிமு 1763 இல் லார்சாவின் ரிம்-சினுக்கு எதிராக ஹம்முராபி முன்முயற்சி எடுத்தார் என்று கருதலாம். இந்த பிந்தைய போரைப் பற்றி சில விவரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் ரிம்-சினுக்கு எதிராக சின்-முபாலிட் முன்பு பயன்படுத்திய ஒரு தந்திரத்தை ஹம்முராபி வெற்றிகரமாக கையாண்டதாகத் தெரிகிறது: ஒரு முக்கிய நீர்வழிப்பாதையின் நீரை அணைத்து, பின்னர் திடீரென அதை வெளியேற்றும் பேரழிவை உண்டாக்கும் வெள்ளம் அல்லது அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது—வாழ்க்கையின் முக்கிய ஆதாரம்—எதிரிகளின் மக்களிடமிருந்து ரிம்-சின் தோல்வியைக் கொண்டுவர ஹம்முராபி இந்தச் சாதனத்தைப் பயன்படுத்தினார் என்பது யூப்ரடீஸின் மேற்குக் கிளையான கால்வாயை 1760 இல் அவர் மீண்டும் கட்டினார் என்பதிலிருந்து அனுமானிக்கப்படலாம். இந்த போருக்கு முன்னர் அதன் போக்கில் வாழ்ந்த வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட மக்களின் மீள்குடியேற்றத்தை எளிதாக்குவதற்கு). ரிம்-சினின் கடைசி கோட்டையான லார்சாவின் இறுதி முற்றுகை பல மாதங்கள் நீடித்தது. இது ஹம்முராபியின் வெற்றிக்கான கடைசி படியாகும்.

கிமு 1762 இல் ஹம்முராபி மீண்டும் கிழக்கு சக்திகளுடன் பகைமையில் ஈடுபட்டார். இது அவரது பங்கின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக அல்லது அதிகார சமநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்கு அவர்களின் எதிர்வினையாக என்பது தெரியவில்லை. கிமு 1761 இல் ஹம்முராபியை அவரது நீண்டகால கூட்டாளிக்கு எதிராக வழிநடத்திய நோக்கங்கள், சிம்ரிலிம், ராஜாமாரி, யூப்ரடீஸில் பாபிலோனிலிருந்து 250 மைல்கள் (400 கிமீ) மேல்நோக்கி, புதிராகவே உள்ளது. இரண்டு விளக்கங்கள் இருக்கலாம்: இது மீண்டும் தண்ணீர் உரிமைகள் மீதான சண்டையாகவோ அல்லது பண்டைய மத்திய கிழக்கின் நிலப்பரப்பு வர்த்தகத்தின் குறுக்கு வழியில் மாரியின் சிறந்த இடத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதற்கான ஹம்முராபியின் முயற்சியாகவோ இருக்கலாம்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஹம்முராபி தனது படைகளை மூன்றாவது முறையாக கிழக்கு நோக்கி இயக்க வேண்டியிருந்தது (கிமு 1757-1755), இறுதி அழிவு இந்த பிரச்சாரத்தின் போது என்னுன்னா மீண்டும் நீர்நிலைகளை அணைப்பதன் மூலம் அடையப்பட்டது-பெரும்பாலும் இது ஒரு பைரிக் வெற்றியாக நிரூபிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இது பாபிலோனியாவிற்கும் கிழக்கு மக்களுக்கும் இடையே ஒரு இடையக மண்டலத்தை அகற்றியது (அவர்களில் அநேகமாக காசைட்டுகள், அவர்கள் ஆட்சியை கைப்பற்ற வேண்டும். பாபிலோனியா 160 ஆண்டுகள்). அவரது கடைசி இரண்டு ஆண்டுகளில், ஹம்முராபி பாதுகாப்பு அரண்களை அமைப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த நேரத்தில் அவர் ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட மனிதராக இருந்தார், மேலும் அவர் கிமு 1750 இல் இறந்தார், அரசாங்கத்தின் சமையை ஏற்கனவே அவரது மகன் சம்கயிலுனா சுமந்தார்.

ஹம்முராபியின் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்க்கையின் கிட்டத்தட்ட அனைத்துத் துறைகளையும் பாதிக்கும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அவர்கள் ஒரு சிறிய நகர-மாநிலத்தை ஒரு பெரிய பிராந்திய மாநிலமாக மாற்றுவதன் விளைவாக நிலைமைகளை ஒருங்கிணைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்த மாற்றங்களைச் செயல்படுத்தும் விவரங்கள் மற்றும் அவரது சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தின் தினசரி வழக்கங்களில் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவரது கடிதங்கள் காட்டுகின்றன. இந்த தனிப்பட்ட பாணி சிறப்பியல்பு ஹம்முராபி மற்றும் பிற சமகால ஆட்சியாளர்களுக்கும். ஹம்முராபியின் சட்டங்கள்— நவீன அர்த்தத்தில் சட்டக் குறியீடு அல்ல — ஒரு நீதியான ஆட்சியாளராக இருப்பதற்கான அவரது அக்கறையின்

வெளிப்பாடாகவும் கருதப்பட வேண்டும்—எப்பொழுதும் மெசபடோமிய மன்னர்களால் பின்பற்றப்படும் ஒரு இலட்சியமாகும்.

ஹம்முராபி ஒரு திறமையான அதிகாரத்துவ அமைப்பை அமைக்கத் தவறியதற்கு, அவரது ஆட்சியின் கடைசிப் பகுதியில் அவர் முழுமையாகப் போர்களில் ஈடுபட்டது அவரது ஆளுகையின் தனிப்பட்ட பாணி காரணமாக இருக்கலாம். திறமையான நிர்வாகத்தின் பற்றாக்குறை, அவர் இராணுவ அடிப்படையில் சாதித்தவை அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு வேகமாக சீரழிந்ததற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

ஹம்முராபி தெற்கு பாபிலோனியாவைக் கைப்பற்றியபோது, அவர் தனது வாழ்நாளில் தன்னை தெய்வமாக்கிக் கொள்ளும் நூற்றாண்டு பழமையான பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றவில்லை. இது அவரது தனிப்பட்ட முடிவு என்று நம்புவதற்கு காரணம் உள்ளது. ஒருவேளை இது இயல்பின் வேறுபட்ட பார்வையின் அடிப்படையில் இருக்கலாம். அரசாட்சி, ஹெலனிஸ்டிக் காலம் வரை அரசாட்சி என்ற கருத்துக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைந்தது.

மெசபடோமிய வரலாற்றில் ஹம்முராபியின் சிறப்பம்சம் நீண்ட காலமாக மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. இது முதலில் அவரது சட்டங்களின் கண்டுபிடிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஆனால் பழைய கண்டுபிடிப்புகள், குறைந்த அளவு இருந்தாலும், சட்டங்களின் தொகுப்புகள் குறைவான உற்சாகமான பார்வைக்கு வழிவகுத்தன. மேலும், ஹம்முராபியின் சட்டங்கள் மற்றும் மொசைக் சட்டங்களுக்கு இடையே அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் ஒற்றுமை, நேரடி சார்புக்கான ஆதாரமாக இல்லாமல் பொதுவான பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கப்படுகிறது.

மெசபடோமியாவை மீண்டும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்த பெருமையும் ஹம்முராபிக்கு உண்டு. பாரசீக வளைகுடாவில் இருந்து மத்தியதரைக் கடல் வரை மெசபடோமியாவை ஆண்ட சர்கோன் மற்றும் ஷூல்கி போன்ற மன்னர்கள் கடந்த காலத்தைத் தூண்டும் தற்கால முத்திரைகள் மற்றும் சகுனங்களின் அபோடோஸ்களில் சித்தரிக்கப்பட்ட கருப்பொருள்களில் இது போன்ற ஒருமைப்பாட்டிற்கு சில போக்குகள் இருந்தபோதிலும், இது சந்தேகத்திற்குரியது. ஹம்முராபியின் வெற்றிக்கான ஒரே நோக்கமாக ஒன்றுபட்டது. ஹம்முராபியின் ஆட்சியின் நீடித்த சாதனை என்னவென்றால், கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்து தெற்கில் இருந்த மெசபடோமிய வரலாற்றின் தியேட்டர் வடக்கே மாற்றப்பட்டது, அங்கு அது 1,000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இருந்தது.

ஏகாதிபத்தியம்

அரசு கொள்கை, நடைமுறை அல்லது அதிகாரம் மற்றும் ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்துதல், குறிப்பாக நேரடியான பிராந்திய கையகப்படுத்துதல் அல்லது பிற பகுதிகளின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுதல். இராணுவம் அல்லது பொருளாதாரம் அல்லது சில நுட்பமான வடிவங்களில் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதால், ஏகாதிபத்தியம் பெரும்பாலும் தார்மீக ரீதியாக கண்டிக்கத்தக்கதாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் இந்த வார்த்தையானது சர்வதேச பிரச்சாரத்தில் எதிராளியின் வெளியுறவுக் கொள்கையை கண்டிக்கவும் இழிவுபடுத்தவும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மாவீரன் அலெக்ஸ்சாண்டர்

மகா அலெக்ஸ்சாண்டர் போருக்கு ஆடை அணிந்திருப்பதைக் காட்டும் ஓவியம். பண்டைய காலங்களில்

ஏகாதிபத்தியம் என்பது சீனாவின் வரலாற்றிலும். மேற்கு ஆசியா மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் வரலாற்றிலும் தெளிவாக உள்ளது பேரரசுகளின் முடிவில்லாத தொடர்ச்சி. அசிரியர்களின் கொடுங்கோல் (கிமு 4-6 ஆம் நூற்றாண்டு) பெர்சியர்களால் மாற்றப்பட்டது. அசிரியர்களின் தாராளவாத சிகிச்சையில் அசிரியர்களுக்கு எதிராக. அது நீண்ட காலத்திற்கு உறுதியளிக்கப்பட்டது. இது இறுதியில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு வழிவகுத்தது. கிரீஸ். அலெக்சாண்டர் கிரேட் (கிமு 356-323) கீழ் கிரேக்க ஏகாதிபத்தியம் உச்சத்தை அடைந்தபோது. கிழக்கு மத்தியதரைக் கடல் மேற்கு ஆசியாவுடன் இணைந்தது. ஆனால் உலகில் உள்ள அனைத்து குடிமக்களும் சமத்துவத்துடன் இணக்கமாக வாழக்கூடிய காஸ்மோபோலிஸ். அலெக்சாண்டரின் கனவாகவே இருந்தது. ரோமானியர்கள் பிரிட்டனில் இருந்து எகிப்து வரை தங்கள் பேரரசை கட்டியபோது இது ஓரளவு உணரப்பட்டது.

ஒரு ஐக்கியப்படுத்தும் சக்தியாக பேரரசு பற்றிய இந்த யோசனை ரோமின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மீண்டும் உணரப்படவில்லை. ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவிலும் ரோமானியப் பேரரசின் சாம்பலில் இருந்து எழும் நாடுகள் இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் பொதுவான அடிப்படையில் (இஸ்லாமிய உலகம் பார்க்கவும்) தங்கள் தனிப்பட்ட ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளை பின்பற்றின. ஏகாதிபத்தியம் உலக மக்களை பிளவுபடுத்தும் சக்தியாக மாறியது.

நவீன சகாப்தத்தில் மூன்று காலகட்டங்கள் பரந்த பேரரசுகளின் உருவாக்கத்தைக் கண்டன, முதன்மையாக காலனித்துவம். 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்கும் இடையில், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, போர்ச்சுகல் மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகியவை அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் பேரரசுகளை உருவாக்கின. ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான வலுவான எதிர்வினையின் விளைவாக பேரரசு கட்டிடத்தில் ஒப்பீட்டளவில் அமைதி நிலவியது. பின்னர் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்கும் முதல் உலகப் போருக்கும் (1914-18) இடைப்பட்ட பத்தாண்டுகள் மீண்டும் தீவிர ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளால் வகைப்படுத்தப்பட்டன.

ரஷ்யா, இத்தாலி, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பான் ஆகியவை ஏகாதிபத்திய அரசுகளில் புதியதாக சேர்க்கப்பட்டன, மேலும் மறைமுக, குறிப்பாக நிதி, கட்டுப்பாடு ஏகாதிபத்தியத்தின் விருப்பமான வடிவமாக மாறியது. முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஒரு தசாப்தத்திற்கு, லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒரு சிறந்த உலகத்திற்கான பெரும் எதிர்பார்ப்புகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரச்சனையை மீண்டும் ஒருமுறை நிறுத்தியது. பின்னர் ஜப்பான் தனது பேரரசு கட்டிடத்தை 1931 இல் சீனா மீதான தாக்குதலுடன் புதுப்பித்தது. ஜப்பான் மற்றும் சர்வாதிகார நாடுகளின் தலைமையின் கீழ் - பாசிசக் கட்சியின் கீழ் இத்தாலி, நாஜி ஜெர்மனி மற்றும் சோவியத் ஒன்றியம் - ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு புதிய காலம் 1930 கள் மற்றும் 40 களில் தொடங்கப்பட்டது.

அவற்றின் நவீன வடிவத்தில், ஏகாதிபத்தியத்தின் காரணங்கள் மற்றும் மதிப்பு பற்றிய வாதங்களை நான்கு முக்கிய குழுக்களாக வகைப்படுத்தலாம். முதல் குழு பொருளாதார வாதங்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் செலுத்துகிறதா இல்லையா என்ற கேள்வியை அடிக்கடி திருப்புகிறது. அது ஒரு பேரரசால் வழங்கப்பட்ட மனித மற்றும் பொருள் வளங்கள் மற்றும் பொருட்களின் விற்பனை நிலையங்கள், முதலீட்டு மூலதனம் மற்றும் உபரி மக்கள் தொகை ஆகியவற்றை சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று வாதிடுபவர்கள். அவர்களின் எதிரிகள்-அவர்களில் ஆடம் ஸ்மித், டேவிட் ரிக்கார்டோ மற்றும் ஜே ஏ ஹாப்சன்-ஏகாதிபத்தியம்

ஒரு சிறிய ஆதரவான குழுவிற்கு பயனளிக்கலாம், ஆனால் ஒட்டுமொத்த தேசத்திற்கும் பயனளிக்காது என்று அடிக்கடி வலியுறுத்துகின்றனர். மார்க்சிச கோட்பாட்டாளர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை முதலாளித்துவத்தின் பிற்பகுதியில் விளக்குகிறார்கள், இதில் தேசிய முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் ஏகபோகமாக மாறியுள்ளது மற்றும் பிற முதலாளித்துவ அரசுகளுடன் போட்டியிட்டு அதன் அதிகப்படியான உற்பத்தி மற்றும் உபரி மூலதனத்திற்கான விற்பனை நிலையங்களை கைப்பற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது. உதாரணமாக, முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் ஒரே மாதிரியாக இருந்த விளாடிமிர் லெனின் மற்றும் என்ஐ புகாரின் ஆகியோரின் பார்வை இதுவாகும். அவர்களின் பார்வையில் உள்ள பலவீனம் என்னவென்றால், வரலாற்று சான்றுகள் அதை ஆதரிக்கவில்லை என்பதும், முதலாளித்துவத்திற்கு முந்தைய ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் கம்யூனிச ஏகாதிபத்தியத்தை அது விளக்கத் தவறியது.

இரண்டாவது குழு வாதங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை மனிதர்கள் மற்றும் அரசு போன்ற மனித குழுக்களின் இயல்புடன் தொடர்புபடுத்துகின்றன. Machiavelli, Sir Francis Bacon, மற்றும் Ludwig போன்ற வேறுபட்ட ஆளுமைகள், வெவ்வேறு அடிப்படையில் தர்க்கம் செய்தாலும், இதே போன்ற முடிவுகளுக்கு வந்தனர் - அடோல்ஃப் ஹிட்லரும் பெனிட்டோ முசோலினியும் கூட அறிவுசார் காரணங்களுக்காக அல்ல என்றாலும் இதை ஆமோதித்தனர். அவர்களுக்கு ஏகாதிபத்தியம் என்பது உயிர்வாழ்வதற்கான இயற்கைப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதி. உயர்ந்த குணங்களைக் கொண்டவர்கள் மற்ற அனைவரையும் ஆட்சி செய்ய விதிக்கப்பட்டவர்கள்.

மூன்றாவது குழு வாதங்கள் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடையது. பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக அல்லது பிற மாநிலங்கள் அவற்றைப் பெறுவதைத் தடுக்க, தளங்கள், மூலோபாய பொருட்கள், இடையக நிலைகள், "இயற்கை" எல்லைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்புக் கட்டுப்பாடுகளைப் பெறுவதற்கு நாடுகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனர். இந்த நோக்கங்களுக்காக ஏகாதிபத்தியத்தின் மதிப்பை மறுப்பவர்கள், இதனால் பாதுகாப்பு அடையப்படுவதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதன் எல்லைகளுக்கு அப்பால் உள்ள பிரதேசங்கள் மற்றும் மக்கள் மீதான அரசின் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்துவது உராய்வுக்கு வழிவகுக்கும், எனவே பாதுகாப்பின்மை, ஏனெனில் போட்டியிடும் நாடுகளின் பாதுகாப்பு மண்டலங்களும் செல்வாக்கின் கோளங்களும் விரைவில் அல்லது பின்னர் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும். பாதுகாப்பு வாதத்துடன் தொடர்புடையது, அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்திற்கான இயற்கையான தேடலில் நாடுகள் தவிர்க்க முடியாமல் ஏகாதிபத்தியம் என்ற வாதமாகும்.

நான்காவது குழு வாதங்கள் தார்மீக அடிப்படைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, சில நேரங்களில் வலுவான மிஷனரி தாக்கங்களுடன். ஏகாதிபத்தியம் மக்களை கொடுங்கோல் ஆட்சியிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான அல்லது உயர்ந்த வாழ்க்கை முறையின் ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான வழிமுறையாக மன்னிக்கப்படுகிறது. ஏகாதிபத்தியம் பல்வேறு அளவுகளில் பொருளாதார அழுத்தங்கள், மனித ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் பேராசை, பாதுகாப்புக்கான தேடல், அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்திற்கான உந்துதல், தேசியவாத உணர்வுகள், மனிதாபிமானம் மற்றும் பல காரணிகளால் பலனளிக்கும் காரணங்களால் விளைகிறது. இந்த உந்துதல்களின் கலவையானது ஏகாதிபத்தியத்தை அகற்றுவதை கடினமாக்குகிறது. ஆனால் தங்களைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகக் கருதும் மாநிலங்களுக்கு ஏகாதிபத்திய நோக்கமில்லாத கொள்கைகளில் அதை சந்தேகிக்க எளிதாக்குகிறது. வளரும் நாடுகளின் சில மாநிலங்கள் முன்னாள் காலனித்துவ சக்திகள்

மற்றும் பிற நாடுகளை நவகாலனித்துவம் என்று குற்றம் சாட்டின .பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உதவி வழங்குவது அல்லது திறமையான பணியாளர்களை வழங்குவது ஒரு ஏகாதிபத்திய போர்வையாக இருக்கலாம் என்பது அவர்களின் அச்சம்.

சர்வதேச அமைப்புகளின் கீழ், நாடுகளின் நியாயமான அபிலாஷைகளை அமைதியான வழிகளில் திருப்திப்படுத்தவும், அவர்களின் சட்டவிரோதமானவற்றைக் கட்டுப்படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன . இந்த நோக்கங்களுக்கான நடவடிக்கைகளில் கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள், சார்ந்துள்ள பகுதிகளுக்கான ஆணை மற்றும் அறங்காவலர் அமைப்பு, நாடுகளுக்கிடையேயான கலாச்சார உறவுகளைத் தூண்டதல், வளரும் நாடுகளுக்கான உதவி மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் சுகாதாரம் மற்றும் நலனை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

எகிப்தியன்

பண்டைய எகிப்திய நாகரீகத்தின் அறிமுகம்

ஒவ்வொரு பண்டைய எகிப்திய ஆட்சியாளருக்கும் அதன் சொந்த தனித்துவமான வரலாறு உள்ளது. இதில் நம்பமுடியாத சாதனைகள், நீர்வீழ்ச்சிகள் மற்றும் ஏராளமான மாற்றங்கள் அடங்கும். அடுத்த பார்வோன் சிம்மாசனத்தில் ஏறியபோது, கவுண்டவுன் எப்போதும் ஒரு புதிய வழியில் தொடங்கியது. அடுத்த சகாப்தத்தைக் குறிக்கிறது. மிகவும் பிரபலமான பாரோக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் பழங்கால எகிப்து புதிய இராச்சியத்தைச் சேர்ந்தது - பண்டைய எகிப்திய அரசு முழு பலத்துடன் வளர்ந்த ஒரு சகாப்தம், மற்றும் பார்வோனின் மூன்று வம்சங்கள் ஆட்சி செய்தன. எனவே அவர் யார் - பண்டைய எகிப்தின் மிகவும் பிரபலமான பார்வோன்? அத்தகைய தலைப்பை மூன்று .பாரோக்களுக்கு அவர்களின் முழு அளவிலான அரசாங்கத்தின் காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டில் உண்மையில் வேறுபடுத்திக் கொள்ளலாம் மற்றும், இறுதியாக, முதன்மையாக இரகசியங்கள் காரணமாக. பண்டைய எகிப்து இன்னும் முழுமையாக கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. மணல் பாலைவனங்களுக்கு அடியில் பார்வோன் மற்றும் பூசாரிகளின் பொக்கிஷங்கள் காத்திருக்கின்றன, தீண்டப்படாத கல்லறைகளில் அடைக்கப்பட்டுள்ளன. மகத்தான கோவில்கள் மற்றும் பிரமிடுகள் உண்மையில் எவ்வாறு கட்டப்பட்டன என்பது இன்னும் அறியப்படவில்லை, மேலும் ஹைரோகிளிப்களில் எழுதப்பட்ட பல கல்வெட்டுகள் இன்னும் சரியான விளக்கத்திற்காக காத்திருக்கின்றன. டெண்டெராவில் இருக்கும் ஹதோர் தெய்வத்தின் கோயில் போல.

"நாங்கள் இருந்த அறை எகிப்திய இருள் என்று அழைக்கப்பட்டவற்றால் நிரம்பியிருந்தது. ஒரு கணத்தில் ஏதாவது நடக்கும் என்பதை யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை." இங்கு நடந்த நிகழ்வுகள் எங்களுக்கு ஒரு முழு ஆச்சரியத்தை அளித்தன. பின்னர், பெரிய கண்ணாடி விளக்கின் இரண்டு முனைகளுக்கிடையில், பெரிய கண்ணாடி விளக்கின் இரு முனைகளுக்கிடையில் ஒரு சிறிய சத்தம் ஒலித்தது. இது ஒரு விஷ பாம்பின் சத்தத்தை ஒத்திருந்தது. அறை ஒரு பிரகாசமான பளபளப்புடன் நிரப்பப்பட்டது, இதன் போது ஆய்வக எந்திரத்தில் புலப்படும் வரையறைகள் வைக்கப்பட்டன.

மிகப்பெரிய எகிப்தியலாளர்களின் கூற்றுப்படி, பதினெட்டாம் வம்சத்தைச் சேர்ந்த அமென்ஹோடெப் IV (அகெனாடென்), பண்டைய எகிப்தின் மிகவும் பிரபலமான பார்வோன். இந்த ஆட்சியாளர் எகிப்திய வரலாற்றிலும், மனிதகுலத்திலும் கூட ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அடையாளத்தை வைத்திருந்தார். அவர்

சிம்மாசனத்தில் நுழைந்த நேரம் கிமு 1351 ஆக கருதப்படுகிறது. பெரிய காரியங்களைச் செய்ய அகெனாடனுக்கு 16 வயது.

எரியும் தரைவிரிப்பு அல்லது ஒளிரும் தோலாக, ஒரு மின் கட்டணம் உள்ளே இருந்து பேரிக்காய் வடிவ கண்ணாடி சுவர்களை நிரப்பியது. சுற்றியுள்ள அனைத்தும் ஒரு பேய், நீல ஒளியில் மூழ்கின. இந்த விசித்திரமான நிகழ்வை நாங்கள் முழுமையாக ம silence னமாகப் பார்த்தோம், எதிர்வினையாற்ற முடியவில்லை. இதுபோன்ற பரிசோதனையை நம்மில் யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றாலும், எங்கள் அனுமானங்கள் அனைத்தும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன: மின்சாரத்தின் பயன்பாடு கடந்த நூற்றாண்டின் ஒரு கண்டுபிடிப்பு அல்ல. இது டேனிஷ் ஹான்ஸ் கிறிஸ்டியன் ஓர்ஸ்டெட் அல்ல, ஆனால் ஆங்கிலேயரான மைக்கேல் ஃபாரடே அல்ல, இந்தத் துறையில் முன்னோடிகளாக இருந்த ஒரு அமெரிக்கன் தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் அல்ல - எகிப்திய பாதிரியார்கள் மின்சாரம் இருப்பதையும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான திறனையும் கொண்டிருந்தனர்.

மத சீர்திருத்தத்தின் ஆசிரியராகவும், கலாச்சார மற்றும் சமூக புரட்சிகளின் அமைப்பாளராகவும் புகழ் பெற்றார். பண்டைய எகிப்தின் மிகவும் பிரபலமான இந்த பார்வோன் அட்டான் கடவுளை நம்பினார், எனவே அவரது வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார், மேலும் கட்டினார் புதிய மூலதனம் அகெட்டான் (தீபஸின் வடக்கு).

நான்காம் அமென்ஹோடெப் ஆல் கட்டப்பட்ட தலைநகரம் டெல் அல்-அமர்னா என்ற பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இந்த பகுதியின் பெயரால், இந்த பார்வோன் ஆட்சி செய்த காலம் "அமர்னா" என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த ஆட்சிக் காலம் நுண்கலைகளின் செழிப்பு மற்றும் உண்மையான யதார்த்த வாதத்திற்கு மாறுவதன் மூலம் வேறுபடுகிறது.

ஏற்கனவே அவர்களால் பகல் இரவை ஒளிர்ச் செய்ய முடிந்தது இருண்ட அறைகள் மேலும் பழமையான டார்ச்ச்கள், ஆலிவ் அல்லது எண்ணெய் விளக்குகளுடன் மட்டுமல்ல. அந்த நேரத்தில், அவர்கள் பயன்படுத்திய ஒளி மூலமானது மின்சாரம். இந்த கருதுகோளை எகிப்திய ஆலயத்தின் பிரதான ஆசாரியர்கள் நம் சகாப்தத்தின் காலத்திற்கு முன்பே இயற்கையில் உள்ளார்ந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த முடிந்தது என்பதைக் காட்டும் எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்பட்ட கணக்குகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது.

கிரெஸ்ஸா மற்றும் ஹபேக் ஆகியோர் ஆஸ்திரிய பொறியியலாளர் வால்டர் கார்ன் மேற்கொண்ட ஒரு பரிசோதனையை விவரித்தனர், அவர் டென்டெரா கோயிலின் நிவாரணங்களில் பார்த்தவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு ஒளி விளக்கை மாதிரியாகக் கட்டினார். கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களில் உலர்ந்த புளித்த திராட்சை சாறு நிரப்பப்பட்ட ஒரு களிமண் பாளை இருந்தது, அதில் ஒரு செப்பு கம்பி சிக்கியது. அதேபோல், இன்று பேட்டரிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன, இதில் மின்னோட்டமானது சாத்தியமான வேறுபாட்டால் உருவாக்கப்படுகிறது. விஞ்ஞானிகள் இது ஒரு பழங்கால இணைப்பாக இருக்கலாம் என்று கண்டறிந்துள்ளனர், எடுத்துக்காட்டாக, பொருள்களை உருவாக்குவதற்கு.

விஞ்ஞானிகள் நான்காம் அமென்ஹோடெப் ஒரு பிறப்பு சீர்திருத்தவாதி மட்டுமல்ல, ஒரு கவிதை பரிசையும் கொண்டிருந்தார் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு நன்றி அவர் உலகின் ஒரு தத்துவக் கருத்தை இறையியல் வடிவத்தில் உருவாக்க முடிந்தது. நான்காம் அமென்ஹோடெப் இன் மனைவி நெஃபெர்டிட், மிகவும் அழகான ராணி என்று அழைக்கப்பட்டார். இன்று, உலகம் முழுவதும் நெஃபெர்டிட்யின் சிற்பத்தை

பாராட்ட முடியும், இது நம்பமுடியாத உண்மைத்தன்மையின் அற்புதமான செயல்திறனில் உருவாக்கப்பட்டது (பெர்லின் அருங்காட்சியகத்தில் சேமிக்கப்பட்டுள்ளது).

இது முடிந்தவுடன், இது 0.5 வி மின்னழுத்தத்திற்கு வழிவகுக்கும், இது கால்வனமயமாக்கலுக்கு போதுமானது. இன்று நிற்கிறது கிமு 150 க்கு இடையில் உருவாக்கப்பட்டது. மற்றும் கி.பி 60 இது காதல், நடனம், இசை ஆகியவற்றின் புரவலரான ஹாத்தோர் தெய்வத்தின் சன்னதி. இங்குதான் அவர் அவளுடைய தலைமையகம், இங்குதான் மிக முக்கியமான எகிப்திய தீர்க்கதரிசனங்களில் ஒன்று கணிக்கப்பட்டது. டெண்டெரா குறிப்பாக பிரபலமான கினியோபாட்ரா மற்றும் அவரது உருவத்தை விரும்பினார், இது பிரதான முகப்பில் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கோயில் எகிப்தில் சிறந்த பாதுகாக்கப்பட்ட வீடு மற்றும் அதே நேரத்தில் மற்றவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது.

சிலைகள், சதுரங்கள் அல்லது பைலன்கள் எதுவும் இல்லை. மூன்று தளங்களைக் கொண்ட ஒரு அற்புதமான பெவிலியன் உள்ளது, மூடப்பட்டிருக்கும் அசல் கூரை... இரட்டை - மற்றும், சுவாரஸ்யமாக, நன்றாக பாதுகாக்கப்படுகிறது - எஸ்னியிலிருந்து சில நூறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. மேற்பரப்பில் நீங்கள் காண்பது எல்லாவற்றிலும் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு மட்டுமே.

துட்டன்காமூன்

பார்வோனின் இந்த பெயர் அநேகமாக பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும். எகிப்தின் ஆட்சியாளர்களின் பதினெட்டாம் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர், அகெனாட்டனைப் போலவே துட்டன்காமூனும். நிச்சயமாக, அவர் சிறப்பு எதற்கும் பிரபலமானவர் அல்ல. உண்மை, அமன்ஹோடெப் IV இன் சீர்திருத்தங்களை ரத்து செய்ததாக மட்டுமே இருக்க முடியும். நிச்சயமாக, அவரைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு, அத்தகைய முடிவு நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது, ஏனெனில் 18 வயதில் இறந்த துட்டன்காமூன் சிறப்பு மரியாதைகளுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

இந்த க்ரூஸர்களில் நீர் நிறுவல்கள் மூலம், அவை கிருமி நீக்கம் செய்யப்படாமல், காக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பற்களைத் துலக்குவது குடல் வருத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எகிப்தில் கிங்ஸ் பள்ளத்தாக்கு, ஹட்செப்தூட் கோயில் அல்லது கர்னக்கின் அமோன்-ரா மாவட்டம் போன்ற மிகப் பிரபலமான இடங்களை மில்லியன் கணக்கான சுற்றுலாப் பயணிகள் தாக்கியதால், ஒரு அமைதியான இருந்தது. 12 நிலத்தடி கிரிப்புகளில் ஒன்றில் வம்சாவளி நிவாரணங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டும். கலபனில் உடையணிந்து, எகிப்தியர் உடைந்ததாகக் கூறினார் ஆங்கில மொழி இல்லை ஐயா. மூடப்பட்டது, நுழைவு இல்லை.

பல் இல்லாத காவலர்கள் மந்திர வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்: - 10 டாலர்கள்? எகிப்தியலாளர்களின் கூற்றுப்படி, அதன் சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள், ஹாத்தோரின் இரண்டு கிட்டட் சிலைகள் இங்கு மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன, அவை புள்ளியிடப்பட்டுள்ளன விலைமதிப்பற்ற கற்கள் மிக முக்கியமான விடுமுறை நாட்களில் மட்டுமே அவர்கள் அவளை விட்டு வெளியேறினர்.

இந்த பார்வோனின் வாழ்க்கையைப் பற்றி சிறிய தகவல்கள் இல்லை, எனவே விஞ்ஞானிகள் அவர்களைத் துன்புறுத்தும் கேள்விகளுக்கு பல பதில்களைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கின்றனர், மேலும் துட்டன்காமூனின் வாழ்க்கையின் ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தவும் முயற்சிக்கின்றனர். ஆட்சியாளர் என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் தருணம் வரை, அவர் துட்டன்காடன் (அட்டான் கடவுளின் நினைவாக) என்ற

பெயரைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் 9 வயதில், எகிப்தின் உச்ச ஆட்சியாளரான அவர் தனது பெயரை மாற்றினார். சிம்மாசனத்தில் நுழைந்த பின்னர், துட்டன்காமுன் மற்றும் 13 வயது மகள் அமன்ஹோடெப் IV மற்றும் நெஃபெர்டிட் (அன்கெசன்பேட்டன், பின்னர் தனது பெயரை அங்கேசெனாமுன் என்றும் மாற்றினார்) திருமணம் நடந்தது.

இந்த இரண்டு சின்னங்களும் பாம்பின் நடுவில் பெரிய குமிழ்கள் போல தோற்றமளிக்கின்றன. பல்புகளில் ஒரு லுமினியர் போன்ற வெளிச்சம் உள்ளது. இது ஒரு விளக்கு வைத்திருப்பவரை நினைவூட்டுகிறது. அதிலிருந்து ஒரு கம்பி வெளியே வந்து, ஒரு கனசதுரத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்ததாக ஒரு ஜேட் சின்னம், தூண் அல்லது நெடுவரிசை உள்ளது. இது வலிமையைக் குறிக்கிறது - எகிப்திய நிகழ்ச்சிகளில் பொதுவானது. க்ராஸாவும் ஹபேக்கும் இது நவீனத்தில் பீங்கான் போன்ற எளிய இன்சுலேட்டராக கருதுகின்றனர் உயர் மின்னழுத்த கோடுகள்... குமிழ்கள் உண்மையில் பண்டைய பல்புகளா? பார்வோனின் விளக்குகளின் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

பெரும்பாலும், அவர் ஏற்கனவே பண்டைய எகிப்தின் மிகவும் பிரபலமான பார்வோனாக ஆனார், ஏனெனில் அவரது கல்லறை 1922 ஆம் ஆண்டில் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, மற்றும் முற்றிலும் அப்படியே இருந்தது. இது மிகவும் அரிதான நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது, ஏனென்றால் விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புகழ்பெற்ற பாரோக்களின் பல கல்லறைகள் மிகவும் சூறையாடப்பட்டன.

டெண்டெரா கிரிப்டின் சுவர்கள் தூட்டுடன் மூடப்படவில்லை என்பதை அவை நிரூபிக்கின்றன, எனவே அவற்றின் கல்வெட்டுகள் மின்சார ஒளியிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும். எகிப்தியலாளர்கள் இதை கேலி செய்கிறார்கள் - குறைந்தபட்சமாக தோண்டுவதற்கு ஆமணக்கு எண்ணெய் அல்லது விலங்கு எண்ணெயைப் பயன்படுத்துங்கள்.

உண்மை என்னவென்றால், எகிப்தில் வேறு எந்த நிகழ்ச்சிகளும் எங்கும் காணப்படவில்லை, மேலும் அவை என்ன அர்த்தம் என்று அறிஞர்கள் வாதிட்டனர். அவர்களில் யாரும் நிபந்தனையின்றி அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எகிப்திய புராணம் ஒரு பாம்பின் வடிவத்தில், உதிக்கும் சூரியன் இரண்டு கத்திகளின் ஏரியில் அமைந்துள்ள சுடர் தீவில் குறிப்பிடப்படுகிறது, அங்கு ஒரு அண்ட முட்டை உள்ளது, அதில் இருந்து ஒளி உயரும்.

பாரோக்களின் பத்தொன்பதாம் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ராம்செஸ் II (ராம்செஸ் தி கிரேட்) மிகப் பெரிய பாரோக்களில் ஒருவர். அவரது ஆட்சியின் காலம் 66 ஆண்டுகள். இந்த காலகட்டத்தில், அவர் பல நகரங்களையும் கோயில்களையும் கட்டினார் - அவருக்கு முன், எந்த ஆட்சியாளரும் இதைச் செய்ய முடியவில்லை. அவருக்கு கீழ், கோயில் கட்டிடக்கலை உருவாக்கப்பட்டது.

பண்டைய எகிப்தியர்களுக்கு மின்சாரம் தெரியுமா? கடிதம் மட்டும் இதை தீர்க்காது. நைல் நதி அகழ்வாராய்ச்சியின் போது, சில தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பாத்தாத்திற்கு ஒத்த எகிப்திய பேட்டரியைக் கண்டுபிடிப்பார்கள் என்று ஒருவர் நம்பலாம். டவுன்ஜாமான் போன்ற புதையல்கள் நிறைந்த மற்றொரு தீண்டப்படாத கல்லறையைக் கண்டுபிடிப்பது போல இது சாத்தியமாகும்.

பயண நிருபர்கள் டோமாஸ் போங்கா நன்கு அறியப்பட்ட தடங்களில் வாசகரை வழிநடத்துகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தினமும் ஆயிரக்கணக்கான சுற்றுலாப் பயணிகள் நடந்து செல்லும் இடங்கள்

இவை! இருப்பினும், போனெக் பக்கமாகத் திரும்ப விரும்புகிறார், சவாரி வாங்கிய எவரையும் அடையமுடியாத இடத்தில் வாசகரை அழைத்துச் செல்கிறார். இது உற்சாகமானது, உற்சாகமானது மற்றும் அதே நேரத்தில் பயிற்சியாளர்களின் ஜன்னல்களுக்கு வெளியே பார்ப்பது மிகவும் கடினம். உலகத்திற்குப் பிறகு, இன்று பார்ப்பது மிகவும் கடினமாகி வருகிறது, ஏனென்றால் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் இது மேலும் மேலும் இருண்டதாகிவிட்டது. அவர் 96 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார், அதில் 67 அவர் எகிப்தின் சிம்மாசனத்தில் செலவிட்டார்.

பாறைகளில் வெட்டப்பட்ட கோயில்கள் சிறப்பு என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன (இதற்காக அவை குகை அல்லது பாறை என்று அழைக்கப்பட்டன). ராம்செஸ் II இன் கீழ் கட்டப்பட்ட கோயில்களில் மிகவும் பிரபலமானது தீபஸ் - ரமேசியத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட கோயில். ராம்செஸ் II சிறிய கோவில்களில் ஒன்றை தனது அன்பு மனைவி நெஃபெர்தாரிக்கு அர்ப்பணித்தார் - இந்த அமைப்பு அபு சிம்பல் பாறையில் உருவாக்கப்பட்டது.

அவர் எண்ணற்ற போர்களை அணிந்தார், மகத்தான கட்டிடங்களை கட்டினார், எண்ணற்ற பெண்களைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஏற்கனவே 29 வயதான ஒரு மனிதராக இருந்தார், "ஒரு பெரிய பார்வோனாக மாற, நீங்கள் ஒரு துணிச்சலான போர்வீரன், ஒரு சிறந்த கட்டிடம், ஒரு படித்த எழுத்தாளர் மற்றும் ஒரு பக்தியுள்ள பாதிரியாராக இருக்க வேண்டும்" என்று அவர் அறிந்திருந்தார். இந்த குறைபாட்டை ஈடுசெய்ய, அந்த இளைஞன் ஒரு தெய்வீக விதியைக் கொண்ட ஒரு அசாதாரண மனிதனாக தனது நற்பெயரைக் கட்டியெழுப்பினான்.

இந்த இருத்தலியல் ஆசை மற்றும் அவரது மனைவி நெஃபெர்தாரி மீதான வெறித்தனமான அன்பு ஆகியவை அவரது நீண்ட ஆயுளைக் குறிக்கும் இரண்டு முக்கிய ஒருங்கிணைப்புகளாகும். ஆளுமை வழிபாட்டுக்கு உணவளிப்பதைத் தவிர, இந்த தேர்வு முக்கியமாக அரசியல் மற்றும் இராணுவ காரணங்களுக்காக செய்யப்பட்டது: அவரிடில் ஒரு காரிஸன் நகரம் இருந்தது, அதில் பெரும்பாலான இராணுவம் அமைதி காலத்தில் அமர்ந்திருந்தது. மற்ற ஃபாரோக்களைப் போலல்லாமல், போர்க்களத்தில், ராம்செஸ் உச்ச தலைவரின் அந்தஸ்தைப் பெற்றார், இதனால் அசீரியர்கள், நுபியர்கள், லிபியர்கள் அல்லது ஹிட்டியர்கள் பேரரசின் எல்லைகளை அச்சுறுத்திய போதெல்லாம், அவர் தனது குடிமக்களின் தலைப்பில் போராடினார்.

கிமு IV மில்லினியத்தில் எகிப்தின் பிரதேசத்தில் கிரேக்கர்கள் அழைத்த 42 சிறிய "மாநிலங்கள்" இருந்தன. கிமு 4 மில்லினியத்தின் நடுப்பகுதியில், அவர்களுக்கு இடையிலான போர்களின் விளைவாக, இரண்டு பெரிய ராஜ்யங்கள் எழுந்தன - தெற்கு (மேல் எகிப்து) மற்றும் வடக்கு (கீழ் எகிப்து). தெற்கு ஒன்று 22 பெயர்களைக் கொண்டிருந்தது, வடக்கு 20 இல் ஒன்று. சிறிது நேரம் கழித்து, மேல் எகிப்தின் மன்னர் கீழ் எகிப்தைக் கைப்பற்றி நாட்டை ஐக்கியப்படுத்தினார். வழக்கமாக அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள் என்று எழுதுகிறார்கள்

மேனாஅருகில். கிமு 3000 ஆனால், வெளிப்படையாக, இந்த நிகழ்வு மிகவும் முன்னதாகவே நடந்தது. எப்படியிருந்தாலும், மேனாவின் முன்னோடிகளில் பலர் ஏற்கனவே தங்களை அனைத்து எகிப்தின் ஆட்சியாளர்கள் (பூஜ்ஜிய வம்சம் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்) என்று அழைத்துக் கொண்டனர். தேதிகள், குறிப்பாக கி.மு. மூன்றாம் மில்லினியத்திற்கான, பல்வேறு வம்சங்களின் ஆட்சியின் நேரத்தை மதிப்பிடுவதற்கு

கூட மிகவும் தோராயமானவை, தனிப்பட்ட பார்வோன்களின் ஆட்சிகளின் தேதியைக் குறிப்பிடவில்லை. எப்படி, எந்த சூழ்நிலையில் வம்சங்களின் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன என்பதும் தெரியவில்லை.

ஹரிட்டியர்களின் தலைவரான முவத்தலாவின் எஜமானர்களுக்கு எதிரான புகழ்பெற்ற காதேஷ் போரில் இதுதான் நடந்தது. உத்தியோகபூர்வ ஐகானோகிராஃபி படி, ராம்செஸ் தனது பாரம்பரிய எதிரிகளுக்கு எதிராக நொறுக்கப்பட்ட வெற்றியைப் பெற்றிருப்பார். கர்னக், அபு சிம்பல் மற்றும் ராம்செஸ் உட்பட பத்துக்கும் மேற்பட்ட கோவில்களின் சுவர்களில் போர் தூண்டப்பட்டுள்ளது - அங்கு பார்வோன் விவரிக்கப்படுகிறார் அல்லது ஆயிரக்கணக்கான ஹரிட்டியர்களைக் கொன்று அவர்களின் ராஜாவைக் கொன்றார். வெளிப்படையாக, உத்தியோகபூர்வ பிரச்சாரம், ராம்சேஸே, பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, வரலாற்றின் முதல் ஆட்சியாளர் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தத்தை கருத்தரித்து கையெழுத்திட்டார், இது வரலாற்றில் முதல் சமாதான ஒப்பந்தமாகும்.

கிமு 3000 வரை வம்சத்திற்கு முந்தைய மன்னர்கள்

இந்த பாரோக்கள் முதல் வம்ச பார்வோன்களின் நேரடி முன்னோடிகளாக இருக்கலாம். ஒருவேளை, அவற்றின் கீழ், எகிப்து ஏற்கனவே ஒரு ராஜ்யமாக இருந்தது. நாட்டின் ஒருங்கிணைப்பு முன்பே கூட நடந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த பார்வோன்களின் முன்னோடிகளின் பெயர்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. அவர்களின் தலைநகரம் ஒரு நகரம் டினிஸ். பெரும்பாலும், காதேஷ் போர் ஒரு சண்டையில் முடிந்தது, இரு படைகளும் ஒருவருக்கொருவர் அவமானப்படுத்தின. ராம்செஸின் ஆட்சியின் முடிவில், இந்த ஒப்பந்தமும் ஒரு கூட்டணியைக் கொண்டிருந்தது என்று அவர் சந்தேகிக்கிறார்: பார்வோன் மூன்று மகன்கள் மற்றும் முவத்தலிஷ் மன்னரின் இரண்டு பேத்திகள் ஆகியோருடன் எரிக்கப்பட்டார். அவர் தனது சாதனைகளை மிகைப்படுத்திய போதிலும், ராம்செஸ் இன்னும் மிகப் பெரிய எகிப்திய பாரோவாக இருந்தார் - உயரத்திலும், ஆட்சியின் நீளத்திலும், ஆனால் குறிப்பாக சாதனைகளில். அதன் ஆட்சியின் போது, எகிப்திய பேரரசு அதன் உச்சநிலையை அடைந்தது, இதில் இன்று லிபியா, எகிப்து, துடான், ஜோர்டான், சவுதி அரேபியாவின் பெரும்பகுதி, ஈராக், சிரியா மற்றும் துருக்கியின் பெரும்பகுதி ஆகியவை அடங்கும்.

முதல் வம்சம் (டினிஸிலிருந்து), ஆரம்பம் கிமு 3000.

பார்வோன் மேனா ஒரு புதிய தலைநகரைக் கட்டினார் - மெம்பிஸ் நகரம். அவருக்கு கீழ், மிகவும் பழமையான நாளாகமங்கள் வைக்கத் தொடங்கின. ஆகவே, பண்டைய எகிப்தியர்கள் அவரை முதல் வம்சத்தின் நிறுவனர் என்று கருதினர். வருடாந்திரங்களில், பார்வோன் மேனாவின் பெயர் முதன்முதலில் அங்கு சந்ததியினர் கண்டுபிடித்தது. இந்த பரந்த பகுதி பண்டைய பாரோக்களின் பாரம்பரியத்தில் ராம்சேஸால் ஆளப்பட்டது. ரா பியர் மற்றும் ஈக்வால் ஒருபோதும் ஒரே இடத்தில் அதிக நேரம் செலவிடவில்லை. எகிப்தை உருவாக்கிய செழிப்பு மக்கள் தொகை நேரடி வெற்றி மிகப்பெரிய பேரரசு கணம், நினைவுச்சின்ன உயரமான கட்டிடம் - இருப்பினும், ராம்செஸின் வாழ்க்கையின் இறுதி வரை செய்யப்பட்ட பிரச்சாரத்துடன் இணைந்து ஒரு கடவுளாக கருதப்படுகிறது.

சமீப காலம் வரை, யூதர்களைத் துன்புறுத்திய விவிலிய பாரோவுடன் ராம்செஸ் தி கிரேட் அடையாளம் காணப்பட்டார். எகிப்திலிருந்து யூதர்களின் விமானம் எந்த எகிப்திய மூலமும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை; மேலும், பார்வோன் தனது இராணுவத்துடன் நீரில் மூழ்கி இறக்கவில்லை. ராம்செஸ் தி கிரேட் 200 மனைவிகள்

மற்றும் காமக்கிழங்குகளைக் கொண்டிருந்தார், 96 மகன்களையும் 60 மகள்களையும் கொன்ற பெண்கள். அவரது பல துணைவர்களில், நான்கு பேர் அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தனர்.

இரண்டாவது வம்சம், கிமு 2780.

இந்த வம்சத்தின் பார்வோன்களின் ஆட்சியின் சரியான எண்ணிக்கையும் வரிசையும் நிறுவப்படவில்லை. Bejau Hetepsekhemui Raneb Ninecher Uneg (Veneg) அனுப்பு (Sened) பெரிப்சன் ஹசேகேம் ஹசேகெமுய்

மூன்றாவது வம்சம் (ஹெலியோபோலிஸிலிருந்து), 2780 - கிமு 2720 கி.மு.

டிஜோசர் மூன்றாவது வம்சத்தின் நிறுவனர் என்று கருதப்படுகிறது. இருப்பினும் இது குறித்து நம்பகமான தகவல்கள் இல்லை. அவருக்கு முன்னோடிகள் இருந்திருந்தால், அவர்களின் பெயர்கள் வரலாற்றில் பாதுகாக்கப்படவில்லை. மேலும் முதல் பிரமிடு அவருக்கு கீழ் கட்டப்பட்டது என்பதற்காக ஜோஜர் பிரபலமானார். இந்த வம்சத்தின் பார்வோன்களின் ஆட்சியின் சரியான எண்ணிக்கையும் வரிசையும் நிறுவப்படவில்லை.

நெஃபெர்தாரி பார்வோனின் முதல் மனைவி, அவரது காதலியும் ராணியும். நெஃபெர்தாரியின் அழகு அறியப்பட்டது, பார்வோன் பாப்பிரஸில் எழுதினார்: "இது தூரியன், இது பூமியில் மிக அழகான பெண்." நெஃபெர்தாரி தனது கணவருடன் பேரரசை ஆளுகிறார் என்று தெரிகிறது. அவரது நினைவாக, ராம்செஸ் அபு சிம்பலில் இருந்து ஹதோர் என்ற பெரிய கோவிலை எழுப்பினார்.

மேலும், குயின்ஸ் பள்ளத்தாக்கின் மிக அழகாக நெஃபெர்தாரியின் கல்லறை உள்ளது. ராம்செஸின் மிக முக்கியமான மகன்களை இஸ்ட்னோஃப்ரெட் பெற்றெடுத்தார்: பார்வோனின் வாரிசான மெனெப்டா மற்றும் மெம்பிஸில் உள்ள பத்தா ஆலயத்தின் உயர் பூசாரி ஹம்வேஸ். அவரது கல்லறை இன்று வரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. வளைந்த அன்டா தனது தாயான இஸ்ட்னோஃப்ரெட்டின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது காமக்கிழத்தியாகவும் பின்னர் அவரது தந்தையின் மனைவியாகவும் ஆனார், அவரது ஆர்வத்தால், அவரது பெயர் எகிப்திய அல்ல, சிரிய மொழியாகும், மேலும் அவர் தனது மகள் அனாப்பை கேலி செய்கிறார். பென்ட்-ஆன்ட்டின் மிகவும் பிரபலமான பிரதிநிதித்துவம் கர்னக் கோயிலின் பிரதான முற்றத்திலிருந்து ஒரு சிலை ஆகும்.

நான்காவது வம்சம் (யானையிலிருந்து), 2720 கிமு 2560 கி.மு.

ஸ்னேஃப்ரு குஃபு (சேப்ஸ்) டிஜெடெஃப்ரா (ராஜெடெஃப்) காஃப்ரா (கெஃப்ரென்) காஃப்ரேயின் இரண்டு சகோதரர்களான கோர்ஜெட் மற்றும் ரபாஃப் ஆகியோருக்கு இடையிலான அதிகாரப் போராட்டமான இன்டர்ரெக்னம் பின்னர் சட்டவிரோதமானது. மென்க ரா (மைக்கேரின்) ஷெப்செஸ்கர் (ஷெப்செஸ்காஃப்)

ஐந்தாவது வம்சம் (யானையிலிருந்து), 2560 முதல் 2420 கி.மு.

இந்த தாய்வழி வம்சம் நான்காவது வம்சத்தின் தொடர்ச்சியாகும். பூசர்காஃப் சஹூரா நெஃபெர்காரா கபாய் ஷெப்செஸ்கரா நெஃபெரெஃப்ரா (நெஃபெர்கரா) நியுசெரா மென்க au ஹோர் ஜெட்கரா இசேசி யூனிஸ்

ஆறாவது வம்சம், 2420 கிமு - 2260 கி.மு.

டெப்பி யூசர்கரா மெரிரா பியோபி (பெப்பி) நான் மெரென்ரா நான் நெஃபெர்கரா பியோபி (பெப்பி) II (தி. சி. 2270 கி.மு) பியோபிII ஒரு இளைஞனாக அரியணைக்கு வந்து சுமார் 100 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இது உலக வரலாற்றில் ஒரு வகையான சாதனை. மெரென்ரா II நிதோகெர்த்தி (நிதோக்ரிஸ்), ராணி மேங்கர்

ஏழாவது வம்சம்

பண்டைய ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் சிதைவு நேரம். பண்டைய எகிப்திய வரலாற்றாசிரியர் மானெத்தோ இந்த வம்சத்தைப் பற்றி கூறுகிறார்: "எழுபது நாட்களில் எழுபது மன்னர்கள்." இந்த வம்சம் உண்மையில் ஆட்சி செய்திருந்தால், மிகக் குறுகிய காலத்திற்கு, வெளிப்படையாக எகிப்து முழுவதும் இல்லை. **எட்டாவது வம்சம், 2260-2220 கி.மு.**

இந்த வம்சத்தின் பார்வோன்களுக்கு முழு நாட்டிலும் அதிகாரம் இல்லை. மானெத்தோவின் கூற்றுப்படி - "146 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த 27 மன்னர்கள்." எட்டாவது வம்சம் ஆறாவது தொடர்பானது என்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்த வம்சத்தின் பார்வோன்களின் பட்டியல், ஆதாரங்கள் இல்லாததால், மீட்டமைக்க இன்னும் சாத்தியமில்லை.

பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினான்காம் வம்சங்கள், 1785-1680 கி.மு.

பன்னிரண்டாம் வம்சத்தின் பின்னர் ஆட்சி செய்த பாரோக்களின் பெயர்களை பட்டியலிடும் பட்டியல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன - சுமார் நூற்று ஐம்பது பெயர்கள் மட்டுமே. துரதிர்ஷ்டவசமாக, பட்டியல்களுக்கு விரிவான சேதம் காரணமாக, எல்லா பெயர்களையும் படிக்க முடியாது. பாரம்பரியமாக, இந்த பார்வோன்கள் பதின்மூன்றாம் (தீபஸிலிருந்து) மற்றும் பதினான்காம் வம்சங்களைச் சேர்ந்தவை. அவர்களுக்கு இடையே ஒரு கோடு வரைவது கடினம். இந்த வம்சங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பின்தொடர்ந்ததா அல்லது ஒரே நேரத்தில் இணைந்திருந்ததா என்பதும் தெரியவில்லை.

இந்த வம்சங்களின் பார்வோன்கள் சில வருடங்களுக்கும் மேலாக அரிதாகவே ஆட்சி செய்தனர். பெரும்பாலும் அவர்கள் சில மாதங்கள் அல்லது நாட்களுக்குப் பிறகு அரியணையில் இருந்து அகற்றப்பட்டனர். கிமு 1680ல் வழியாக எகிப்துக்கு சினாய் தீபகற்பம் நாடோடிகளின் பழங்குடியினர் ஆசியாவிலிருந்து படையெடுத்தனர், இது வரலாற்றில் ஹைக்சோஸ் என்று அறியப்பட்டது எகிப்தைக் லோயர் அவர்கள் . கைப்பற்றி108 ஆண்டுகள் அங்கு ஆட்சி செய்தனர்.

ஹிட்டியர்கள்

கி.மு. 4400 மற்றும் 4100க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், அனடோலியன் மொழிக் குடும்பம் (புரோட்டோ)-இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியிலிருந்து பிரிந்தபோது, ஹிட்டியர்களின் மூதாதையர்கள் அனடோலியாவிற்கு வந்தனர். 5000 மற்றும் 3000 BC க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் புரோட்டோ-அனடோலியன் மொழி பேசுபவர்கள் இப்பகுதிக்கு வந்ததாக சமீபத்திய மரபணு மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. புரோட்டோ-ஹிட்டைட் மொழியானது கிமு 2100 இல் உருவானது. ஹிட்டைட் மொழியே கிமு 20 மற்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் மத்திய அனடோலியாவில் பயன்பாட்டில் இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. கிமு 1750 க்கு முன்னர் ஹிட்டியர்கள் முதலில் குஸ்ஸாரா இராச்சியத்துடன் தொடர்புடையவர்கள்.

வெண்கல யுகத்தின் போது அனடோலியாவில் உள்ள ஹிட்டைட்டுகள் ஹட்டியர்கள் மற்றும் ஹூரியர்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர், வெற்றியின் மூலமாகவோ அல்லது படிப்படியாக ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமாகவோ. தொல்பொருள் அடிப்படையில், பால்கன்களின் எஸெரோ கலாச்சாரம் மற்றும் காகசஸின் மேகோப் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றுடன் ஹிட்டைட்டுகளின் உறவுகள் முன்னர் இடம்பெயர்வு கட்டமைப்பிற்குள் கருதப்பட்டன.

2007 இல் டேவிட் டபிள்யூ. அந்தோனியின் பகுப்பாய்வுகளின்படி, பழமையான இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுபவர்களான புல்வெளி மேய்ப்பர்கள் கிமு 4200-4000 இல் கீழ் டான்யூப் பள்ளத்தாக்கில் பரவினர், இது பழைய ஐரோப்பாவின் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது அல்லது பயன்படுத்திக் கொண்டது.^[35] அவர்களது மொழிகள் "அநேகமாக பிற்காலத்தில் அனடோலியாவில் ஓரளவு பாதுகாக்கப்பட்ட வகையிலான தொன்மையான ப்ரோட்டோ-இந்தோ-ஐரோப்பிய பேச்சுவழக்குகளை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்" என்று அவர் நினைத்தார்.^[36] மேலும் அவர்களது சந்ததியினர் பின்னர் அறியப்படாத நேரத்தில் அனடோலியாவிற்குச் சென்றுள்ளனர், ஆனால் 3000 கி.மு.

ஜே.பி. மல்லோரி கிமு 3 ஆம் மில்லினியத்தில் பால்கன் அல்லது காகசஸ் வழியாக வடக்கிலிருந்து அருகிலுள்ள கிழக்கை அடைந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தார். பர்போலாவின் கூற்றுப்படி, ஐரோப்பாவிலிருந்து அனடோலியாவிற்கு இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுபவர்களின் தோற்றம் மற்றும் ஹிட்டைட்டின் தோற்றம், பிற்காலத்தில் யமனாயா கலாச்சாரத்திலிருந்து டான்யூப் பள்ளத்தாக்குக்கு சி. கிமு 2800, இது அனடோலியன் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியானது கிமு மூன்றாம் மில்லினியத்தில் எப்போதாவது அனடோலியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்ற "வழக்கமான" அனுமானத்திற்கு ஏற்ப இருந்தது.

எவ்வாறாயினும், ஹிட்டைட் மொழி விவசாயம் தொடர்பான பல சொற்களை அவர்களின் கிழக்கு எல்லைகளில் உள்ள கலாச்சாரங்களிலிருந்து கடன் வாங்கியதாக Petra Goedegebuure காட்டியுள்ளார், இது காகசஸ் முழுவதும் ஒரு பாதையை எடுத்ததற்கான சான்றாகும்.

மத்திய அனடோலியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பழங்குடியின மக்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய அல்லாத மொழிகளைப் பேசும் ஹூரியர்கள் மற்றும் ஹட்டியர்கள். ஹட்டிக் ஒரு வடமேற்கு காகசியன் மொழி என்று சிலர் வாதிட்டனர், ஆனால் அதன் இணைப்பு நிச்சயமற்றதாகவே உள்ளது, அதே சமயம் ஹூரியன் மொழி கிட்டத்தட்ட தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மொழியாக இருந்தது (அதாவது ஹூரோ-யூராட்டியன் குடும்பத்தில் உள்ள இரண்டு அல்லது மூன்று மொழிகளில் இது ஒன்றாகும்). பழைய அசிரியப் பேரரசின் போது (கிமு 2025-1750) இப்பகுதியில் அசிரிய காலனிகளும் இருந்தன; மேல் மெசபடோமியாவின் அசிரிய மொழி பேசுபவர்களிடமிருந்துதான் ஹட்டியர்கள் கியூனி:பாரம் எழுத்துமுறையை ஏற்றுக்கொண்டனர். கிமு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பழைய அசிரியப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஹட்டியர்கள் தங்களை நிலைநிறுத்துவதற்கு சிறிது நேரம் பிடித்தது, இது இங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ள சில நூல்களிலிருந்து தெளிவாகிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக தனித்தனி ஹிட்டைட் குழுக்கள் இருந்தன, பொதுவாக பல்வேறு நகரங்களை மையமாகக் கொண்டது. ஆனால் பின்னர் வலுவான ஆட்சியாளர்கள் ஹட்டுசாவில் (நவீன போகாஸ்கலே) தங்கள் மையத்தை கொண்டு இவைகளை ஒன்றிணைத்து மத்திய அனடோலியாவின் பெரும் பகுதிகளை கைப்பற்றி ஹிட்டைட் ராஜ்யத்தை நிறுவுவதில் வெற்றி பெற்றனர்.

ஆரம்ப காலம்

மத்திய வெண்கலக் காலத்தில் (கி.மு. 1900-1650) வட-மத்திய அனடோலியாவில், ஆற்றின் கரையில், ஹிட்டைட் மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. ^[44] ஹிட்டைட் இராச்சியத்தின் ஆரம்பகால வரலாறு நான்கு "குஷன் வடிவ" மாத்திரைகள் மூலம் அறியப்படுகிறது, ஹட்டுஷாவில் உருவாக்கப்படவில்லை, ஆனால் குஸ்ஸாராவில் உருவாக்கப்பட்டது. Nēša, அல்லது அனடோலியாவில் உள்ள மற்றொரு தளம், இது முதன்முதலில் கி.மு. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம், பழைய ஹிட்டைட் மொழியில், அவற்றில் மூன்று "பழைய ஸ்கிரிப்ட்" என்று அழைக்கப்படுவதைப் பயன்படுத்துகின்றன; எஞ்சியிருந்த பெரும்பாலான மாத்திரைகள் கிமு 14 மற்றும் 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் செய்யப்பட்ட அக்காடியன் பிரதிகளாக மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. இவை மத்திய இராச்சியம் வரை அரச குடும்பத்தின் இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் ஒரு போட்டியை வெளிப்படுத்துகின்றன: ஒரு வடக்கு கிளை முதலில் சல்புவா மற்றும் இரண்டாவதாக ஹட்டுசா, மற்றும் தெற்கு கிளை குஸ்ஸாரா (இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை) மற்றும் முன்னாள் அசிரிய காலனியான கனேஷ். இவை அவற்றின் பெயர்களால் வேறுபடுகின்றன: வடநாட்டினர் ஹட்டியன் பெயர்களைத் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டனர், மேலும் தெற்கத்தியர்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய ஹிட்டைட் மற்றும் லூவியன் பெயர்களை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

கிமு 1833 இல் உஹ்னாவின் கீழ் சல்புவா முதலில் கனேஷைத் தாக்கினார். மேலும் இந்தக்கரும் காலத்தில், பழைய அசிரியப் பேரரசின் வணிகக் காலனி இத்தளத்தில் செழித்தோங்கி இருந்தபோதும், பிதானாவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பும், பின்வரும் உள்ளூர் மன்னர்கள் கனேஸில் ஆட்சி செய்தனர். 1790 கி.மு., இன்னார் (கி.மு. 1790 -1775), மற்றும் வார்சாமா (கி.மு. 1775 -1750).

அனிட்டா உரை என அழைக்கப்படும் ஒரு மாத்திரை தொகுப்பு, குஸ்ஸாராவின் மன்னன் பித்தனா அண்டை நாடான நேசாவை (கனேஷ்) எவ்வாறு கைப்பற்றினான் என்பதைச் சொல்வதன் மூலம் தொடங்குகிறது. இந்த வெற்றி கிமு 1750 இல் நடந்தது. ^[51] இருப்பினும், இந்த மாத்திரைகளின் உண்மையான பொருள் பித்தனாவின் மகன் அனிட்டா அவர் தனது தந்தை விட்டுச் சென்ற இடத்தைத் தொடர்ந்தார் மற்றும் பல வடக்கு நகரங்களைக் கைப்பற்றினார்: ஹட்டுசா உட்பட, அவர் சபித்தார், மற்றும் மேலும் சல்புவா. ஹட்டுசாவை தலைநகராகக் கொண்ட வடக்குக் கிளைக்கு எதிராக, அரச குடும்பத்தின் தெற்குப் பிரிவினருக்கு இது பிரச்சாரமாக இருக்கலாம். மற்றொரு தொகுப்பு, சல்புவாவின் கதை, சல்புவாவை ஆதரிக்கிறது மற்றும் கனேஷை பதவி நீக்கம் செய்த குற்றச்சாட்டிலிருந்து பிற்கால விடுவிக்கிறது.

அனிட்டாவுக்குப் பிறகு ஜூஸூ ஆனால் சில சமயங்களில் 1710-1705 BC இல், கனேஷ் அழிக்கப்பட்டார், நீண்டகாலமாக நிறுவப்பட்ட அசிரிய வணிகர் வர்த்தக அமைப்பை அதனுடன் எடுத்துக் கொண்டார். சல்புவான்/ஹட்டுசன் குடும்பத்துடன் போட்டியிட குஸ்ஸாரன் உயர்குடும்பத்தினர் தப்பிப்பிழைத்தனர், இருப்பினும் இவை அனிட்டாவின் நேரடி வரிசையைச் சேர்ந்தவையா என்பது நிச்சயமற்றது.

இதற்கிடையில், சல்பாவின் பிரபுக்கள் வாழ்ந்தனர். சல்பாவின் ஹூஸ்ஸியாவின் வழித்தோன்றலான ஹூஸ்ஸியா I, ஹட்டியைக் கைப்பற்றினார். அவரது மருமகன் லாபர்னா I, ஹர்மாவைச் சேர்ந்த தென்பகுதியைச் சேர்ந்தவர் அரியணையைக் கைப்பற்றினார், ஆனால் ஹூஸ்ஸியாவின் பேரன்

ஹட்டுஷிலியை தனது சொந்த மகனாகவும் வாரிசாகவும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஹர்மா நிலத்தின் இருப்பிடம் குஸ்ஸாராவுக்கு தெற்கே உள்ள மலைகளில் இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது .

பழைய இராச்சியம்

ஹிட்டிட் இராச்சியத்தின் ஸ்தாபனமானது லாபர்னா I அல்லது ஹட்டுசிலி I (பிந்தையவருக்கு லாபர்னாவை தனிப்பட்ட பெயராகவும் இருந்திருக்கலாம்), அவர்கள் ஹட்டுசாவின் தெற்கு மற்றும் வடக்கே உள்ள பகுதியைக் கைப்பற்றினார். ஹட்டுசிலி I சிரியாவில் உள்ள செமிடிக் அமோரிட் இராச்சியமான யம்காட் வரை பிரச்சாரம் செய்தார் , அங்கு அவர் தாக்கினார், ஆனால் அதன் தலைநகரான அலெப்போவைக் கைப்பற்றவில்லை . ஹட்டுசிலி I இறுதியில் ஹட்டுசாவைக் கைப்பற்றினார் மற்றும் ஹிட்டிட் பேரரசின் அடித்தளத்திற்கு பெருமை சேர்த்தார்.

"ஹத்துசிலி மன்னராக இருந்தார், அவருடைய மகன்கள், சகோதரர்கள், மாமியார், குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் படைகள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக இருந்தார்கள், அவர் பிரச்சாரத்திற்குச் சென்ற இடமெல்லாம் எதிரி நாட்டைப் பலவந்தமாகக் கட்டுப்படுத்தினார். நிலங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அழித்து, அவர்களின் அதிகாரத்தைப் பறித்தார். அவர்களைக் கடலின் எல்லைகளாக ஆக்கினார், அவர் பிரச்சாரத்திலிருந்து திரும்பி வந்தபோது, அவரது மகன்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்காவது ஒரு நாட்டிற்குச் சென்றார்கள், அவருடைய கைகளில் பெரிய நகரங்கள் செழித்து வளர்ந்தன, ஆனால், பின்னர் இளவரசர்களின் வேலைக்காரர்கள் ஊழல் செய்தார்கள், அவர்கள் சொத்துக்களை விழுங்க ஆரம்பித்தனர், தங்கள் எஜமானர்களுக்கு எதிராக தொடர்ந்து சதி செய்து, அவர்களின் இரத்தத்தை சிந்த ஆரம்பித்தனர்."

கிமு 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தி எடிக்ட் ஆஃப் டெலிபினுவின் இந்த பகுதி , அவரது ஆட்சியின் கீழ் ஹிட்டிடயர்களின் ஒருங்கிணைப்பு, வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்பு ஆகியவற்றை விளக்குவதாக கருதப்படுகிறது. அவரது மகன்கள் என்று நம்பப்படும் "இளவரசர்களின்" ஊழலையும் இது விளக்குகிறது. ஆதாரங்கள் இல்லாததால் ஊழலுக்கு எப்படி தீர்வு காணப்பட்டது என்பது நிச்சயமற்ற நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஹட்டுசிலி I இன் மரணப் படுக்கையில், அவர் தனது பேரனான முர்சிலி I (அல்லது முர்ஷிலிஷ் I) ஐ தனது வாரிசாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

முர்சிலி ஹட்டுசிலின் வெற்றிகளைத் தொடர்ந்தார். கிமு 1595ல் யூப்ரடீஸ் நதியில் ஒரு பெரிய தாக்குதலை நடத்தினார், அசீரியாவைக் கடந்து மாரி மற்றும் பாபிலோனைக் கைப்பற்றி, பழைய அமோரிய ஆட்சியாளர்களை வெளியேற்றினார். செயல்பாட்டில் பாபிலோனிய பேரரசு . பாபிலோனியாவை ஹிட்டிடட் களங்களில் இணைப்பதற்குப் பதிலாக, முர்சிலி பாபிலோனியாவின் கட்டுப்பாட்டை தனது காசைட் கூட்டாளிகளுக்கு மாற்றியதாகத் தெரிகிறது, அவர்கள் அடுத்த நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு அதை ஆட்சி செய்யவிருந்தனர். வீட்டில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்படும் என்ற பயம் காரணமாக, அவர் பாபிலோனில் நீண்ட காலம் இருக்கவில்லை. இந்த நீண்ட பிரச்சாரம் ஹட்டிடின் வளங்களை கஷ்டப்படுத்தியது, மேலும் தலைநகரை கிட்டத்தட்ட அராஜக நிலைக்கு கொண்டு சென்றது. முர்சிலி ஹட்டுசாவுக்குத் திரும்பும் பயணத்தின் போது அல்லது அவர் வீடு திரும்பிய சிறிது நேரத்திலேயே அவரது மைத்துனர் ஹண்டிலி I ஆல் படுகொலை செய்யப்பட்டார், மேலும் ஹிட்டிடட் இராச்சியம் குழப்பத்தில் மூழ்கியது. ஹந்திலி அரியணை ஏறினான். அவர் தன்னைத்தானே பல கொலை முயற்சிகளில் இருந்து தப்பிக்க முடிந்தது, இருப்பினும், அவரது

குடும்பத்தினர் தப்பிக்கவில்லை. அவரது மனைவி ஹராப்சிலி மற்றும் அவரது மகன் கொல்லப்பட்டனர். கூடுதலாக, அரச குடும்பத்தின் மற்ற உறுப்பினர்கள் ஜிடாண்டா I ஆல் கொல்லப்பட்டனர், பின்னர் அவர் தனது சொந்த மகன் அம்முனாவால் கொல்லப்பட்டார். ஹிட்டைட் அரச குடும்பத்தின் உள் அமைதியின்மை அனைத்தும் அதிகாரத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. தற்கால தென்கிழக்கு துருக்கியின் மேல் டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் நதிகளை ஒட்டிய மலைப்பகுதிகளில் வசிக்கும் ஹூரியன்ஸ் என்ற மக்கள், தூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி அலெப்போவையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும், அதானியாவின் கடலோரப் பகுதியையும் கைப்பற்றி, கிசுவத்னா என்று பெயர் மாற்றினர். (பின்னர் சிலிசியா). கிமு 16 ஆம் நூற்றாண்டின் எஞ்சிய காலம் முழுவதும், ஹிட்டைட் மன்னர்கள் வம்ச சண்டைகள் மற்றும் ஹூரியர்களுடனான போரினால் தங்கள் தாய்நாட்டிற்குள் நடத்தப்பட்டனர். ஹூரியன்கள் அனடோலியாவில் அதிகார மையமாக விளங்கினர். அமுர்ரு மற்றும் தெற்கு மெசபடோமியாவில் நடந்த பிரச்சாரங்கள் அனடோலியாவில் கியூனிபார்ம் எழுத்துமுறையை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு காரணமாக இருக்கலாம், ஏனெனில் ஹிட்டைட் எழுத்துமுறை முந்தைய அசிரிய காலனித்துவ காலத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது.

ஹிட்டையர்கள் தெளிவற்ற பதிவுகள், முக்கியமற்ற ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் குறைக்கப்பட்ட களங்களின் பலவீனமான கட்டத்தில் நுழைந்தனர். வலிமையான அரசர்களின் கீழ் விரிவடையும் இந்த முறை, பலவீனமானவர்களின் கீழ் சுருங்குவது, ஹிட்டைட் இராச்சியத்தின் 500 ஆண்டுகால வரலாற்றில் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட வேண்டும், இது வீழ்ச்சியடைந்த காலங்களில் நிகழ்வுகளை மறுகட்டமைப்பது கடினம். பழைய ஹிட்டைட் இராச்சியத்தின் இந்த ஆண்டுகளின் அரசியல் உறுதியற்ற தன்மையை அக்கால ஹிட்டைட் அரசாட்சியின் தன்மையால் ஓரளவு விளக்க முடியும். கிமு 1400 க்கு முந்தைய பழைய ஹிட்டைட் இராச்சியத்தின் போது, ஹிட்டையர்களின் ராஜா அவரது குடிமக்களால் எகிப்தின் பார்வோன்களைப் போல "வாழும் கடவுளாக" பார்க்கப்படவில்லை, மாறாக சமமானவர்களில் முதன்மையானவராக பார்க்கப்பட்டார். கி.மு. 1400 முதல் கி.மு. 1200 வரையிலான பிந்தைய காலத்தில் மட்டுமே ஹிட்டைட் அரசாட்சி மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சக்திவாய்ந்ததாக மாறியது. முந்தைய ஆண்டுகளில் வாரிசு சட்டப்பூர்வமாக சரி செய்யப்படவில்லை, இது "ரோஜாக்களின் போர்" - வடக்கு மற்றும் தெற்கு கிளைகளுக்கு இடையேயான பாணியிலான போட்டிகளை செயல்படுத்துகிறது.

முர்சிலியைத் தொடர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய அடுத்த மன்னர் டெலிபினு (கி.மு. 1500), தென்மேற்கில் சில வெற்றிகளைப் பெற்றார், வெளிப்படையாக ஒரு ஹூரியன் மாநிலத்துடன் (கிசுவத்னா) மற்றொரு (மிட்டானி) உடன் கூட்டணி வைத்துக்கொண்டார். டெலிபினுவும் வாரிசுகளின் வரிகளைப் பாதுகாக்க முயன்றார்.

மத்திய இராச்சியம்

பழைய இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னர் டெலிபினு, கிமு 1500 வரை ஆட்சி செய்தார். டெலிபினுவின் ஆட்சியானது "பழைய இராச்சியத்தின்" முடிவையும் "மத்திய இராச்சியம்" எனப்படும் நீண்ட பலவீனமான கட்டத்தின் தொடக்கத்தையும் குறித்தது. கி.மு. 15 ஆம் நூற்றாண்டின் காலம் எஞ்சியிருக்கும் சில பதிவுகளுடன் பெரும்பாலும் அறியப்படவில்லை. பலவீனம் மற்றும் தெளிவின்மை ஆகிய இரண்டிற்கும் ஒரு பகுதி காரணம், ஹிட்டையர்கள் தொடர்ந்து தாக்குதலுக்கு உள்ளாகினர், முக்கியமாக காஸ்கியர்களிடமிருந்து, இந்தோ -

ஐரோப்பியல்லாத மக்கள் கருங்கடலின் கரையில் குடியேறினர். தலைநகரம் மீண்டும் நகர்ந்தது. முதலில் சபினுவாவிற்கும் பின்னர் சமுஹாவிற்கும். சபினுவாவில் ஒரு காப்பகம் உள்ளது. ஆனால் அது இன்றுவரை போதுமான அளவு மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. இது "ஹிட்டைட் பேரரசு காலம்" முறையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. இது துதாலியா I இன் ஆட்சியிலிருந்து கி.பி. 1430 கி.மு.

இந்த ஆரம்பகால ஹிட்டிட் ஆட்சியாளர்களுக்கு வரவு வைக்கக்கூடிய ஒரு கண்டுபிடிப்பு அண்டை மாநிலங்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் கூட்டணிகளை நடத்தும் நடைமுறையாகும்; ஹிட்டியர்கள் சர்வதேச அரசியல் மற்றும் இராஜதந்திரக் கலையில் ஆரம்பகால அறியப்பட்ட முன்னோடிகளில் ஒன்றாக இருந்தனர். ஹிட்டிட் மதம் ஹூரியர்களிடமிருந்து பல கடவுள்களையும் சடங்குகளையும் ஏற்றுக்கொண்டதும் இதுதான்.

புதிய இராச்சியம்

துதாலியா I (அவர் உண்மையில் அந்தப் பெயரின் முதல்வராக இல்லாமல் இருக்கலாம்; துதாலியாவையும் பார்க்கவும்) ஆட்சியுடன், ஹிட்டிட் இராச்சியம் தெளிவின்மையின் மூடுபனியிலிருந்து மீண்டும் வெளிப்பட்டு "ஹிட்டிட் பேரரசு காலத்தில்" நுழைந்தது. இந்த நேரத்தில் பல மாற்றங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன, அவற்றில் குறைந்தபட்சம் அரசாட்சியை வலுப்படுத்துவது அல்ல. பேரரசு காலத்தில் ஹிட்டியர்களின் குடியேற்றம் முன்னேறியது. இருப்பினும், ஹிட்டிட் மக்கள் ஏஜியன் நிலங்களை விட தெற்கு அனடோலியாவின் பழைய நிலங்களில் குடியேற முனைந்தனர். இந்த தீர்வு முன்னேறும்போது, அண்டை நாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தானது. ஹிட்டைட் பேரரசு காலத்தில் அரசாட்சி பரம்பரையாக மாறியது, மேலும் ராஜா ஒரு "அதிமனித ஒளியை" எடுத்துக் கொண்டார், மேலும் ஹிட்டைட் குடிமக்களால் "மை சன்" என்று குறிப்பிடத் தொடங்கினார். பேரரசு காலத்து அரசர்கள் முழு ராஜ்ஜியத்திற்கும் ஒரு பிரதான பாதிரியாராக செயல்படத் தொடங்கினர் - ஹிட்டிட் புனித நகரங்களுக்கு ஆண்டு சுற்றுப்பயணம் செய்து, திருவிழாக்களை நடத்துதல் மற்றும் சரணாலயங்களின் பராமரிப்பை மேற்பார்வையிட்டனர்.

அவரது ஆட்சியின் போது (கி.மு. 1400), மன்னர் துதாலியா I, மீண்டும் கிசுவட்னாவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து, பின்னர் ஹூரிய மாநிலங்களான அலெப்போ மற்றும் மிட்டானியை வென்றார், மேலும் அர்சாவாவின் (லூவியன் மாநிலம்) இழப்பில் மேற்கு நோக்கி விரிவடைந்தார்.

மற்றொரு பலவீனமான கட்டம் துதாலியா I ஐப் பின்தொடர்ந்தது, மேலும் எல்லா திசைகளிலிருந்தும் ஹிட்டியர்களின் எதிரிகள் ஹட்டுசா வரை முன்னேறி அதைத் தகர்க்க முடிந்தது. இருப்பினும், அலெப்போவை மீண்டும் கைப்பற்றிய கீழ் இராச்சியம் அதன் முந்தைய பெருமையை மீட்டெடுத்தது. மிட்டானி தனது மருமகனின் கீழ் அசிரியர்களால் அடிமையாகக் குறைக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் மற்றொரு அமோரிய நகர-மாநிலமான கார்கெமிசை தோற்கடித்தார். இந்த புதிய வெற்றிகள் அனைத்திலும் பாபிலோனியா இன்னும் நேச நாட்டு காஸ்சைட்டுகளின் கைகளிலேயே அவரது சொந்த மகன்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், இது அசீரியா மற்றும் எகிப்துடன் இணைந்து அறியப்பட்ட உலகின் உச்ச அதிகார தரகராக சுப்பிலுலியத்தை விட்டுச் சென்றது. துட்டன்காமனின் விதவையுடன் அவரது மற்றொரு மகன் திருமணம் செய்து கொண்டார். அந்த மகன் தனது இலக்கை அடைவதற்கு முன்பே கொலை செய்யப்பட்டார், மேலும் இந்த கூட்டணி ஒருபோதும் நிறைவேறவில்லை. இருப்பினும், மத்திய அசிரியப் பேரரசு (கிமு 1365-1050) கிமு 1365 இல் அஷூர்-உபல்லிட்

I இன் ஏற்றத்துடன் மீண்டும் அதிகாரத்தில் வளரத் தொடங்கியது. அவூர்-உபலிட் I, ஹிட்டைட் மன்னன் சுப்பிலுவியுமா I இன் முயற்சிகளை மீறி, மட்டிவாசா மிட்டானி மன்னனைத் தாக்கி தோற்கடித்தார், இப்போது வளர்ந்து வரும் அசிரிய சக்தியைக் கண்டு பயந்து, இராணுவ ஆதரவுடன் தனது அரியணையைக் காப்பாற்ற முயன்றார். மிட்டானி மற்றும் ஹூரியன்களின் நிலங்கள் அசிரியாவால் முறையாக கையகப்படுத்தப்பட்டன, இது கிழக்கு ஆசியா மைனரில் உள்ள ஹிட்டைட் பிரதேசத்தை ஆக்கிரமிக்க முடிந்தது, மேலும் அடாட்-நிராரி I கார்டெமிஷ் மற்றும் வடகிழக்கு சிரியாவை ஹிட்டியர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து இணைத்தார்.

சுப்பிலுவியுமா ஆட்சி செய்தபோது, ஹிட்டிட் பேரரசு துலரேமியா என்ற தொற்றுநோயால் அழிக்கப்பட்டது. இந்த தொற்றுநோய் பல தசாப்தங்களாக ஹிட்டியர்களை பாதித்தது மற்றும் துலரேமியா I சுப்பிலுவியுமா மற்றும் அவரது வாரிசான அர்னுவாண்டா II ஆகியோரைக் கொன்றது. சுப்பிலுவியுமா I இன் ஆட்சி மற்றும் அவரது மூத்த மகன் அர்னுவாண்டா II இன் சுருக்கமான ஆட்சிக்குப் பிறகு, மற்றொரு மகன், முர்சிலி II, மன்னரானார் (கி.மு. 1330). கிழக்கில் ஒரு வலிமையான நிலையைப் பெற்றதால், முர்சிலி தனது கவனத்தை மேற்கு நோக்கித் திருப்ப முடிந்தது, அங்கு அவர் அர்சாவாவைத் தாக்கினார். ஹிட்டியர்கள் துலரேமியா தொற்றுநோயால் பலவீனமடைந்த ஒரு கட்டத்தில், அர்சவான்கள் ஹிட்டியர்களைத் தாக்கினர், அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்கடாக்களை அர்சவான்களுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் தாக்குதலை முறியடித்தனர். உயிரியல் போரின் முதல் பதிவு செய்யப்பட்ட பயன்பாடு இதுவாகும். முர்சிலி அஹியாவாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மில்லவாண்டா (மிலேடஸ்) நகரத்தையும் தாக்கினார். ஹிட்டைட் நூல்களின் புதிய வாசிப்புகள் மற்றும் விளக்கங்கள் மற்றும் அனடோலியன் நிலப்பரப்புடனான மைசீனிய தொடர்புகளுக்கான பொருள் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மிக சமீபத்திய ஆராய்ச்சி, அஹியாவா மைசீனியன் கிரீஸை அல்லது அதன் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிடுகிறார் என்ற முடிவுக்கு வந்தது.

ராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் அழிவு

இந்த தேதிக்குப் பிறகு, அசீரியர்களின் சக்தியின் காரணமாக ஹிட்டியர்கள் மற்றும் எகிப்தியர்களின் அதிகாரம் மீண்டும் குறையத் தொடங்கியது. ஹூரியா மற்றும் மிட்டானியை தோற்கடித்து, அவர்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து, யூப்ரடீஸின் தலைப்பகுதி வரை விரிவுபடுத்தும் வாய்ப்பை அசிரிய அரசர் I ஓலம்மேனேசர் பயன்படுத்திக் கொண்டார், அதே சமயம் முவடல்லி எகிப்தியர்களிடம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். மிட்டானி இராச்சியத்தை இராணுவ ஆதரவுடன் பாதுகாக்க ஹிட்டியர்கள் வீண் முயற்சி செய்தனர். அசீரியா இப்போது எகிப்து எப்பொழுதும் இருந்ததைப் போலவே ஹிட்டிட் வர்த்தகப் பாதைகளுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. முவடல்லியின் மகன், உர்ஹி-தேஷூப், அரியணையை ஏற்று, ஒரு சுருக்கமான உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு அவனது மாமா, மூன்றாம் ஹட்டுசிலியால் வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன், மூன்றாம் முர்சிலியாக ஏழு ஆண்டுகள் அரசனாக ஆட்சி செய்தார். ஹிட்டைட் பிரதேசத்தை அசிரிய இணைப்பது அதிகரித்து வருவதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அவர் ராம்செஸ் II (அசிரியாவைப் பற்றியும் பயந்தவர்) உடன் சமாதானம் மற்றும் கூட்டணியை முடித்தார், அவர் தனது மகளின் கையை பார்வோனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். வரலாற்றில் முற்றிலும் எஞ்சியிருக்கும் மிகப் பழமையான ஒப்பந்தங்களில் ஒன்றான கடேஷ் ஒப்பந்தம், தெற்கு கானானில் தங்கள் பரஸ்பர எல்லைகளை

நிர்ணயித்தது. மேலும் ராமேசுவரின் 21வது ஆண்டில் (கி.மு. 1258) கையெழுத்தானது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளில் ஹிட்டைட் இளவரசிகளில் ஒருவரை ராமேஸ்ஸுடன் திருமணம் செய்வதும் அடங்கும்.

ஹட்டுசிலியின் மகன், துதாலியா, அசிரியர்களை ஹிட்டைட்களின் இதயப் பகுதியிலிருந்து ஓரளவாவது வெளியேற்றிய கடைசி வலிமையான ஹிட்டைட் மன்னராக இருந்தார். அவரும் அவர்களால் அதிக நிலப்பரப்பை இழந்தாலும், அசீரியாவின் டுகுல்டி-நினூர்டா I ஆல் கடுமையாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டார். நினூரியா போர். அவர் சைப்ரஸ் தீவை தற்காலிகமாக இணைத்துக்கொண்டார், அதுவும் அசீரியாவிடம் வீழ்ந்தது. கடைசி மன்னரான இரண்டாம் சுப்பிலுலியுமாவும் சில வெற்றிகளை வென்றார், சைப்ரஸ் கடற்கரையில் கடல் மக்கள் ஏற்கனவே மத்திய தரைக்கடல் கடற்கரையில் ஏஜியனில் இருந்து தொடங்கி, கானான் வரை தொடர்ந்து சென்று, பிலிஸ்தியா மாநிலத்தை நிறுவினர் - சிலிசியா மற்றும் சைப்ரஸை ஹிட்டியர்களிடமிருந்து விலக்கி, அவர்களின் விருப்பமான வணிக வழிகளை துண்டித்தனர். இது அனைத்து திசைகளிலிருந்தும் தாக்குதலுக்கு ஆளாகக்கூடிய ஹிட்டைட் தாயகங்களை விட்டுச் சென்றது, மேலும் புதிய படையெடுப்பாளர்களின் கூட்டுத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து கிமு 1180 இல் ஹட்டுசா தரையில் எரிக்கப்பட்டது: காஸ்கியன்ஸ், பிரிஜியன்ஸ் மற்றும் பிரைஜஸ். ஹிட்டைட் இராச்சியம் இவ்வாறு வரலாற்றுப் பதிவுகளிலிருந்து மறைந்தது. அசீரியாவால் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதி. இந்தத் தாக்குதல்களுடன், பல உள் விவகாரங்களும் ஹிட்டைட் இராச்சியத்தின் முடிவுக்கு வழிவகுத்தன. ராஜ்யத்தின் முடிவு பெரிய வெண்கல யுக சரிவின் ஒரு பகுதியாகும். இப்பகுதியில் வளரும் சீமைக்கருவேல மரங்களின் மர வளையங்கள் பற்றிய ஆய்வு, கிமு 13 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிமு 12 ஆம் நூற்றாண்டில் கிமு 1196, 1197 மற்றும் 1198 ஆம் ஆண்டுகளில் மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியான ஹட்சியுடன் வறண்ட நிலைகளுக்கு மாறியது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. மெசபடோமியாவில் சுமேரிய நாகரிகத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும், அதன் முக்கிய நகரங்கள், அரச கல்லறைகள் மற்றும் இந்த காலகட்டத்தில் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்களை மையமாகக் கொண்டது.
.....
.....
2. பாபிலோனிய நாகரிகத்திற்கு ஹம்முராபி தி கிரேட் அளித்த பங்களிப்பை, ஹம்முராபியின் குறியீட்டிற்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மதிப்பீடு செய்யவும்.
.....
.....

இயல் – மூன்று

யூத மதத்தின் பரிணாமம் – ஆசிரியாவின் சக்தி – அசிறிய ஆட்சி மற்றும் கலாச்சாரம் – கல்தேயன் பாபிலோனியா – பெர்சியாவின் எழுச்சி – மேதியர் மற்றும் பெர்சியர்களின் வருகை – ஐரதுஸ்ட்ரா – பெர்சியாவின் உலகப் பேரரசு

குறிக்கோள்கள்

- யூத மதத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களை ஆய்வு செய்தல்.
- அசிறிய ஆட்சி மற்றும் கலாச்சாரத்தின் கருத்துகளை புரிந்து கொள்ளுக.
- மேதியர் மற்றும் பாரசீகர்களின் வருகை பற்றிய கருத்தை ஆய்வு செய்யு.

யூத மதத்தின் வரலாறு

யூத மதத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான திறவுகோலை வழங்குவது வரலாறு. ஏனெனில் ஆரம்பகால வரலாற்றுக் கதைகளில் அதன் முதன்மையான உறுதிமொழிகள் தோன்றும். இவ்வாறு, திசமகால நிகழ்வுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் அடிப்படையில் மத காரணங்களுக்காக பைபிள் அறிக்கை செய்கிறது. விவிலிய ஆசிரியர்கள் தெய்வீக இருப்பை முதன்மையாக வரலாற்றில் சந்திக்கிறார்கள் என்று நம்பினர். கடவுளின் பிரசன்னம் இயற்கையான மண்டலத்திற்குள் அனுபவிக்கப்படுகிறது, ஆனால் மனித செயல்களில் உடனடி அல்லது நெருக்கமான வெளிப்பாடு ஏற்படுகிறது. மற்ற பழங்கால சமூகங்களும் வரலாற்றில் தெய்வீக இருப்பை உணர்ந்திருந்தாலும், பழங்காலத்தின் புரிதல் இஸ்ரவேலர்கள் மிகவும் நீடித்த மற்றும் செல்வாக்கு மிக்கவர்களாக நிரூபிக்கப்பட்டனர். இந்தக் குறிப்பிட்ட கூற்றுதான்-மனித நிகழ்வுகளில் கடவுளின் பிரசன்னத்தை அனுபவித்தது-அதன் அடுத்தடுத்த வளர்ச்சி யூத சிந்தனையில் வேறுபட்ட காரணியாகும்.

மேலும், பண்டைய இஸ்ரவேலர்களின் முழு வாழ்க்கை முறையும் வரலாறு முழுவதும் அவர்கள் தெய்வீகத்துடன் தனித்துவமான உறவில் இருந்தனர் என்ற அவர்களின் நம்பிக்கையால் பாதிக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேல் மக்கள் வரலாற்றில் தெய்வீக இருப்புக்கான அவர்களின் பதில் தங்களுக்கு மட்டுமல்ல, அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் மையமானது என்று நம்பினர். மேலும், கடவுள்-ஒரு நபராக-இந்த மக்களுக்கு வகுப்புவாத மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் வடிவத்தையும் கட்டமைப்பையும் ஒரு குறிப்பிட்ட சந்திப்பில் வெளிப்படுத்தினார். மக்கள் சார்பாக வரலாற்றில் அவர் தொடர்ந்த நடவடிக்கையின் காரணமாக மக்கள் மீது இறையாண்மையைக் கோரினார். அவர்களுடன் உடன்படிக்கை (பெரிட் (மற்றும் அவர்களிடமிருந்து அவரது போதனை அல்லது சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிதல் தேவை) தோரா). இந்த கீழ்ப்படிதல் தெய்வீக இருப்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு கூடுதல் வழிமுறையாகும் - இது உறுதியான மனித இருப்பில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. கார்ப்பரேட் வாழ்க்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமூகம், கடவுளின் இருப்பு, இறையாண்மை மற்றும் நோக்கத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக மனிதகுலத்தின் மற்றவர்களுக்கு ஒரு அழைப்பாக இருந்தது - பிரபஞ்சத்திலும் மனிதகுலத்திலும் அமைதி மற்றும் நல்வாழ்வை நிறுவுதல்.

மேலும், வரலாறு, கடவுளின் நோக்கத்தை மட்டுமல்ல, அதற்கு இசைவாக வாழ மனிதகுலத்தின் இயலாமையையும் வெளிப்படுத்தியது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமூகம் கூட அதன் கடமையில் தோல்வியுற்றது

மற்றும் அதன் பொறுப்புக்கு மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசிகள் - தெய்வீகமாக அழைக்கப்படும் செய்தித் தொடர்பாளர்கள் வரலாற்றில் பழிவாங்கப்படுவதைப் பற்றி எச்சரித்தனர் மற்றும் உறுதியான மனித பதிலுக்காக வழக்கை வாதிட்டனர் மற்றும் மறு வாதிட்டனர். தெய்வீக பொருளாதாரத்தில் இஸ்ரேலின் பங்கு மற்றும் இஸ்ரேலின் குறிப்பிட்ட குற்றம் நிறைவேற்றத்தின் மையக்கருத்திற்கு எதிராக ஒலிக்கும் மேலாதிக்க கருப்பொருள்கள், தெய்வீக நோக்கத்தின் இறுதி வெற்றி மற்றும் அனைத்து மனிதகுலத்தின் மீதும் தெய்வீக இறையாண்மையை நிறுவுதல்.

இயல்பு மற்றும் பண்புகள்

ஏறக்குறைய 4,000 ஆண்டுகால வரலாற்று வளர்ச்சியில், யூத மக்களும் அவர்களது மதமும் குறிப்பிடத்தக்க தழுவல் மற்றும் தொடர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளன. பண்டைய பாபிலோனியா மற்றும் எகிப்து முதல் மேற்கத்திய கிறிஸ்தவமண்டலம் மற்றும் நவீன மதச்சார்பற்ற கலாச்சாரம் வரையிலான பெரிய நாகரிகங்களுடனான அவர்களின் சந்திப்பில், அவர்கள் வெளிநாட்டு கூறுகளை ஒருங்கிணைத்து, அவற்றை தங்கள் சொந்த சமூக மற்றும் மத அமைப்புகளில் ஒருங்கிணைத்து, உடைக்கப்படாத மத மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பராமரிக்கின்றனர். மேலும், யூத வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலகட்டமும் ஒரு யூத பாரம்பரியத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட கூறுகளை விட்டுச் சென்றது, அது அடுத்தடுத்த முன்னேற்றங்களில் தொடர்ந்து செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. இதனால் எந்த நேரத்திலும் மொத்த யூத பாரம்பரியம் இந்த அனைத்து அடுத்தடுத்த கூறுகளின் கலவையாகும். ஒவ்வொரு புதிய யுகத்திலும் நிகழ்ந்தது.

யூத மதத்தின் பல்வேறு போதனைகள் பெரும்பாலும் மையக் கருத்தின் குறிப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன ஏகத்துவம். ஒரு கடவுள், உலகத்தை உருவாக்கியவர், தன்னுடன் ஒரு தனித்துவமான உடன்படிக்கை உறவுக்காக யூத மக்களை சுதந்திரமாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். இந்த ஒரே கடவுள், யூதர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் அனைத்து மக்களாலும் பல்வேறு வழிகளில் யுகங்கள் முழுவதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்.

யூத ஏகத்துவம் உலகளாவிய மற்றும் குறிப்பிட்ட அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. உலகளாவிய வழிகளில், முழு உலகத்தையும் உருவாக்கி ஆளும் ஒரு கடவுளை இது உறுதிப்படுத்தியுள்ளது, வரலாற்றின் முடிவில் அனைத்து இஸ்ரேலையும்) யூத மக்களின் பாரம்பரிய பெயர், (முழு மனிதகுலத்தையும், உண்மையில் முழு உலகத்தையும் மீட்டெடுப்பார். அனைத்து இயற்கை மற்றும் வரலாற்றின் இறுதி இலக்கு கடவுளுடனான பிரபஞ்ச நெருக்கத்தின் முடிவில்லாத ஆட்சியாகும், இது உலகளாவிய நீதி மற்றும் அமைதியை உள்ளடக்கியது. படைப்பிற்கும் மீட்பிற்கும் இடையில், யூத மக்களை" ஆசாரியர்களின் ராஜ்யம் மற்றும் பரிசுத்த தேசம்) " யாத்திராகமம் 19:6) என்று கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாக, உலகில் கடவுளின் செயல்பாட்டின் இருப்பிடமாக யூத மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த ஏற்பாடு ஒரு உடன்படிக்கையாக நியமிக்கப்பட்டது மற்றும் விரிவான மற்றும் சிக்கலான சட்டத்தால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு, யூத மக்கள் இருவரும் சிறப்பு சலுகைகளுக்கு தகுதியுடையவர்கள் மற்றும் கடவுளிடமிருந்து சிறப்பு பொறுப்புகளை சுமக்கிறார்கள். தீர்க்கதரிசியாக ஆமோஸ் (கிமு 8 ஆம் நூற்றாண்டு) அதை வெளிப்படுத்தினார்: "பூமியின் எல்லாக் குடும்பங்களையும் பற்றி உன்னை மட்டுமே நான் நெருக்கமாக அறிந்திருக்கிறேன்; ஆகையால் உன் அக்கிரமங்களினிமித்தம் உன்னைத் தண்டிப்பேன்" யூத மக்களின் உலகளாவிய இலக்கு அடிக்கடி தன்னை

வெளிப்படுத்தியுள்ளது- நீதி மற்றும் அமைதியின் உலகளாவிய, அரசியல் சாம்ராஜ்யத்தின் யோசனை. ஒரு வடிவத்தில் அல்லது இன்னொரு வகையில், யூதர்களின் சிந்தனை மற்றும் செயலில் காலங்கள் முழுவதும் மெசியானிசம் ஊடுருவியுள்ளது. மேலும் இது பல மதச்சார்பற்ற எண்ணம் கொண்ட யூதர்களின் கண்ணோட்டத்தை வலுவாக பாதித்துள்ளது) எஸ்காடாலஜியையும் பார்க்கவும்).

சட்டம் நடைமுறையில் யூத வாழ்க்கையின் அனைத்து களங்களையும் தழுவி, அது யூத மதம் பூமியில் கடவுளின் ஆட்சியைக் கொண்டுவருவதற்கான கொள்கை வழிமுறையாக மாறியது. இது சமய மற்றும் நெறிமுறை நடத்தைக்கான முழுமையான வழிகாட்டியாகும், இதில் சடங்கு ரீதியான அனுசரிப்பு மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக நெறிமுறைகள் அடங்கும். இது ஒரு வழிபாட்டு மற்றும் நெறிமுறை வழி, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பாதிரியார்கள், ரபினிக் முனிவர்கள் மற்றும் தத்துவஞானிகளால் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய நடத்தை, பிரபஞ்சத்தின் தலையாய மற்றும் உள்ளார்ந்த ஆட்சியாளர், படைப்பாளர் மற்றும் இயற்கையின் உந்து சக்தி, மற்றும் வரலாற்றிற்கு வழிகாட்டுதலையும் நோக்கத்தையும் வழங்குபவர் கடவுளின் சேவையில் செய்யப்பட வேண்டும். யூத நம்பிக்கையின்படி, இந்த தெய்வீக வழிகாட்டுதல் யூத மக்களின் வரலாற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, இது மெசியானிய யுகத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடையும். யூத மதம், அதன்" நெறிமுறை "வடிவிலோ அல்லது அதன் குறுங்குழுவாத விலகல்களிலோ, இந்த அடிப்படை நெறிமுறை மற்றும் வரலாற்று ஏகத்துவத்தில் இருந்து முற்றிலும் விலகவில்லை.

யூத மதம் உலகின் பண்டைய ஏகத்துவ மதமாக கருதப்படுகிறது, இது ஆங்கிலோ லத்தீன் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த யூதாவிலிருந்து தோன்றிய 4000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. யூத மதத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள் யூதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது ஆபிரகாமிசம், ஏகத்துவம் மற்றும் இன மதம் ஆகிய மூன்று முக்கிய மதங்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டு மதமாகும். இந்த மூன்று மதங்களும் சேர்ந்து யூத மக்களின் கூட்டு மதம், கலாச்சாரம், நாகரிகம் மற்றும் சட்டப் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றால் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அவை பெரும்பாலும் இஸ்ரேலியர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.

யூத மதத்தின் விசுவாசி, பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கைகளின்படி ஒரு கடவுளை நம்புகிறார். இஸ்ரவேல் புத்திரர் மூலம் கடவுள் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட மொசைக் உடன்படிக்கையின் வெளிப்பாடு மூலம் மத யூதர்கள் யூத மதத்தை கருதுகின்றனர்.

இது ஒரு பெரிய எண்ணிக்கையிலான நூல்கள், இறையியல், நடைமுறைகள் மற்றும் ஏராளமான அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. ஹீப்ரு பைபிள் அல்லது தனாக் பெரிய நூல்களாக இணைக்கப்பட்டு, தொரா என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மித்ராஷ மற்றும் டால்முட் ஆகியவை துணை வாய்வழி பாரம்பரியத்தின் பிரதிநிதித்துவம் ஆகும். உலகளவில் 17.4 மில்லியன் பின்பற்றுபவர்களைக் கொண்ட யூத மதம் உலகின் பத்தாவது பெரிய மதமாகும். இந்தக் கட்டுரை, யூத மதம், அதன் நம்பிக்கை, வகைகள் மற்றும்" யூத மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் "என்ற கேள்விக்கான பதிலைக் கையாள்கிறது.

யூத மதத்தின் வளர்ச்சி

யூத மதத்தின் மிகவும் சுவாரஸ்யமான அம்சம் என்னவென்றால், அவர்கள் ஒரே கடவுளை நம்பியதால் அவர்கள் ஏகத்துவவாதிகளாக இருந்தனர். பண்டைய வரலாற்றில், இது மிகவும் அசாதாரணமானது, ஏனெனில்

பெரும்பாலான மதங்கள் பல கடவுள்களை வணங்கி, பல கடவுள்களை நம்பின. இது யூதர்களின் மதம் மற்றும் மத நம்பிக்கைகளை ஆய்வு செய்ய பல வரலாற்று ஆசிரியர்களை ஈர்த்துள்ளது. 11 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து 6 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இஸ்ரேல் மற்றும் யூதா ராஜ்யங்களில் வாழ்ந்த யூத மதத்தை மக்கள் பின்பற்றினர் . கிமு 930 இன் பிற்பகுதியில், இரண்டு ராஜ்யங்களும் தங்கள் வழிகளைப் பிரித்தன. இவ்வாறு பழங்காலத்தின் பிற்பகுதியில், அதாவது கிமு 11 முதல் 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரை, ரபினிய யூத மதம் வளர்ந்தது .

8 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் அசீரியப் பேரரசும் பின்னர் பாபிலோனியப் பேரரசும் யூதர்களின் நிலங்களைக் கைப்பற்றியதால், இது யூதர்களின் இருப்பு மற்றும் சிந்தனைகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இரண்டு வெற்றிகளின் காலத்திலும், ஏராளமான யூதர்கள் தங்கள் தாயகத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பாபிலோனிய பேரரசர் யூத இராச்சியத்தை கைப்பற்றியபோது, அது பல யூதர்களின் மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் எண்ணங்களை பாதித்தது. இதனால் அந்த காலம் பாபிலோனிய நாடுகடத்தல் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சைரஸ் தி கிரேட் என்று பெயரிடப்பட்ட பாரசீக ஆட்சியாளரால் பாபிலோனியப் பேரரசை கைப்பற்றிய பின்னர் , கிமு 539 இல் யூதர்கள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்ப அனுமதித்தார். இந்த நேரத்தில்தான் சாலமன் கோவில் மீண்டும் கட்டப்பட்டது மற்றும் வெற்றியின் போது பாபிலோனிய பேரரசரால் அழிக்கப்பட்டது. கோவிலின் மறுகட்டமைப்பு யூதர்கள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பியதைக் கொண்டாடும் ஒரு அடையாளமாக இருந்தது. இந்தக் காலகட்டம் பெரும்பாலும் இரண்டாவது கோவில் காலம் என வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் வரலாறு மற்றும் மத சிந்தனையை உள்ளடக்கிய பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டன, அதன் பின்னர் தோராவின முக்கிய பகுதிகளில் ஒன்றாக மாறியது. எழுத்துக்களுடன், ஏகத்துவத்தில் யூத நம்பிக்கைகள் மேலும் வரையறுக்கப்பட்டன.

தோராவில், யூத மத நம்பிக்கைகளின் தோற்றம் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புனித புத்தகத்தில் உள்ள எழுத்துக்களின் படி, கடவுள் முதலில் தன்னை வெளிப்படுத்தியது எபிரேய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த ஆபிரகாம் என்ற மனிதனுக்கு. அப்போது அவர் யூத மதத்தின் நிறுவனர் என்று அறியப்பட்டார் . கடவுள் ஆபிரகாமுடன் ஒரு சிறப்புச் சந்திப்பை மேற்கொண்டார் என்று யூதர்களால் நம்பப்படுகிறது, அங்கு அவரும் அவருடைய சந்ததியினரும் தேசத்திற்கு நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டுவருவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். ஆபிரகாமுக்குப் பிறகு, அவரது மகன் ஐசக் மற்றும் அவரது பேரன் ஜேக்கப் ஆகியோர் பாரம்பரியத்தை முன்னோக்கி எடுத்துச் சென்றனர் மற்றும் யூத வரலாற்றில் சமமான செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர். ஜேக்கப் இஸ்ரேல் என்ற பெயரை எடுத்ததால், அவருடைய சந்ததியினர் பிரபலமாக இஸ்ரேலியர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டனர்.

ஆபிரகாமுக்குப் பிறகு ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு , 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எகிப்தில் அடிமைகளாக இருந்த இஸ்ரவேலர்களை எகிப்திலிருந்து வெளியேற்றும் முயற்சியை மூஸா நபி எடுத்தார். சினாய் மலையில் உள்ள மோசஸ், வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி கடவுள் தனது சட்டத்தை பத்து கட்டளையாக வெளிப்படுத்தியவர்.

யூத மத நம்பிக்கை

யூத மதத்தின் நம்பிக்கை ஒரே ஒரு கடவுள் இருப்பதைக் கொண்டுள்ளது. யூதர்கள் தங்களுடன் உடன்படிக்கைக்கு அழைத்த கடவுள் ஒருவரே என்று நம்புகிறார்கள். கடவுள் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் உண்மையான விசுவாசிகளான மக்களுக்குத் தொடர்பு கொள்கிறார் மற்றும் மக்களின் நற்செயல்களுக்கு வெகுமதிகளை வழங்குகிறார். அதே நேரத்தில் தீமைகளுக்கு தண்டனையும் அளிக்கிறார். பெரும்பாலான யூதர்கள், ஒரு சில குழுக்களைத் தவிர, தங்கள் மேசியா வரவில்லை என்றும் அவர் இன்னும் எதிர்காலத்தில் வரவில்லை என்றும் நம்புகிறார்கள். யூதர்கள் அனைவரும் தங்கள் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்யும் புனித இடம் ஜெப ஆலயங்கள். அவர்களின் ஆன்மீகத் தலைவர்கள் ரபீக்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். யூத மதத்தின் சின்னம் டேவிட் புகழ்பெற்ற ஆறு புள்ளிகள் கொண்ட நட்சத்திரம். இன்று சுமார் 14 மில்லியன் யூதர்கள் இஸ்ரேல் மற்றும் அமெரிக்காவில் வாழ்கின்றனர். ஒருவரின் தாய் யூதர்களாக இருந்தால், அந்த நபர் யூதராகக் கருதப்படுவார்.

யூத மதத்தின் வகைகள்

யூத மதத்தின் பல பிரிவுகள் இந்த ஐந்து முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை கீழே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன:-

ஆர்த்தடாக்ஸ் யூத மதம்

ஆர்த்தடாக்ஸ் யூத மதம் என்பது பொதுவாக யூத நம்பிக்கைகளின் பழைய சடங்குகள் மற்றும் சட்டங்களை கண்டிப்பாக கடைபிடித்து கடைப்பிடிக்கும் மரபுவழி யூதர்களின் நடைமுறைகளை குறிக்கிறது. உதாரணமாக, சப்பாத் மூலம் பணம் கையாளுதல், வேலை செய்தல் அல்லது வாகனம் ஓட்டுதல் கூடாது என்று மரபுவழி யூத மதம் நம்பியது. யூத மதம் இந்த பிரிவின் கீழ் பல குழுக்கள் மற்றும் துணைக்குழுக்களைக் கொண்டிருக்க முயன்றது. இந்த வகையான யூத மதம் 18 ஆம் ஆண்டு மத்திய கிழக்கில் நிறுவப்பட்டது. அங்கு அவர்கள் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் மற்றும் விதிகளை கடைபிடிக்கின்றனர், அவை தீவிர ஆர்த்தடாக்ஸ் யூத மதத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஹசிடிக் யூதர்கள் எப்பொழுதும் பிரார்த்தனைகள் மற்றும் வழிபாடுகள் மூலம் கடவுளுடன் நேரடியாக தொடர்புகொள்வதை வலியுறுத்துகின்றனர், இது பல மாய அனுபவங்களை பெறுகிறது. ஹசிடிக் இயக்கத்திலிருந்து, நன்கு அறியப்பட்ட ஆர்த்தடாக்ஸ் யூதர் சபாத் ஆவார்.

சீர்திருத்த யூத மதம்

சீர்திருத்த யூத மதம் என்பது யூத மதத்தின் மிகவும் தாராளமயமான வடிவமாகும், இது யூத நம்பிக்கைகளின் பழைய சடங்குகள் மற்றும் சட்டங்களை கண்டிப்பாக கடைபிடிப்பதன் மூலம் நெறிமுறை யூத மதத்தை பின்பற்றுவதை ஆதரிக்கிறது. சீர்திருத்த யூத மதத்தின் கீழ், யூதர்கள் முற்போக்கான கருத்துக்களையும் தழுவலையும் ஊக்குவிக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் வாழும் பெரும்பாலான யூதர்கள் சீர்திருத்த யூத மதத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

பழமைவாத யூத மதம்

இந்த வகை யூத மதம் மரபுவழி யூத மதத்திற்கும் சீர்திருத்த யூத மதத்திற்கும் இடையில் விழுகிறது. இந்த யூத மதத்தின் கீழ், யூதர்கள் தங்கள் மதத்தின் நடைமுறைக்கு நவீனமயமாக்கப்பட்ட சில கண்ணோட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வதை நம்புகிறார்கள், அதே நேரத்தில் பழமைவாத யூதர்களின் மரபுகளை மதிக்கிறார்கள்.

புனரவாத யூத மதம்

1922 ஆம் ஆண்டில், யூத மதத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான சங்கம் மோர்டெகாய் கப்லானால் நிறுவப்பட்டபோது, மறுகட்டமைப்புவாத யூத மதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்தக் குழுவின் கீழ் உள்ள யூதர்கள் மதம் நிலையான பரிணாம வளர்ச்சியில் உள்ளது என்றும் அதுவே நாகரீக மதம் என்றும் நம்புகிறார்கள்.

மனிதநேய யூத மதம்

1963 ஆம் ஆண்டில், மனிதநேய யூத மதம் ரபி ஷெர்வின் ஓயின் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. யூத வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் மனிதநேய யூத மதத்தால் கடவுளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாமல் கொண்டாடப்படுகிறது.

முடிவுரை

யூத மதம் உலகின் பண்டைய ஏகத்துவ மதமாக கருதப்படுகிறது , இது ஆங்கிலோ லத்தீன் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த யூதாவிலிருந்து தோன்றிய 4000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. இது ஆபிரகாமிசம், ஏகத்துவம் மற்றும் இன மதம் ஆகிய மூன்று முக்கிய மதங்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டு மதமாகும். இந்த மூன்று மதங்களும் சேர்ந்து யூத மக்களின் கூட்டு மதம், கலாச்சாரம், நாகரிகம் மற்றும் சட்டப் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றால் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவை பெரும்பாலும் இஸ்ரேலியர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. யூத மதத்தின் விசுவாசி, பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கைகளின்படி ஒரு கடவுளை நம்புகிறார். யூத மதம் மரபுவழி, சீர்திருத்தம், பழமைவாத, மறுகட்டமைப்பாளர் மற்றும் மனிதநேயவாதிகள் என பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பின்பற்றுபவர்களில் பலர் தங்களை எந்தக் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் தங்களை யூதர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அசீரியா

- வடக்கு மெசபடோமியாவில் உள்ள அப்பர் டைக்ரிஸ் நதியை மையமாகக் கொண்டு, அசிரியர்கள் பல நேரங்களில் சக்திவாய்ந்த பேரரசுகளை ஆட்சி செய்தனர், அவற்றில் கடைசியானது உலகம் இதுவரை கண்டிராத மிகப்பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த பேரரசாக வளர்ந்தது.
- அதன் உச்சத்தில், அசீரியப் பேரரசு மத்தியதரைக் கடலில் உள்ள சைப்ரஸிலிருந்து பெர்சியா வரையிலும், காசஸ் மலைகளிலிருந்து ஆர்மீனியா, ஜார்ஜியா, அஜர்பைஜான் (அரேபிய தீபகற்பம் மற்றும் எகிப்து வரையிலும் பரவியது. இது அதன் காலத்திற்கு தொழில்நுட்ப, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார சாதனைகளின் உச்சத்தில் இருந்தது.
- பழைய அசிரிய காலத்தில், அசீரியா ஆசியா மைனர் மற்றும் லெவண்ட் ஆகிய இடங்களில் காலனிகளை நிறுவியது. மேலும் இலுசுமாவின் கீழ் தெற்கு மெசொப்பொத்தேமியாவில் தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டது.
- அசீரியா மத்திய அசீரிய காலத்தில் ஏற்ற இறக்கமான அதிர்ஷ்டத்தை அனுபவித்தது, அதன் சில மன்னர்கள் வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் தங்களைக் கண்டறிந்தனர், மற்றவர்கள் அண்டை பேரரசுகளை கிரகணம் செய்தனர்.
- நியோ-அசிரியன் காலத்தில் அசீரியா ஒரு பெரிய இராணுவ சக்தியாக மாறியது. மேலும் எகிப்தியர்கள்,

ஃபீனீசியர்கள், ஹிட்டியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்கள் போன்ற பெரிய பேரரசுகளின் வெற்றிகளைக் கண்டது.

- கிமு 600 களின் பிற்பகுதியில் அதன் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, அசிரியா 7 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை பல்வேறு பேரரசுகளின் கீழ் ஒரு மாகாணமாகவும் புவி-அரசியல் நிறுவனமாகவும் இருந்தது.

அசீரியா வரலாறு

அசிரியப் பேரரசு ஒரு பெரிய செமிடிக் இராச்சியம் மற்றும் பெரும்பாலும் பண்டைய அண்மைக் கிழக்கின் பேரரசு. இது சுமார் 19 நூற்றாண்டுகளுக்கு ஒரு சுதந்திர நாடாக இருந்தது. கிமு 2500 முதல் கிமு 605 வரை, இது ஆரம்பகால வெண்கல வயது முதல் இரும்பு வயது வரை பரவியுள்ளது. மேலும் 13 நூற்றாண்டுகளுக்கு, கிமு 7 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து கிபி 7 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, இது ஒரு பூகோள-அரசியல் அமைப்பாக நீடித்தது, பெரும்பாலும் வெளிநாட்டு சக்திகளால்) பல சிறிய நவ-அசிரிய மாநிலங்கள் இருந்தாலும் (இந்த காலகட்டத்தில் வெவ்வேறு நேரங்களில் எழுந்தது.)

வடக்கு மெசபடோமியாவில்) வடக்கு ஈராக், வடகிழக்கு சிரியா மற்றும் தென்கிழக்கு துருக்கி (மேல் டைக்ரீஸ் நதியை மையமாகக் கொண்டு, அசீரியர்கள் பலமுறை சக்திவாய்ந்த பேரரசுகளை ஆட்சி செய்தனர், கடைசியாக உலகின் மிகப்பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த பேரரசாக வளர்ந்தது .பார்த்தேன்.

பெரிய மெசபடோமிய" நாகரிகத்தின் தொட்டிலின் "கணிசமான பகுதியாக, அசீரியா அதன் காலத்திற்கு தொழில்நுட்ப, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார சாதனைகளின் உச்சத்தில் இருந்தது. அதன் உச்சத்தில், அசிரியப் பேரரசு மத்தியதரைக் கடலில் உள்ள சைப்ரஸிலிருந்து பெர்சியா) ஈரான்(, மற்றும் காகசஸ் மலைகள்)ஆர்மீனியா, ஜார்ஜியா, அஜர்பைஜான் (முதல் அரேபிய தீபகற்பம் மற்றும் எகிப்து வரை பரவியது. அசீரியா அதன் அசல் தலைநகருக்கு பெயரிடப்பட்டது, பண்டைய நகரமான அசுர்) அக்கா, ஆஷூர் (இது கி.பி. 2600 BCE மற்றும் வடக்கு ஈராக்கின் சலாடின் மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆஷூர் முதலில் மெசபடோமியாவில் உள்ள பல அக்காடிய நகர மாநிலங்களில் ஒன்றாகும். கிமு 24 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், அசிரிய மன்னர்கள் அக்காட்டின் சர்கோனின் கீழ் பிராந்தியத் தலைவர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் அக்காடியன் பேரரசின் கீழ் மெசபடோமியாவின் அனைத்து அக்காடியன் செமிட்டுகள் மற்றும் சுமேரிய மொழி பேசும் மக்களை ஒன்றிணைத்தனர்) c. 2334 BC-2154 BCE). அக்காடியன் பேரரசின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, சி. கிமு 2154, மற்றும் தெற்கு அசீரியாவை ஆட்சி செய்த உரின் குறுகிய கால சுமேரிய மூன்றாம் வம்சம், அசீரியா மீண்டும் முழு சுதந்திரம் பெற்றது.

அசீரியாவின் சரித்திரம் தோராயமாக மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவை பழைய அசிரியன்) கிமு 21-18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி(, மத்திய அசிரியன்) கிமு 1365-1056) மற்றும் நியோ-அசிரியன்)911-612 கிமு (என அறியப்படுகின்றன. இந்த காலங்கள் முறையே மத்திய வெண்கல வயது, பிற்பகுதி வெண்கல வயது மற்றும் ஆரம்ப இரும்பு வயது ஆகியவற்றுடன் ஒத்துப்போகின்றன. பழைய அசிரிய காலத்தில், அசீரியா ஆசியா மைனர் மற்றும் லெவன்ட் பகுதியில் காலனிகளை நிறுவியது. மன்னன் இலுசுமாவின் கீழ், அது தெற்கு மெசபடோமியாவின் மீது தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டது. கிமு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து, அசீரியா புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட பாபிலோனியா மாநிலத்துடன் மோதலில் ஈடுபட்டது, இது இறுதியில் தெற்கில் உள்ள பழைய சுமேரோ-அக்காடியன் மாநிலங்களான ஊர், இசின், லார்சா மற்றும் கிஷ்

போன்றவற்றை மறைத்தது. அசீரியா மத்திய அசீரிய காலத்தில் ஏற்ற இறக்கமான அதிர்ஷ்டத்தை அனுபவித்தது. கிமு 19 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஷாம்ஷி-அதாத் I மற்றும் இஷ்மே-தாகன் ஆகியோரின் கீழ் அசீரியா பேரரசின் காலம் இருந்தது. இந்த இரண்டு மன்னர்களின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து, அது பாபிலோனிய மற்றும் மிட்லானி-ஹூரியன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் முறையே கிமு 18 மற்றும் 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் குறுகிய காலத்திற்குக் காணப்பட்டது.

இருப்பினும், மத்திய அசிரியப் பேரரசின் (கிமு 1365-கிமு 1056) எழுச்சியுடன் அசிரியனின் ஆதிக்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த காலகட்டத்தில் அஷூர்-உபல்லிட் I, அரிக்-டென்-இலி, டுகுல்டி-நினூர்டா I, மற்றும் டிக்லத்-பிலேசர் I போன்ற பெரிய அரசர்களின் ஆட்சிகளைக் கண்டது. கூடுதலாக, இந்த காலகட்டத்தில், அசீரியா மிட்லானியைத் தூக்கியெறிந்து ஹிட்லிட் பேரரசு மற்றும் எகிப்தியர் இரண்டையும் மறைத்தது. அருகிலுள்ள கிழக்கில் பேரரசு, நீண்ட போர்கள் அசீரியாவை ஒரு போர்வீரர் சமுதாயமாக உருவாக்க உதவியது. இராணுவத்திற்கு குதிரைகளை வழங்கிய நிலப்பிரபுக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. அனைத்து சுதந்திரமான ஆண் குடிமக்களும் இராணுவத்தில் பணியாற்ற வேண்டும், மேலும் பெண்களுக்கு மிகக் குறைந்த அந்தஸ்து இருந்தது.

கிமு 911 முதல் அடாத்-நிராரி II இன் பிரச்சாரங்களில் தொடங்கி, நியோ-அசிரிய காலத்தில் அடுத்த மூன்று நூற்றாண்டுகளில் அசீரியா மீண்டும் தன்னை ஒரு பெரிய சக்தியாகக் காட்டியது. இது எகிப்தின் இருபத்தி-ஐந்தாவது வம்சத்தைத் தூக்கியெறிந்தது, மேலும் பாபிலோனியா, ஏலம், மீடியா, பெர்சியா, ஃபீனீசியா/கானான், அரேமியா) சிரியா, அரேபியா, இஸ்ரேல் மற்றும் நியோ-ஹிட்லிட்கள் உட்பட பல குறிப்பிடத்தக்க நாகரிகங்களைக் கைப்பற்றியது. அவர்கள் எத்தியோப்பியர்களையும் நுபியர்களையும் எகிப்திலிருந்து விரட்டியடித்தனர், சிம்மேரியர்கள் மற்றும் சித்தியர்களை தோற்கடித்தனர், மேலும் ஃபிரிஜியா, மாகன் மற்றும் பன்ட் போன்றவர்களிடமிருந்து அஞ்சலி செலுத்தினர்.

அதன் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு) கிமு 612-605 க்கு இடையில், அசீரியா பாபிலோனிய, மீடியன், அகெமெனிட், செலூசிட், பார்தியன், ரோமன் மற்றும் சசானிட் பேரரசுகளின் கீழ் ஒரு மாகாணமாகவும் புவி-அரசியல் அமைப்பாகவும் இருந்தது. அரபு இஸ்லாமிய படையெடுப்பு மற்றும் மெசபடோமியாவைக் கைப்பற்றும் வரை - 7 ஆம் நூற்றாண்டு CE இறுதியாக கலைக்கப்பட்டது.

அசீரியா முக்கியமாக அதன் இராணுவ வெற்றிகள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள்) ஆயுதங்களுக்கு இரும்பைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் சாலைகள் அமைத்தல் போன்றவை, பயத்தைத் தூண்டுவதற்காக சித்திரவதைகளைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் வெற்றிகளின் எழுதப்பட்ட வரலாறு ஆகியவற்றிற்காக நினைவுகூரப்படுகிறது. அதன் இராணுவத்தில் பொது துருப்புக்கள் மட்டுமல்ல, தேரோட்டிகள், குதிரைப்படை, வில்லாளர்கள் மற்றும் லான்சர்கள் இருந்தனர்.

அசீரியா கலாச்சாரம்

அசிரியர்களின் கலாச்சாரம் அண்டை இனக்குழுக்களிடமிருந்தும் பழங்காலத்திலிருந்தும் வேறுபட்டது. பல அசிரியர்கள் மதிப்பீடுகள் பேசுபவர்களின் சரளமாக) 500,000 வரை பல்வேறு அக்காடியன் - பாதிப்புள்ள கிழக்கு அராமைக் பேச்சுவழக்குகளைப் பேசுகிறார்கள், படிக்கிறார்கள் மற்றும் எழுதுகிறார்கள், மொழியியலாளர்களால் வடகிழக்கு நியோஅராமைக்- மற்றும் மத்திய நியோ - அராமைக் என்று பெயரிடப்பட்டது. அவர்கள் முக்கியமாக சிரியாக் கிறிஸ்தவத்தின் பல பிரிவுகளைப் பின்பற்றுபவர்கள்

,^[1] குறிப்பாக கிழக்கின் பண்டைய தேவாலயம், கிழக்கின் அசிரியன் தேவாலயம், கல்தேயன் கத்தோலிக்க திருச்சபை, சிரியாக் கத்தோலிக்க திருச்சபை மற்றும் சிரியாக் ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச். சிலர் அசீரிய பெந்தேகோஸ்தே சர்ச் மற்றும் அசிரிய சுவிசேஷ சபையை பின்பற்றுபவர்கள். சிறுபான்மையினர் மதச்சார்பற்றவர்கள் அல்லது மதச்சார்பற்றவர்கள்.

ரேஷா டி.நிசான்- ('வசந்தத்தின் ஆரம்பம்' அல்லது 'அசிரியன் புத்தாண்டு')

அசீரிய புத்தாண்டு விழா, ரேஷா டி.நிசான் (அதாவது 'ஏப்ரல் மாதத்தின் தலை') என்று அழைக்கப்படும், இது வசந்த காலத்தின் முதல் நாளில் கொண்டாடப்படுகிறது மற்றும் 12 நாட்கள் தொடர்கிறது. கொண்டாட்டங்களில் அணிவகுப்புகள் மற்றும் விருந்துகளை நடத்துதல், கிளப்புகள் மற்றும் சமூக நிறுவனங்களில் ஒன்றுகூடுதல் மற்றும் கவிஞர்கள் "படைப்பின் கதை" வாசிப்பதைக் கேட்பது ஆகியவை அடங்கும். ஆண்களும் பெண்களும் பாரம்பரிய உடைகளை அணிந்துகொண்டு மணிக்கணக்கில் பூங்காக்களில் நடனமாடுகின்றனர்.

1920 களில் துருக்கிய அரசு உருவான பிறகு, குர்திஷ் நவ்ருஸூடன் ரேஷா டி.நிசான் பொதுவில் கொண்டாட தடை விதிக்கப்பட்டது. துருக்கியின் ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பினர் முயற்சிக்கு ஆதரவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களின் வெளிச்சத்தில், நிகழ்வை நடத்துவதற்கு ஏற்பாட்டாளர்கள் அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெற்ற பிறகு, 2006 ஆம் ஆண்டில் துருக்கியில் உள்ள அசிரியர்கள் ரேஷா டி.நிசானை பகிரங்கமாக கொண்டாட அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

கலோ டிசுலகா- ('அசென்ஷன் மணமகள்')

ஈராக், பாக்கத்தலில் புனித குர்பானாவில் பிரார்த்தனை செய்யும் கல்தேயன் கத்தோலிக்கர்கள். கலோ டிசுலகாவின் புராணக்கதை, அசீரிய தாயகத்தின் தலைநகரான மொசூலின் ஆளுநரான ஒரு இளம் மாலிக் ஷாலிதாவைப் பற்றி கூறுகிறது, அவர் நகரத்தின் மீதான தனது ஆரம்ப தாக்குதலை வெற்றிகரமாக எதிர்த்துப் போராடி தோற்கடித்த பின்னர் டாமர்லேனால முதலில் கவனிக்கப்பட்டார். மங்கோலியர்களின் தாக்குதலுக்கு எதிராக கிரிஸ்துவர் மற்றும் முஸ்லீம் ஆகிய இருவருமே சுதந்திரப் போராளிகளாகப் போராடியதாக இந்தப் போர் விவரிக்கப்படுகிறது.

இந்த நேரத்தில்தான், புராணத்தின் படி, மாலிக் ஷாலிதாவின் மனைவி, வெள்ளை உடை அணிந்த அசீரியப் பெண்களை ஏற்பாடு செய்தார், மேலும் எதிரில் சண்டையிடும் ஆண்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக அருகிலுள்ள நகரங்களிலிருந்து பொருட்களை சேகரிக்கும் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. திக்ரித் மற்றும் மார்டினில் தங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு நேர்ந்த கதியைக் கேள்விப்பட்ட அவர்கள், இந்தப் போரில் தோற்றால், தங்களுக்குக் காத்திருக்கும் கதி என்னவென்று நன்றாகவே தெரியும். ஓடி ஒளிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, பெண்கள் போருக்குத் தயாராகி, பாதகமான முரண்பாடுகளுக்கு எதிராக பாதுகாவலர்களின் வரிசையில் சேர்ந்தனர்.

இருவருமே ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து தமர்லேனின் தாக்குதலுக்கு எதிராக தங்களைத் தற்காத்துக் கொண்ட ஒரு மிருகத்தனமான சண்டையை விவரிப்பதால், வரலாற்றுக் கணக்கு புராணக்கதைக்கு ஏற்ப உள்ளது. மாலிக் ஷாலிதாவும் அவரது மனைவியும் - புராணத்தின் படி வெள்ளை உடை அணிந்து - இந்த போரில் கொல்லப்பட்டதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அசீரிய வரலாற்றாசிரியர் அர்சனஸ் கூறுகையில், இளம் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் கிறிஸ்தவத்தின் காரணத்திற்காகவும் தங்கள் தாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் இறந்ததால் பரலோகத்திற்கு ஏறிய இறந்த இளைஞர்களையும் பெண்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். நிகழ்வின் சோகமான தன்மை உயிர் பிழைத்தவர்களின் மனதில் அழியாத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் இறுதிப் போரை நினைவு கூர்ந்தனர் மற்றும் தங்கள் தாய்நாட்டைக் காக்க இறந்த அசீரிய ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் தோழமையை மீண்டும் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் வீழ்ந்தவர்களின் நினைவைப் போற்றினர். இருப்பினும், பாக்காத்தில் நடந்த படுகொலைகளில் இருந்து தப்பிக்க முடிந்தவர்கள் ஜாக்ரோஸ் மலைகளுக்கு தப்பி ஓட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

கலோ டி-சலகா (ஏறுதழுவல் நாள்) கொண்டாடும் போது அசீரியர்கள் கடைபிடிக்கும் பல பாரம்பரிய நடைமுறைகள் உள்ளன. மிகவும் பொதுவாக, ஹக்காரியில், முதல் உலகப் போருக்கு முன்பு, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள பெண்கள் ஒன்று கூடி, அந்த ஆண்டுக்கான கலோ டி-சலகா (ஏறுதழுவத்தின் மணமகள்) ஆக அழகான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அவள் பாரம்பரிய அசீரிய திருமண உடையில் அணிந்துகொண்டு, கிராமத்தைச் சுற்றி ஊர்வலமாகப் பாடி, அக்ரூட் பருப்புகள் மற்றும் திராட்சைகளைக் கேட்பார், பின்னர் அவர்கள் மணமகளின் நினைவாக நடைபெறும் விருந்தில் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொள்வார்கள்.

இசை, நடனம், உணவு மற்றும் பானங்கள், ஆனால் சில வேறுபாடுகளுடன் அசீரியர்கள் மற்ற விருந்துகளைப் போலவே இந்த நாளையும் கொண்டாடுவார்கள். மணப்பெண்ணாக உடையணிந்த சிறுமிகளைத் தவிர, பெரிய மரங்களின் வலுவான கிளைகளில் கயிறுகள் கட்டப்படும் ஹக்காரியில் வசிக்கும் அசீரியர்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வழக்கம் இருந்தது. இது முடிந்த பிறகு, அங்கு இருப்பவர்கள் அனைவரும் ஒன்றில் ஏற முயற்சிப்பார்கள், அவ்வாறு செய்யாதது அவர்களுக்கு துரதிர்ஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும், அதே நேரத்தில் கயிறு மற்றும் கிளையின் முடிவை எவரும் அடையும் போது வரும் ஆண்டிற்கான சிறந்த அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கும். இது இயேசுவின் அசென்சன் மற்றும் இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் இறுதி தீர்ப்பு ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்காக செய்யப்பட்டது. ஈராக்கின் வடக்கு முனைகளில் உள்ள சில பகுதிகளைத் தவிர, இந்த வழக்கம் இன்று அரிதாகவே நடைமுறையில் உள்ளது.

ஊர்மியில், மறுபுறம், கிராமங்களில் உள்ள சிறுமிகள் மணமகள் போல் அணிந்துகொள்வதும், தங்கள் கிராமங்களைச் சுற்றி வரும்போதும் சில்லறைகள் அல்லது டிரிங்கெட்களைக் கேட்பது வழக்கம். இது அந்த பிராந்தியத்தின் சமவெளிகளில் உள்ள அசீரியர்களின் பொதுவாக அதிக செல்வத்தின் பிரதிபலிப்பாகும்.

கடுமையான போர்களின் போதும் இதே வழக்கம் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இளம்பெண்கள், மணப்பெண்கள் போல் உடையணிந்து, போர்க்களத்தில் சண்டையிடும் ஆண்களுக்குப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுமாறு உத்தரவிடப்பட்டனர். அவர்களின் தாய்மார்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் திரும்பி வரமாட்டார்கள் என்பதை அறிந்து, தங்கள் இளம் பெண்களில் தைரியத்தை வளர்க்க இந்த வழக்கத்தைப் பயன்படுத்தினர்.

சிரியாவில், இளம் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் இணைந்து, மணமக்கள் மற்றும் மணமகள் போல் ஒரு ஜோடியை உருவாக்கி, பின்னர் வீடு வீடாகச் சென்று பாடுவார்கள். அவர்கள் பொதுவாக பணமோ மிட்டாய்களோ

அல்ல, ஆனால் கோதுமை, அரிசி, பழங்கள் மற்றும் பலவற்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்கள். நாள் முடிவில், குழந்தைகள் ஒரு வயலுக்குச் சென்று அவர்கள் சேகரித்ததைச் சமைத்து சாப்பிடுவார்கள்.

இந்த வழக்கம், குறிப்பாக கிழக்கு தேவாலயம் மற்றும் கல்தேயன் கத்தோலிக்க திருச்சபை உறுப்பினர்களுக்கு, உலகம் முழுவதும் இந்த சமூகங்களில் வாழ்கிறது மற்றும் ஒரு கட்சியால் குறிக்கப்படுகிறது, பெரும்பாலும் பெண்கள் மட்டுமே. கிக்கா, மெதுவான நடனம், இரவு உணவு மற்றும் கேக் ஆகியவற்றுடன் ஒரு போலி திருமண வரவேற்பை நடத்துவது ஒரு புதிய வழக்கம், ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், மணமகள், மணமகன், சிறந்த ஆண் மற்றும் மரியாதைக்குரிய பணிப்பெண் அனைவரும் இளம் பெண்கள்

திருமண சடங்குகள் நிக்தா ('பிரைட் வெல்த்')

பெல்ஜியத்தில் அசிரியன் திருமணம்

மேற்கத்திய நாடுகளில் வசிப்பவர்களிடையே கூட மணமகள் பொதுவாக நடைமுறையில் உள்ளது. மணமகனின் குடும்பம் மணமகனின் தந்தைக்கு பணம் கொடுப்பதை பாரம்பரியம் உள்ளடக்கும். மணமகனின் பணத்தின் அளவு இரு குடும்பங்களைச் சேர்ந்த நபர்களிடையே பேச்சுவார்த்தை மூலம் அடையப்படுகிறது. மணமகன் குடும்பத்தின் சமூக நிலை, மணமகள் வழங்கப்பட வேண்டிய தொகையை பாதிக்கிறது. இரு குடும்பத்தாரின் மனநிறைவுடன் இந்த விவகாரம் தீர்க்கப்படும்போது, மணமகனின் தந்தை மணமகனின் தந்தையின் கையை முத்தமிடலாம்.

புராக்கா ('ஆசீர்வாதம்')

மணமகளும், மணமகளும் தேவாலயத்தில் ஒரு பாதிரியாரால் ஆசீர்வதிக்கப்படும் திருமண பாரம்பரியம். புராக்கா பாரம்பரியமாக நான்கு மணி நேரம் நீடித்தது, ஆனால் சமீபத்தில் நிகழ்வு சுமார் ஒரு மணி நேரம் நீடிக்கும். இரண்டு சிலுவை வடிவில் ஊசிகள் பொதுவாக மணமகனின் முதுகில் வைக்கப்படுகின்றன. விழாவின் போது கிராமத்திற்கு கிராமம் வேறுபடும் சில விவரங்கள் உள்ளன. தீய ஆவிகளை விரட்ட, பாஸின் அசிரியர்கள் யாரோ மாப்பிள்ளையை ஊசியால் குத்தி எந்த தீய ஆவிகளையும் விரட்டியடிக்கிறார்கள்.

இறுதி சடங்கு பாரம்பரியம்

அசிரியர்களின் அடக்கச் சடங்குகள் சுர்மா டி'பைட் மார் ஷிமுன்னால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் மலையகத்தைச் சேர்ந்த அசிரியர்கள் இறந்த தங்கள் உறவினர்களைப் பராமரிக்கும் விதம் பண்டைய அசிரியர்கள் அவர்களை எவ்வாறு கவனித்துக்கொண்டார்கள் என்பதைப் பற்றி ஒல்ம்ஸ்டெட் எழுதியதைப் போன்றது. சுர்மா எழுதினாவைக்கப்படுகின்றன, மேலும் இந்த பள்ளத்தாக்கில் கல்லறைகள் பெரும்பாலும் இந்த நோக்கத்திற்காகவும் வெளிச்சம் போடுவதற்காகவும் அவற்றின் ஓரத்தில் ஒரு சிறிய இடத்துடன் செய்யப்படுகின்றன. பண்டைய அசிரியர்களின் அடக்கம் செய்யும் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி, ஒல்ம்ஸ்டெட் எழுதுகிறார்விடப்பட்டது இடத்தில் ஒரு விளக்கு எப்போதும்" : மேலும் புகை கூட இன்னும் காணப்படுகிறது. பெரிய தண்ணீர் குடுவை, ஒரு குடம் மற்றும் பல உணவுகள் மீதமுள்ளவை வாழ்க்கைக்குத் பிற்கால உபகரணங்கள் தேவையான." சுர்மா மேலும் கூறுகிறார்; பகல் வெளிச்சத்திற்கு முந்தைய மறுநாள் காலையில், மலையகத்தில் உள்ள அசிரியர்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் கல்லறைகளுக்குச் சென்று, அவர்கள்

ஓய்வெடுக்கும் இடத்தில் விளக்குகளை ஏற்றினர். இந்த நேரத்தில் வழக்கமான வாழ்த்து உங்கள்"
."ஒளி பிரிந்தவர்களுக்கு

அசிரியன் உணவு வகைகள்

அசிரியன் உணவு என்பது பழங்குடி இன அசிரிய மக்கள், ஈராக், வடகிழக்கு சிரியா, வடமேற்கு ஈரான் மற்றும் தென்கிழக்கு துருக்கியின் கிழக்கு அராமிக் மொழி பேசும் சிரியாக் கிறிஸ்தவர்களின் உணவு வகையாகும். அசிரிய உணவுகள் முதன்மையாக ஈராக் உணவு மெசபடோமிய/வகைகளை ஒத்ததாக உள்ளது, அதே போல் மற்ற மத்திய கிழக்கு மற்றும் காகசியன் உணவு வகைகளுடன் மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. அத்துடன் கிரேக்க உணவு வகைகள், லெவண்டைன் உணவு வகைகள், துருக்கிய உணவு வகைகள், ஈரானிய உணவு வகைகள், இஸ்ரேலிய உணவு வகைகள், இஸ்ரேலிய உணவு வகைகள் அந்த அசிரியர்கள் வசிக்கும் போலவே வகைகளைப் உணவு பகுதியின் பிறந்த/இருப்பது இது பார்லி, இறைச்சி, தக்காளி, மூலிகைகள், மசாலா, பாலாடைக்கட்டி மற்றும் உருளைக்கிழங்கு மற்றும் புளிக்க பால் பொருட்கள் மற்றும் ஊறுகாய் போன்ற தானியங்களில் நிறைந்துள்ளது.

கல்தேயா பாபிலோனியா

கல்தேயா, தெற்கு பாபிலோனியாவில் உள்ள நிலம் (நவீன தெற்கு ஈராக்) பழைய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கண்டிப்பாகச் சொல்வதானால், அரேபிய பாலைவனத்திற்கும் யூப்ரடீஸ் டெல்டாவிற்கும் இடையில் பாரசீக வளைகுடாவின் எல்லையில் உள்ள நிலத்திற்கு இந்த பெயர் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அசிரிய அரசர் இரண்டாம் அசுர்னசிர்பால் (கிமு 884/883-859 ஆட்சி) வரலாற்றில் கல்தேயா முதலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் முந்தைய ஆவணங்கள் அதே பகுதியை "சீலாந்து" என்று குறிப்பிடுகின்றன. 850 இல் அசிரியாவின் மூன்றாம் ஷல்மனேசர் கல்தேயாவைத் தாக்கி பாரசீக வளைகுடாவை அடைந்தார், அதை அவர் "கல்து கடல்" என்று அழைத்தார். சேர்க்கை அன்றுசர்கோன் II அசிரிய சிம்மாசனத்திற்கு (721), கல்தியன் மர்டுக்-அப்லா-இடினா ஆட்சியாளர்பிட்-யாகின் (கால்தியாவின் ஒரு மாவட்டம்), பாபிலோனிய சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றி, அசிரிய எதிர்ப்பையும் மீறி, அதை 721 முதல் 710 வரை வைத்திருந்தார். இருப்பினும், அவர் இறுதியாக தப்பி ஓடினார், மேலும் பிட்-யாகின் அசிரிய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டார்.

அசிரிய அதிகாரத்தின் இந்த வீழ்ச்சியுடன், ஒரு பூர்வீக கவர்னர், நபோபோலாசர், 625 இல், மக்கள் சம்மதத்துடன் பாபிலோனின் ராஜாவாக ஆனார் மற்றும் கிமு 539 பாரசீக படையெடுப்பு வரை நீடித்த ஒரு கல்தேய வம்சத்தைத் தொடங்கினார். அவரது வாரிசுகளின் கௌரவம், நேபுகாத்ரேசர் II (ஆட்சி 605-562) மற்றும் நபோனிடஸ் (ஆட்சி 556-539), "கல்தேயன்" என்பது "பாபிலோனிய" என்பதற்கு ஒத்ததாக மாறியது. பாரம்பரிய பாபிலோனிய இலக்கியங்களில், குறிப்பாக வானியல் மற்றும் ஜோதிட மரபுகளில் கல்வி கற்ற பாதிரியார்கள் மற்றும் பிற நபர்களைக் குறிக்க "கல்தேயன்" பல பண்டைய ஆசிரியர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பழைய ஏற்பாட்டில், ஹீப்ரு பைபிள் கிறிஸ்தவத்தின் பல்வேறு கிளைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. யூத மதத்தில், எபிரேய பைபிள் ஒரு ஒழுக்க வாழ்க்கைக்கான முதன்மையான போதனையாக மட்டுமல்லாமல், ஆபிரகாமுடனான தனது உடன்படிக்கையில், யூதர்களை அவர் தேர்ந்தெடுத்த மக்களாகக் கருதும் கடவுளின் வாக்குறுதியின் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் உள்ளது. மறுபுறம், கிறிஸ்தவர்கள், அந்த வாக்குறுதி யை நிறைவேற்றும் வகையில், மனிதகுலத்தின் மீட்பராக, இயேசு

கிறிஸ்துவின் வருகையின் தீர்க்கதரிசனமாக கருதுகின்றனர் . ஆகவே, ஆபிரகாமிய உடன்படிக்கையின் இயற்கையான விரிவாக்கமாக புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவின் நற்செய்தியை சட்டப்பூர்வமாக்குவதற்கு கிறிஸ்தவ பாரம்பரியம் எபிரேய வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாடு, ஒரு பெயர் உருவாக்கப்பட்டது² ஆம் நூற்றாண்டில் சர்திஸின் மெலிட்டோ, ஹீப்ரு பைபிளை விட நீளமானது, ஏனெனில் கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட படைப்புகளை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர், ஆனால் வெவ்வேறு கிறிஸ்தவ குழுக்கள் எபிரேய பைபிளில் காணப்படாத சில நூல்களை நியமனமாக கருதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, எபிரேய நியதி 24 புத்தகங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், ரோமன் கத்தோலிக்கர்களின் பழைய ஏற்பாட்டில் 46 புத்தகங்கள் உள்ளன, பெரும்பாலான புராட்டஸ்டன்ட் தேவாலயங்களில் 39 புத்தகங்கள் உள்ளன.

பாரசீக வளைகுடா

பாரசீக வளைகுடா, அரேபிய தீபகற்பத்திற்கும் தென்மேற்கு ஈரானுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள இந்தியப் பெருங்கடலின் ஆழமற்ற விளிம்பு கடல். கடல் சுமார் 93,000 சதுர மைல்கள் (241,000 சதுர கிமீ) பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. இதன் நீளம் சுமார் 615 மைல்கள் (990 கிமீ), மற்றும் அதன் அகலம் ஹார்முஸ் ஜலசந்தியில் அதிகபட்சம் 210 மைல்கள் (340 கிமீ) முதல் குறைந்தபட்சம் 35 மைல்கள் (55 கிமீ) வரை மாறுபடும். இது வடக்கு, வடகிழக்கு மற்றும் கிழக்கில் ஈரானால் எல்லையாக உள்ளது; தென்கிழக்கு மற்றும் தெற்கில் ஓமானின் ஒரு பகுதி மற்றும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ்; தென்மேற்கு மற்றும் மேற்கில் கத்தார், பஹ்ரைன் மற்றும் சவுதி அரேபியா; மற்றும் வடமேற்கில் குவைத் மற்றும் ஈராக். பாரசீக வளைகுடா (அல்லது அரேபிய வளைகுடா, அரேபியர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பெயர்) என்ற சொல் சில சமயங்களில் பாரசீக வளைகுடாவை மட்டுமல்ல, அரேபிய கடலில் திறக்கும் ஹார்முஸ் ஜலசந்தி மற்றும் ஓமன் வளைகுடாவையும் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், இந்த விவாதம் முதன்மையாக பாரசீக வளைகுடாவைப் பற்றியது.

உடல் அம்சங்கள்

ஈரானிய கடற்கரை மலைப்பாங்கானது, பெரும்பாலும் பாறைகள் உள்ளன; மற்ற இடங்களில் ஒரு குறுகிய கடற்கரை சமவெளி கடற்கரைகள், கடல் அலைகளுக்கு இடையேயான அடுக்குமாடி குடியிருப்புகள் மற்றும் சிறிய முகத்துவாரங்கள் வளைகுடாவின் எல்லையாக உள்ளது. கடலோர சமவெளி ஈரானின் புஷேருக்கு (புஷேர்) வடக்கே விரிவடைந்து, டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் மற்றும் கரூன் நதிகளின் பரந்த டெல்டா சமவெளியில் செல்கிறது. வளைகுடாவின் அரேபியக் கரையில் பாறைகள் அரிதானவை, கத்தார் தீபகற்பத்தின் அடிப்பகுதியைத் தவிர, ஹார்முஸ் ஜலசந்தியைச் சுற்றியுள்ள தீவிர தென்கிழக்கில், அவை முசாண்டம் தீபகற்பத்தின் கண்கவர் கடற்கரையை உருவாக்குகின்றன. அரேபியக் கரையின் பெரும்பகுதி மணல் நிறைந்த கடற்கரைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது, பல சிறிய தீவுகள் சிறிய தடாகங்களைச் சூழ்ந்துள்ளன.

வளைகுடா ஆழமற்றது, அரிதாக சுமார் 300 அடி (90 மீட்டர்) ஆழமானது, இருப்பினும் 360 அடி (110 மீட்டர்) க்கும் அதிகமான ஆழம் அதன் நுழைவாயிலிலும் அதன் தென்கிழக்கு பகுதியில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. இது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சமச்சீரற்ற சுயவிவரத்தில் உள்ளது, ஈரானிய கடற்கரையில் ஆழமான நீர் நிகழ்கிறது மற்றும் அரேபிய கடற்கரையில் பொதுவாக 120 அடி (35 மீட்டர்)

ஆழத்திற்கும் குறைவான பரந்த ஆழமற்ற பகுதி. ஏராளமான தீவுகள் உள்ளன, அவற்றில் சில உப்பு பிளக்குகள் அல்லது குவிமாடங்கள் மற்றும் மற்றவை பவளம் மற்றும் எலும்புக் குப்பைகள் மட்டுமே.

பாரசீக வளைகுடா வடமேற்குப் பகுதியைத் தவிர சிறிய அளவிலான ஆற்றில் பரவும் வண்டலைப் பெறுகிறது. அங்கு டைக்ரிஸ், யூப்ரடீஸ் மற்றும் கரூன் ஆறுகள் மற்றும் பிற சிறிய நீரோடைகள் ஓட அல் வழியாக வளைகுடாவில் காலியாகும்போது ஏராளமான வண்டல் படிவுகள் உள்ளன. -அரபு மலைகளில் பனி உருகும் போது, ஆறுகள் வசந்த காலத்திலும் கோடையின் தொடக்கத்திலும் அவற்றின் உச்ச ஓட்டத்தை அடைகின்றன; சில நேரங்களில் பேரழிவு வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. ஈரானிய கடற்கரையில் பஷெஹருக்கு தெற்கே சில இடைக்கால நீரோடைகள் உள்ளன, ஆனால் அதன் அரேபிய பக்கத்தில் வளைகுடாவில் கிட்டத்தட்ட புதிய நீர் பாயவில்லை. எவ்வாறாயினும், பெரிய அளவிலான நுண்ணிய தூசி மற்றும், குவார்ட்ஸ் மணல், சுற்றியுள்ள நிலங்களின் பாலைவனப் பகுதிகளிலிருந்து பிரதான வடமேற்கு காற்றினால் கடலில் வீசப்படுகின்றன. உயிரியல், உயிர்வேதியியல் மற்றும் வேதியியல் செயல்முறைகள் கணிசமான கால்சியம் கார்பனேட்டை எலும்புக் குப்பைகள் மற்றும் நுண்ணிய சேறு வடிவில் உற்பத்தி செய்ய வழிவகுக்கின்றன, இது இந்த நிலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட டிரீட்டஸூடன் கலக்கிறது. ஈரானிய கடற்கரையை ஒட்டிய பாரசீக வளைகுடாவின் ஆழமான பகுதிகள் மற்றும் டைக்ரிஸ்-யூப்ரடீஸ் டெல்டாவைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் முக்கியமாக கால்சியம் கார்பனேட் நிறைந்த சாம்பல்-பச்சை சேற்றால் தரையிறக்கப்பட்டுள்ளன. தென்மேற்கில் உள்ள ஆழமற்ற பகுதிகள் வெண்மையான சாம்பல் அல்லது புள்ளிகள் கொண்ட எலும்பு மணல் மற்றும் மெல்லிய கார்பனேட் சேறுகளால் மூடப்பட்டிருக்கும். வெதுவெதுப்பான, உப்பு நீரில் இருந்து கால்சியம் கார்பனேட் படிவதால் கடற்பரப்பு பெரும்பாலும் கடினப்பட்டு பாறையாக மாறியுள்ளது. கடலோர நீரில் இரசாயன மழைப்பொழிவு ஏராளமாக உள்ளது. மேலும் மணல் மற்றும் சேறுகள் உள்ளூர் கடல் வாழ்வின் எலும்புக் குப்பைகளுடன் கலக்கின்றன. இவைகடலோர தீவுகளை உருவாக்குவதற்காக அலைகளால் வண்டல்கள் வீசப்படுகின்றன. அதிக உப்புத்தன்மையும் வெப்பநிலையும் கால்சியம் சல்பேட் மற்றும் சோடியம் குளோரைடு ஆகியவற்றின் மழைப்பொழிவை ஏற்படுத்தி விரிவான கடலோர உப்பு அடுக்குகளை (செப்காஸ்) உருவாக்குகின்றன.

புவியியல்

இன்றைய பாரசீக வளைகுடா, அதன் வடமேற்குத் தொடர்ச்சியுடன் சேர்ந்து இப்போது மெசபடோமிய நதிகளின் வைப்புகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. புவியியல் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில் இருந்த வடமேற்கிலிருந்து தென்கிழக்காக சீரமைக்கப்பட்ட ஒரு காலத்தில் மிகப் பெரிய படிவுகளின் எச்சங்கள். இந்தப் படுகையில் ஏராளமான வண்டல்கள் குவிந்துள்ளன-பெரும்பாலும் சுண்ணாம்புக் கல் மற்றும் மார்ல்ஸ் (சுண்ணாம்பு மற்றும் சிலிக்கேட் சேற்றின் கலவை), ஆவியாக்கிகள் மற்றும் கரிமப் பொருட்களுடன் சேர்ந்து - இது இறுதியில் இப்பகுதியின் விரிவான எண்ணெய் வளங்களை உருவாக்கியது.

காலநிலை

வளைகுடாவில் ஒரு விரும்பத்தகாத காலநிலை உள்ளது. வடமேற்கு முனைகளில் குளிர்காலம் மிகவும் குளிராக இருந்தாலும் வெப்பநிலை அதிகமாக இருக்கும். அரிதான மழை முக்கியமாக நவம்பர் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு இடையில் கடுமையான மழையாக நிகழ்கிறது மற்றும் வடகிழக்கில் அதிகமாக

உள்ளது. ஈரப்பதம் அதிகம். கோடையை விட குளிர்காலத்தில் சிறிய மேக மூட்டம் அதிகமாக இருக்கும். இடியுடன் கூடிய மழை மற்றும் மூடுபனி அரிதானது. ஆனால் கோடையில் தூசி புயல் மற்றும் மூடுபனி அடிக்கடி ஏற்படும். கோடை காலத்தில் வடக்கு-வடமேற்கு திசையில் இருந்து முக்கியமாக வீசும் ஒரு காற்று ஓமல், அரிதாகவே வலுவாக இருக்கும் மற்றும் அரிதாகவே புயல் சக்தியை அடையும். சில சமயங்களில் ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் மணிக்கு 95 மைல் (150 கிமீ) வேகத்தில் காற்று வீசும் போது, இலையுதிர்காலத்தில் ஸ்கல்ஸ் மற்றும் வாட்டர்ஸ்பவுட்கள் பொதுவானவை. கடற்கரையை ஒட்டிய நிலத்தின் தீவிர வெப்பத்தால், காலை வேளைகளில் மிதமான கடல் காற்றும், பிற்பகல் மற்றும் மாலை நேரங்களில் கடற்கரையில் பலத்த காற்றும் வீசுகிறது.

பொருளாதார அம்சங்கள்

உயிரியல் மற்றும் கனிம வளங்கள்

கத்தாரின் பாரசீக வளைகுடாவில் உள்ள ஹாலுல் தீவில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையம். இப்பகுதியின் நீர் பல தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளை ஆதரிக்கிறது. ஆனால் அதிக வெப்பநிலை மற்றும் உப்புத்தன்மை இந்தியப் பெருங்கடலின் பொதுவான தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்கள் குறைவதற்கு வழிவகுக்கிறது. கண்டுபிடிக்கும் வரை 1908 இல் ஈரானில் எண்ணெய், பாரசீக வளைகுடா பகுதி முக்கியமாக மீன்பிடித்தல், முத்துக் கட்டுதல், துவாரங்கள் கட்டுதல் பொது இப்பகுதியில்:ுவான லேட் ரிக்-படகுகள் செய்யப்பட்ட, பாய்மர துணி தயாரித்தல், ஒட்டக வளர்ப்பு, நாணல் பாய்கள் தயாரித்தல், தேதி வளர்ப்பு மற்றும் தெற்கில் உள்ள தீவுகளில் இருந்து சிவப்பு ஓச்சர் போன்ற பிற சிறிய பொருட்களின் உற்பத்தி. வளைகுடாவைச் சுற்றியுள்ள வறண்ட நிலங்கள், மெசபடோமிய சமவெளியின் வளமான வண்டல் நிலங்களைத் தவிர, மீன்பிடித்தல், தேதி வளர்ப்பு மற்றும் நாடோடி மேய்த்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு சிறிய மக்களை மட்டுமே ஆதரித்தன. மீன்பிடித்தல் வணிகமயமாகிவிட்டது. 1930 களில் உலகச் சந்தைகளில் ஜப்பானிய பயிரிடப்பட்ட முத்துக்களின் வருகைக்குப் பிறகு பாரம்பரிய முத்து தொழில் மீன்பிடித்-குறைந்துவிட்டது. குவைத், கத்தார் மற்றும் பஹ்ரைனில் பெரிய மீன்பிடித் தொழில்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன, மேலும் சில நாடுகள் மீன் ஏற்றுமதியாளர்களாக மாறியுள்ளன. இருப்பினும், வடமேற்கில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, இருப்பினும், ஆறுகளில் பெரிய அணைகள் கட்டப்படுவதால், இது வளைகுடாவிற்கு ஊட்டச்சத்து விநியோகத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது.

பாபிலோனியா

பாபிலோனியா டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் நதிகளுக்கு இடையே தென்கிழக்கு மெசபடோமியாவை ஆக்கிரமித்துள்ள பண்டைய கலாச்சார பகுதி (நவீன தெற்கு ஈராக் பாக்கத்தத்தை சுற்றி இருந்து பாரசீக வளைகுடா வரை). பாபிலோன் நகரம் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த பகுதியின் தலைநகராக இருந்ததால், பாபிலோனியா என்ற சொல் முதன்முதலில் குடியேறிய காலத்திலிருந்து, கிமு 4000 இல் வளர்ந்த முழு கலாச்சாரத்தையும் குறிக்கிறது. பாபிலோன் அரசியல் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு முன்பு (கி.மு. 1850), இருப்பினும், இப்பகுதி இரண்டு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது: தென்கிழக்கில் சுமர் மற்றும் வடமேற்கில் அக்காட். பாபிலோனியாவின் சுருக்கமான சிகிச்சை பின்வருமாறு. முழு சிகிச்சைக்கு, மெசபடோமியாவின் வரலாறு பார்க்கவும்.

சுமர் மற்றும் அக்காட்டின் வரலாறு நிலையான போர்களில் ஒன்றாகும். சுமேரிய நகர-மாநிலங்கள் இப்பகுதியின் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஒன்றோடு ஒன்று போரிட்டு, அக்காட் மற்றும் அதன் அண்டை நாடான ஏலம் ஆகியவற்றிலிருந்து கிழக்கிலிருந்து படையெடுப்புக்கு ஆளாக நேரிட்டது. அவர்களின் வரலாற்றைக் குறிக்கும் தொடர்ச்சியான அரசியல் நெருக்கடிகள் இருந்தபோதிலும், சுமர் மற்றும் அக்காட் வளமான கலாச்சாரங்களை உருவாக்கினர். சுமேரியர்கள் முதல் எழுத்து முறையான கியூனிஃபார்ம்; ஆரம்பகால அறியப்பட்ட சட்டக் குறியீடுகள்; நகர-மாநிலத்தின் வளர்ச்சி; குயவன் சக்கரம், பாய்மரப் படகு, விதை கலப்பை ஆகியவற்றின் கண்டுபிடிப்பு; மேலும் மேற்கத்திய நாகரிகம் அனைத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இலக்கிய, இசை மற்றும் கட்டிடக்கலை வடிவங்களின் உருவாக்கம்.

இந்த கலாச்சார பாரம்பரியம் சுமேரியர்கள் மற்றும் அக்காடியன்களின் வாரிசுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அமோரிட்ஸ், ஒரு மேற்கத்திய செமிடிக் பழங்குடியினர், அவர்கள் கிமு 1900 வாக்கில் மெசபடோமியா முழுவதையும் கைப்பற்றினர். கிமு 1600 வரை நீடித்த அமோரியர்களின் ஆட்சியின் கீழ், பாபிலோன் டைக்ரிஸ்-யூப்ரடீஸ் பகுதியின் அரசியல் மற்றும் வணிக மையமாக மாறியது. மேலும் பாபிலோனியா ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யமாக மாறியது. தெற்கு மெசபடோமியா மற்றும் வடக்கே அசீரியாவின் ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கியது. இந்த பதவி உயர்வுக்கு ஆட்சியாளரே பெரிதும் காரணமாக இருந்தார். ஹம்முராபி (கி.மு. 1792-1750), தனி நகர-மாநிலங்களுக்கிடையில் கூட்டணிகளை உருவாக்கி, அறிவியலையும் புலமையையும் ஊக்குவித்து, அவருடைய புகழ்பெற்ற சட்ட நெறிமுறைகளை அறிவித்த பாபிலோனின் 1 வது வம்சத்தின் ஆறாவது அரசர்.

ஹம்முராபியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பாபிலோனியப் பேரரசு கிமு 1595 வரை ஹிட்டிட் படையெடுப்பாளர் வரை வீழ்ச்சியடைந்தது. முர்சிஸ் I பாபிலோனிய மன்னர் சமசுதிதானாவை பதவி நீக்கம் செய்தார். பாபிலோனியாவின் கிழக்கே உள்ள மலைகளில் இருந்து காசைட்டுகள் அதிகாரத்தை ஏற்று 400 ஆண்டுகள் நீடித்த ஒரு வம்சத்தை நிறுவினர்.

காசைட் ஆட்சியின் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில், பாபிலோனியாவில் மதம் மற்றும் இலக்கியம் செழித்து வளர்ந்தன. அந்தக் காலத்தின் மிக முக்கியமான இலக்கியப் பணி எனுமா எலிஷ், படைப்பின் பாபிலோனிய காவியம். இருப்பினும், அதே நேரத்தில், அசீரியா பாபிலோனிய கட்டுப்பாட்டில் இருந்து பிரிந்து ஒரு சுதந்திர பேரரசாக வளர்ந்தது. பாபிலோனியாவில் காசைட் வம்சத்தை அச்சுறுத்தியது மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தற்காலிகமாக கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றது. ஏலாமும் பலமாக வளர்ந்து, இறுதியில் பாபிலோனியாவின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றி, காசைட் வம்சத்தை வீழ்த்தினார் (கி.மு. 1157).

தொடர்ச்சியான போர்களில், ஐசின் நகரத்தின் 2 வது வம்சமான பாபிலோனிய மன்னர்களின் புதிய வரிசை நிறுவப்பட்டது. அதன் மிகச்சிறந்த உறுப்பினர், நெபுகாத்ரேசர் I (ஆட்சி 1119-1098 கி.மு.), ஏலாமை தோற்கடித்து, சில ஆண்டுகளாக அசீரிய முன்னேற்றங்களை வெற்றிகரமாக எதிர்த்துப் போராடினார். நெபுகாத்ரேச்சார் I இன் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டுகளாக, பாபிலோனியாவின் கட்டுப்பாட்டிற்காக அசீரியர்கள் மற்றும் அரேமியன் மற்றும் கல்தேய பழங்குடியினரிடையே மும்முனைப் போராட்டம் உருவானது. 9 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிமு 7 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அசிரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி வரை, அசீரிய மன்னர்கள் பாபிலோனியாவை அடிக்கடி ஆட்சி செய்தனர், பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தை

நிர்வகிக்க துணை மன்னர்களை நியமித்தனர். கடைசியாக ஆட்சி செய்த அசீரிய மன்னர் அஷூர்பானிபால் , பாபிலோனில் உள்ள தனது சகோதரரான துணை அரசருக்கு எதிராக உள்நாட்டுப் போரில் ஈடுபட்டு, நகரத்தையும் அதன் மக்களையும் நாசமாக்கினார்.

அஷூர்பானிபாலின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ஒரு கல்தேயத் தலைவரான நபோபோலாசர், பாபிலோனைத் தனது தலைநகராக மாற்றி, பாபிலோனிய மேலாதிக்கத்தின் கடைசி மற்றும் மிகப்பெரிய காலகட்டத்தை நிறுவினார். அவரது மகன் நேபுகாத்ரேசர் II (ஆட்சி 605-562 கிமு) சிரியா மற்றும் பாலஸ்தீனத்தை கைப்பற்றினார் ; கிமு 587 இல் யூதா மற்றும் ஜெருசலேம் அழிக்கப்பட்டதற்காகவும் , யூதர்களின் பாபிலோனிய சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதற்காகவும் அவர் சிறப்பாக நினைவுகூரப்படுகிறார். அவர் பாபிலோனுக்கு புத்துயிர் அளித்தார், அற்புதமான தொங்கும் தோட்டங்களைக் கட்டினார் மற்றும் மர்டுக் கோயிலையும் அதனுடன் இணைந்த ஜிகுராட்டையும் மீண்டும் கட்டினார்.

பெர்சியர்கள், சைரஸ் தி கிரேட் கீழ், கிமு 539 இல் நேபுகாத்ரேசரின் கடைசி வாரிசான நபோனிடசிடமிருந்து பாபிலோனியாவைக் கைப்பற்றினார் . அதன்பிறகு, பாபிலோனியா சுதந்திரமாக இருப்பதை நிறுத்தியது, இறுதியில் கிமு 331 இல் கடந்து சென்றது. அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் , பாபிலோனை தனது பேரரசின் தலைநகராக மாற்ற திட்டமிட்டு நேபுகாத்ரேசரின் அரண்மனையில் இறந்தார். எவ்வாறாயினும், அலெக்சாண்டரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, செலூசிட்ஸ் இறுதியில் பாபிலோனைக் கைவிட்டனர், வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பேரரசுகளில் ஒன்றை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

பெர்சியாவின் எழுச்சி

அச்செமனிட் பாரசீகப் பேரரசின் விரிவாக்கத்திற்கு பொறுப்பேற்ற முதல் நபர் சைரஸ் தி கிரேட் ஆவார். இந்த பகுதிகளில் ஒழுங்குகளை பராமரிக்க, அவர் மத மற்றும் கலாச்சார சகிப்புத்தன்மையின் உத்தியைப் பயன்படுத்தினார். மேலும், டேரியஸ் தி கிரேட் சைரஸ் தி கிரேட் பேரரசை விரிவுபடுத்தினார் மற்றும் அவரது பேரரசின் சிறிய பகுதிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக நாணயம், சட்ராப்கள் மற்றும் மாகாண ஆளுநர்கள் போன்ற பல நிலையான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

டேரியஸ் தி கிரேட் தனது பேரரசின் பணக்கார செல்வம் மற்றும் அதிகாரத்துடன் "பெர்செபோலிஸ்" என்ற புத்தம் புதிய தலைநகரை உருவாக்கினார். அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் வெற்றி பெற்ற பிறகு, அச்செமனிட் பேரரசின் வீழ்ச்சி தொடங்கியது. இந்தக் கட்டுரை பண்டைய பெர்சியா, அரசியல் முன்னேற்றங்களைத் தரும் , மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பராமரிப்பு, பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பெர்சியாவின் எழுச்சியின் அனைத்து சிறப்பம்சங்களும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அச்செமனிட் பாரசீகப் பேரரசின் எழுச்சி

கிமு 559 இல், சைரஸ் தி கிரேட் பெர்சியாவின் தலைவரானார், அவர் முதல் பாரசீக மன்னரான அச்செமனிஸின் கொள்ளுப் பேரன் ஆவார். எனவே, வரலாற்றாசிரியர்கள் சைரஸின் பேரரசை அச்செமனிட் பாரசீகப் பேரரசு என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில், பெர்சியா ஒரு சிறிய துணை நதியைக் கொண்ட ஒரு இடைநிலைப் பேரரசாக இருந்தது. இது சைரஸின் தாத்தா ஆஸ்டியாஜின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது . பாதுகாப்பையும் சுதந்திர நிலையையும் பராமரிக்க, பெர்சியா மேதியர்களுக்கு பணம் கொடுத்தது. அறியப்படாத காரணத்திற்காக, சைரஸ் தனது தாத்தாவுடன் மோதலில் ஈடுபட்டார் மற்றும் கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினார், அது

கிமு 550 இல் வெற்றி பெற்றது. ஆஸ்டியேஜுக்கு எதிரான வெற்றியைக் கொண்டாடும் வகையில், சைரஸ் போர்க்களத்தில் ஒரு நகரத்தை உருவாக்கி, அந்த இடத்திற்கு 'பசர்கடே' என்று பெயரிட்டார். ஆரம்பத்தில், பெர்சியாவைச் சேர்ந்த மக்கள் சைரஸை புதிய ஆட்சியாளராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே, சிறிய ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து நிலத்தை கையகப்படுத்தி, தனது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம், அவர் தனது பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்த முடிவு செய்தார். பின்னர், அவர் "கிரேட் சைரஸ்" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் உள்ளூர் மரபுகளை பராமரித்தல்

சைரஸ் ஒரு வெற்றிகரமான இராணுவ தளபதியாக இருந்ததால் பல சிறிய பிரதேசங்களை கைப்பற்றினார். ஒரு பிராந்தியத்தை கைப்பற்றிய பிறகு, சைரஸ் சில நல்ல பொருளாதார ஒழுங்குகளை விட்டுவிட்டு, மக்கள் தொகையை நிர்வகிப்பதற்கு அஞ்சலி செலுத்துவார். அவரது பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மூலம், அந்தப் பகுதிகள் அனைத்தும் பொருளாதார ரீதியாக எந்த இடையூறும் இல்லாமல் தொடர்ந்து செயல்படும். கைப்பற்றப்பட்ட நிலங்களில் இருந்து அவருக்கு எதிராக கிளர்ச்சியாளர்கள் எழும் வாய்ப்பையும் இது குறைத்தது. பண்டைய நாட்களில், மெசொப்பொத்தேமியாவில் பின்பற்றப்பட்ட பொதுவான நடைமுறை வெற்றி பெற்ற மக்களை புதிய பகுதிக்கு மாற்றுவதாகும். இந்த நடைமுறை ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு குறைவான ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் மற்றும் அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ஒற்றுமையை உருவாக்கும் என்று ஆட்சியாளர்கள் நம்பினர். ஆனால், சைரஸ் பாபிலோனியர்களை இஸ்ரேலுக்கு இடமாற்றம் செய்வதன் மூலம் யூதர்களின் நடைமுறையை மாற்றியமைத்து ஒரு துணை அரசை நிறுவினார். இந்த நடவடிக்கை தாராள மனப்பான்மையைக் காட்டலாம் ஆனால் இங்கே, சைரஸ் யூதர்களின் விசுவாசத்தை உறுதி செய்தார். இதன் மூலம், சகிப்புத்தன்மையின் பொதுவான கொள்கையைத் தொடர்ந்தார்.

அரசியல் வளர்ச்சிகள்

சைரஸ் தி கிரேட் காம்பைசஸ் II இன் மகன் ஆவார், அவர் எகிப்தைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் பெர்சியாவின் எழுச்சிக்கு பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தார். எகிப்தை கையகப்படுத்திய பிறகு, காம்பைசஸ் II அதை கவனித்துக்கொள்ள தனது சகோதரருக்கு கட்டுப்பாட்டை வழங்கினார். கிமு 522 இல், கேம்பிசஸ் இறந்தார் மற்றும் தளபதி டேரியஸ் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றினார். டேரியஸ் இந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பார்த்தாலும் அது காம்பைசஸ் II உடன் தொலைவில் தொடர்புடையது. டேரியஸ் பாரசீக சிம்மாசனத்தில் இருந்தபோது பெரும் சவால்களை எதிர்கொண்டார். பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து மக்கள் குழப்பத்தில் நுழைந்தனர் மற்றும் கிளர்ச்சியாளர்கள் அச்சமணிட்டு ஆட்சிக்கு எதிராகத் தொடங்கினர்.

பின்னர், டேரியஸ் பெர்சியாவின் தனிப்பட்ட ஆட்சியாளராக உருவெடுத்து, பிராந்திய கிளர்ச்சியாளர்களை அடக்கி, பாரசீகப் பேரரசின் வளர்ச்சியையும் ஆதரித்தார். ஆட்சியின் போது அவர் ஆரம்பகால சவால்களுக்கு ஒரு காரணத்தைக் கண்டறிய முயன்றார் மற்றும் சாம்ராஜ்ஜியங்கள் அல்லது மாகாணங்களாகப் பிரிப்பதன் மூலம் பேரரசை மறுசீரமைத்தார். அதற்காக, டேரியஸ் ஒவ்வொரு சத்ராபிக்கும் ஒரு அரசியல் ஆளுநரையும் இராணுவத் தளபதியையும் நியமித்தார். இராணுவம் மற்றும் அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட துரோகம் பிராந்திய தலைவர்களை சக்திவாய்ந்தவர்களாக மாற்றுவதைத் தடுத்தது. டேரியஸ் தனக்கு விசுவாசமாக இருந்த சத்ராப்பை நியமித்தார். டேரியஸ் தனது அதிகாரத்தை நியாயப்படுத்த மதத்தைப்

பயன்படுத்தினார். மேலும் ஜோராஸ்ட்ரியக் கடவுள் அஹுரா மஸ்டா தன்னை உலகை ஆள நியமித்ததாகவும் கூறினார்.

அவர் சட்ராப்களை நியமிப்பதைக் கட்டுப்படுத்தினார் மற்றும் அவர் ஒரு மாறுபட்ட பேரரசின் ஆட்சியாளர் என்பதை நிரூபித்தார் மற்றும் மன்னர்களின் ராஜாவான ஷஹான்ஷா என்ற பட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார். இந்த நடவடிக்கை குழு அல்லது பேரரசிற்குள் உள்ள பிராந்தியத்தின் ஆதரவையும் நீக்கியது.

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள்

முதல் முறையாக, டேரியஸ் ஒரு டாரிக்கை அறிமுகப்படுத்தினார், இது ஒரு நிலையான தங்க நாணயம். நிலையான நாணயத்தின் அறிமுகம், பேரரசுக்குள் அதிக பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் பரிவர்த்தனைகளை ஊக்குவித்தது. எல்லோரும் நாணயங்களை எளிதில் ஏற்றுக்கொள்வதால், சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் போக்குவரத்து மற்றும் பரிமாற்றம் எளிமையானது. டேரியஸ், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளைத் தவிர மற்ற நாணயங்களின் வடிவில் வரிகள் மற்றும் காணிக்கைகளை சேகரித்தார். எனவே, பாரசீக இராச்சியம் இன்னும் செல்வச் செழிப்பாக மாறியது.

டேரியஸ் வானிலையை நன்கு சமாளித்து தனது பிரதேசங்களை விரிவுபடுத்தினார். மேலும், அவர் ஒரு புதிய ஏகாதிபத்திய தலைநகரை உருவாக்கினார், அதன் பெயர் பார்சா. கிரேக்க மொழியில் பாரசீகர்களின் நகரம் என்று பொருள். பேரரசு முழுவதும் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை பாணிகளுடன் முழு நகரத்தையும் டேரியஸ் வடிவமைத்தார். சிறந்த பாதுகாப்புப் படையுடன் பல்வேறு மலைப்பகுதிகளையும் கட்டினார்.

பெர்செபோலிஸ் நகரம் அணுகுவதற்கு கடினமான ஒரு இடத்தில் அமைந்திருந்தது மற்றும் கலை மற்றும் பிரம்மாண்டத்தை முன்னிறுத்தியது. பாரசீக வரலாற்றின் படி, அச்செமனிட்ஸ் அணுகல் மற்றும் பொருளாதார திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பல தலைநகரங்களைக் கொண்டுள்ளது. பாரசீக நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் எலமைட், பாபிலோனியன் மற்றும் பழைய பாரசீக ஆகிய மூன்று மொழிகளைப் பின்பற்றினர். எக்படானா மற்றும் பாபிலோன் நகரங்களில் சாலையோரங்களில் பெஹிஸ்டன் கல்வெட்டுகள் உள்ளன . டேரியஸ் புதிய கட்டுமானம் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள பல நகரங்களை பழுதுபார்ப்பதிலும் பணியாற்றினார். செங்கடலுக்கும் நைல் நதிக்கும் இடையே கால்வாய் தோண்டுவது போன்ற சில லட்சிய திட்டங்களிலும் அவர் பணியாற்றினார். இது வர்த்தகத்தை எளிதாக்கியது. அவரது அனைத்து வேலைகளும் மேம்பட்டது மற்றும் ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கத்துடன் செல்வத்தை அதிகரித்தது.

மேற்கில் உள்ள சர்டிஸ் நகரத்திலிருந்து கிழக்கில் சூசா வரை, டேரியஸ் ஒரு அரச சாலையைக் கட்டினார், இது பெரிய டேரியஸ் ஆட்சியை உள்ளடக்கியது. சட்ராப்களில் கிளர்ச்சி அறிகுறிகளைக் கண்காணிக்க அவர் ஒரு உளவு வலையமைப்பையும் உருவாக்கினார். தூதர்கள் மற்றும் குதிரைகளைப் பயன்படுத்தி தகவல்களை விரைவாக மாற்றுவதற்கு அரச சாலை அனுமதித்தது. இந்த சாலை போக்குவரத்தை எளிதாக்கியது மற்றும் பாதுகாப்பான மற்றும் திறமையான போக்குவரத்துக்கு வணிகர்களுக்கு உதவியது.

அச்செமனிட் சக்தியின் வீழ்ச்சி

கிமு 499 இல், சர்டிஸ் அருகே கடற்கரையில் உள்ள சிவப்பு புள்ளிகள் அச்செமனிட் ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ச்சியாளர்களைத் தொடங்கினர். இது குறிப்பாக நவீன துருக்கியின் மேற்குப் பகுதியான அயோனியாவில் உள்ள கிரேக்க நகர-மாநிலங்களில் இருந்து தொடங்கியது. மராத்தான் போர் கிமு 490 இல் டேரியஸின்

இராணுவத்தை தோற்கடித்தது. பாரசீக ஆட்சியாளர் டேரியஸின் மகன், செர்க்செஸ் கிமு 480 மற்றும் 479 முதல் வெற்றியடைந்தாலும், அவர் கிரேக்கர்களில் பல தோல்விகளை எதிர்கொண்டார்.

மேலும், கிரேக்கர்கள் செர்க்ஸஸை தோற்கடித்து, அச்செமனிடின் விரிவாக்கத்தை தடை செய்தனர். பாரசீக வரலாற்றில், அச்செமனிட் மன்னர்கள் வரிகளை உயர்த்தினர் மற்றும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் உத்திகள் இரண்டிலும் கிரேக்கத்தில் தொடர்ந்து தலையிட்டனர். விரிவாக்கம் முடிவடைந்தவுடன், பல பிராந்திய ஆட்சியாளர்கள் அச்செமனிட் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தப்பிக்க முயன்றனர். இதற்கிடையில், பேரரசின் வீழ்ச்சியிலிருந்து பிராந்தியங்களில் பாரபட்சம் எழுந்தது. கிமு 330 இல், பாரசீக மன்னர் மூன்றாம் டேரியஸ் அவரது தளபதிகளில் ஒருவரால் கொல்லப்பட்டார்.

பின்னர், மாசிடோனின் அலெக்சாண்டர் கிமு 334 இல் பாரசீகப் பேரரசைக் கைப்பற்றினார். மேலும், அவர் நகரங்களின் அதிகாரிகளையும் நிறுவனங்களையும் விட்டுவிட்டு ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி நிர்வகிக்க முயன்றார். அலெக்சாண்டரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அச்செமனிட் அதிகாரத்தின் வீழ்ச்சி தொடங்கியது.

பாரசீகத்தின் எழுச்சி முதல் பெர்சியாவின் வீழ்ச்சி வரையிலான முழுமையான தகவல்களை இந்தக் கட்டுரை உங்களுக்கு வழங்கியது. பாரசீக ஆட்சியாளர்களின் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் செயல்படுத்தல்களுடன் கூடிய முழுமையான பாரசீக வரலாறு இங்கு விரிவாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிரேக்கர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் தங்கள் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்த மக்கள், ஆனால் இந்த சர்வதேச இராணுவ சக்தி அவர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட பகுதியின் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பாதுகாவலர்களாகவும் கருதப்பட்டது என்பதில் எந்த குறையும் இல்லை.

மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் வருகை

மேதிய மு.கி) சாம்ராஜ்ஜியம் பெர்சிய-539-கி மு.334)

பாபிலோனை மேதியர்களின் வசம் ஒப்புக்கொடுப்பேன் என்று கர்த்தர் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு முன்னறிவித்திருந்தார் என்று கடந்த அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். பாபிலோனைத் தொடர்ந்து மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியம் தான் வரும் என்று தானியேலின் தரிசனங்கள் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன. தரிசனங்கள் மட்டுமல்லாது மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியம் பாபிலோனை பிடித்த பின்பும் கூட, அவர்கள் அரசவையிலும் தானியேல் இருந்தார் என்பது, தானியேல் 6 மற்றும் 9 லிருந்து 12 ஆம் அதிகாரம் வரை பரிசுத்த ஆவியானவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த சாம்ராஜ்ஜியம் மேதியா மற்றும் பெர்சியா என்ற இரண்டு ராஜ்ஜியங்களின் கூட்டணியாகும். பாபிலோனின் கடைசி ராஜாவாகிய பெல்ஷாத்சாரின் கதையை முடித்துவிட்டு பெர்சிய மாமன்னன் கோரேசின் பிரபுவான மேதியனாகிய தரியு பாபிலோனைக் கைப்பற்றினான்.

இரு ராஜ்ஜியங்களின் தொடர்பு

மேதியா மற்றும் பெர்சியா என்ற இரு ராஜ்ஜியங்களும் பாபிலோனை ஜெயிப்பதற்கு மட்டுமே கூட்டணி போட்டவைகள் அல்ல. அவை ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்த இரட்டையர்களைப் போல. இவர்களது பூர்வீகம் இன்றைய ஈரான் மற்றும் அதன் கிழக்குப் பகுதியாகும். சுமார் 4000 வருடங்களுக்கு முன்னர் இவர்கள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிந்தனர். பின்பு சிலகாலங்கள் ஒருவர் மேல் ஒருவர் ஆதிக்கம் செலுத்தி கடைசியில் பாபிலோனைப் பிடிக்கும் காலத்தில் கோரேசினால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டனர்.

- இந்தியாவிற்கு வந்த ஆரியர்கள்
- கரீபியன் கடலுக்குத் தெற்குப்பகுதியில் குடியேறி மேதியாவை ஸ்தாபித்தவர்கள்
- பாரசீக வளைகுடாவிற்கு கிழக்குப்பகுதியில் குடியேறி பெர்சியாவை ஸ்தாபித்தவர்கள்

சிலை சொப்பனம்

நேபுகாத்நேச்சாரின் சிலையைப் பற்றிய சொப்பனத்தில் பொன்னாலான தலை பாபிலோன் என்று பார்த்தோம். அதற்குக் கீழாக வெள்ளியாலான மார்பும், புயங்களும் அந்த சிலைக்கு இருந்ததாம். “அந்தச் சிலையின் தலை பசும்பொன்னும், அதின் மார்பும் அதின் புயங்களும் வெள்ளியும், அதின் வயிறும் அதின் தொடையும் வெண்கலமும்,” (தானியேல் 2:32)

“உமக்குப்பிறகு உமக்குக் கீழ்த்தரமான(*Inferior*)வேறொரு ராஜ்யம் தோன்றும்;பின்பு

புமியையெல்லாம் ஆண்டுகொள்ளும் வெண்கலமான மூன்றாம் ராஜ்யமொன்று எழும்பும்.” (தானியேல் 2:39)

பாபிலோன் சாம்ராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய அத்தியாயத்திலே நாம் பார்த்தபடி, பாபிலோனைவிட மகிமையில் குறைந்த, ஆனால் அதிக வல்லமை கொண்ட ராஜ்ஜியமாக வந்ததுதான் மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியம். இதில் இரண்டு புயங்களில் (Arms) ஒன்று மேதியாவையும், மற்றொன்று பெர்சியாவையும் குறிக்கும்.

தானியேலின் தரிசனம்: கரடி

நேபுகாத்நேச்சாருக்கு சிலைகளின் பாகங்கள் மூலமாகக் காண்பிக்கப்பட்ட அதே ராஜ்ஜியங்கள் தான், தானியேலுக்கு நான்குவித மிருகங்களாகக் காண்பிக்கப்பட்டது என்று ஏற்கனவே முந்தைய அத்தியாயங்களில் பார்த்தோம். இந்த கரடியைப் பற்றிய சங்கேதபாஷைகளின் விளக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

“பின்பு, கரடிக்கு ஒப்பாகிய வேறே இரண்டாம் மிருகத்தைக் கண்டேன்; அது ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்ந்துநின்று, தன் வாயின் பற்களுக்குள்ளே மூன்று விலாவெலும்புகளைக் கவ்விக்கொண்டிருந்தது; எழும்பி வெகு மாம்சம் தின்னென்று அதற்குச் சொல்லப்பட்டது.” (தானியேல் 7:5). மிருகம் என்பது ராஜ்ஜியம் என்றும், காற்றுகளின் முடிவில் என்பது யுத்தங்களின் முடிவில் என்றும் அர்த்தம் என்று பார்த்தோம். இதில் இரண்டாம் யுத்தத்தின் (காற்றின்) முடிவில் தோன்றிய ராஜ்ஜியம் தான் இது.

சிலை சொப்பனம்

நேபுகாத்நேச்சாரின் சிலையைப்பற்றிய சொப்பனத்தில் பொன்னாலான தலை பாபிலோன் என்று பார்த்தோம். அதற்குக் கீழாக வெள்ளியாலான மார்பும், புயங்களும் அந்த சிலைக்கு இருந்ததாம். “அந்தச் சிலையின் தலை பசும்பொன்னும், அதின் மார்பும் அதின் புயங்களும் வெள்ளியும், அதின் வயிறும் அதின் தொடையும் வெண்கலமும்,” (தானியேல் 2:32)

“உமக்குப்பிறகு உமக்குக் கீழ்த்தரமான வேறொரு ராஜ்யம் தோன்றும்; பின்பு புமியையெல்லாம் ஆண்டுகொள்ளும் வெண்கலமான மூன்றாம் ராஜ்யமொன்று எழும்பும்.” (தானியேல் 2:39). பாபிலோன் சாம்ராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய அத்தியாயத்திலே நாம் பார்த்தபடி, பாபிலோனைவிட மகிமையில் குறைந்த, ஆனால் அதிக வல்லமை கொண்ட ராஜ்ஜியமாக வந்ததுதான் மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியம். இதில் இரண்டு புயங்களில் (Arms) ஒன்று மேதியாவையும், மற்றொன்று பெர்சியாவையும் குறிக்கும்.

தானியேலின் தரிசனம்: கரடி

நேபுகாத்நேச்சாருக்கு சிலைகளின் பாகங்கள் மூலமாகக் காண்பிக்கப்பட்ட அதே ராஜ்ஜியங்கள் தான், தானியேலுக்கு நான்குவித மிருகங்களாகக் காண்பிக்கப்பட்டது என்று ஏற்கனவே முந்தைய அத்தியாயங்களில் பார்த்தோம். இந்த கரடியைப் பற்றிய சங்கேதபாஷைகளின் விளக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம். “பின்பு, கரடிக்கு ஒப்பாகிய வேறே இரண்டாம் மிருகத்தைக் கண்டேன்; அது ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்ந்துநின்று, தன் வாயின் பற்களுக்குள்ளே மூன்று விலாவெலும்புகளைக் கவவிக்கொண்டிருந்தது; எழும்பி வெகு மாம்சம் தின்னென்று அதற்குச் சொல்லப்பட்டது.” (தானியேல் 7:5). மிருகம் என்பது ராஜ்ஜியம் என்றும், காற்றுகளின் முடிவில் என்பது யுத்தங்களின் முடிவில் என்றும் அர்த்தம் என்று பார்த்தோம். இதில் இரண்டாம் யுத்தத்தின் (காற்றின்) முடிவில் தோன்றிய ராஜ்ஜியம் தான் இது.

இந்த தரிசனத்தின் விளக்கத்திலே மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியத்தை, முந்தைய தரிசனங்களை விட மிகத்தெளிவாக கர்த்தர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

- அதின் இரண்டு கொம்புகளும் உயர்ந்தவைகளாயிருந்தது: இது மீண்டும் இரண்டு ராஜ்ஜியங்களின் கலவை என்பதையும், இரண்டுமே தனிப்பட்ட முறையில் பெரிய ராஜ்ஜியங்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது.
- ஆகிலும் அவைகளில் ஒன்று மற்றதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்திருந்தது: நாம் ஏற்கனவே கரடியின் ஒருபக்கத்தின் பலத்தினால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட சாம்ராஜ்ஜியமாக இருந்தது என்று பார்த்தபடியே, இரண்டு ராஜ்ஜியங்களை ஒப்பிடும்போது பெர்சியா, மேதியாவை விட பலத்ததாயிருந்தது என்பதைத்தான், ஒரு கொம்பு மற்றதைப்பார்க்கிலும் உயரமாக இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது
- உயர்ந்தகொம்பு பிந்தி முளைத்தெழும்பிற்று: கி.மு 550 ஆம் ஆண்டில் தான் பெர்சியனான கோரேஸ், ஏற்கனவே இருந்த ஒரு கொம்பாகிய மேதியாவை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தான். எனவே மேதியா முதலில் எழும்பிய கொம்பு; அதற்கு அடுத்து எழும்பிய பலம் வாய்ந்த கொம்பு தான் பெர்சியா ஆகும். இவை இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து தான் கி.மு 539 ல் பாபிலோனை வீழ்த்திவிட்டு பூமியின் 4வது பெரிய சாம்ராஜ்ஜியமாக உருவெடுத்து கி.மு 334 வரை நிலைத்து நின்றது.

அந்த ஆட்டுக்கடா மேற்கும் வடக்கும் தெற்கும் பாய்கிறதைக் கண்டேன்; ஒரு மிருகமும் அதின் முன்னே நிற்கக் கூடாதிருந்தது: இந்த மேதிய-பெர்சிய சாம்ராஜ்ஜியம் உலகம் முழுவதும் எல்லா திசைகளிலும் வியாபித்திருந்ததை நாம் எஸ்தர் புத்தகத்தில் தெளிவாகப் பார்க்கலாம். இந்த ராஜ்ஜியத்தின் ஐந்தாவது பேரரசனாக வந்த ‘அகாஸ்வேரு’ என்ற ராஜாவின் ஆட்சி எல்லையைப் பார்க்கும்போது இதன் வல்லமையையும், இதற்கு முன்பாக ஒரு மிருகமும் (ராஜ்ஜியமும்) எதிர்த்துநிற்க முடியவில்லை என்பது புரியும்.

“இந்துதேசம் (தற்போதைய இந்தியா) முதல் எத்தியோப்பியா தேசம்வரைக்குமுள்ள நூற்றிருபத்தேழு நாடுகளையும் அரசாண்ட அகாஸ்வேருவின் நாட்களிலே சம்பவித்ததாவது. இந்த தரிசனத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை நன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக வந்த கிரேக்க சாம்ராஜ்ஜியம் இதை எப்படி வீழ்த்தியது என்பதை இந்த தரிசனத்தின் மூலம் அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்க்க இருக்கிறோம்.

மேதிய-பெர்சிய ராஜாக்கள் யார்?

மேதிய-பெர்சிய ராஜாக்களைப் பற்றிய பெரும்பாலான விபரங்கள், வரலாற்றை மிஞ்சும் வகையில் நமக்கு வேதாகமத்தின் பல இடங்களில் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை ஏசாயா தீர்க்கதரிசியினால் சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே மிகச்சரியாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாபிலோன் அரசவையில் தொடங்கி, பெர்சியனான கோரேஸ், மேதியனான தரியு போன்றவர்களின் அரசவையிலும் இருந்த தானியேல் அப்போது நடந்த வரலாற்று சம்பவங்களையும், அதற்குப் பின்வரும் இந்த ராஜ்ஜியத்தின் ராஜாக்களைப் பற்றி தரிசனங்களாகவும் கண்டு எழுதிவைத்துள்ளார். மேலும் இந்த ராஜ்ஜியத்தின் காலத்தில் வாழ்ந்த யூத அரசியல் பெரும்புள்ளிகளான 'எஸ்றா, நெகேமியா, எஸ்தர்' போன்றவர்களால், அக்காலங்களில் நடந்த சம்பவங்கள் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் ஆவியானவரால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த வரலாற்று சம்பவங்களை மட்டும் நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டால் பரிசுத்த வேதபுத்தகத்தில் எஸ்றா, நெகேமியா, எஸ்தர் மற்றும் தானியேல் புத்தகங்கள் ஏன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவைகளின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதும், பரிசுத்த வேதம் எத்தனை துல்லியமானது, எத்தனை உண்மையானது என்பதும் நமக்கு புரியும். சற்று பொறுமையுடன் வாசிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேதிய-பெர்சிய ராஜாக்களைப் பற்றி தனித்தனியாக வேதவசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டவைகளின் அடிப்படையில் வரலாற்றைப் பார்ப்போம். நாம் அந்திகிறிஸ்துவின் தந்திரங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளத் தான் இவ்வளவு விபரங்களை ஆவியானவர் நமக்குக் கொடுத்துவைத்துள்ளார். ஆனால் நாமோ இதில் சொல்லப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களை மட்டும் சொந்தம் கொண்டாடிவிட்டு, இதன் நோக்கத்தை மறந்துவிடுகிறோம். உதாரணமாக

“கர்த்தராகிய நான் அபிஷேகம்பண்ணின கோரேசுக்கு முன்பாக ஜாதிகளைக் கீழ்ப்படுத்தி, ராஜாக்களின் இடைக்கட்டுகளை அவிழ்க்கும்படிக்கும், அவனுக்கு முன்பாக வாசல்கள் பூட்டப்படாதிருக்க, கதவுகளைத் திறந்துவைக்கும்படிக்கும், அவனைப்பார்த்து, அவன் வலதுகையைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவனுக்குச் சொல்லுகிறதாவது: நான் உனக்கு முன்னே போய், கோணலானவைகளைச் செவ்வையாக்குவேன். உன்னைப் பெயர்சொல்லி அழைக்கிற இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே என்று நீ அறியும்படிக்கு, வெண்கலக் கதவுகளை உடைத்து, இருப்புத் தாழ்ப்பாள்களை முறித்து, அந்தகாரத்தில் இருக்கிற பொக்கிஷங்களையும், ஒளிப்பிடத்தில் இருக்கிற புதையல்களையும் உனக்குக் கொடுப்பேன்; நான் என் தாசனாகிய யாக்கோபினிமித்தமும், நான் தெரிந்துகொண்ட இஸ்ரவேலினிமித்தமும், நான் உன்னைப் பெயர்சொல்லி அழைத்து, நீ என்னை அறியாதிருந்தும் (புறஜாதி ராஜாவாக இருந்தும்) உனக்கு நாமம் தரித்தேன்.”

வேதம் சொல்லும் வரலாறு

கோரேஸ் பாபிலோனை வீழ்த்தி கி.மு 539 அக்டோபர் 9 ல் ராஜ்ஜியத்தை நிலைநாட்டினான் என்று வரலாறு சொல்கிறது. “பட்டயத்திற்குத் தப்பின (இஸ்ரவேலின்) மீதியானவர்களை அவன் (நேபுகாத்நேச்சார்) பாபிலோனுக்குச் சிறைபிடித்துப்போனான்; (கோரேசின் தலைமையில்) பெர்சியா ராஜ்யபாரம் ஸ்தாபிக்கப்படுமட்டும் அங்கே அவர்கள் (தானியேல் உட்பட) அவனுக்கும் அவன் குமாரருக்கும் (பெல்ஷாத்தார் காலம் வரை) அடிமைகளாயிருந்தார்கள்.” (2 நாளாகமம் 36:20)

அக்டோபர் 29 , கி.மு 539 ல் பெர்சியனான கோரேஸ் தனது தளபதி 'மேதியனாகிய தரியுவை' பாபிலோன் அரசவையின் மேல் பிரபுவாக/ஆளுநராக நியமித்தான்.

“மேதியனாகிய தரியு தன் அறுபத்திரண்டாம் வயதில் ராஜ்யத்தைக்கட்டிக்கொண்டான்” (தானியேல் 5:31). இந்த தரியு, மேதியனாகிய அகாஸ்வேருவின் மகன். (இந்த அகாஸ்வேரு எஸ்தர் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அகாஸ்வேரு அல்ல). இவனது இயற்பெயர் 'காப்ரியஸ்' ஆகும். கல்தேயர் என்ற பாபிலோன் ராஜ்யத்தின் மேல் ராஜாவாக்கப்பட்ட மேதியனான தரியு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது மூலம், இவன் கோரேசினால் வெல்லப்பட்ட பாபிலோன் மீது மட்டும் ராஜாவாக நியமிக்கப்பட்டான் என்பது தெளிவாகின்றது.

“கல்தேயருடைய ராஜ்யத்தின்மேல் ராஜாவாக்கப்பட்ட மேதிய குலத்தானாகிய அகாஸ்வேருவின் புத்திரனான தரியு ராஜ்யபாரம்பண்ணுகிற முதலாம் வருஷத்திலே,” (தானியேல் 9:1).

இரண்டு ராஜ்யங்களிலும் ஒரே பெயர்களில் ராஜாக்கள் மாறிமாறி வந்தார்கள். ஆனால் நம் வேதம் ஒவ்வொரு பெயருக்கும் முன்பு அவர்கள் வம்சத்தை மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது ஆச்சரியம் தான். இதற்கு அடுத்த வசனத்திலேயே “தானியேலாகிய நான் எருசலேமின் பாழ்க்கடிப்புகள் நிறைவேறித்தீர எழுபதுவருஷம் செல்லுமென்று கர்த்தர் எரேமியா தீர்க்கதரிசியோடே சொல்லிய வருஷங்களின் தொகையைப் புத்தகங்களால் அறிந்துகொண்டேன்.” (தானியேல் 9:2) என்று சொல்வதன் மூலம் தரியுவின் முதல் வருஷத்தில் 'இஸ்ரவேலர் 70 வருடங்கள் பாபிலோனில் இருக்கவேண்டும் என்று அறிந்துகொண்டார்' என்று அறிகிறோம். இந்த ஆண்டு சிறையிருப்பின் 66 ஆம் ஆண்டாகும் (கி.மு 538-539). ஆனால் எஸ்றா (1:1) குறிப்பிடும்போது

“எரேமியாவின் வாயினாலே கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தை நிறைவேறும்படி, பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசுடைய முதலாம் வருஷத்திலே, கர்த்தர் பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் ஆவியை ஏவினதினாலே அவன்”.....

என்று ஆரம்பித்து, நேபுகாத்நேச்சார் இடித்துப்போட்ட ஆலயத்தைக் கட்ட சிறையிருப்பிலிருந்த யூதர்களை எருசலேமிற்கு செருபாபேலின் தலைமையில் அனுப்புகிறார். எனவே கோரேசும், தானியேலில் வரும் மேதியனாகிய தரியுவும் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதும், பெர்சியாவிலிருந்த கோரேசுடைய தளபதியான 'மேதியனாகிய தரியு' பாபிலோன் மேல் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார் என்ற வரலாறும் உறுதியாகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல், பாபிலோனில் சிறையிருந்த யூதர்கள் கோரேசின் முதல் வருடமாகிய கி.மு 538 ல் ஆரம்பித்து பலகட்டங்களில் எருசலேமுக்குத் திரும்பினர். அது முடிந்த வருடம் கி.மு 535 ஆகும். எனவே கி.மு 605 முதல் 635 வரை 70 வருடங்கள் பாபிலோனில் இருந்தனர் என்பதும் விளங்குகிறது.

ராஜாக்களின் வரிசையும், வேத வரலாறும்.

1. கோரேஸ் மற்றும் மேதியனான தரியு

கோரேஸ் ஒவ்வொரு தேசங்களை வென்றுவிட்டு அவைகளை Satrapies என்ற தனி மாகாணங்களாக மாற்றி, தனக்கு விசுவாசமானவர்களை 'Satraps' என்ற கவர்னர்களைப் போன்ற அதிகாரத்தில் வைத்துச்செல்வது வழக்கம். அப்படி அவனால் பாபிலோன் மீது நியமிக்கப்பட்டவன் தான் மேதியனாகிய தரியு. இஸ்ரவேலை விடுவித்த கோரேசைப் போல இந்த தரியுவும் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவன் தான். ஏனெனில் இந்த சண்டைகளில் கலந்துகொண்ட 'உக்பாரு' என்ற இன்னொரு பெர்சிய தளபதி, இந்த தரியுவை பாபிலோன் மேல்

ராஜாவாக நியமிக்க கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தான். அதனால் தான் அக்டோபர் 9 ல் பிடிக்கப்பட்ட பாபிலோனுக்கு ராஜாவாக தரியுவை நியமிக்க 21 நாட்கள் தடை ஏற்பட்டது. இப்படி தடை செய்த உக்பாருவை கர்த்தருடைய தூதன் அடித்ததினால் அவன் நோய்வாய்ப்பட்டு அதே வருடம் நவம்பர் 6 ல் மரித்துப்போனான். இதைத்தான் தானியேலுக்கு வெளிப்பட்ட தரிசனத்தில்

“பெர்சியா ராஜ்யத்தின் அதிபதி (உக்பாரு) இருபத்தொரு நாள் மட்டும் என்னோடே தேவநியமனத்திற்கு) எதிர்த்து நின்றான்; ஆனாலும் பிரதான அதிபதிகளில் ஒருவனாகிய மிகாவேல் எனக்கு உதவியாக வந்தான்; ஆதலால் நான் அங்கே பெர்சியாவின் ராஜாக்களிடத்தில் தரித்திருந்தேன்.” (தானியேல் 10:13) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“மேதியனாகிய தரியு அரசாண்ட முதலாம் வருஷத்திலே நான் அவனைத் திடப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் அவனுக்குத் துணை நின்றேன்”

என்று தூதன் சொன்னதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எத்தனை அற்புதமான தேவன் நம் தேவன். அவர் செய்ய நினைப்பதை யார் தடுக்க முடியும்? இத்தனையும், யூதஜனங்களை சிறையிருப்பிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட காரியங்கள் ஆகும். இப்படி தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தரியு தான், பாபிலோனிய அமைச்சராக இருந்த தானியேலை தன் முதலமைச்சராக நியமித்ததுடன், அவன் மேல் மிகுந்த பட்சமாய் இருந்தான் என்று பல இடங்களில் வாசிக்கிறோம்.

“ராஜாவுக்கு நஷ்டம் வராதபடிக்கு அந்த தேசாதிபதிகள் கணக்கு ஒப்புவிக்கிறதற்காக அவர்களுக்கு மேலாக மூன்று பிரதானிகளையும் ஏற்படுத்துவது தரியுவுக்கு நலமென்று கண்டது; இவர்களில் தானியேல் ஒருவனாயிருந்தான்.” “ராஜா இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, தன்னில் மிகவும் சஞ்சலப்பட்டு, தானியேலைக் காப்பாற்றும்படிக்கு அவன்பேரில் தன் மனதை வைத்து, அவனைத் தப்புவிக்கிறதற்காகச் சூரியன் அஸ்தமிக்கு மட்டும் பிரயாசப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.”

இந்த கோரேஸ் தான் ஏசாயா, எரேமியா தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னறிவிக்கப்பட்டபடி, எருசலேமில் இடிக்கப்பட்ட தேவனுடைய ஆலயத்தைக் கட்ட முழுமுயற்சி செய்தான். “எரேமியாவின் வாயினாலே கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தை நிறைவேறும்படி, பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் முதலாம் வருஷத்திலே கர்த்தர் பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் ஆவியை ஏவினதினாலே, அவன்: பரலோகத்தின் தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின் ராஜ்யங்களையெல்லாம் எனக்குத் தந்தருளி, யூதாவிலுள்ள எருசலேமிலே தமக்கு ஆலயத்தைக் கட்டுவிக்கும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவருடைய ஜனங்கள் எல்லாரிலும் எவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ அவன்போகட்டும், அவனுடைய தேவனாகிய கர்த்தர் அவனோடிருப்பாராக என்று பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேஸ் அறிவிக்கிறார் என்று, தன் ராஜ்யம் எங்கும் எழுதியனுப்பி விளம்பரம்பண்ணினான்.

கோரேஸ் மற்றும் மேதியனாகிய தரியுவிற்கு பின்வந்த ராஜாக்களைப் பற்றி வரலாற்றில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்கு முன்னதாகவே, இனி எத்தனை வல்லமையான ராஜாக்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் வருவார்கள்? அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள்? என்பது வரை தானியேலுக்கு ஆண்டவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இதன்படி அடுத்த மூன்று ராஜாக்கள் முறையே: கேம்பைசஸ், சூடோ ஸ்மெர்டிஸ் மற்றும் பெர்சியனான முதலாம் மகா. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாலாம் ராஜாவாகிய அகாஸ்வேரு, மகா

ஐசுவரியத்தினால் பலத்தவனாயிருப்பான் என்று கூறப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் மேதிய-பெர்சிய ராஜ்ஜியத்திற்கு முடிவை வரப்பண்ணின சம்பவமாகிய, கிரேக்கர்களை கோப்படுத்தி பகையைத் தூண்டக் காரணமாயிருந்தான் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. கோரேசுக்கு அடுத்த இந்த நாலு ராஜாக்களை இப்போது பார்ப்போம்.

கேம்பைசஸ்:

கி.பி 530 ல் இவன் பதவி ஏற்ற பின்பு, கோரேசினால் துவக்கப்பட்ட ஆலயக்கட்டுமானம் தடைபெற்று நின்றது. கோரேசின் காலத்தில் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டது முதல் 'பெர்சியனான மகா தரியுவின்' காலம் வரைக்கும் ஆலயக்கட்டுமானம் தடைபட்டு நின்றது. இவர்களுக்கு இடையில் கொஞ்சகாலம் இருந்த, ஆலயவேலையில் சம்பந்தம் இல்லாதிருந்த கேம்பைசைசு பற்றி வேதத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

“அதினால் அந்த தேசத்து ஜனங்கள் யூதா ஜனத்தின் கைகளைத் தளர்பண்ணி, கட்டாதபடிக்கு அவர்களைச் சங்கடப்படுத்தி, பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் காலமுமுதும், தரியு என்னும் பெர்சியா ராஜா அரசாண்டகாலமட்டும், அவர்கள் யோசனையை அவத்தமாக்கும்படி அவர்களுக்கு விரோதமாய் ஆலோசனைக்காரருக்குக் கைக்கூலி கட்டினார்கள். அப்பொழுது எருசலேமிலுள்ள தேவனுடைய ஆலயத்தின் வேலை. எஸ்றா 4 ஆம் அதிகாரத்தில் அர்தசஷ்டாவின் காலத்தில் கட்டுமானம் சிறிதுகாலம் எதிரிகளின் மனுக்களினால் தடைபட்டிருந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் சொல்லப்பட்டுள்ள அர்தசஷ்டா என்பது இந்த கேம்பைசஸ் அல்லது அடுத்து வந்த தூடோ ஸ்மெர்டிஸ் ஆக இருக்கலாம் என்று வேத ஆராச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர் ஏனெனில் எகிப்தின் ராஜாக்கள் எல்லோரும் எப்படி பார்வோன் என்று அழைக்கப்பட்டார்களோ அதைப்போலவே இவர்களும் அவ்வப்போது அர்தசஷ்டா, அகாஸ்வேரு என்ற பொதுப்பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

3. தூடோ-ஸ்மெர்டிஸ்:

கேம்பைசஸ் எகிப்துக்கு சென்றிருந்தபோது தற்காலிகமாக நியமித்த ஸ்மெர்டிஸ் என்பவனுக்கு பதிலாக ஆள்மாறாட்டம் செய்துவந்து (கி.மு 522) வெறும் 7 மாதங்கள் மட்டும் பதவியில் இருந்ததால் இவன் பெயரும் வேதத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் இன்னும் மூன்று ராஜாக்கள் வருவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டதில் இவன் இரண்டாவது ராஜாவாவான்.

ஐரதுஸ்ட்ரா

ஐரதுஸ்ட்ரா அல்லது ஜோராஸ்டர், அவர் கிரேக்க மொழியில் அழைக்கப்படுகிறார், ஜோராஸ்ட்ரியனிசத்தின் பண்டைய தீர்க்கதரிசி நவீன உலகம், மூன்று பிரபலமான ஆபிரகாமிய மதங்கள் மற்றும் உலக வரலாற்றில் பெரும்பாலானவற்றின் மீது கற்பனை செய்ய முடியாத மற்றும் கணக்கிட முடியாத செல்வாக்கு கொண்ட ஒரு உருவம், ஐரதுஸ்ட்ரா அனைத்து ஏகத்துவ மதங்களுக்கும் தந்தை என்று அழைக்கப்படலாம்.

ஐரதுஸ்ட்ரா கிமு 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்ததாக நம்பப்படுகிறது என்று முன்னர் குறிப்பிட்டோம் . இருப்பினும், இதை மறுக்கும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் உள்ளனர், எனவே இது ஒரு குறிப்பிட்ட உண்மை அல்ல . ஐரதுஸ்ட்ரா கிமு 1,500 மற்றும் 1,000 க்கு இடையில் வாழ்ந்தார் என்று பலர் நம்புகிறார்கள். மேலும் அவர் 3,000 முதல் 3,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தார் என்று உறுதியாக நம்புவர்களும் உள்ளனர்.

ஜோராஸ்ட்ரியனிசத்தின் படி, அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் நகரத்தை கைப்பற்றுவதற்கு 258 ஆண்டுகளுக்கு

முன்பு ஜரதுஸ்ட்ரா" வளர்ந்தார். "பெர்செபோலிஸ் கிமு 330 இல், காலத்தை கிமு 558 ஆகக் குறிப்பிடுகிறது. கிமு 558 இல் மத்திய ஆசியாவில் சோராஸ்மியாவின் அரசரான விஷ்டாஸ்பாவை மதம் மாற்றியபோது ஜரதுஸ்ட்ராவுக்கு 40 வயது என்று கூறும் பதிவுகளும் உள்ளன. இதுவே பல வரலாற்றாசிரியர்களை அவர் கி.மு. 628-ல் பிறந்தார் என்று நம்ப வைக்கிறது - மன்னர் விஷ்டாஸ்பாவின் மதமாற்றத்திற்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு.

இவ்வாறான பழங்கால மற்றும் மோசமாக ஒத்துழைக்கப்பட்ட கூற்றுகள் வரும்போது எந்த உறுதியும் இல்லை. ஜரதுஸ்ட்ரா கிமு 628 க்கு முன்பே பிறந்திருக்கலாம். கூடுதலாக, ஜரதுஸ்ட்ராவிடமிருந்து பிறகு ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் காலப்போக்கில் மாறியது என்பதை நாம் அறிவோம்பல பிற மதத் தலைவர்களுடன் மரணம் அவரது அசல் சிந்தனைகளை வளர்த்துக்கொண்டது.

ஜோராஸ்ட்ரியனிசத்தின் தந்தை - முதல் ஏகத்துவ மதம்

ஜரதுஸ்ட்ரா அல்லது ஜோராஸ்டர் முக்கியமாக ஏகத்துவக் கருத்துடன் வந்த தீர்க்கதரிசி என்று அறியப்படுகிறார். அந்த நேரத்தில், உலகில் உள்ள மற்ற அனைத்து மதங்களும் - யூத மதம் உட்பட - பல தெய்வீகமாக இருந்தன. எப்போதாவது ஹீனோதேயிஸ்டிக் அல்லது மோனோலாட்ரிஸ்டிக் மதங்கள் இருந்தன, இருப்பினும், அந்த மதங்கள் பல தெய்வங்களின் ஒரு தேவாலயத்தில் ஒரே கடவுளை வணங்குவதை மையமாகக் கொண்டிருந்தன, மீதமுள்ளவை வெளிநாட்டு அல்லது எதிரிகளாக கருதப்படுகின்றன - குறைந்த அல்லது தெய்வீகமாக இல்லை.

அதற்கு பதிலாக, "கடவுள்" என்ற பெயருக்கு தகுதியான ஒரே ஒரு பிரபஞ்சம் மட்டுமே உள்ளது என்ற கருத்தை பரப்பிய முதல் மதம் ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் ஆகும். ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் வேறு சில சக்திவாய்ந்த ஆவிகள் மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற மனிதர்களுக்கான கதவைத் திறந்து வைத்தது, ஆனால் அவை ஒரே உண்மையான கடவுளின் அம்சங்களாகக் கருதப்பட்டன, பிற்கால ஆபிரகாமிய மதங்களில் இருந்ததைப் போலவே.

இந்த "ஒட்டை" மத்திய ஆசியாவின் பெருமளவிலான பலதெய்வப் பகுதியில் ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் பிரபலப்படுத்த ஜரதுஸ்ட்ரா உதவியது. அமேஷா ஸ்பண்ட்டாஸ், அல்லது நன்மையுள்ள அழியாதவர்கள் எனப்படும் ஆவிகளை அனுமதிப்பதன் மூலம், ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் பலதெய்வ நம்பிக்கையாளர்கள் தங்கள் கடவுள்களை நன்மையான அழியாதவர்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதற்கான கதவைத் திறந்தது. Ahura Mazda, ஞானமுள்ள இறைவன்.

உதாரணமாக, இந்தோ-ஆரிய வளர்ப்பு மற்றும் நதி தெய்வம் அனாஹிதா இன்னும் ஜோராஸ்ட்ரியனிசத்தில் ஒரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. உலக மலையான ஹரா பெரேசைட்டி) அல்லது உயர் ஹரா (மலையின் உச்சியில் உள்ள பரலோக நதியான அரேத்வி தூரா அனாஹிதாவின் அவதாரமாக ஆவதன் மூலம் அவர் தனது தெய்வீக நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார், அசுரா மஸ்தா உலகின் அனைத்து ஆறுகள் மற்றும் பெருங்கடல்களை உருவாக்கினார்.

நவீன கலாச்சாரத்தில் ஜரதுஸ்ட்ராவின் முக்கியத்துவம்

ஒரு மதமாக, ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் இன்று பரவலாக இல்லை. இன்று ஜரதுஸ்ட்ராவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் சுமார் 100,000 முதல் 200,000 பேர் இருந்தாலும், பெரும்பாலும் ஈரானில், இது மூன்று ஆபிரகாமிய மதங்களான - கிறித்துவம், இஸ்லாம் மற்றும் யூத மதங்களின் உலகளாவிய அளவிற்கு

அருகில் இல்லை. இருப்பினும், ஜரதுஸ்ட்ராவின் போதனைகளும் கருத்துகளும் வாழ்கின்றன .இவற்றில் மற்றும் - குறைந்த அளவிற்கு - மற்ற மதங்கள் ஈரானிய தீர்க்கதரிசியின் போதனைகள் இல்லாமல் உலக வரலாறு எப்படி இருந்திருக்கும் என்று கற்பனை செய்வது கடினம் .அது இல்லாமல் யூத மதம் என்னவாக இருக்கும்? கிறித்துவம் மற்றும் இஸ்லாம்கூட இருக்கிறதா? ஆபிரகாமிய மதங்கள் இல்லாமல் உலகம் எப்படி இருக்கும்?

மேலும், உலகின் மிகப்பெரிய மதங்கள் மீதான அவரது செல்வாக்கிற்கு கூடுதலாக, ஜரதுஸ்ட்ராவின் கதை மற்றும் அதனுடன் இணைந்த புராணங்களும் பிற்கால இலக்கியம், இசை மற்றும் கலாச்சாரத்தில் நுழைந்தன .ஜரதுஸ்ட்ராவின் புராணக்கதையின் கருப்பொருளான பல கலைப் படைப்புகளில் டான்டே அலிகியேரியின் புகழ்பெற்ற டிவைன் காமெடி , வால்டேரின் தி புக ஆஃப் ஃபேட் , கோதேவின் மேற்கு-கிழக்கு திவான் , ரிச்சர்ட் ஸ்ட்ராஸ் ஆகியவை அடங்கும் .ஆர்கெஸ்ட்ராவுக்கான கச்சேரி இவ்வாறு ஸ்போக் ஜரதுஸ்ட்ரா, மற்றும் நீட்சேயின் தொனி கவிதை இவ்வாறு ஸ்போக் ஜரதுஸ்ட்ரா , ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் 2001: 8 ஸ்பேஸ் ஒடிஸி மற்றும் பல.

பெர்சியாவின் உலக பேரரசு

முதன்முறையாக, பெர்சியர்களைப் பற்றிய குறிப்பு அசீரிய ஆதாரங்களில் காணப்படுகிறது. கி.மு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில். இ., பர்சுவா நிலத்தின் பெயரைக் கொண்டுள்ளது. புவியியல் ரீதியாக, இந்த பகுதி மத்திய ஜாக்ரோஸ் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. மேலும் குறிப்பிடப்பட்ட காலகட்டத்தில், இந்த பிராந்தியத்தின் மக்கள் அசிரியர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். பழங்குடியினர் சங்கங்கள் இன்னும் இல்லை. அசீரியர்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள 27 ராஜ்யங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பெர்சியர்கள், வெளிப்படையாக, ஒரு பழங்குடி ஒன்றியத்திற்குள் நுழைந்தனர், ஏனெனில் அச்செமனிட் பழங்குடியினரின் அரசர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஆதாரங்களில் தோன்றின. பாரசீக அரசின் வரலாறு கிமு 646 இல் தொடங்குகிறது, சைரஸ் I பெர்சியர்களின் ஆட்சியாளரானபோது.

சைரஸ் I இன் ஆட்சியின் போது, பெர்சியர்கள் ஈரானிய பீடபூமியின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றுவது உட்பட, தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பிரதேசங்களை கணிசமாக விரிவுபடுத்தினர். அதே நேரத்தில், பாரசீக அரசின் முதல் தலைநகரான பசர்கடா நகரம் நிறுவப்பட்டது. பெர்சியர்களின் ஒரு பகுதி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டது, ஒரு பகுதி வழிநடத்தியது

பாரசீகப் பேரரசின் எழுச்சி

ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில். கி.மு இ. பாரசீக மக்கள் மீடியாவின் அரசர்களைச் சார்ந்திருந்த கேம்பிசஸ் I ஆல் ஆளப்பட்டனர். காம்பிசெஸின் மகன், சைரஸ் II, குடியேறிய பெர்சியர்களின் அதிபதியானான். பண்டைய பாரசீக மக்களைப் பற்றிய தகவல்கள் அரிதானவை மற்றும் துண்டு துண்டாக உள்ளன. வெளிப்படையாக, சமூகத்தின் முக்கிய அலகு ஆணாதிக்க குடும்பம், தனது அன்புக்குரியவர்களின் உயிரையும் சொத்துக்களையும் அப்புறப்படுத்தும் உரிமையைக் கொண்ட ஒரு மனிதனால் வழிநடத்தப்பட்டது. சமூகம், முதலில் பழங்குடி, பின்னர் கிராமப்புற, பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு சக்திவாய்ந்த சக்தியாக இருந்தது. பல சமூகங்கள் ஒரு பழங்குடியை உருவாக்கியது, பல பழங்குடியினர் ஏற்கனவே ஒரு மக்கள் என்று அழைக்கப்படலாம்.

பாரசீக அரசின் தோற்றம் எனிப்து, மீடியா, லிடியா, பாபிலோனியா ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுக்கு இடையில் முழு மத்திய கிழக்கும் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில் வந்தது.

அதன் உச்சக்கட்டத்தில் கூட, மீடியா உண்மையில் ஒரு பலவீனமான பழங்குடி சங்கமாக இருந்தது. மீடியாவின் மன்னன் சியாக்சரஸின் வெற்றிகளுக்கு நன்றி, உரார்டு மாநிலம் மற்றும் பழங்கால நாடு ஏலம் ஆகியவை கைப்பற்றப்பட்டன. Cyaxares சந்ததியினர் தங்கள் பெரிய மூதாதையரின் வெற்றிகளை வைத்திருக்க முடியவில்லை. பாபிலோனுடனான தொடர்ச்சியான போருக்கு எல்லையில் துருப்புக்கள் தேவைப்பட்டன. இது மீடியாவின் உள் அரசியலை பலவீனப்படுத்தியது, அதை மீடியன் மன்னரின் அடிமைகள் சாதகமாக்கினர்.

சைரஸ் II இன் ஆட்சி

553 இல், சைரஸ் II மேதியர்களுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார், அவருக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக பெர்சியர்கள் அஞ்சலி செலுத்தினர். போர் மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது மற்றும் மேதியர்களுக்கு கடுமையான தோல்வியில் முடிந்தது. மீடியாவின் தலைநகரம் (ஏக்தபானி நகரம்) பெர்சியர்களின் ஆட்சியாளரின் குடியிருப்புகளில் ஒன்றாக மாறியது. பண்டைய நாட்டைக் கைப்பற்றிய பின்னர், சைரஸ் II முறையாக மீடியன் ராஜ்யத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார் மற்றும் மத்திய பிரபுக்களின் பட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறு பாரசீக அரசின் உருவாக்கம் தொடங்கியது.

மீடியா கைப்பற்றப்பட்ட பிறகு, பெர்சியா உலக வரலாற்றில் தன்னை ஒரு புதிய மாநிலமாக அறிவித்தது. மேலும் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக மத்திய கிழக்கில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. 549-548 ஆண்டுகளில், புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மாநிலம் ஏலாமைக் கைப்பற்றியது மற்றும் முன்னாள் மத்திய அரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்த பல நாடுகளை அடிபணியச் செய்தது. பார்தியா, ஆர்மீனியா, ஹிர்கானியா புதிய பாரசீக ஆட்சியாளர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தத் தொடங்கினர்.

லிடியாவுடன் போர்

சக்திவாய்ந்த லிடியாவின் பிரபுவான குரோசஸ், பாரசீக அரசு எவ்வளவு ஆபத்தான எதிரி என்பதை அறிந்திருந்தார். எனிப்து மற்றும் ஸ்பார்டாவுடன் பல கூட்டணிகள் செய்யப்பட்டன. இருப்பினும், நேச நாடுகளால் முழு அளவிலான இராணுவ நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க முடியவில்லை. குரோசஸ் உதவிக்காக காத்திருக்க விரும்பவில்லை, பெர்சியர்களுக்கு எதிராக தனியாக வெளியேறினார். லிடியாவின் தலைநகருக்கு அருகிலுள்ள தீர்க்கமான போரில் - சார்டிஸ் நகரம், குரோசஸ் தனது குதிரைப்படையை போர்க்களத்திற்கு கொண்டு வந்தார், இது வெல்ல முடியாததாக கருதப்பட்டது. சைரஸ் II ஒட்டகங்களில் வீரர்களை அனுப்பினார். குதிரைகள், தெரியாத விலங்குகளைப் பார்த்து, சவாரி செய்பவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்துவிட்டன, லிடியன் குதிரை வீரர்கள் காலில் சண்டையிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. சமமற்ற போர் லிடியன்களின் பின்வாங்கலுடன் முடிந்தது, அதன் பிறகு சர்டிஸ் நகரம் பெர்சியர்களால் முற்றுகையிடப்பட்டது. முன்னாள் கூட்டாளிகளில், ஸ்பார்டான்கள் மட்டுமே குரோசஸின் உதவிக்கு வர முடிவு செய்தனர். ஆனால் பிரச்சாரம் தயாரிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, சர்டிஸ் நகரம் வீழ்ந்தது, பெர்சியர்கள் லிடியாவைக் கைப்பற்றினர்.

எல்லைகளை விரிவுபடுத்துதல்

பின்னர் பிரதேசத்தில் இருந்த கிரேக்க கொள்கைகளின் திருப்பம் வந்தது. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பாரசீக அரசு தனது எல்லைகளை இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிகளுக்கும், இந்து குஷின்

எல்லைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தியது மற்றும் ஆற்றின் படுகையில் வாழ்ந்த பழங்குடியினரை அடிபணியச் செய்தது. சிர்தர்யா. எல்லைகளை வலுப்படுத்தி, கிளர்ச்சிகளை அடக்கி, அரச அதிகாரத்தை நிறுவிய பின்னரே, சைரஸ் II தனது கவனத்தை சக்திவாய்ந்த பாபிலோனியாவில் திருப்பினார். அக்டோபர் 20, 539 இல், நகரம் வீழ்ந்தது. சைரஸ் II பாபிலோனின் அதிகாரப்பூர்வ ஆட்சியாளரானார், அதே நேரத்தில் பண்டைய உலகின் மிகப்பெரிய சக்திகளில் ஒன்றான பாரசீக இராச்சியத்தின் ஆட்சியாளரானார்.

கேம்பிசஸ் ஆட்சி

கிமு 530 இல் சைரஸ் மசாகெட்டே உடனான போரில் இறந்தார். இ. அவரது கொள்கையை அவரது மகன் கேம்பிசஸ் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார். ஒரு முழுமையான பூர்வாங்க இராஜதந்திர தயாரிப்புக்குப் பிறகு, பெர்சியாவின் மற்றொரு எதிரியான எகிப்து தன்னை முற்றிலும் தனியாகக் கண்டறிந்தது மற்றும் நட்பு நாடுகளின் ஆதரவை நம்ப முடியவில்லை. கேம்பிசஸ் தனது தந்தையின் திட்டத்தை நிறைவேற்றி கிமு 522 இல் எகிப்தைக் கைப்பற்றினார். இ. இதற்கிடையில், பெர்சியாவிலேயே, அதிருப்தி பழுத்து, ஒரு கிளர்ச்சி வெடித்தது. கேம்பிசஸ் தனது தாயகத்திற்கு விரைந்தார் மற்றும் மர்மமான சூழ்நிலையில் சாலையில் இறந்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, பண்டைய பாரசீக அரசு அச்செமனிட்டுஸின் இளைய கிளையின் பிரதிநிதியான டேரியஸ் ஹிஸ்டாஸ்பஸ் அதிகாரத்தைப் பெற ஒரு வாய்ப்பை வழங்கியது.

டேரியஸின் ஆட்சியின் ஆரம்பம்

டேரியஸ் I அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது அடிமைப்படுத்தப்பட்ட பாபிலோனியாவில் அதிருப்தியையும் முணுமுணுப்பையும் ஏற்படுத்தியது. கிளர்ச்சியாளர்களின் தலைவர் தன்னை கடைசி பாபிலோனிய ஆட்சியாளரின் மகன் என்று அறிவித்து நேபுகாத்நேச்சார் III என்று அறியப்பட்டார். டிசம்பர் 522 இல் கி.மு. இ. டேரியஸ் நான் வென்றேன். கிளர்ச்சியாளர்களின் தலைவர்கள் பொது மரணதண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். தண்டனை நடவடிக்கைகள் டேரியஸை திசை திருப்பியது, இதற்கிடையில் மீடியா, ஏலம், பார்த்தியா மற்றும் பிற பகுதிகளில் கிளர்ச்சிகள் அதிகரித்தன. புதிய ஆட்சியாளருக்கு நாட்டை அமைதிப்படுத்தவும், சைரஸ் II மற்றும் கேம்பிசஸ் மாநிலத்தை அதன் முன்னாள் எல்லைகளுக்கு மீட்டெடுக்கவும் ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக ஆனது.

518 மற்றும் 512 க்கு இடையில், பாரசீகப் பேரரசு மாசிடோனியா, திரேஸ் மற்றும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றியது. இந்த நேரம் பெர்சியர்களின் பண்டைய இராச்சியத்தின் உச்சமாக கருதப்படுகிறது. உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலை அதன் ஆட்சியின் கீழ் டஜன் கணக்கான நாடுகளையும் நூற்றுக்கணக்கான பழங்குடியினர் மற்றும் மக்களையும் ஒன்றிணைத்தது.

பண்டைய பெர்சியாவின் சமூக அமைப்பு. டேரியஸின் சீர்திருத்தங்கள்

பாரசீக மாநிலமான அச்செமனிட்டுஸ் பல்வேறு வகையான சமூக கட்டமைப்புகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களால் வேறுபடுத்தப்பட்டது. பாபிலோனியா, சிரியா, எகிப்து ஆகியவை பெர்சியா மிகவும் வளர்ந்த மாநிலங்களாகக் கருதப்படுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, சித்தியன் மற்றும் அரபு வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நாடோடிகளின் சமீபத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட பழங்குடியினர் இன்னும் பழமையான வாழ்க்கை முறையின் கட்டத்தில் இருந்தனர்.

எழுச்சிகளின் சங்கிலி 522-520 அரசாங்கத்தின் முந்தைய திட்டத்தின் திறமையின்மையை காட்டுகிறது. எனவே, டேரியஸ் I பல நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார் மற்றும் கைப்பற்றப்பட்ட மக்கள் மீது ஒரு நிலையான அரசு கட்டுப்பாட்டை உருவாக்கினார். சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக வரலாற்றில் முதல் பயனுள்ள நிர்வாக அமைப்பாகும், இது அச்செமனிட்களின் ஆட்சியாளர்களுக்கு தலைமுறைகளாக சேவை செய்தது.

பாரசீக அரசை டேரியஸ் எவ்வாறு ஆட்சி செய்தார் என்பதற்கு ஒரு பயனுள்ள நிர்வாக எந்திரம் ஒரு தெளிவான எடுத்துக்காட்டு. நாடு நிர்வாக-வரி மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அவை சத்ரபீஸ் என்று அழைக்கப்பட்டன. சாட்ராபிகளின் அளவுகள் ஆரம்பகால மாநிலங்களின் பிரதேசங்களை விட மிகப் பெரியதாக இருந்தன, மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பண்டைய மக்களின் இனவியல் எல்லைகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பெர்சியர்களால் கைப்பற்றப்படுவதற்கு முன்பு எகிப்தின் சாத்ரபி பிராந்திய ரீதியாக இந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போனது. மாவட்டங்கள் மாநில அதிகாரிகளால் வழிநடத்தப்பட்டன - சட்ராப்கள். கைப்பற்றப்பட்ட மக்களின் பிரபுக்களிடையே தங்கள் ஆளுநர்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்த அவரது முன்னோடிகளைப் போலல்லாமல், டேரியஸ் I பாரசீக வம்சாவளியைச் சேர்ந்த பிரபுக்களை மட்டுமே இந்த பதவிகளில் வைத்தார்.

ஆளுநர்களின் செயல்பாடுகள்

முன்னதாக, ஆளுநர் நிர்வாக மற்றும் சிவில் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்தார். டேரியஸின் காலத்தின் சட்ராப்க்கு சிவில் அதிகாரங்கள் மட்டுமே இருந்தன, இராணுவ அதிகாரிகள் அவருக்கு அடிபணியவில்லை. சட்ராப்களுக்கு நாணயங்களை அச்சிடுவதற்கான உரிமை இருந்தது, நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தது, வரிகளை வசூலித்தது மற்றும் நீதிமன்றத்தை ஆட்சி செய்தது. சமாதான காலத்தில், சட்ராப்களுக்கு சிறிய தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இராணுவம் பிரத்தியேகமாக இராணுவத் தலைவர்களுக்கு அடிபணிந்தது, சட்ராப்களிலிருந்து சுயாதீனமாக இருந்தது.

மாநில சீர்திருத்தங்களை செயல்படுத்துவது அரசு அலுவலகத்தின் தலைமையில் ஒரு பெரிய மத்திய நிர்வாக எந்திரத்தை உருவாக்க வழிவகுத்தது. பாரசீக அரசின் தலைநகரான சூசா நகரத்தால் அரசு நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டது. அந்தக் காலத்தின் பெரிய நகரங்களான பாபிலோன், எக்டபானா, மெம்பிஸ் ஆகிய நகரங்களும் தங்களுடைய சொந்த அலுவலகங்களைக் கொண்டிருந்தன.

சட்ராப்களும் அதிகாரிகளும் இரகசியப் பொலிசாரின் விழிப்புடன் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தனர். பண்டைய ஆதாரங்களில், இது "ராஜாவின் காதுகள் மற்றும் கண்" என்று அழைக்கப்பட்டது. அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாடும் மேற்பார்வையும் ஆயிரம் பேரின் தலைவரான கஜராபத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பாரசீகத்தின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து மக்களுக்கும் சொந்தமான மாநில கடிதங்கள் நடத்தப்பட்டன.

பாரசீகப் பேரரசின் கலாச்சாரம்

பண்டைய பெர்சியா ஒரு பெரிய கட்டிடக்கலை பாரம்பரியத்தை சந்ததியினருக்கு விட்டுச் சென்றது. சூசா, பெர்செபோலிஸ் மற்றும் பசர்கடாவில் உள்ள அற்புதமான அரண்மனை வளாகங்கள் சமகாலத்தவர்கள் மீது அதிர்ச்சியூட்டும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அரசு தோட்டங்கள் தோட்டங்கள் மற்றும் பூங்காக்களால் சூழப்பட்டன. இன்றுவரை எஞ்சியிருக்கும் நினைவுச்சின்னங்களில் ஒன்று சைரஸ் II இன் கல்லறை. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எழுந்த பல ஒத்த நினைவுச்சின்னங்கள் பாரசீக மன்னரின்

கல்லறையின் கட்டிடக்கலையை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டன. பாரசீக அரசின் கலாச்சாரம் மன்னரை மகிமைப்படுத்தவும், கைப்பற்றப்பட்ட மக்களிடையே அரச அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தவும் பங்களித்தது.

பண்டைய பெர்சியாவின் கலை ஈரானிய பழங்குடியினரின் கலை மரபுகளை இணைத்தது, கிரேக்க, எகிப்திய, அசீரிய கலாச்சாரங்களின் கூறுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. சந்ததியினருக்கு வந்துள்ள பொருட்களில், பல அலங்காரங்கள், கிண்ணங்கள் மற்றும் குவளைகள், பல்வேறு கோப்பைகள், நேர்த்தியான ஓவியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டுபிடிப்புகளில் ஒரு சிறப்பு இடம் ராஜாக்கள் மற்றும் ஹீரோக்களின் படங்கள் மற்றும் பல்வேறு விலங்குகள் மற்றும் அற்புதமான உயிரினங்களுடன் கூடிய ஏராளமான முத்திரைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது.

டேரியஸின் காலத்தில் பெர்சியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி

பாரசீக இராச்சியத்தில் ஒரு சிறப்பு நிலை பிரபுக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. கைப்பற்றப்பட்ட அனைத்து பிரதேசங்களிலும் பிரபுக்கள் பெரும் நிலத்தை வைத்திருந்தனர். அவருக்கு தனிப்பட்ட சேவைகளுக்காக ஜார்ஸின் "பயனாளிகள்" வசம் மிகப்பெரிய அடுக்குகள் வைக்கப்பட்டன. அத்தகைய நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் தங்கள் சந்ததியினருக்கு ஒதுக்கீட்டை நிர்வகிப்பதற்கும் மாற்றுவதற்கும் உரிமை பெற்றனர், மேலும் அவர்கள் குடிமக்கள் மீது நீதித்துறை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். நிலப் பயன்பாட்டு முறை பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, இதில் அடுக்குகள் குதிரை, வில், தேர் போன்றவற்றின் ஒதுக்கீடுகள் என்று அழைக்கப்பட்டன. ராஜா அத்தகைய நிலங்களை தனது வீரர்களுக்கு விநியோகித்தார், அதற்காக அவர்களின் உரிமையாளர்கள் குதிரை வீரர்கள், வில்லாளர்கள் மற்றும் தேரோட்டிகளாக இராணுவத்தில் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது.

ஆனால் முன்பு போலவே, பெரும் நிலங்கள் அரசனுடைய நேரடி வசம் இருந்தது. அவை வழக்கமாக வாடகைக்கு விடப்பட்டன. விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு பொருட்கள் அவற்றுக்கான கட்டணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

நிலங்களைத் தவிர, கால்வாய்கள் உடனடி அரச அதிகாரத்தில் இருந்தன. அரச சொத்துக்களின் நிர்வாகிகள் அவற்றை வாடகைக்கு விட்டு தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு வரி வசூலித்தனர். வளமான மண்ணின் பாசனத்திற்கு, நில உரிமையாளரின் பயிரில் 1/3 ஐ அடையும் வகையில் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது.

கழிவுநீர் அமைப்பு, பண்டைய உலகம்

டேரியஸின் பொறியாளர்கள் உருவாக்குவதன் மூலம் தொடங்கினர் வடிகால் அமைப்பு, பாதாள சாக்கடை குழாய்கள் போடப்பட்டு அதன் பிறகு தான் மேடை அமைத்தனர். கயிறுகள் வழியாக சுத்தமான தண்ணீர் பாய்ந்தது, சாக்கடை வழியாக கழிவுநீர் வெளியேறியது. முழு அமைப்பும் நிலத்தடி மற்றும் வெளியில் இருந்து தெரியவில்லை.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. சமூக, பொருளாதார மற்றும் மத நிலைமைகளை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் பங்குகள், அத்துடன் ஆரம்ப இரும்புக் காலத்தில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றில் அவற்றின் தாக்கம் பற்றி விவாதிக்கவும்.
.....
.....
2. உலக நாகரிகத்திற்கு ரோமானியர்களின் நீடித்த பங்களிப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
.....
.....

இயல் – நான்கு

சீனாவின் கிலாசிக்கல் காலம் – சோவ் வம்சம் – கன்பூசியஸ் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள் – ஹான் வம்சத்தின் மகிமை – உலகத்திற்கான பங்களிப்பு – கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி – மதம் மற்றும் அறிவியல் – ஜப்பானிய நாகரீகம் மற்றும் கலாசாரம் – மாயா , ஆஸ்டெக் மற்றும் இன்கா நாகரீகங்கள்

குறிக்கோள்கள்

- சீனாவின் கிலாசிக்கல் வயது மற்றும் சோவ் வம்சத்தின் கருத்துகளைப் படிக்க.
- கின் ஒருங்கிணைப்பு, ஹான் வம்சத்தின் மகிமை மற்றும் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களை புரிந்து கொள்ள.
- ஜப்பானிய, மாயா, ஆஸ்டெக் மற்றும் இன்கா நாகரிகங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களின் கருத்துகளைப் படிக்கவும்.

முன்னுரை

பண்டைய சீனா வரலாறு சீனாவில் பாரம்பரிய ஏடுகள் சீனாவில் பண்டைய வரலாற்றினை நமக்கு தெரிவிப்பதில் மிக முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. இவ்வரலாற்று பாரம்பரிய இலக்கியங்கள் வானத்திலிருந்து பூமி பிரிக்கப்பட்டு உலகம் தோன்றியது. இவ்வுலகம் முழுவதும் முதன்முதலாக ஆட்சி செய்தது. வானத்திலிருந்து வந்த பன்னிரண்டு பேரரசர்கள்தான் 18,000 ஆண்டு காலம் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களை தொடர்ந்து இவ்வுலக அரசர்கள் பதினோரு பேர் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களும் தலா 18,000 ஆண்டு காலம் ஆண்டு வந்தனர். இவர்கள் மொத்தமாக 45,000 ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களை தொடர்ந்து பதினாறு பேரரசர்கள் ஆண்டனர். இவர்களின் எல்லாப் பெயர்களும் தெரியவில்லை என்றாலும் மூன்று முக்கியமானவர்களின் நாமங்கள் பின்னங் மற்றும் சூயாங் வழி ஆவன. இவர்களே இவ்வுலகின் நிலங்களை பண்படுத்தி பயிர் செய்தனர். டூயாங் பேரரசர் மஞ்சள் பேரரசர் இவரிடம் இருந்து சீனாவின் எல்லா மன்னர்களும் வாரிசுகளாக தோன்றிக் கொண்டு இருந்தனர். இப்பேரரசர்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு பல்வேறு தொழில் மற்றும் கலைகளுக்கான பயிற்சியினை கற்றுக் கொடுத்தனர். இவர்கள் அரசாங்கத்தின் பல துறைகளை நிறுவினர். தங்கள் கடவுள்களுக்கு பலியிடுவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டு இருந்தனர். கடவுள் இருப்பிடம் மலைகள், நதிகள் என கருதி இங்கு பலிகளை செலுத்தி வழிபட்டனர். பண்டைய சீனாவில் கிறிஸ்து தோன்றுவதற்கு முன் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறந்த பேரரசு நிறுவப்பட்டது. இதனை பொற்கால ஆட்சி என்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் சில நகரங்களைக் கொண்டு ஆண்டும் அந்நகரங்களை காலம் செல்லச் செல்ல இணைத்து சிறந்த சீனப் பேரரசானதாக தெரிவிக்கின்றன. இப்பண்டைய சீனப் பேரரசு மூன்று முக்கிய வம்சமாக ஆளப்பட்டு வந்தது. அவர்களுள் முதன்மையான வம்சம்யா வம்சமாகும். இவ்வம்சத்தினையு என்ற அரசன் தோற்றுவித்தார். இவ்வம்சம் கி. மு. 2205 முதல் 1557 வரை பதினெழு மன்னர்களை கொண்டு ஆளப்பட்டு வந்தது. ஜியா மன்னர்களின் தலைநகரமாக சீனாவின் தென்மேற்கு பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளான்சி

மாநிலமாக இருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. ஜியா வம்சத்தின் கடைசி மன்னர் கொடுங்கோலாட்சி மன்னரை பதவி நீக்கம் செய்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து வம்சம் சீனாவில் ஆட்சி செய்தது. இவ்வம்சத்தின் கடைசி மன்னர் சூயு சின் என்பவர் இவருடைய ஆட்சியில் நீதி நியாயங்கள் இல்லாத கடுமையான ஆட்சி நிலவியது. இதனால் பிரபுக்கள் பலர் இணைந்து இக்கொடுங்கோலாட்சியினை நீக்க கோர் தொடுத்து வெற்றிக் கண்டனர். இதனால், ஊயு என்பவரது சூயு வம்சம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று பண்டைய சீன இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றது என்றாலும் பிற வரலாற்று ஆதாரங்கள் குறைந்து காணப்படுவதால் இதனை உண்மை என உறுதி செய்ய இயலாத நிலை உள்ளது.

சூங் வம்ச பேரரசு 960 – 1279 கி.பி.

டாங் வம்சம் வீழ்ச்சியடைந்ததும், சீனாவில் அரசியல் குழப்பம் காணப்பட்டது. இதனால் சீனாவில் நிலையற்ற அராஜகமான மன்னர்களான தோன்றி சீனாவின் அரசியல் குழப்பத்தினை மேலும் அதிகப்படுத்தியது. அரசியல் பொருளாதார வாழ்க்கையில் சீனர்களுக்கு வளர்ச்சியில் தடையேற்பட்டது. அதிக குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இதற்கான தீர்வு தேவை என்ற வேளையில் சூங் பேரரசு சீனாவில் தோன்றியது. சூங் பேரரசு சீனர்களின் வாழ்க்கை முறையையும் தரத்தினையும் உயர்த்துவதே நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. கட்டுரைகள் எழுதுதல் சிறப்பிடம் பெற்றன. சீன சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட முறைகளை அரசுக்கு எடுத்து எழுதும் போது முக்கியத்துவம் பெற்றது. அக்குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டது. ஓவியம் நன்கு வளர்ச்சி கண்டது. பலதரப்பட்ட முறைகளில் ஓவியங்களை வரையும் பழக்கம் சீனர்களிடம் காணப்பட்டது. கறுமை நிறங்களில் ஓவியம் தீட்டுவதில் சீனர்கள் புகழ் பெற்றிருந்தனர். சூங் வம்ச பேரரசு சீனாவை ஆண்ட பொழுது பிற உலக நாடுகள் சீனாவின் வளர்ச்சியினை உற்று நோக்கி அவற்றினை பின்பற்ற தயாராயின. இதனால் சீனா சமக்காலத்தவரின் தலைமையாக செயல்பட்டது.

கன்பூசியக் கோட்பாடுகள்

பண்டைய சீனாவின் அரசியல் முறையில் கன்பூசியஸ் கோட்பாடுகளின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருந்தது. அவருடைய அரசியல் கோட்பாட்டில் சில திட்டவட்டமான போதனைகளைக் காணலாம். அவைகளில் ஒன்று சமுதாய அரசியல் ஐக்கியத்தை பற்றியதாகும். விண்ணில் எவ்வாறு இரண்டு ஞாயிறுகள் இருக்கமுடியாதே அவ்வாறே மக்களுக்கும் இரண்டு மன்னர்கள் இருக்க முடியாது என்று போதித்தனர். இதனால் பேரரசில் அரசியல் பிரிவுகள் இல்லை. மற்றொரு போதனை மென்சியஸ் என்பவருடையது. அதன்படி பேரரசர் தெய்வத்தால் தன் பதவியைப் பெற்றுள்ளார் என்றும் அவர் விண்ணின் மைந்தன் என்றும் அவர் தெய்வத்தின் கட்டையின் பேரில் ஆட்சி செய்து வந்தார் என்று புலப்படுகிறது. ஒரு திறமையற்ற அல்லது கொடுமான அரசன் அரியணை ஏறும் போது தெய்வம் தன் கட்டளையை விலக்கிக் கொள்கிறது. இதை நேர்மையான ஒரு பிரபுவின் வசம் ஒப்படைக்கிறது. அவர்கள் மன்னனை எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்து தானே அப்பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்வாராம். இக்கோட்பாட்டின்படி தான் புரட்சி செய்வது என்பது நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. தவறான ஆட்சி நடைபெறும் பகுதிகளை வெற்றி கொள்வதற்கும் இக்கோட்பாடு வழிவகுத்தது.

முடியாட்சி பேரரசர் எல்லையற்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டு விளங்கினார். இது கோட்பாட்டளவில் காணப்பட்டது அல்லாமல் செயல்முறையில் காணப்படவில்லை. வரைத் தடைப்படுத்தவும் எல்லையற்ற அதிகாரங்களை செயல்படுத்த முடியாத அளவிற்கு நாட்டின் பழக்க வழக்கங்கள் தன் முன்னோர்கள் கையாண்ட முறைகள் பின்பற்ற வேண்டிய நிலைகள் அமைந்திருந்தன. அவர் தன்னுடைய அமைச்சர்களின் ஆலோசனைப்படி நடத்தி வந்தார். பொதுவாக நோக்குவோமேயானால் பேரரசின் அதிகாரம் பேரரசால் மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் அது தளபதிகளாலும் வசதி பெற்ற குடும்பங்களாலும் அவரது உறவினர்களாலும் கொண்டு செலுத்தப்பட்டது எனலாம். அமைச்சர்களும் துறைகளும் பேரரசின் நிர்வாகம் ஆறு அமைச்சுக்கங்கள் மூலம் நடைபெற்று வந்தது. அவைகள் முறைப்படுத்தப்பட்டவைகளாக இருந்தன. 1. சிவில் அலுவலகம் - அதிகாரிகள் நியமிப்பது 2.

வருவாய்த்துறை 3. சடங்குகள் 4. போர்த்துறை 5. தண்டனைகள் 6. பொதுப்பணிகள் குறிப்பாக கால்வாய்கள், வெள்ளத்தடுப்பு முதலியன ஆகும். அவைகளைத் தவிர அரசாங்கத்தின் தன்னிச்சையாக விளங்கிய இரண்டு குழுக்கள் இருந்தன.

கின் எழுச்சி மற்றும் ஆரம்பகால வெற்றிகள்

போரிடும் நாடுகளின் காலப்பகுதியில், சீனாவின் ஏழு பெரிய மாநிலங்களில், குறிப்பாக கிமு 4 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஷாங் யாங்கின் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, கின் மாநிலம்மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக உருவானது. மற்ற ஆறு மாநிலங்களும் மீண்டும் மீண்டும் "செங்குத்து கூட்டணி" அல்லது ஹெசோங் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கின்றன, அவை அனைத்தும் கின் எதிராக கூட்டாளிகளாக இணைந்தன. கின் மாநிலமே சில சமயங்களில் மற்ற மாநிலங்களுடன் "கிடைமட்டக் கூட்டணி" அல்லது லியான்ஹெங் இல் கூட்டுச் சேர்ந்து, ஒருவருக்கொருவர் எதிராக பல போர்களை நடத்துகிறது.

கிமு 316 இல், கின் பா மற்றும் ஷாகளைக் கைப்பற்றிசிச்சுவான் படுகையைநோக்கி தெற்கே விரிவடைந்தது. கிமு 278 இல், கின் ஜெனரல் பாய் குய் சிச்சுவானில் புதிதாக கைப்பற்றப்பட்ட நிலத்திலிருந்து சுவைத் தாக்கினார். யிங் மற்றும் சென் இன் சூ தலைநகரங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன மற்றும் ஹான் நதிக்கு மேற்கே சூ நிலங்கள் இழக்கப்பட்டன. கிமு 272 இல், கின் யிகுவின் ஜிரோங் மாநிலத்தை கைப்பற்றினார். கி.மு. 284 இல் குய்யை தண்டிக்கும் கடைசி கிடைமட்ட கூட்டணி முடிவடைந்த பிறகு, கிமு 283, 269 மற்றும் 265 இல் வடக்கு ஜாவோ மாநிலத்திற்கு எதிராக கின் பல போர்களை நடத்தத் தொடங்கினார்.

கிமு 269 இல், ஃபேன் சூய் கின் தலைமை ஆலோசகரானார். அவர் சர்வாதிகார சீர்திருத்தங்கள், மாற்ற முடியாத விரிவாக்கம் மற்றும் அருகிலுள்ள மாநிலங்களைத் தாக்குவதற்கு தொலைதூர மாநிலங்களுடன் ஒரு கூட்டணியை ஆதரித்தார். கிமு 265 இல், கின் மன்னர் ஜாக்சியாங்ஹான் மாநிலத்தின்ஷாங்டாங்குதியைத் தாக்கி முதல் நகர்வை மேற்கொண்டார். ஷாங்டாங்கின் ஆளுநர் சரணடைய மறுத்து ஜாவோ மன்னரிடம் வழங்கினார். கின் மற்றும் ஜாவோ படைகள் சாங்பிங்கில்2 வருட முற்றுகையில் பூட்டப்பட்டது, இது கின் இராணுவத்தால் ஜாவோவை தீர்க்கமான தோல்வியில் முடிவடைந்தது. கிமு 257 இல், கின் இராணுவம் ஜாவோ தலைநகர் ஹண்டானைமுற்றுகையிடத் தவறியது மற்றும் ஜாவோ, வெய் மற்றும் சூ ஆகியோரின் கூட்டணிப் படையால்தோற்கடிக்கப்பட்டது.

ஜோவின் மன்னன் நானின்காலத்தில், செள வம்சத்தின்அரசர்கள் கிட்டத்தட்ட அனைத்து அரசியல் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளையும் இழந்தனர், எஞ்சியிருந்த கிரீட நிலம் இரண்டு மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது: மேற்கு ஜூ, வாங்செங்கை மையமாகக் கொண்டது மற்றும் கிழக்கு சோவ், செங்சோவைமையமாகக் கொண்டது. க்வின் படைகள் கிமு 256 இல் மேற்கு சோவைக் கைப்பற்றி, ஒன்பது கொப்பரைகளைக்கூறி, அதன் மூலம் சொர்க்கத்தின் மகனாக மாறியது. கிமு 249 இல், புதிய கின் மன்னர்ஜூவாங்சியாங்கிழக்கு சோவைக் கைப்பற்றி, 800 ஆண்டுகால சோவ் வம்சத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார்.

முதல் பேரரசர் யிங் ஜெங்

கிமு 238 இல், க்வின் மன்னரான யிங் ஜெங், தனது அரசியல் போட்டியாளர்களான லு புவேமற்றும்லாவோ ஐ ஆகியோரைஅகற்றிய பின்னர் அதிகாரத்தை கைப்பற்றினார். லி சி. வெய் லியாவோ மற்றும் பிறரின் உதவியுடன், யிங் ஜெங் மற்ற ஆறு பெரிய மாநிலங்களைக் கைப்பற்றி சீனாவை

ஒருங்கிணைக்கும் திட்டத்தை வகுத்தார். ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் தனித்தனியாக இணைப்பதில் கவனம் செலுத்திய திட்டம், முப்பத்தாறு ஊத்திகளில் ஒன்றான "தொலைதூர மாநிலங்களுடன் கூட்டணி வைத்து அருகிலுள்ளவர்களைத் தாக்குவதை அதன் முக்கிய படிகள் யான் மற்றும் குய் உடன் கூட்டணி, வெய் மற்றும் துவை தடுத்து நிறுத்துதல் மற்றும் ஹான் மற்றும் ஜாவோவை வெல்வது ஆகும் .

ஜாவோவின் வெற்றி

கிமு 283 முதல் 257 வரை, கின் மற்றும் ஜாவோ இரத்தக்களரி போர்களில் சண்டையிட்டனர். கிமு 260 இல் சாங்பிங்கில்கின் மூலம் ஜாவோ தோல்வியடைந்தது பிந்தைய மாநிலத்தை கடுமையாக பலவீனப்படுத்தியது. கிமு 236 இல், ஜாவோயானைத் தாக்கும் போது, ஜாவோ மீது படையெடுக்க இரண்டு தனித்தனி படகளை அனுப்ப கின் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தினார். வாங் ஜியான்தலைமையிலான கின் இராணுவம் ஈயு இன்றையஹெஷான் கவுண்டி, ஷாங்க்சி) மற்றும் லியோயாங் இன்றைய ஜுவோகுவான் கவுண்டி, ஷாங்க்சி) ஆகியவற்றின் ஜாவோ பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியது, அதே சமயம் மற்ற கின் இராணுவம் ஹுவானின் கட்டளையின் கீழ் இருந்தது. யி, கியாங் லீ மற்றும் யாங் டுவான்ஹே யே மற்றும் அன்யாங்கைக் கைப்பற்றினர். ஜாவோ ஒன்பது நகரங்களை இழந்தது மற்றும் அதன் இராணுவ வலிமை பலவீனமடைந்தது.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கின் ஹானைத் தாக்கத் திட்டமிட்டார், ஆனால் ஜாவோ ஹானை ஆதரிப்பார் என்று பயந்தார், எனவே கின் ஜெனரல் ஹுவான் யி, பிங்யாங்கின் ஜாவோ பிரதேசங்களைத் தாக்க இராணுவத்தை வழிநடத்தினார் இன்றைய:சி கவுண்டி, ஹெபேயின் தென்கிழக்கு) மற்றும் வுச்செங் இன்றைய சிஜ கவுண்டியின் தென்மேற்கு, ஹெபேய்), போரில் 100,000க்கும் மேற்பட்ட வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஜாவோ இராணுவம் தோற்கடிக்கப்பட்டது மற்றும் அதன் தளபதி, ஹு சே நடவடிக்கையில் கொல்லப்பட்டார். கிமு 233 இல், ஹுவான் யியின் இராணுவத்தை ஹாங் மலையைக்கடந்து, இன்றைய ஷிஜியாஜுவாங்கின் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ள சிலி மற்றும் யியான் ஆகிய ஜாவோ பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியது. பின்னர், ஹுவான் யியின் கீழ் உள்ள கின் இராணுவம், ஜெனரல் லி மு தலைமையிலான ஜாவோ இராணுவத்தை :பீ போரில் ஈடுபடுத்தியது, இதில் கின் பெரும் தோல்வியைத் தழுவியது மற்றும் கிட்டத்தட்ட அனைத்து படகளையும் இழந்தது.

கிமு 232 இல், :பான்வு இன்றையலிங்ஷோ கவுண்டி, ஹெபே) மற்றும் லாங்மெங் இன்றையயாங்கு கவுண்டி, ஷாங்க்சி) ஆகியவற்றைத் தாக்க கின் படகுகள் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்தன, ஆனால் ஜாவோ இராணுவத்தால் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. லி மு மூலம் இருப்பினும், ஜாவோ படகளும் பெரும் இழப்புகளைச் சந்தித்தன, மேலும் அவர்களது தலைநகரான ஹண்டானைப்பாதுகாக்க மட்டுமே பின்வாங்க முடிந்தது .

அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில், ஜாவோ இரண்டு இயற்கை பேரழிவுகளால் தாக்கப்பட்டார் - ஒரு பூகம்பம் மற்றும் கடுமையான பஞ்சம். கிமு 229 இல், கின் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, ஜாவோ தலைநகரான ஹண்டான் மீது வடக்கு மற்றும் தெற்கிலிருந்து ஒரு பின்சர் தாக்குதலை நடத்தினார். மூன்று கின் படகுகள் ஷாண்டியில் இருந்து புறப்பட்டன இன்றைய வடக்குஷாங்சியில்), ஜிங்சிங் இன்றைய ஜிங்சிங் கவுண்டி, ஹெபேய்) மற்றும் ஹெனி இன்றைய ஜிங்சியாங், ஹெனான்), முறையே வாங் ஜியான், கியாங் தலைமையில் ஹண்டன் மீதான தாக்குதலை ஒருங்கிணைக்க லீ மற்றும் யாங் டுவான் ஹீ. ஜாவோ பக்கத்தில்,

லி மு மற்றும் சிமா ஷாங் ஆகியோர் ஜாவோ இராணுவத்தின் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டனர். லி மு தனது படைகளுக்கு தற்காப்பு கட்டமைப்புகளை உருவாக்கவும், எதிரியுடன் நேரடி மோதலைத் தவிர்க்கவும் உத்தரவிட்டார். கின் படைகள் மேலும் முன்னேற முடியாமல் இரு தரப்பினரும் ஒரு முட்டுக்கட்டை அடைந்தனர்.

ஜாவோவின் மன்னன் கியான் மற்றும் லி மு ஆகியோருக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஜாவோ மந்திரி குவோ காய் என்பவருக்கு அரசு லஞ்சம் கொடுத்தது .ராஜா லி முவின் விசுவாசத்தை சந்தேகித்தார் மற்றும் ஜாவோ இராணுவத்தின் கட்டளையை அவரது பிரதிநிதிகளான ஜாவோ காங் மற்றும் யான் ஜு அவர்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு லி முவுக்கு உத்தரவிட்டார். லி மு உத்தரவை மீறியபோது, ராஜா அவர் மீது அதிக சந்தேகம் ஏற்பட்டது. மேலும் லி முவை ஆச்சரியத்துடன் அழைத்துச் சென்று அவரைக் கைது செய்யும்படி தனது ஆட்களுக்கு உத்தரவிட்டார். லீ மு மன்னரின் உத்தரவின் பேரில் சிறையில் தூக்கிலிடப்பட்டார். கிமு 228 இல், லி மு மாற்றப்பட்டதை அறிந்த பிறகு, கின் படைகள் தாக்கி, ஜாவோ இராணுவத்தைத் தோற்கடித்து, டோங்யாங்கைக் கைப்பற்றியது தைஹாங் மலைகளுக்கு கிழக்கே அமைந்துள்ளது). ஜாவோ காங் நடவடிக்கையில் கொல்லப்பட்டார், அதே நேரத்தில் யான் ஜு தனது தோல்விக்குப் பிறகு தப்பினார். ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு, கின் படைகள் ஹண்டானை ஆக்கிரமித்து, கிங் கியானைக் கைப்பற்றி, ஜாவோவின் இருப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

கியான் மன்னரின் சகோதரரான இளவரசர் ஜியா, ஹண்டானிலிருந்து தப்பி, டாய்(இன்றைய யூ கவுண்டி, ஹெபேயைச் சுற்றி) பின்வாங்கினார். சில ஜாவோ எச்சங்களின் உதவியுடன், அவர் தன்னை டாயின் ராஜாவாக அறிவித்தார். கிமு 222 இல், வாங் ஜியானின் மகன் வாங் பெந்தலைமையிலான கின் இராணுவத்தால் டாய் கைப்பற்றப்பட்டார் . இளவரசர் ஜியா சிறைபிடிக்கப்பட்டார்.

ஹானின் வெற்றி

ஹான் ஏழு மாநிலங்களில் மிகவும் பலவீனமானவர் மற்றும் முன்பு கின் மூலம் பலமுறை தாக்கப்பட்டார். கிமு 230 இல், நெய்ஷி டெங் தலைமையிலான கின் இராணுவம் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்து, மஞ்சள் நதியைக்கடந்து, ஒரு வருடத்திற்குள் ஹானின் தலைநகரான ஜெங்கை இன்றைய ஜின்செங், ஹெனான்) கைப்பற்றியது. ஹானின் அரசர் ஆன்சரணடைந்தார் மற்றும் ஹான் கின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தார். யாண்டியில் இன்றைய யுஜோ, ஹெனான்) தலைமையகத்துடன், கின் பேரரசின் யிங்சுவான் கமாண்டரி அமைப்பதற்காக ஹானின் பிரதேசம் மறுசீரமைக்கப்பட்டது.

யான் வெற்றி

கிமு 228 இல், ஜாவோவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, வாங் ஜியான் யான் மீதான தாக்குதலுக்குத் தயாராவதற்காக ஜாங்ஷானில் இன்றைய மத்தியஹெபேயைச் சுற்றி) நிறுத்தப்பட்ட கின் இராணுவத்தை வழிநடத்தினார் . ஜு வு ஒரு யான் மந்திரி, சின் படையெடுப்பை எதிர்கொள்வதற்காக, டாய், குய் மற்றும் சூவுடன் கூட்டணி அமைத்து, வடக்கில் உள்ள சியோங்குனுவுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு யான் மன்னர் ஷிக்கு முன்மொழிந்தார் . இருப்பினும், பட்டத்து இளவரசர் டான், கூட்டணியின் உத்தி வெற்றியடைய வாய்ப்பில்லை என்று உணர்ந்தார், எனவே அவர் ஜிங் கே என்ற கொலையாளியைக் கின் மன்னரான யிங் ஜெங்கைக் கொன்றார் . ஜிங் கே , யான் முதல் கின் வரையிலான தூதுவராக நடித்து, அவருடன் டுகாங்கின்

வரைபடத்தையும் [d]ஃபேன் வுஜியின் தலைவரான கின் டர்ன்கோட் ஜெனரலையும் கொண்டு வந்தார். யிங் ஜெங்கைக் கொல்லும் முயற்சியில் ஜிங் கே தோல்வியடைந்து இறந்தார்.

கிமு 226 இல், யிங் ஜெங் கொலை முயற்சியைப் பயன்படுத்தி வாங் ஜியான் மற்றும் மெங் லு ஆகியோர் யானைத் தாக்குவதற்கு கின் இராணுவத்தை வழிநடத்தும்படி கட்டளையிட்டார். யி ஆற்றின் கிழக்குக் கரையில் இன்றையயி கவுண்டியில், ஹெபேயில்) நடந்த போரில், குயின் படைகள் யான் இராணுவத்தையும், யானின் வலுவூட்டல்களையும் தோற்கடித்து, ஜியை இன்றையபெய்ஜிங்) கைப்பற்ற முயன்றன. யான் தலைநகரம். யான் மன்னர் ஷி, பட்டத்து இளவரசர் டான் மற்றும் எஞ்சியிருந்த யான் படைகள்லியாடோங் தீபகற்பத்திற்குபின்வாங்கினார்கள். லி சின்தலைமையிலான ஒரு கின் இராணுவம் பின்வாங்கிய யான் படைகளை யான் ஆற்றுக்கு இன்றையஹன் நதி,லியோனிங்) பின்தொடர்ந்து சென்று யான் இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியை அழித்தது. பின்னர், கிங் ஷி பட்டத்து இளவரசர் டானின் மரணதண்டனைக்கு உத்தரவிட்டார் மற்றும் படுகொலை முயற்சிக்கு "மன்னிப்பு" என்று அவரது மகனின் தலையை கிள்க்கு அனுப்பினார். கின் "மன்னிப்பை" ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு யானைத் தாக்கவில்லை.

கிமு 222 இல், வாங் பென்மற்றும் லி சின் தலைமையிலான படைகள் லியாடோங் தீபகற்பத்தின் மீது படையெடுத்து எஞ்சிய யான் படைகளை அழித்து கிங் ஷியைக் கைப்பற்றி யானின் இருப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தனர். யானின் முன்னாள் பிரதேசங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, கின் பேரரசின்யுயாங், பெய்பிங், லியாக்ளி மற்றும் லியாடோங் கட்டளைகளைஉருவாக்க மறுசீரமைக்கப்பட்டன.

வியின் வெற்றி

கிமு 225 இல், வாங் பென் தலைமையிலான 600,000-வலிமையான கின் இராணுவம், கின்வெய்மீது படையெடுக்கும் சூ தாக்குதல்களிலிருந்து பக்கவாட்டுப் பகுதியைப் பாதுகாப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக சூவின் வடக்கு எல்லையில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட நகரங்களைக் கைப்பற்றியது. வாங் பென் பின்னர் தனது படைகளை வடக்கே வழிநடத்தி டாலியாங்கை தாக்கி முற்றுகையிட்டார் இன்றைய தினம்:கைஃபெங்கின்வடமேற்கு, ஹெனான்), வெய் தலைநகர். தாலியாங் சூய் மற்றும் யிங் ஆறுகள் மற்றும் ஹாங் கால்வாய் ஆகியவற்றின் இணைப்பில் அமைந்திருப்பதால், அதன் புவியியல் இருப்பிடம் அதற்கு இயற்கையான தற்காப்பு நன்மையை அளித்தது. தவிர, டாலியாங்கைச் சுற்றியுள்ள அகழி மிகப் பெரியதாக இருந்தது மற்றும் நகரின் ஐந்து வாயில்கள் அனைத்திலும் இழுப்பறைகள் இருந்தன, இதனால் கின் படைகள் நகரச் சுவர்களை உடைப்பதை இன்னும் கடினமாக்கியது. வெய் துருப்புக்கள் தங்கள் கோட்டைகளையும் பாதுகாப்பையும் வலுப்படுத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

வாங் பென் மஞ்சள் நதிமற்றும் ஹாங் கால்வாயில் இருந்து தண்ணீரை தாலியங்கிற்கு அனுப்பும் யோசனையை கொண்டு வந்தார். டாலியாங்கின் மீதான முற்றுகையைப் பராமரிக்கும் போது நீர் ஓட்டத்தைத் திருப்பிவிட அவரது துருப்புக்கள் மூன்று மாதங்கள் உழைத்தனர், மேலும் அவர்களின் திட்டத்தில் வெற்றியும் பெற்றனர். டாலியாங் பெருமளவில் வெள்ளத்தில் மூழ்கியது மற்றும் பொதுமக்கள் உட்பட 100,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இறந்தனர். வெய்யின் மன்னர் ஜியா சரணடைந்தார் மற்றும் வெய் கின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தார். கின் முன்னாள் வெய் பிரதேசங்களில் டாங் மற்றும் சிஷூயியின்தளபதிகளை நிறுவினார்.

சூ வெற்றி

கின் குதிரை மற்றும் கையாளுபவர்

கிமு 226 இல், வாங் பென்தலைமையிலான கின் படைகள்துவைத்தாக்கி 10 சூ நகரங்களைக் கைப்பற்றின. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கின் மன்னரான யிங் ஜெங், சூ மீதான படையெடுப்பு பற்றி விவாதிக்க தனது குடிமக்களுடன் ஒரு கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தார். பிரச்சாரத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 600,000 துருப்புக்கள் தேவைவாங் ஜியான் உணர்ந்தார், அதே நேரத்தில் லி சின் 200,000 ஆட்கள் போதுமானது என்று கூறினார். யிங் ஜெங் வாங் ஜியானின் யோசனையை நிராகரித்தார் மற்றும் சூவைத் தாக்க 200,000 வலிமையான இராணுவத்தை வழிநடத்தும் லி சின் மற்றும் மெங் தியான் ஆகியோருக்கு உத்தரவிட்டார். வாங் ஜியான் தான் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருப்பதாகவும், வீட்டில் ஓய்வெடுக்க ஓய்வு பெற்றதாகவும் கூறினார்.

லி சினின் இராணுவம் பிங்யுவை இன்றையபிங்யு கவுண்டிக்குவடக்கே (ஹெனான்) கைப்பற்றியதால் கின் படைகள் ஆரம்ப வெற்றிகளைப் பெற்றன, அதே நேரத்தில் மெங் தியான் கிங்கியுவைக் கைப்பற்றினார் இன்றையலின்குவான் கவுண்டி (அன்ஹூய்) யானை இன்றையயான்லிங் கவுண்டி, ஹெனான்) கைப்பற்றிய பிறகு, லி சின் மேற்கு நோக்கிச் சென்று செங்புவில் இன்றுபாஃபெங் கவுண்டியின்கிழக்கே, ஹெனான்) மெங் தியனுடன் சந்திப்பதற்காகச் சென்றார்.

சூ பக்கத்தில், சூ ஜெனரல் சியாங் யான் குயின் படையெடுப்பாளர்களை எதிர்க்க சூ இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்து, எதிர்த்தாக்குதலை நடத்துவதற்கான வாய்ப்புக்காகக் காத்திருந்தார். இந்த நேரத்தில், லார்ட் சாங்பிங், சூ அரச குடும்பத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு கின் பிரபு, முன்பு லி சின் கைப்பற்றிய ஒரு நகரத்தில் ஒரு கிளர்ச்சியைத் தூண்டினார். பின்னர் லி சின் மீது திடீர் தாக்குதலுக்கும் அவர் தயாராகினார். சியாங் யான் தலைமையிலான சூ இராணுவம் லி சினின் இராணுவத்தை அதிவேகமாக மூன்று பகல் மற்றும் மூன்று இரவுகள் இரகசியமாக பின்தொடர்ந்து ஒரு திடீர் தாக்குதலை நடத்துகிறது. லார்ட் சாங்பிங்கின் படைகள் பின்னால் இருந்து பின்தொடர்ந்து சியாங் யானின் படையுடன் சேர்ந்து லி சின் மீது தாக்குதல் நடத்தினார். லி சினின் பெரும்பாலான படைகள் போரில் அழிக்கப்பட்டன.

இன் தோல்வியை அறிந்ததும், Ying Zheng, ஓய்வுபெறும் வாங் ஜியானை நேரில் சென்று சந்தித்தார், முன்பு வாங் ஜியானின் அறிவுரைக்கு செவிசாய்க்காததற்காக மன்னிப்பு கேட்டார், மேலும் அவரை மீண்டும் இராணுவத்தில் பணியாற்ற அழைத்தார். அவர் முன்பு கோரிய 600,000 துருப்புக்களுக்கு வாங் ஜியானைத் தலைமை தாங்கினார், மேலும் வாங் ஜியானின் துணைத் தலைவராக மெங் வுவை நியமித்தார். யிங் ஜெங் தன்னை முழுவதுமாக நம்பவில்லை என்பதை வாங் ஜியான் அறிந்திருந்தார், ஏனெனில் அவர் தனது கட்டளையின் கீழ் இவ்வளவு பெரிய இராணுவத்துடன் கினுக்கு எதிராக எளிதில் திரும்ப முடியும். இதனால், மன்னரின் சந்தேகங்களைக் குறைக்கும் பொருட்டு, அரசருடன் தொடர்பைப் பேணுவதற்காக அடிக்கடி தூதர்களை அனுப்பினார், மேலும் அவர் கிங்களுக்காக சூவை வென்ற பிறகு அரசர் தனது குடும்பத்திற்கு வெகுமதி அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

கிமு 224 இல், வாங் ஜியானின் இராணுவம் சென் இன்றையஹுவாயாங் கவுண்டி, ஹெனான்) வழியாகச் சென்று பிங்யுவில் முகாமிட்டது இன்றையபிங்யு கவுண்டியின்வடக்கு, ஹெனான்). சியாங் யான் தலைமையிலான சூ இராணுவம் கின் முகாமைத் தாக்கியது, ஆனால் கின் படைகளை பின்னுக்குத் தள்ளத்

தவறியது. சூ இராணுவம் கின் படைகளைத் தாக்க முயன்றபோது, வாங் ஜியான் தனது துருப்புக்களுக்கு அவர்களின் நிலைகளை வைத்திருக்கவும், எதிரிகளைத் தாக்குவதைத் தடுக்கவும் உத்தரவிட்டார். சிறிது நேரம் கழித்து, சியாங் யான் கைவிட்டு, சூ இராணுவத்தை பின்வாங்க உத்தரவிட்டார். வாங் ஜியான், சூ இராணுவம் பின்வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, தனது படைகளை முழுவதுமாக தாக்குதலை நடத்த உத்தரவிடும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கின் படைகள் பின்வாங்கும் சூ படைகளை கினானுக்கு இன்றையகிச்சுன் கவுண்டியின்வடமேற்கு (ஹூபே) பின்தொடர்ந்து அவர்களை தோற்கடித்தனர். சியாங் யான் நடவடிக்கையில் கொல்லப்பட்டார்.

கிமு 223 இல், கின் படைகள் சூவின் தலைநகரான ஷெளச்சனை இன்றையஷோ கவுண்டி (அன்ஹூய்) கைப்பற்றியது. சூவின் அரசரான:புச்சு கைப்பற்றப்பட்டார், மேலும் சூ கின் மூலம் முழுமையாகக் கைப்பற்றப்பட்டார். அடுத்த ஆண்டு, வாங் ஜியான் மற்றும் மெங் வூ ஆகியோர் கின் இராணுவத்தை வழிநடத்தி, பாய்யூ (Baiyue) வசித்தார்வூயூ பிராந்தியத்தை (இன்றைய ஜெஜியாங் மற்றும் ஜியாங்சுவை உள்ளடக்கியது) தாக்கி, பண்டைய யுவின் அரச குடும்பத்தின் சந்ததியினரைக் கைப்பற்றினர். நிலை . [5] கைப்பற்றப்பட்ட வூயூ பிரதேசங்கள் கின் பேரரசின் குய்ஜி கட்டளையாக மாறியது .

குய் வெற்றி

கிமு 264 இல், தியான் ஜியான் குய்மன்னரானார் . இருப்பினும், அவர் ஆட்சி செய்ய மிகவும் இளமையாக இருந்ததால், அவரது தாயார், ராணி டோவேஜர், அவரது ரீஜண்ட் ஆனார். குயின் மாநிலம் குயின் சான்சலரான ஹூ ஷெங்கிற்கு லஞ்சம் கொடுத்தது , குய் மாநிலம் மற்ற மாநிலங்கள் கினால் தாக்கப்படும்போது அவர்களுக்கு உதவுவதைத் தடுக்கிறது. கிமு 221 வாக்கில், குயின் மூலம் இன்னும் கைப்பற்றப்படாத ஒரே மாநிலமாக குய் இருந்தது. அந்த துருப்புக்கள் போதிய வசதிகள் இல்லாவிட்டாலும், மன உறுதி குறைவாக இருந்த போதிலும், குயின் படையெடுப்பிற்கு எதிராகக் காக்க, குய் அவர்களை அவசரமாக மேற்கு எல்லைக்கு அணிதிரட்டினார்.

அதே ஆண்டில், யிங் ஜெங், குயின் தூதுவருடனான சந்திப்பை Qi நிராகரித்ததை, குய்யைத் தாக்க ஒரு சாக்காகப் பயன்படுத்தினார். லி சின்தலைமையிலான கின் இராணுவம், தங்கள் மேற்கு எல்லையில் நிலைகொண்டிருந்த குய் படைகளுடன் நேரடி மோதலைத் தவிர்த்து, முன்னாள் யான் மாநிலத்தில் இருந்து தெற்கு மாற்றுப்பாதை வழியாக குய் இதயப் பகுதிக்குள் முன்னேறியது. குயின் படைகள் குய் பிரதேசங்கள் வழியாகச் செல்லும்போது சிறிய எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டன, இறுதியில் குய் தலைநகரானலின்சியின் (இன்றைய ஜிபோவின் வடக்கு (ஷான்டாங்) வாயில்களைக் காட்டியது. பாதுகாப்பில் சிக்கிய தியான் ஜியான் ஹூ ஷெங்கின் அறிவுரைக்கு செவிசாய்த்தார் மற்றும் சண்டை போடாமல் குயினிடம் சரணடைந்தார். குயின் பேரரசின் குய் மற்றும் லாங்யா கமாண்டரிகளை உருவாக்க குய்யின் முன்னாள் பிரதேசங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட்டன.

ஹான் வம்சம்

ஹான் வம்சத்தின் வரலாறு

இந்த வம்சம் லியு பேங்கால் நிறுவப்பட்டது, பின்னர் கவோசு பேரரசர் (கிமு 206-195 ஆட்சி செய்தவர்), ஒரு தாழ்மையான பிறப்புடைய மனிதர், அவர் முந்தைய குறுகிய கால கின் வம்சத்தின் அடக்குமுறைக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக கிளர்ச்சிக்கு தலைமை தாங்கினார். ஹான் மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட கின்

நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நகலெடுத்தார். நாட்டை மையமாக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளால் ஆளப்படும் நிர்வாகப் பகுதிகளின் வரிசையாகப் பிரித்தார் மற்றும் பதவி உயர்வு முதன்மையாக தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சம்பள அதிகாரத்துவத்தை உருவாக்கினார். இருப்பினும், கின் போலல்லாமல், ஹான் ஏகன்பூசியன் சித்தாந்தம், நிதானம், நல்லொழுக்கம் மற்றும் மகப்பேறு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது மற்றும் அதன் மூலம் ஆட்சியின் எதேச்சதிகாரக் கொள்கைகளை மறைத்தது.

அந்தக் கொள்கை மிகவும் வெற்றிகரமாக இருந்தது. ஹான் மற்ற சீனப் பேரரசை விட நீண்ட காலம் நீடித்தது. வாங் மாங் தற்காலிகமாக அரியணையை அபகரித்து, Xin வம்சத்தை (9-25 CE) 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிறுவியபோது குறுகிய குறுக்கீடுகளுடன் ஆட்சி செய்தார். வியு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பதினொரு உறுப்பினர்கள் கவோச பேரரசரின் இடத்தில் 6 CE வரை பின்தொடர்ந்தனர் (12வது சுருக்கமாக சிம்மாசனத்தை ஒரு பொம்மையாக ஆக்கிரமித்தார்). 25 CE இல் ஹான் வம்சத்தின் அதிகாரம் வியு சியு (மரணத்திற்குப் பிந்தைய பெயர் குவாங்ஷி) அவர்களால் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அவர் 57 வரை ஹான் பேரரசராக ஆட்சி செய்தார். அவரது சந்ததிகளில் பதின்மூன்று பேர் 220 வரை வம்ச வாரிசைப் பராமரித்து, ஒரே பேரரசின் ஆட்சி மாற்றப்பட்டது. மூன்று தனித்தனி ராஜ்ஜியங்கள்.

சில அறிஞர்கள் ஹானை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். வாங் மாங்கின் அபகரிப்புக்கு முந்தைய காலம் - தலைநகர் மேற்கு சீன நகரமான சாங்கானில் (தற்போது சியான், ஷான்சி மாகாணம்) - கியான் (முன்னாள்), அல்லது ஜி (மேற்கு) ஹான் (கிமு 206 -25 CE) என்று அழைக்கப்படுகிறது.), மற்றும் வாங் மாங்கிற்குப் பிறகு- தலைநகர் கிழக்கு நோக்கிலுயோயாங்கிற்கு மாற்றப்பட்டது (இன்றைய ஹெனான் மாகாணத்தில்- ஹூ (பின்னர்) அல்லது டோங் (கிழக்கு), ஹான் (25-220 CE) எனப் பெயரிடப்பட்டது. நான்கு நூற்றாண்டுகள். இருப்பினும், கேள்விக்குரியது, வம்சத்தின் தொடர்ச்சியின் காரணமாக ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டமாக கருதப்படலாம், ஏனெனில், 9-25 என்ற குறுகிய இடைவெளியைத் தவிர, ஏகாதிபத்திய அதிகாரம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒரே குடும்பத்தின் அடுத்தடுத்த உறுப்பினர்களிடம் இருந்தது. இருப்பினும் அந்தக் காலம் ஏகாதிபத்திய, அரசியல் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியில் கணிசமான மாற்றங்கள். அரசாங்கத்தின் உறுப்புகள் நிறுவப்பட்டன, முயற்சிக்கப்பட்டன, மாற்றப்பட்டன அல்லது மாற்றப்பட்டன, மேலும் புதிய சமூக வேறுபாடுகள் கொண்டு வரப்பட்டன. மற்ற மக்களிடையே சீன கௌரவம் ஹான் மாளிகையின் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் இராணுவ வலிமையுடன் வேறுபட்டது, மற்றும் ஹான் அதிகாரிகளின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட பிரதேசத்தின் அளவு ஹான் ஆயுதங்களின் வெற்றியுடன் மாறுபட்டது. அதே நேரத்தில், அரண்மனையின் உதாரணம், அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நகர வாழ்க்கையின் வளர்ந்து வரும் ஆடம்பரங்கள் கலாச்சார மற்றும் தொழில்நுட்ப சாதனைகளின் புதிய தரங்களுக்கு வழிவகுத்தன.

ஹான் வம்சத்தின் கலாச்சார சாதனைகள்

முந்தைய 14-ஆண்டு கின் காலத்தில் புத்தக எரிப்பு மற்றும் அடக்குமுறை நிகழ்வுகள் பதிவுகளை வைத்திருப்பதற்கான எழுத்து முறையை மட்டுமே தவிர்த்து அனைத்து வகையான கருத்து வேறுபாடுகளையும் அகற்றும் நோக்கத்துடன் இருந்தன. மேலும் அவை கலாச்சார வெளிப்பாட்டிற்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. எவ்வாறாயினும், மிருகத்தனமான கின் ஆட்சியானது அத்தகைய பரந்த இலக்கை முழுமையாக

நிறைவேற்றுவதற்கு மிகவும் குறுகியதாக இருந்தது. மேலும் கலாச்சாரத்தின் சின்னங்கள் வாரிசான ஹானால் புத்துயிர் பெற்றன.

ஹான் ஒரு கல்வியறிவு பெற்ற சமூகம் மட்டுமல்ல, கட்டாயம் பதிவு செய்பவர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார். இவ்வாறு, வம்சத்தின் கலாச்சார சூழல் நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டது. யு:பு அல்லது மியூசிக் பீரோ, எடுத்துக்காட்டாக, அன்றைய இசை மற்றும் அதன் கருவிகள், நுட்பங்கள் மற்றும் பாடல்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை தொகுத்தது. நீதிமன்றம் மற்றும் கன்பூசியன் கோவில்களில், இசை இரண்டு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: விருந்துகளுடன் இசை மற்றும் சடங்கு இசை. கோயில் சடங்குகளில், நடனம் பெரும்பாலும் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்தது, மேலும் நடனக் குறியீடு முறையைப் போன்றது பெரிய இசைக் கலைஞர்கள் மற்றும் நடனக் கலைஞர்களின் நிறுவனங்களின் இயக்கங்களை அவர்களின் நிகழ்ச்சிகளில் பதிவு செய்தது. தனிப்பட்ட பொழுதுபோக்கின் ஒரு பகுதியாக இருந்த அதிக உடல் அசைவுகள் ஆனால் குறைவான கால்வலியுடன் கூடிய அதிக முறைசாரா நடனங்களும் இருந்தன. பறிக்கப்பட்ட சரம் கருவிகளின் பல வடிவங்கள் ஹான் காலத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்தன. வம்சத்தின் போது புத்த மதம் இந்தியாவில் இருந்து சீனாவிற்கு வந்தது. மேலும் அதனுடன் செழுமையான வெண்கல மணிகளும் வந்தன. நாடகத்தின் ஒரு வடிவம் தோன்றியது, அதில் கலைஞர்கள் புகழ்பெற்ற போர்வீரர்களின் வீரச் செயல்களை வெளிப்படுத்தினர்.

ஹான் கட்டிடக்கலையில் சுவர்கள் மற்றும் கல்லறைகள் தவிர சிறிய அளவில் எஞ்சியிருந்தாலும், மிங்கி வீட்டின் மாதிரிகள் மற்றும் கல்லறை ஓடுகளில் உள்ள ஓவியங்களிலிருந்து பாணியைப் பற்றி அதிகம் அறியப்பட்டுள்ளது. ஏகாதிபத்திய பதிவுகள் லுயோயாங்கில் உள்ள டாங் ஹானின் முக்கிய அரண்மனை, மரம், கல் மற்றும் செங்கல் ஆகியவற்றால் ஆன உயரமான கோபுரங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. கல்லறைகள் வால்ட் கூரைகளைக் கொண்டிருந்தன மற்றும் பெரிய மண் மேடுகளால் மூடப்பட்டிருந்தன, அவை அவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் கொண்டிருந்தன மற்றும் பெரிய மண் மேடுகளால் மூடப்பட்டிருந்தன, அவை அவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகும் உள்ளன. முக்கியமான கட்டிடங்களின் உட்புறச் சுவர்கள் பூசப்பட்டு வர்ணம் பூசப்பட்டன-எனவே எங்கும் காணப்பட்ட பதிவுகள் - உருவங்கள், உருவப்படங்கள் மற்றும் வரலாற்றின் காட்சிகளுடன் தொடர்புடையவை. கலைஞர்களின் பெயர்கள் எஞ்சியிருக்கவில்லை என்றாலும், அவர்களில் மிக உயர்ந்த தரவரிசையில் இருப்பவர்கள்-டைசாவோ அல்லது ஓவியர்கள்- வருகையில்-பேரரசரின் நெருங்கிய கூட்டாளிகள். அந்த பாரம்பரியம் நவீன காலம் வரை அடுத்தடுத்த வம்சங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. சுவர் ஓவியங்களைத் தவிர, நிற்கும் அறை-பிரிவிக்கும் திரைகள் மற்றும் ரோல்ஸ் அல்லது சில்க் சுருள்களில் ஓவியங்கள் ஹானில் தோன்றின.

சீனாவில் முதல் பெரிய கல் கல்லறை சிற்பம் ஹான் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது, மேலும் மக்கள் மற்றும் விலங்குகளின் உயிரோட்டமான களிமண் உருவங்களும் தோன்றின. Xi Han இல், வெண்கல வேலைகள் பிற்பகுதியில் Zhou காலத்தின் பாணியைத் தொடர்ந்தன மற்றும் பெரும்பாலும் வெள்ளி மற்றும் தங்கத்தால் பதிக்கப்பட்டன. வெண்கலப் பாத்திரங்கள் பலியிடும் சடங்குகளுக்காகவும், வீட்டு உபயோகத்திற்காகவும் செய்யப்பட்டன, பிந்தையது மனிதர்கள், விலங்குகள் மற்றும் புராண மிருகங்களின் வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்ட விளக்குகள், கண்ணாடிகள் மற்றும் ஆடை கொக்கிகள் உட்பட. செழுமையான நிறங்கள் மற்றும் வடிவியல் வடிவமைப்புகள் அல்லது மேகம் மற்றும் மலை கருப்பொருள்களின் வடிவங்களில் பட்டு நெசவு ஒரு முக்கிய தொழில் மற்றும் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தின் ஆதாரமாக மாறியது. ஹான் குயவர்கள் அவர்களின் இறுதிச்

சடங்குகளில் வீட்டு மாதிரிகள் மற்றும் மனித உருவங்களை உள்ளடக்கியது, மேலும் இரண்டு வகையான மெருகூட்டப்பட்ட பொருட்கள் உள்நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டன, பெரும்பாலும் வெண்கல பாத்திரங்களின் வடிவம் மற்றும் வடிவமைப்பை நெருக்கமாகப் பின்பற்றுகின்றன.

ஹாங் வம்சத்தில் (கி.மு. 1600-1046) கைவினைஞர்கள் அரக்குகளைக் கண்டுபிடித்தனர், ஆனால் ஹான் காலத்தில் தான் அரக்கு வேலைகள் தீவிர பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஹான் அரக்குப் பாத்திரங்களின் உயர் தரமானது, வட சீனாவில் உள்ள தண்ணீரில் நனைத்த கல்லறைகளில் இருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்ட, இன்னும் சரியான நிலையில் உள்ள அரக்கு ஓயின் கோப்பைகளில் காணப்படுகிறது. Han lacquerware இன் பல நேர்த்தியான எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன.

ஹான் காலத்தில் கவிதை வளர்க்கப்பட்டது, மேலும் ஒரு புதிய வகை, fu, ரைம் மற்றும் உரைநடை ஆகியவற்றின் கலவையானது செழிக்கத் தொடங்கியது. ஃபு நீண்ட விளக்கக் கலவைகளாக இருந்தன, அவை பொழுதுபோக்கிற்காக இருந்தன, மேலும் அவை ஆக்கப்பூர்வமான எழுத்தின் வழக்கமாகிவிட்டன. சுமார் 1,000 உதாரணங்கள் எஞ்சியுள்ளன. சகாப்தத்தின் உரைநடை இலக்கியங்களில் வரலாறு, தத்துவம் மற்றும் அரசியல் ஆகியவை அடங்கும். சிமா கியானின் ஷிஜியில் ("வரலாற்றுப் பதிவுகள்") அந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து ஆரம்பகால வரலாறுகளில் மிகப் பெரிய ஒன்று வருகிறது. கலாச்சாரத்தை நசுக்க முயன்ற கின் இனத்தவரிடமிருந்து கூர்மையான வேறுபாட்டுடன், ஹான் அவர்களின் பொது ஊழியர்களிடமிருந்து கலாச்சார சாதனைகள் தேவைப்பட்டது, கிளாசிக்கல் நூல்களில் தேர்ச்சி பெறுவது வேலைக்கான நிபந்தனையாக இருந்தது. மகத்தான ஏகாதிபத்திய நூலகத்தின் தலைப்புப் பட்டியல் சீனாவின் முதல் நூலியல் ஆகும். அதன் உரையில் கணிதம் மற்றும் மருத்துவம் போன்ற நடைமுறை விஷயங்களில் படைப்புகளும், தத்துவம் மற்றும் மதம் மற்றும் கலைகள் பற்றிய ஆய்வுகளும் அடங்கும். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் முன்னேற்றம் ஆட்சியாளர்களால் விரும்பப்பட்டது, மேலும் ஹான் காகிதத்தைக் கண்டுபிடித்தார், நீர் கடிகாரங்கள் மற்றும் சூரியக் கடிகாரங்களைப் பயன்படுத்தினார், மேலும் நில அதிர்வு வரைபடத்தை உருவாக்கினார். காலண்டர்கள் அடிக்கடி வெளியிடப்பட்டன. ஹானின் அரசாங்க, கலாச்சார மற்றும் தொழில்நுட்ப சாதனைகள் ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த வம்சமும் அவற்றைப் பின்பற்ற முற்பட்டன.

ஹானின் கட்டக்கலை

சீன கட்டிடக்கலை

சீனாவின் கட்டமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள், குறிப்பாக சீனாவின் 18 வரலாற்று மாகாணங்களில் காணப்படுகின்றன, அவை மேற்கில் திபெத்திய ஹைலேண்ட்ஸ், வடக்கே கோபி மற்றும் தென்மேற்கில் மியான்மர் (பர்மா), லாவோஸ் மற்றும் வியட்நாம் ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டுள்ளன. சீனர்கள் என்று கலாச்சார ரீதியாக அடையாளம் காணக்கூடிய முதல் சமூகங்கள் முக்கியமாக ஹுவாங் ஹீ (மஞ்சள் நதி) படுகையில் குடியேறினர். ஹான் வம்சத்தால் (கிமு 206 – 220 CE) சீனாவின் பெரும்பகுதி வட சீன நாகரிகத்தின் தொட்டிலில் உருவான கலாச்சாரத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வரைபடிப்படியாக அவை பரவி, பிற பழங்குடி கலாச்சாரங்களை பாதித்தன. இந்த பகுதியில் மெதுவாக ஒரு பொதுவான எழுத்து மொழி பரவியது, சொர்க்கத்தின் சக்தி மற்றும் மூதாதையரின் ஆவிகள் உயிருடன் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கான பொதுவான நம்பிக்கை மற்றும் சொர்க்கம், இயற்கை மற்றும் மனிதகுலம் இடையே நல்லிணக்கத்தை அடைய விழா மற்றும்

தியாகத்தின் முக்கியத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்த நம்பிக்கைகள் சீன கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் தன்மையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது .

பாரம்பரிய சீன கட்டிடக்கலை கூறுகள்

நஞ்சன் கோவில்

நாஞ்சன் கோவிலின் பிரதான மண்டபம், மவுண்ட் வுடாய், ஷான்சி மாகாணம், சீனா, 782 CE அல்லது அதற்கு முந்தைய, டாங் வம்சம்; 1974-75ல் புனரமைக்கப்பட்டது. (மேலும்(ஏனெனில் சீனர்கள் முக்கியமாக கட்டமைத்தனர்ஈர்ப்பதம், நெருப்பு, பூச்சிகள் மற்றும் காலத்தின் அழிவு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படக் கூடிய மரம் , பழங்கால கட்டிடக்கலை மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. ஷாங்க்சி மாகாணத்தில் உள்ள லூட்டாய் மலையில் உள்ள நஞ்சன் கோவிலின் சிறிய பிரதான மண்டபம் 782 CE க்கு முன்னர் கட்டப்பட்டு அந்த ஆண்டில் மீட்டெடுக்கப்பட்ட பழமையான தரவு மர கட்டிடம் ஆகும் . செங்கல் மற்றும் கல் தற்காப்பு சுவர்களுக்கும், வாயில்கள் மற்றும் பாலங்களுக்கான வளைவுக்கும் , கல்லறைகளுக்கு பெட்டகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கோவில்கள் மற்றும் கல்லறைகளுக்கு அரிதாக மட்டுமே கோர்பல்ட்டோம் (ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான பாடத்திட்டமும் அதன் கீழே உள்ள போக்கில் இருந்து உள்நோக்கி திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயன்படுத்தப்பட்டது (ஒற்றைஅடுக்கு- கட்டிடக்கலை வடக்கு மற்றும் கிழக்கு சீனாவின் பெரும்பகுதி முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இருப்பினும் மத்திய மண் மேட்டை) கியூ கட்டப்பட்ட சுற்றி (கட்டிடங்கள் மாடி பல சோவ் வம்சத்தின் பிற்பகுதியில்) கிமு 1046-256) உள்ளன.

ஒரு சீன மரக் கட்டிடத்தின் அடிப்படை கூறுகள், கட்டிடம் நிற்கும் கல் அல்லது ஓடுகளால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட பூமியின் தளமாகும்; திபிந்தைய மற்றும் லிண்டல் சட்டகம் (செங்குத்து இடுகைகள் கிடைமட்ட டை பீம்கள் மூலம் மேல்புறம்); கூரை-ஆதரவு அடைப்புக்குறிகள் மற்றும் டிரஸ்; மற்றும் ஓடு வேயப்பட்ட கூரையே. திஇடுகைகள் அல்லது நெடுவரிசைகளுக்கு இடையில் உள்ள சுவர்கள் , சமை தாங்கி நிற்கவில்லை, மற்றும் இடைநிலைவிரிகுடாக்கள் (கட்டிடத்தின் முன்பகுதியில் ஒற்றைப்படை எண்) கதவுகள் (பொதுவாக பெரிய, நிறுவன கட்டிடங்களில் இரட்டிப்பாகும்) அல்லது செங்கல் அல்லது பொருள் போன்றவற்றால் நிரப்பப்படலாம். பிளாஸ்டரை எதிர்கொள்ளும் மூங்கில் வாட்டில், அல்லது வெளிப்புற விரிகுடாக்கள் பெரிஸ்டைல்களை உருவாக்க திறந்து விடப்படலாம். பொதுவாக, செங்கற்கள் அல்லது பிளாஸ்டரின் இண்டர்கோலம்னர் :பில்லர், கட்டமைப்பு மரத்தை அரை-மர முறையில் வெளிப்படுத்தி, செயல்பாட்டை புலப்படும் வடிவவியலாக மாற்றுகிறது. நெகிழ்வான முக்கோணம் டிரஸ் கட்டிடத்தின் முன்பக்கத்திற்கு குறுக்காக வைக்கப்பட்டு ஒரு கேபிள் வகையை வரையறுக்கிறது உயர்த்தப்பட்ட டை பீம்களின் ஒரு படி-அப் தொடர் மூலம் கூரை (tailiang , "மொட்டை மாடிக் கற்றைகள்," இந்த முழு கட்டிடக்கலை அமைப்பு பெயரிடப்பட்டது: *லியாங்சு* அல்லது "பீம்கள் மற்றும் நெடுவரிசைகள்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது கேபிள்-எண்ட் பீம்கள் வரிசையாக சுருக்கப்பட்டு, கூரை பர்லின்கள் மற்றும் பிரதான கூரைக் கற்றை ஆகியவற்றைத் தாங்கும் செங்குத்து ஸ்ட்ரட்களுடன் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. நெகிழ்வான விகிதங்கள் ஸ்ட்ரட்கள் மற்றும் பீம்களின் கேபிள்-எண்ட் கட்டமைப்பு, செங்குத்து எழுச்சி மற்றும் கிடைமட்ட இடைவெளி, கூரை விரும்பிய எந்த சுயவிவரத்தையும் எடுக்க அனுமதிக்கிறது, பொதுவாக சாங் வம்சத்திற்கு (960-1279) முன் வடக்கு சீனாவில் குறைந்த மற்றும் நேரான நிழல் மற்றும் பெருகிய முறையில் உயர்த்தப்பட்டு குழிவான சாங், யுவான் (1206-

1368), மிங் (1368-1644), மற்றும் கிங் (1644-1911/12). கேபிள்-எண்ட் ஃப்ரேம்வொர்க் பொதுவாக ஒரு முக்கிய கட்டிடத்தில் உள்நோக்கி நகர்த்தப்பட்டு, பகுதியளவு ஹிப்-அண்ட்-கேபிள் (அல்லது அரை-இடுப்பு) கூரையில் மறைக்கப்பட்டு முழு-இடுப்பு கூரையில் முழுமையாக மறைக்கப்படுகிறது. மரக் கட்டிடம் டிரஸின் இடைவெளியால் ஆழத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இரட்டிப்பு ஆழத்திலும் கூரையின் எடை மூன்று மடங்கு வளரும்; இருப்பினும், கட்டமைப்பு ரீதியாக, கட்டிடம் முன்புறம் எந்த நீளத்திலும் இருக்கலாம், இருப்பினும் கோட்பாட்டில் அது 13 விரிகுடாக்களுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் மற்றும் சமீபத்திய வம்சங்களில் உண்மையில் 11 விரிகுடாவைத் தாண்டியிருக்காது .

வெஸ்டர்ன் ஹானின் முக்கிய பார்வையாளர் மண்டபம்வெய்யாங்அரண்மனை சுமார் 120 மீட்டர் (390 அடி) நீளமும் 35 மீட்டர் (115 அடி) ஆழமும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது, இது அதன் மிகப்பெரிய கின் முன்னோடியை விட சிறியதாக இருக்கலாம், ஆனால் இன்று பெய்ஜிங் அரண்மனையில் உள்ள அதன் சமமானதை விட பெரியதாக இருக்கலாம். சோவ் வம்சத்திலிருந்து (கிமு 1046-255) யுவான் (1206-1368 CE) வரை, பெய்ஜிங்கின் சொர்க்க ஆலயத்தின் முன்னோடியாக இருந்த ஸ்பிரிட் ஹால் அல்லது மிங்டாங்கை விட எந்த கட்டிடக்கலை அமைப்பும் மிகவும் தீவிரமான கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை . ஹான் வம்சத்தின் தெற்கு புறநகர்ப் பகுதியான சாங்கானின் ஹான் சடங்கு மண்டபத்தின் தளம் 1956-57 இல் தோண்டப்பட்டது. பாரம்பரிய சடங்கு மதிப்புகளை குறியீட்டு கட்டிடக்கலையாக மொழிபெயர்த்து, மிங்டாங் ஒரு வெளிப்புற வட்ட அகழியால் சூழப்பட்டது மற்றும் ஒரு வட்ட அடித்தளத்தின் மீது அமைக்கப்பட்டது (இரண்டு வட்டங்களும் சேர்ந்து ஒரு வட்டை உருவாக்குகின்றன, அல்லது இரு, சொர்க்கத்தின் சின்னம்) இது ஒரு இடைநிலை நேர்கோட்டு பெருங்குடலுக்குள் (குறியீடு) மேலும் இணைக்கப்பட்டது. பூமியின். மூன்று மாடி மண்டபமே (வானம், மனிதன் மற்றும் பூமியைக் குறிக்கும் எண் மூன்று) உயர்த்தப்பட்ட மண் மையத்தைச் சுற்றி கட்டப்பட்டது. இது ஒரு கூட்டு சடங்கு அமைப்பாக இருந்ததாக கருதப்படுகிறது, அதில் முதல் மாடியில் ஒரு அரச கல்விக்கூடம் இருந்தது; இரண்டாவது தளம் ஒன்பது மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, இது நான்கு பருவங்கள் மற்றும் "ஐந்து கட்டங்கள்" மாற்றக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. ஐந்து உள் சன்னதிகள் மற்றும் மாதாந்திர சடங்கு பிரசாதங்களுக்கான வெளி இடங்களுடன்; மற்றும் மூன்றாவது மாடி மைய மண்டபம் ஒரு மொட்டை மாடியால் சூழப்பட்டுள்ளது .

தி ஹான் அரண்மனைகள் உயரமான மரக் கோபுரங்களுடன் அமைக்கப்பட்டன மற்றும் செங்கல் அல்லது கல் கோபுரங்கள் (tai) கலைப் படைப்புகளின் காட்சி மற்றும் சேமிப்பு உட்பட பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஹான் கட்டிடக்கலையின் பீங்கான் பிரதிநிதித்துவங்கள் உண்மையான அடைப்புக்குறிக்கான முதல் நேரடி ஆதாரத்தை வழங்குகின்றன, எளிய அடைப்புக்குறிகள் கூரையின் முன்கணிப்பை ஆதரிக்கும் வகையில் சுவரில் இருந்து ஒரு படி முன்னோக்கி (மற்றும் சில சமயங்களில் சுவரில் இருந்து பல படிகள் மேல்நோக்கி) காட்டுகின்றன

ஹான் கல்லறைகள் சீனாவில் இதுவரை கட்டப்பட்ட மிக விரிவான ஒன்றாகும். சில இடங்களில் அவை மரத்தாலானவை, ஆனால் பெரும்பாலும் அவை செங்கல் அல்லது கல்லால் ஆனவை. பல அறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு கார்பல் பெட்டகத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும் அல்லது மிகவும் அரிதாக, உண்மையான வளைந்த பெட்டகத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும். ஹான் பேரரசர்களின் கல்லறைகள் இன்றும் காணக்கூடிய பிரம்மாண்டமான

மண் மேடுகளில் மூடப்பட்டிருந்தன, ஆனால் சில அரச கல்லறைகள் குழிவான இயற்கை மலைகளில் அடக்கம் செய்யும் நடைமுறையை பின்னர் தொடங்கின. பல ஹான் கல்லறைகள் அலங்கரிக்கப்பட்டனசவர் ஓவியங்கள் , அதிக நிரந்தர மற்றும் விலையுயர்ந்த கல் நிவாரணங்கள், அல்லது முத்திரையிடப்பட்ட அல்லது வடிவமைக்கப்பட்ட செங்கற்கள்.

ஹான் வம்சத்தின் இறுதிச்சடங்கு பேனர்

லேடி டாயின் பேனர் இறுதிச்சடங்கு கல்லறையிலிருந்து (சூய் சின்), மவாங்டுய், ஹூனான் மாகாணம், சி. கிமு 168 அல்லது சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, மேற்கத்திய ஹான் வம்சம், மை மற்றும் பட்டு மீது வண்ணங்கள்; ஹூனான் மாகாண அருங்காட்சியகத்தில், சாங்ஷா. உயரம் 2.05 மீட்டர்.(மேலும்)

அந்தக் காலத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அகழ்வாராய்ச்சி செய்யப்பட்ட கல்லறை, தெற்கு நகரத்தின் புறநகர்ப் பகுதியில் காணப்படும் சாங்ஷாவின் ஆளுநரின் மூன்று குடும்பக் கல்லறைகளில் ஒன்று, நடுத்தர அளவிலான பிரபுக்களின் மனைவிக்கு சொந்தமானது. Mawangdui , மற்றும் 168 கிமு அல்லது சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு. அளவில் சிறியது, ஆனால் செழுமையாக பொருத்தப்பட்ட மற்றும் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட மரக் கல்லறையானது, நான்கு உள்ளமைக்கப்பட்ட அரக்கு சவப்பெட்டிகளின் தொகுப்பைச் சுற்றி இறுக்கமாக அமைக்கப்பட்ட கல்லறைப் பொருட்களுக்கான பல வெளிப்புறப் பெட்டிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒட்டும் வெள்ளை கயோலின் களிமண்ணின் வெளிப்புற அடுக்கு கல்லறைக்குள் ஈரப்பதத்தை ஊடுருவுவதைத் தடுத்தது. மேலும் கரியின் உள் அடுக்கு அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஒரு நாளுக்குள் கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து ஆக்ஸிஜனையும் சரிசெய்தது, எனவே இறந்தவர் (Xin Zhui , அல்லது ஆளுநரின் மனைவி லேடி டாய்) ஒரு முழுமையான பாதுகாப்பு நிலையில் காணப்பட்டார். சமகால சொற்களை வழங்கும் எழுதப்பட்ட சரக்குகளுடன் வந்த கல்லறை பொருட்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது , ஆரம்பகால சீன பட்டுகள் (காஸ்கள் மற்றும் டமாஸ்க்குகள், ட்வில்ஸ் மற்றும் எம்பிராய்டரிகள், பல முழு ஆடைகள் உட்பட) மற்றும் அரக்கு பொருட்கள் (மரம் உட்பட) இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகச்சிறந்த தேக்கங்கள் ஆகும். மூங்கில் -, மற்றும் துணியால் செய்யப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகள்), இறுதி ஊர்வலத்தில் ஷாமன் எடுத்துச் சென்றிருக்கக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க வண்ணம் தீட்டப்பட்ட பதாகையுடன்.

ஹான் மதம் மற்றும் அறிவியல்

ஹான் சீனா முழுவதிலும் உள்ள குடும்பங்கள் கோவில்கள் மற்றும் கோவில்களில் தெய்வங்கள், ஆவிகள் மற்றும் மூதாதையர்களுக்கு விலங்குகள் மற்றும் உணவை சடங்கு தியாகம் செய்தனர். இந்த பொருட்களை ஆன்மீக உலகில் உள்ளவர்கள் பயன்படுத்த முடியும் என்று அவர்கள் நம்பினர் . ஒவ்வொரு நபருக்கும் இரண்டு-பகுதி ஆன்மா இருப்பதாகக் கருதப்பட்டது : ஆவி-ஆன்மா (ஹூன்) மரணத்திற்குப் பிறகான சொர்க்கத்திற்கு (சியான்) பயணம் செய்தது, மற்றும் உடல்-ஆன்மா (போ) அதன் கல்லறையில் இருந்தது. அல்லது பூமியில் கல்லறை மற்றும் ஒரு சடங்கு சடங்கு மூலம் மட்டுமே ஆவி-ஆன்மாவுடன் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டது.

அவரது பல பாத்திரங்களுக்கு மேலதிகமாக, பேரரசர் பூமியில் மிக உயர்ந்த பூசாரியாக செயல்பட்டார், அவர் சொர்க்கத்திற்கு தியாகம் செய்தார் , ஐந்து சக்திகள் என்று அழைக்கப்படும் முக்கிய தெய்வங்கள் மற்றும் மலைகள் மற்றும் ஆறுகளின் ஆவிகள் (ஷென்). சொர்க்கம், பூமி மற்றும் மனிதகுலம் ஆகிய மூன்று

பகுதிகளும் யின் மற்றும் யாங்கின் இயற்கை சுழற்சிகள் மற்றும் ஐந்து கட்டங்களால் இணைக்கப்பட்டதாக நம்பப்பட்டது. பேரரசர் முறையான சடங்கு, நெறிமுறைகள் மற்றும் ஒழுக்கநெறிகளின்படி நடந்து கொள்ளவில்லை என்றால், அவர் இந்த அண்டவியல் சுழற்சிகளின் நேர்த்தியான சமநிலையை சீர்குலைத்து, பூகம்பம், வெள்ளம், வறட்சி, தொற்றுநோய்கள் போன்ற பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தலாம். மற்றும் வெட்டுக்கிளிகளின் திரள்கள்.

மேற்கு ராணி அன்னை அல்லது பெங்கலாய் மலையை ஒருவர் அடைந்தால் அழியாத தன்மையை அடைய முடியும் என்று நம்பப்பட்டது. ஹான் கால தாவோயிஸ்டுகள் சுவாசப் பயிற்சிகள், பாலியல் நுட்பங்கள் மற்றும் மருத்துவ அமுதங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அழியாமைையை அடைய முயற்சித்த துறவிகளின் சிறிய குழுக்களாக ஒன்றுகூடினர்.

கிபி 2 ஆம் நூற்றாண்டில், தாவோயிஸ்டுகள் வே ஆஃப் தி ஃபைவ் பீக்ஸ் ஆஃப் ரைஸ் போன்ற பெரிய படிநிலை மதச் சங்கங்களை உருவாக்கினர். முனிவர்-தத்துவஞானி லாவோசி (கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டு) ஒரு புனித தீர்க்கதரிசி என்று நம்பினர், அவருடைய பக்தியுள்ள பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டால், இறைச்சி பலிகளை ஏற்றுக்கொண்ட அசுத்தமான கடவுள்களை வணங்குவதைத் தடைசெய்தால், அவர் இரட்சிப்பு மற்றும் நல்ல ஆரோக்கியத்தை வழங்குவார் என்று நம்பினர். டாடோஜிங்கின்.

பௌத்தம் முதன் முதலில் கிழக்கு ஹான் காலத்தில் பட்டுப்பாதை வழியாக ஏகாதிபத்திய சீனாவிற்குள் நுழைந்தது. முதன்முதலில் கி.பி 65 இல் குறிப்பிடப்பட்டது. லியு யிங் (இ. கி.பி. 71), ஹான் பேரரசர் மிங்கின் (ஆர். 57-75 கி.பி) ஒன்றுவிட்ட சகோதரர், சீனப் பௌத்தம் இந்தக் கட்டத்தில் பெரிதும் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், அதன் ஆரம்பகால சீன ஆதரவாளர்களில் ஒருவர். ஹுவாங்-லாவோ தாவோயிசத்துடன். சீனாவின் முதல் அறியப்பட்ட புத்த கோவிலான வெள்ளைக் குதிரைக் கோயில், பேரரசர் மிங்கின் ஆட்சியின் போது தலைநகர் லுயோயாங்கின் சுவருக்கு வெளியே கட்டப்பட்டது. நாற்பத்திரண்டு அத்தியாயங்களின் சூத்திரம், ஞானத்தின் பரிபூரணம், ஷூரங்கமா சூத்திரம் மற்றும் பிரத்யுத்தபன்ன சூத்திரம் உள்ளிட்ட முக்கியமான புத்த மத நியதிகள் கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் சீன மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

மத்திய அரசு

ஹான் அரசாங்கத்தில், பேரரசர் உச்ச நீதிபதி மற்றும் சட்டமியற்றுபவர், ஆயுதப்படைகளின் தளபதி மற்றும் மத்திய மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகங்களில் உயர் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ வேட்பாளர்களின் ஒரே நியமனம்; 600-புஷல் சம்பளம் அல்லது அதற்கு மேல் பெற்றவர்கள். கோட்பாட்டளவில், அவரது சக்திக்கு வரம்புகள் இல்லை.

எவ்வாறாயினும், போட்டியிடும் நலன்களைக் கொண்ட அரசு உறுப்புகள் மற்றும் நீதிமன்ற மாநாடு (tingyi) போன்ற நிறுவனங்கள் - ஒரு பிரச்சினையில் பெரும்பான்மை ஒருமித்த கருத்தை எட்ட அமைச்சர்கள் கூட்டப்பட்டனர் - கொள்கை முடிவுகளில் தனது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையை ஏற்குமாறு பேரரசருக்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர். பேரரசர் நீதிமன்ற மாநாட்டு முடிவை நிராகரித்தால், அவர் தனது உயர் அமைச்சர்களை அந்நியப்படுத்தும் அபாயம் உள்ளது. ஆயினும் கூட, பேரரசர்கள் சில நேரங்களில் நீதிமன்ற மாநாடுகளில் எட்டப்பட்ட பெரும்பான்மை கருத்தை நிராகரித்தனர்.

பேரரசருக்கு கீழே அவரது அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் மூன்று மாநில கவுன்சிலர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் மாஸ்ஸின் அதிபர் அல்லது மந்திரி இம்பீரியல் ஆலோசகர் அல்லது படைப்புகளின் மேன்மை கி.மு. 8ல் 'மக்களுக்கு மேலான அமைச்சர்' என்ற தலைப்பு மாற்றப்பட்ட அதிபர், அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதில் முக்கியப் பொறுப்பு வகித்தார். அதிபரின் மற்ற கடமைகளில் நிலம் மற்றும் மக்கள் தொகைக்கான மாகாண பதிவேடுகளை நிர்வகித்தல், நீதிமன்ற மாநாடுகளை நடத்துதல், வழக்குகளில் நீதிபதியாக செயல்படுதல் மற்றும் உயர் பதவிக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்களை பரிந்துரை செய்தல் ஆகியவை அடங்கும். அவர் 600 புசல்கள் சம்பள தரத்திற்கு கீழ் அதிகாரிகளை நியமிக்க முடியும். இம்பீரியல் ஆலோசகரின் தலையாய கடமை அதிகாரிகளுக்கான ஒழுங்குமுறை நடைமுறைகளை நடத்துவதாகும். வருடாந்திர மாகாண அறிக்கைகளைப் பெறுவது போன்ற அதேபோன்ற கடமைகளை அதிபருடன் பகிர்ந்து கொண்டார். இருப்பினும், கி.மு. 8ல் பணித்துறை அமைச்சராக அவரது பட்டம் மாற்றப்பட்டபோது, பொதுப்பணித் திட்டங்களை மேற்பார்வையிடுவது அவரது தலையாய கடமையாக மாறியது. கி.பி 119 இல் கிராண்ட் மார்ஷல் என மாற்றப்பட்ட கிராண்ட் கமாண்டன்ட், கி.பி 51 இல் கிராண்ட் கமாண்டன்ட்டாக மாறுவதற்கு முன்பு, வெஸ்டர்ன் ஹான் காலத்தில் ஒழுங்கற்ற முறையில் நியமிக்கப்பட்ட இராணுவத் தளபதியாகவும் பின்னர் ஆட்சியாளராகவும் இருந்தார். கிழக்கு ஹான் சகாப்தத்தில் அவர் முக்கியமாக ஒரு சிவில் அதிகாரியாக இருந்தார், அவர் மற்ற இரண்டு மாநில கவுன்சிலர்களைப் போலவே பல தணிக்கை அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

மூன்று மாநில கவுன்சிலர்களுக்குக் கீழே ஒன்பது அமைச்சர்கள், ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறப்பு அமைச்சகத்திற்கு தலைமை தாங்கினர். சடங்குகள் மந்திரி மத சடங்குகள், சடங்குகள், பிரார்த்தனைகள் மற்றும் மூதாதையர் கோவில்கள் மற்றும் பலிபீடங்களின் பராமரிப்பு ஆகியவற்றின் தலைமை அதிகாரியாக இருந்தார். அரண்மனை மைதானம், வெளிப்புற ஏகாதிபத்திய பூங்காக்கள் மற்றும் பேரரசர் தேரில் பயணம் செய்த இடங்கள் ஆகியவற்றில் பேரரசரின் பாதுகாப்பிற்கு வீட்டு அமைச்சர் பொறுப்பாக இருந்தார்.

ஏகாதிபத்திய அரண்மனைகளின் சுவர்கள், கோபுரங்கள் மற்றும் வாயில்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் ரோந்து செய்வதற்கும் காவலர்களின் அமைச்சர் பொறுப்பேற்றார். மந்திரி கோச்மேன் பேரரசர் மற்றும் அவரது அரண்மனை உதவியாளர்களுக்கான ஏகாதிபத்திய தொழுவங்கள், குதிரைகள், வண்டிகள் மற்றும் பயிற்சியாளர் இல்லங்களைப் பராமரிப்பதற்கும், ஆயுதப்படைகளுக்கு குதிரைகளை வழங்குவதற்கும் பொறுப்பானவர். நீதி அமைச்சர் சட்டத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும், நிர்வகிப்பதற்கும், விளக்குவதற்கும் பொறுப்பான தலைமை அதிகாரி ஆவார். அமைச்சர் ஹெரால்ட் பிரபுக்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு தூதர்கள் போன்ற ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தில் கௌரவ விருந்தினர்களைப் பெறுவதற்குப் பொறுப்பான தலைமை அதிகாரியாக இருந்தார்.

இம்பீரியல் குலத்தின் அமைச்சர் பேரரசின் பிரபுக்கள் மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்திய குடும்பத்துடனான ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தின் தொடர்புகளை மேற்பார்வையிட்டார், அதாவது மற்றும் பட்டங்களை வழங்குதல். நிதியமைச்சர் உத்தியோகபூர்வ அதிகாரத்துவத்தின் பொருளாளராகவும், வரி வருவாயைக் கையாண்ட ஆயுதப் படைகள் மற்றும் அளவீட்டு அலகுகளுக்கான தரநிலைகளை அமைத்தார். அமைச்சர் ஸ்டீவர்டு பேரரசருக்கு பிரத்தியேகமாக சேவை செய்தார், அவருக்கு பொழுதுபோக்கு மற்றும்

கேளிக்கைகள், சரியான உணவு மற்றும் உடை, மருந்து மற்றும் உடல் பராமரிப்பு, மதிப்புமிக்க பொருட்கள் மற்றும் உபகரணங்களை வழங்கினார்.

உள்ளூர் அரசாங்கம்

ஹான் பேரரசு, ராஜ்ஜியங்கள் மற்றும் மார்க்ஸ்சேட்டுகளைத் தவிர்த்து, அளவுகளின் இறங்கு வரிசையில், மாகாணங்கள், தளபதிகள் மற்றும் மாவட்டங்களின் அரசியல் அலகுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. ஒரு மாவட்டம் பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, பிந்தையது குக்கிராமங்களின் குழு ஒவ்வொன்றும் சுமார் நூறு குடும்பங்களைக் கொண்டது.

மாகாணங்களின் தலைவர்கள், அவர்களின் அதிகாரப்பூர்வ தலைப்பு இன்ஸ்பெக்டரில் இருந்து கவர்னராக மாற்றப்பட்டது மற்றும் ஹான் காலத்தில் பலமுறை மாற்றப்பட்டது, பல கட்டளை நிலை மற்றும் ராஜ்ய அளவிலான நிர்வாகங்களை ஆய்வு செய்வதற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. அவர்களின் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில், இந்த உள்ளூர் நிர்வாகங்களில் உள்ள அதிகாரிகள் ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தால் பதவி உயர்வு, பதவி இறக்கம், பதவி நீக்கம் அல்லது வழக்குத் தொடரப்படுவார்கள்.

ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தின் அனுமதியின்றி ஒரு ஆளுநர் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். ஒரு கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு தனது அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட தளபதிகள் முழுவதும் போராளிகளை எழுப்புவது போன்ற நெருக்கடி காலங்களில் மட்டுமே கீழ்நிலை இன்ஸ்பெக்டருக்கு நிர்வாக அதிகாரங்கள் இருந்தன.

ஒரு கமாண்டரி மாவட்டங்களின் குழுவைக் கொண்டிருந்தது, மேலும் ஒரு நிர்வாகியின் தலைமையில் இருந்தது. அவர் தளபதியின் உயர்மட்ட சிவில் மற்றும் இராணுவத் தலைவராக இருந்தார் மற்றும் தற்காப்பு, வழக்குகள், விவசாயிகளுக்கான பருவகால அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் பதவிக்கான பரிந்துரைகளை கையாண்டார். சுமார் 10,000 குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய மாவட்டத்தின் தலைவர் ப்ரீபெக்ட் என்று அழைக்கப்பட்டார், அதே சமயம் சிறிய மாவட்டங்களின் தலைவர்கள் முதல்வர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர், மேலும் இருவரையும் மாஜிஸ்திரேட்டுகள் என்று குறிப்பிடலாம். ஒரு மாஜிஸ்திரேட் தனது மாவட்டத்தில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரித்து, வரிவிதிப்புக்காக மக்களைப் பதிவு செய்தார், வருடாந்திர கோர்வி கடமைகளுக்கு பொது மக்களைத் திரட்டினார், பள்ளிகளைப் பழுதுபார்த்தார் மற்றும் பொதுப் பணிகளை மேற்பார்வையிட்டார்.

ஜப்பான் கலாச்சரம் மற்றும் நாகரீகம்

மாயா நாகரிகம்

மாயா நாகரிகம் என்பது பழங்காலத்திலிருந்து நவீன காலத்தின் ஆரம்பம் வரை இருந்த ஒரு மெசோஅமெரிக்க நாகரிகமாகும். இது அதன் பண்டைய கோயில்கள் மற்றும் கிளிப்புகள் (ஸ்கிரிப்ட்) மூலம் அறியப்படுகிறது. மாயா ஸ்கிரிப்ட் என்பது கொலம்பியனுக்கு முந்தைய அமெரிக்காவில் மிகவும் நுட்பமான மற்றும் மிகவும் வளர்ந்த எழுத்து முறை ஆகும். நாகரிகம் அதன் கலை, கட்டிடக்கலை, கணிதம், நாட்காட்டி மற்றும் வானியல் அமைப்பு ஆகியவற்றிற்கும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாயா நாகரிகம் மாயா பிராந்தியத்தில் வளர்ந்தது, இது இன்று தென்கிழக்கு மெக்சிகோ, குவாத்தமாலா மற்றும் பெலிஸ் மற்றும் ஹோண்டூராஸ் மற்றும் எல் சால்வடாரின் மேற்கு பகுதிகளை

உள்ளடக்கியது. இது யுகடான் தீபகற்பத்தின் வடக்கு தாழ்நிலங்கள் மற்றும் சியரா மாட்ரேவின் குவாத்தமாலா ஹைலேண்ட்ஸ், மெக்சிகன் மாநிலமான சியாபாஸ், தெற்கு குவாத்தமாலா, எல் சால்வடார் மற்றும் பசிபிக் கடல் சமவெளியின் தெற்கு தாழ்நிலங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இன்று, அவர்களின் சந்ததியினர், கூட்டாக மாயா என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். 6 மில்லியனுக்கும் அதிகமான தனிநபர்கள் உள்ளனர், இருபத்தெட்டுக்கும் மேற்பட்ட எஞ்சியிருக்கும் மாயன் மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் முன்னோர்கள் இருந்த அதே பகுதியில் வசிக்கின்றனர்.

கிமு 2000 க்கு முன் பழங்கால காலம், விவசாயம் மற்றும் ஆரம்பகால கிராமங்களில் முதல் வளர்ச்சியைக் கண்டது. ப்ரீ கிளாசிக் காலம் (கி.மு. 2000 முதல் கி.பி. 250 வரை) மாயா பிராந்தியத்தில் முதல் சிக்கலான சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டது. மேலும் மாயா உணவின் பிரதான பயிர்களான சோளம், பீன்ஸ், ஸ்குவாஷ் மற்றும் மிளகாய் ஆகியவை பயிரிடப்பட்டன. முதல் மாயா நகரங்கள் கிமு 750 இல் வளர்ந்தன, மேலும் கிமு 500 வாக்கில் இந்த நகரங்கள் நினைவுச்சின்ன கட்டிடக்கலைகளைக் கொண்டிருந்தன, இதில் விரிவான ஸ்டக்கோ முகப்புகளைக் கொண்ட பெரிய கோயில்கள் அடங்கும். கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டில் மாயா பகுதியில் ஹைரோகிளிபிக் எழுத்து பயன்படுத்தப்பட்டது. லேட் ப்ரீ கிளாசிக்கில், பெட்டன் பேசின் பகுதியில் பல பெரிய நகரங்கள் வளர்ந்தன, மேலும் கமினல்ஜுயு நகரம் குவாத்தமாலான் ஹைலேண்ட்ஸில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. கி.பி 250 இல் தொடங்கி, கிளாசிக் காலம் என்பது பெரும்பாலும் மாயாக்கள் நீண்ட எண்ணிக்கையிலான தேதிகளுடன் செதுக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களை எழுப்பியதாக வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்த காலகட்டத்தில் மாயா நாகரிகம் ஒரு சிக்கலான வர்த்தக வலையமைப்பால் இணைக்கப்பட்ட பல நகர-மாநிலங்களை உருவாக்கியது. மாயா தாழ்நிலங்களில் இரண்டு பெரும் போட்டியாளர்களான டிக்கால் மற்றும் கலக்முல் நகரங்கள் பலம் பெற்றன. கிளாசிக் காலம் மாயா வம்ச அரசியலில் மத்திய மெக்சிகன் நகரமான தியோதிஹுவாகனின் ஊடுருவும் தலையீட்டையும் கண்டது. 9 ஆம் நூற்றாண்டில், மத்திய மாயா பகுதியில் ஒரு பரவலான அரசியல் சரிவு ஏற்பட்டது, இதன் விளைவாக உள்நாட்டுப் போர்கள், நகரங்கள் கைவிடப்பட்டது மற்றும் மக்கள்தொகை வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தது. பிந்தைய கிளாசிக் காலம் வடக்கில் சிச்சென் இட்சாவின் எழுச்சியைக் கண்டது, மேலும் குவாத்தமாலா ஹைலேண்ட்ஸில் ஆக்கிரமிப்பு K'iche' இராச்சியம் விரிவடைந்தது. 16 ஆம் நூற்றாண்டில், ஸ்பானிஷ் பேரரசு மெசோஅமெரிக்கன் பிராந்தியத்தை காலனித்துவப்படுத்தியது, மேலும் ஒரு நீண்ட தொடர் பிரச்சாரங்கள் 1697 இல் கடைசி மாயா நகரமான நோஜ்பெட்டனின் வீழ்ச்சியைக் கண்டன.

கிளாசிக் காலத்தில் ஆட்சி "தெய்வீக ராஜா" என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டது, அவர் மனிதர்கள் மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளுக்கு இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தராக செயல்படுவார் என்று கருதப்பட்டது. அரசாட்சி பொதுவாக (ஆனால் பிரத்தியேகமாக இல்லை) தந்தைவழி, மற்றும் அதிகாரம் பொதுவாக மூத்த மகனுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஒரு வருங்கால மன்னர் ஒரு வெற்றிகரமான போர்த் தலைவராகவும் ஆட்சியாளராகவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டார். மாயா அரசியலில் மூடிய அனுசரணை அமைப்புகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சக்தியாக இருந்தன, இருப்பினும் ஒரு ராஜ்ஜியத்தின் அரசியல் அமைப்பை புரவலன் எவ்வாறு பாதித்தது என்பது நகர-மாநிலத்திலிருந்து நகர-மாநிலத்திற்கு மாறுபடும். கிளாசிக் காலத்தின் பிற்பகுதியில், பிரபுத்துவம் அளவு வளர்ந்தது, முன்பு ராஜாவின் தனிப்பட்ட அதிகாரத்தை

குறைத்தது. மரம், ஜேட், அப்சிடியன், மட்பாண்டங்கள், செதுக்கப்பட்ட கல் நினைவுச்சின்னங்கள், ஸ்டக்கோ மற்றும் நன்றாக வரையப்பட்ட சுவரோவியங்கள் உள்ளிட்ட அழிந்துபோகக்கூடிய மற்றும் அழியாத பொருட்களைப் பயன்படுத்தி மாயா அதிநவீன கலை வடிவங்களை உருவாக்கினார்.

மாயா நகரங்கள் இயற்கையாக விரிவடைகின்றன. நகர மையங்கள் சடங்கு மற்றும் நிர்வாக வளாகங்களைக் கொண்டிருந்தன, அவை குடியிருப்பு மாவட்டங்களின் ஒழுங்கற்ற வடிவத்தால் சூழப்பட்டுள்ளன. ஒரு நகரத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் பெரும்பாலும் காஸ்வேகளால் இணைக்கப்பட்டன. கட்டிடக்கலை ரீதியாக, நகர கட்டிடங்களில் அரண்மனைகள், பிரமிட்-கோயில்கள், சடங்கு பால்கோர்ட்டுகள் மற்றும் வானியல் கண்காணிப்பிற்காக சிறப்பாக சீரமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள் ஆகியவை அடங்கும். மாயா உயரடுக்கு கல்வியறிவு பெற்றவர்கள், மேலும் ஹைரோகிளிபிக் எழுதும் ஒரு சிக்கலான அமைப்பை உருவாக்கினர். கொலம்பியனுக்கு முந்தைய அமெரிக்காவில் இவர்களுடைய எழுத்து முறை மிகவும் மேம்பட்டது. மாயாக்கள் தங்கள் வரலாற்றையும் சடங்கு அறிவையும் திரைக்கதை புத்தகங்களில் பதிவு செய்தனர், அவற்றில் மூன்று தடையற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே உள்ளன, மீதமுள்ளவை ஸ்பானியர்களால் அழிக்கப்பட்டன. கூடுதலாக, மாயா நூல்களின் பல எடுத்துக்காட்டுகள் ஸ்டெலே மற்றும் பீங்கான்களில் காணப்படுகின்றன. மாயா மிகவும் சிக்கலான ஒன்றோடொன்று இணைந்த சடங்கு நாட்காட்டிகளை உருவாக்கியது, மேலும் மனித வரலாற்றில் வெளிப்படையான பூஜ்ஜியத்தின் ஆரம்பகால நிகழ்வுகளில் ஒன்றை உள்ளடக்கிய கணிதத்தைப் பயன்படுத்தியது. அவர்களின் மதத்தின் ஒரு பகுதியாக, மாயாக்கள் நரபலியைக் கடைப்பிடித்தனர்

இன்கா நாகரிகம்

இன்கா நாகரீகத்தின் தோற்றம்

இன்கா நாகரீகம் முதன்முதலில் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் போது தென்கிழக்கு பெருவில் தோன்றியது. அவர்களின் தோற்றம் புராணங்களின் படி, அவை சூரியக் கடவுளான இன்டியால் உருவாக்கப்பட்டன. இன்டி தனது மகன் மான்கோ கபாக்கை பூமிக்கு பச்சரி தம்பு கிராமத்தில் இருக்கும் மூன்று குகைகளுக்கு நடுவில் அனுப்பினார். தனது சகோதரர்களைக் கொன்ற பிறகு, மான்கோ கபாக் தனது சகோதரிகளையும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களையும் வனப்பகுதி வழியாக அழைத்துச் சென்றார். பின்னர் சுமார் கி.பி.1200 இல் குஸ்கோவிற்கு அருகிலுள்ள வளமான பள்ளத்தாக்கில் குடியேறினார்.

இன்காக்கள் தங்கள் நான்காவது பேரரசரான மைதா கபாக்கின் ஆட்சியில் தங்கள் நிலத்தை விரிவுபடுத்தத் தொடங்கினர். இருப்பினும், 15 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எட்டாவது பேரரசர் விராகோச்சா இன்கா கட்டுப்பாட்டை எடுக்கும் வரை அவர்கள் உண்மையிலேயே ஒரு பரந்த சக்தியாக மாறவில்லை. அவரது உறவினரான இரண்டு மாமாக்களின் இராணுவத் திறன்களால் வலுப்படுத்தப்பட்ட விராகோச்சா இன்கா, தெற்கே இருந்த அயர்மக்கா இராச்சியத்தை தோற்கடித்து உருப்பா பள்ளத்தாக்கைக் கைப்பற்றினார். கைப்பற்றப்பட்ட நாடுகளில் அமைதியைக் காக்க இராணுவப் படைகளை விட்டு வெளியேறும் இன்கா நடைமுறையையும் அவர் நிறுவினார்.

போட்டியாளரான சான்காஸ் சுமார் கி.பி.1438 இல் தாக்கிய போது, விராகோச்சா இன்கா பின்வாங்கினார். அதே நேரத்தில் அவரது மகன் குசி இன்கா யுபன்கி, குஸ்கோவை வெற்றிகரமாக பாதுகாத்தார். பச்சாகுட்டி என்ற

பட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு, இன்கா யுபன்கி, இன்காவின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க ஆட்சியாளர்களில் ஒருவரானார். அவரது இராணுவப் படையெடுப்புகள் ராஜ்யத்தை டிக்காக்கா படுகையின் தெற்கு முனை வரையிலும், வடக்கே நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் கஜாமர்கா மற்றும் சிமு ராஜ்ஜியங்களுக்கு உட்பட்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

ராஜ்ஜியங்கள் முறைகேடாகக் கவர்தல்

பச்சாகுட்டி இன்கா யுபான்குவி ஒரு இனக்குழுவினருந்து எழுச்சி ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை நசுக்குவதற்காகக் கட்டாய மீள்குடியேற்றத்திற்கு உத்தரவிட்ட முதல் இன்கா பேரரசர் என்று நம்பப்படுகிறது. கூடுதலாக, ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் முன்னோடிகளின் உடைமைகளைப் பெறுவதைத் தடுக்கும் நடைமுறையை அவர் நிறுவினார். இதன் மூலம் அடுத்தடுத்த தலைவர்களின் புதிய நிலங்களைக் கைப்பற்றிச் செல்வ வளத்தைக் குவிப்பதை உறுதி செய்தார். பேரரசின் மையமான குஸ்கோவை வலுப்படுத்துவதில் பச்சாகுட்டி இன்கா யுபான்கியும் கவனம் செலுத்தினார். அவர் நகரைக் காக்கும் பாரிய கோட்டையான சாக்லாஹுவாமானை விரிவுபடுத்தினார். மேலும் ஆறுகள் மற்றும் சிக்கலான விவசாய தளங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் ஒரு விரிவான நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

இன்கா மக்களின் மொழி, தொழில், வாழ்க்கை முறை

தவண்டின்சய அதன் 12 மில்லியன் மக்களில் 100க்கும் மேற்பட்ட தனித்துவமான இனக்குழுக்களைக் கொண்டிருந்தாலும், நன்கு வளர்ந்த சமூக அமைப்பு பேரரசைச் சீராக இயங்க வைத்தது. எழுதப்பட்ட மொழி எதுவும் இல்லை. ஆனால் கெச்சுவாவின் ஒரு வடிவம் முதன்மை பேச்சுவழக்கு ஆனது. மேலும் வரலாற்று மற்றும் கணக்கியல் பதிவுகளைக் கண்காணிக்க குயிப்பு எனப்படும் முடிச்சு வடங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சோளம், உருளைக்கிழங்கு, ஸ்குவாஷ், லாமாக்கள், அல்பாகாஸ் மற்றும் நாய்களை வளர்த்து, பொது உழைப்பின் மூலம் வரி செலுத்தும் தன்னிறைவு பெற்ற விவசாயிகள் இன்காவில் இருந்தனர். ஏறக்குறைய 15,000 மைல்கள் வரையிலான சாலைகளின் அமைப்பு பேரரசைக் கடந்து சென்றது. தொடர் ஓட்டக்காரர்கள் ஒரு நாளைக்கு 150 மைல்கள் என்ற விகிதத்தில் செய்திகளை அனுப்பும் திறன் கொண்டவர்கள்.

இன்கா மதம் மற்றும் சடங்குகள்

இன்கா மதம், இன்டியை உள்ளடக்கிய கடவுள்களின் தேவாலயத்தை மையமாகக் கொண்டது. இன்கா மதம் அனிமிசம் (ஆவியுலக கோட்பாடு), பேடிஸிசம் (உயிரற்ற பொருட்களை நேசித்து வணங்குவது) மற்றும் இயற்கை கடவுள்களின் வழிபாட்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. மன்னர் இறந்து விட்டால் அவரது உடல் பதப்படுத்தப்பட்டு அந்த கோயிலிலேயே புதைக்கப்படுவது வழக்கம். அந்த சடலத்துடன் அவர் பயன்படுத்திய உடைமைகள், பொருட்களும் சேர்த்துப் புதைக்கப்படும். இதில் அதிர்ச்சி தரும் தகவலாக, மன்னர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது பணியாளர்களும் கொல்லப்பட்டு அந்த கல்லறையிலேயே புதைக்கப்படுவர்.

சக்தி வாய்ந்த பூசாரிகள் நோயைக் கண்டறிவதற்கும், குற்றங்களைத் தீர்ப்பதற்கும், போரின் விளைவுகளைக் கணிக்கவும், பல சமயங்களில் விலங்குகளைப் பலியிடவும் செய்தனர். முந்தைய பேரரசர்களின் மம்மி எனப்படும் பாடம் செய்யப்பட்ட எச்சங்களும் புனிதமான உருவங்களாகக் கருதப்பட்டு விழாக்களில் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக் கடைகளுடன் அணிவகுத்துச் செல்லப்பட்டன.

கிபி 1471 இல் அரியணை ஏறியதும், டோபா இன்கா யுபான்கி, பேரரசின் தெற்கு எல்லையை நவீன சிலியில் உள்ள மெளலே ஆற்றுக்குத் விரிவுபடுத்தினார். மேலும் ஒவ்வொரு மாகாணமும் பெண்களைக் கோயில் கன்னிகளாகவோ அல்லது கொண்டாடப்பட்ட வீரர்களின் மணமகளாகவோ பணியாற்றும் ஒரு முறையை நிறுவினார். அவரது வாரிசான ஹூயானா கபாக் ஈக்வடார் மற்றும் கொலம்பியா இடையே தற்போதைய எல்லையான அன்காசிமேயோ நதிக்கு கொண்டு செல்லும் வெற்றிகரமான வடக்கு படையெடுப்புகளை மேற்கொண்டார்.

இன்காவை அழித்த ஸ்பானிஷ் படையெடுப்பும், தொற்று நோயும்

இதற்கிடையில், ஸ்பானிஷ் நபர்களின் வருகை ஏற்கனவே அரசின் சரிவைத் தூண்டியது. ஸ்பானியர்கள் பெரியம்மை போன்ற அன்னிய நோய்களைக் கொண்டு வந்தனர். இந்த நோய் 1525 ஆம் ஆண்டில் ஹூயானா கபாக் மற்றும் அவரது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாரிசைக் கொல்வதற்கு முன்பு மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியை அழித்தது. இது ஒரு உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டியது, ஏனெனில் பேரரசர்கள் அதிகாரத்திற்காகப் போரிட்டனர். சகோதரன், ஹுவாஸ்கர், அரியணையைப் பிடிக்கப் போரிட்டார்.

சமகால ஜப்பானின் மேற்கத்திய பார்வையாளர்கள் கலாச்சார பண்புகளை சமமாக கருதாமல் அதன் பெரிய பொருளாதார சாதனையை வலியுறுத்துவது பொதுவானது. இருப்பினும் ஜப்பானிய கலாச்சார தனித்துவம் மற்றும் அது வளர்ந்த விதம், ஜப்பான் எவ்வாறு பெரும் வல்லரசு அந்தஸ்தைப் பெற்ற முதல் மேற்கத்திய நாடு அல்லாதது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் அறிவுறுத்துகிறது.

ஜப்பானியர்கள் நீண்ட காலமாக தீவிரமாக அறிந்திருக்கிறார்கள் மற்றும் சக்திவாய்ந்த வெளிப்புற தாக்கங்களுக்கு மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பதிலளித்துள்ளனர், முதலில் ஆசிய நிலப்பரப்பில் இருந்து (குறிப்பாக சீனா) மற்றும் சமீபத்தில் மேற்கத்திய உலகில் இருந்து. ஜப்பான் வெளிநாட்டு கலாச்சார விழுமியங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து உள்வாங்கும் சுழற்சியைப் பின்பற்றி, தற்போதுள்ள பூர்வீக வடிவங்களுக்கு மாற்றியமைக்கிறது. இந்த பிந்தைய செயல்முறை பெரும்பாலும் உறவினர் அரசியல் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட காலங்களில் நிகழ்கிறது. இவ்வாறு, வெளிப்புற தாக்கங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன, ஆனால் ஜப்பானியத்தின் அடிப்படை உணர்வு பாதிக்கப்படவில்லை; உதாரணமாக, பௌத்த தெய்வங்கள் வின்டே தேவாலயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பிற்பகுதியில் விரைவாக நவீனமயமாக்குவதற்கான ஜப்பானின் முயற்சி-பெரும் தேசிய மற்றும் தனிப்பட்ட தியாகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும்-உண்மையில் நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளாக வேலை செய்யும் அதே செயல்முறைகளின் நீட்டிப்பாகும்.

வரலாற்றுக்கு முந்தைய ஜப்பானிய கலாச்சாரம் சுமார் இரண்டாயிரமாண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கி பண்டைய சீன கலாச்சார தாக்கங்களுக்கு வெளிப்பட்டது. இந்த தாக்கங்களின் ஒரு விளைவு, நிலப் பிரிவின் கிரிடிரான் முறையைத் திணித்தது, இது நீண்ட காலம் நீடித்தது; இந்த அமைப்பின் பழங்கால இடப்பெயர்கள் மற்றும் புலப் பிரிவுக் கோடுகளை இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியும். சீன எழுத்து மற்றும் பல சீன வளர்ச்சிகள் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன; எழுத்து முறை ஜப்பானிய மொழிக்கு பொருந்தாததால், பல நூற்றாண்டுகளாக பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. பௌத்தம் — இந்தியாவில் தோன்றி மத்திய ஆசியா, சீனா மற்றும் கொரியாவில் 6 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானை அடைவதற்கு முன்பு மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது -

ஜப்பானிய கலாச்சார வாழ்வில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இருப்பினும் காலப்போக்கில் அதன் முன்னோடி வடிவங்களில் இருந்து ஆழமாக மாற்றப்பட்டது. இதேபோல், சீன நகர்ப்புற வடிவமைப்பு பண்டைய தலைநகரான நாரா மற்றும் கியோட்டோவின் தளவமைப்புகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் தீவுக்கூட்டத்தில் அது பெருகவில்லை.

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கலாச்சார கூறுகளின் ஜப்பானியமயமாக்கல் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் முடிவடைந்த 250 ஆண்டுக்கால தனிமைப்படுத்தலின் போது பெரிதும் துரிதப்படுத்தப்பட்டது. மீஜி மறுசீரமைப்பிற்குப் பிறகு (1868), ஜப்பான் ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க பாணியில் நவீனமயமாக்கப்பட்டு தொழில்மயமாக்கத் தொடங்கியது. மேற்கத்திய கலாச்சார பண்புகள் பள்ளிகள் மற்றும் வெகுஜன தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலம் பெரிய அளவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மேற்கத்திய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பில் பரவலாக பரவி, சீனா மற்றும் கொரியாவிற்கும் கூட மறு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. ஜப்பானிய கலாச்சாரத்தில் அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய தாக்கங்கள் இலக்கியம், காட்சி கலைகள், இசை, கல்வி, அறிவியல், பொழுதுபோக்கு மற்றும் கருத்தியல் ஆகியவற்றில் சான்றுகளாக உள்ளன.

நவீனமயமாக்கல் கலாச்சார மாற்றங்களுடன் சேர்ந்தது. கிறிஸ்தவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுத்தறிவு மற்றும் சோசலிசம், அதே போல் மார்க்சியம் ஆகியவை அன்றாட ஜப்பானிய வாழ்க்கையுடன் பிரிக்கமுடியாத வகையில் தொடர்புடையவை. பல சமூக அமைப்புகளில் பாரம்பரிய ஜப்பானிய இசையை விட மேற்கத்திய அல்லது மேற்கத்திய இசை பொதுவாக மிகவும் பொதுவானது. ஜப்பானிய கிறிஸ்தவர்கள் மக்கள்தொகையில் ஒரு சிறிய சதவீதத்தை உருவாக்கினாலும், கிறிஸ்துமஸ் (அல்லது அதன் வெளிப்புற பொறிகள்) பரவலாக அனுசரிக்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு நாட்டுப்புற நிகழ்வு. பாரம்பரியத்திற்குப் பதிலாக ஜப்பானியர்களிடையே மேற்கத்திய ஆடைகளின் பயன்பாடுகிமோனோ, நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பொதுவானதாகிவிட்டது, இருப்பினும் பெண்கள் சில கொண்டாட்டங்களில் முறையான கிமோனோக்களை அணியலாம், மேலும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் வீட்டு உடைகளுக்கு சாதாரண பாணிகளைப் பயன்படுத்தலாம். மேற்கத்திய கட்டிடக்கலை வடிவங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளின் அறிமுகத்தால் வீட்டின் கட்டுமானமும் கணிசமாக மாற்றப்பட்டது. வடிவத்திலும், நிறத்திலும், கட்டுமானப் பொருட்களிலும், பல சமகால ஜப்பானிய வீடுகள் பாரம்பரிய வீடுகளிலிருந்து கணிசமாக வேறுபடுகின்றன; அவை இப்போது மிகவும் நவீன வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளன, அதிக வண்ணங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன, மேலும் பெரும்பாலும் கான்கிரீட் மற்றும் ஸ்டீல்கோவால் செய்யப்பட்டவை.

ஜப்பானிய சிந்தனை தோட்டம்

ஜப்பானில் பாறை மற்றும் சரளை கரே சான்சய். தோட்டம் சிந்தனை ("நீரோடை மலை உலர்ந்த")

கிழக்கு மற்றும் மேற்கின் இரட்டை தாக்கங்கள் நவீன ஜப்பானிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்க உதவியுள்ளன, இது மேற்கத்தியர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த கூறுகளை வழங்குகிறது, ஆனால் அது ஒரு சக்திவாய்ந்த மற்றும் தனித்துவமான பாரம்பரிய கலாச்சார அழகியலைக் கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட காட்சிக் கலை வடிவங்களை மாற்றியமைத்த நுணுக்கமான நுணுக்கமான விவரங்கள், சிறுமயமாக்கல் மற்றும் கருத்துக்களில் இதைக் காணலாம். இந்த அழகியல் ஜப்பானிய கருத்தாக்கத்தில் சிறப்பாகப் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. (அதாவது, "கடுப்பு"), அல்லது அனைத்து விதமான கலைப்

பிரதிநிதித்துவத்திலும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட குறைமதிப்பு, பயிரிடப்பட்ட எளிமை மற்றும் வறுமையின் இரட்டை இலட்சியங்கள் நெருங்கிய தொடர்புடையவை (வாபி) மற்றும் பழைய மற்றும் மங்கிப்போனதைக் கொண்டாடுவது (சபி). இந்த மூன்றிற்கும் அடிப்படையானது வாழ்க்கையின் இடைநிலை மற்றும் மறைந்திருக்கும் தன்மை பற்றிய கருத்து ஆகும். இது பௌத்த சிந்தனையுடன் (குறிப்பாக ஜென்) இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஜப்பானிய இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால எடுத்துக்காட்டுகளில் காணலாம். ஜப்பானிய ஒழுங்குபடுத்தும் நிபுணரான மேரி கோண்டோ, சிறந்த விற்பனையான புத்தகங்கள் மற்றும் ஆங்கில மொழி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளால் மேற்கத்திய நாடுகளில் தன்னை பிரபலமாக்கியது. உடமைகளை அப்புறப்படுத்துவதன் மூலம் நமது வாழ்க்கையையும், வாழும் இடத்தையும் எளிமையாக்கி, ஒழுங்கற்றதாக மாற்றும் தனது "கோன்மாரி முறை"யில் இந்த இலட்சியங்கள் பலவற்றை இணைத்துள்ளார். உறவுகள் இனி மகிழ்ச்சியையும், அமைதியையும், அழகையும் நம் விரைந்த வாழ்க்கைக்கு கொண்டு வராதது.

ஜப்பானின் கலைகள்

வடிவத்தின் சுவை மற்றும் நேர்த்தியானது, எளிமையுடன் சேர்ந்து, பாரம்பரிய ஜப்பானிய கலை சுவையை வகைப்படுத்துகிறது. ஜப்பானியர்கள் பாரம்பரிய சீன கலைகளை பொதுவாக மிகவும் பிரமாண்டமான அல்லது பகட்டானதாக பார்க்க முனைகின்றனர். மிக சமீபத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேற்கத்திய கலைகள், மனித உறவுகளில் உள்ள முரண்பாடுகளை, குறிப்பாக சமூகம், குடும்பம் மற்றும் சுயம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள பிளவுபட்ட விசுவாசத்தின் கருத்துக்களால் கசப்பான மனச்சோர்வை உருவாக்கும் தீவிரமான சுய - உணர்தல் குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுவதாக உணரப்படுகிறது. ஜப்பானிய பாரம்பரிய நாடகத்தில் பரவலாக உள்ளது.

பாரம்பரிய வடிவங்கள்

ஜப்பானின் மிகவும் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரிய கலைகளில் தேநீர் விழா, கைரேகை மற்றும் இகேபானா (மலர் ஏற்பாடு) மற்றும் தோட்டக்கலை, கட்டிடக்கலை, ஓவியம் மற்றும் சிற்பம் போன்ற வடிவங்கள் அடங்கும். கடந்த காலத்தின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வேரூன்றிய நாடகம். முக்கிய பாரம்பரிய நாடக வடிவங்கள் (தோராயமாக அவற்றின் தோற்றத்தின் காலவரிசைப்படி) புகாகு (கோர்ட் நடனம் மற்றும் இசை), நோ (Nō; நடனம்-நாடகத்தின் உன்னதமான வடிவம்), கியோஜென் (காமிக் ஓபரா வகை), புன்ராகு (பொம்மை நாடகம்), மற்றும் கபுகி (பாடல் மற்றும் நடனம் கொண்ட நாடகம்). புதிய வகைகளில் மேற்கத்திய பாணி ஷிங்கேகி ("புதிய தியேட்டர்") நாடகங்கள் மற்றும் மிகவும் பகட்டான நடன வடிவமான புடோ ஆகியவை அடங்கும். இகேபானா, தேநீர் விழா மற்றும் கையெழுத்து எழுத்துதல் ஆகியவை பிரபலமாக உள்ளன, குறிப்பாக பெண்களுக்கான அழகியல் சாதனைகள். இருப்பினும், பாரம்பரிய ஜப்பானிய ஓவியம், நடனம் மற்றும் இசை ஆகியவை அவற்றின் முந்தைய பிரபலத்தை இழந்துள்ளன, இருப்பினும் ஹைக்கூ மற்றும் வாகாவின் கவிதை வடிவங்கள் தொடர்ந்து செழித்து வருகின்றன.

பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்கள் ஜப்பானின் காட்சிக் கலைகளுக்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். மட்பாண்டங்கள், அரக்கு வேலைகள், க்ளோசோனே மற்றும் மூங்கில் பொருட்கள், அத்துடன் காகிதம் தயாரித்தல், பட்டு நெசவு மற்றும் துணி சாயமிடுதல் போன்ற பல்வேறு பாணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நவீனமயமாக்கலின் முன்னேற்றத்துடன், பல நாட்டுப்புற மரபுகள் மற்றும் நாட்டுப்புற வடிவங்கள் மறைந்து வருகின்றன. நிலையான ஜப்பானிய மொழியின் பரவலான பயன்பாடு இந்த போக்கை துரிதப்படுத்தியுள்ளது. ஏனெனில் உள்ளூர் கலாச்சாரங்கள் பேச்சுவழக்குகளுடன் நேரடியாக தொடர்புடையவை. உதாரணமாக, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பொதுவாக வடக்கு மற்றும் தென்மேற்கு ஜப்பானில் உள்ள சில தொலைதூரப் பகுதிகளைத் தவிர பொதுவாகப் பாடப்படுவதில்லை. நாட்டுப்புற இசை மற்றும் நடனம் உள்ளூர் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையது மற்றும் பெரும்பாலும் உள்ளூர் மதம் (ஆன்மிஸ்டிக், ஷிண்டோ அல்லது பெளத்தம்), விவசாயம் அல்லது மனித உறவுகள் (காதல் தீம் உட்பட) ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், சிலர் இன்னும் பெரும் புகழைப் பெறுகின்றனர், இது வெகுஜன ஊடகங்கள் மூலம் அதிகரித்துள்ளது. முறைசாரா சமூக நிகழ்வுகளில், பெரிய நகரங்களில் கூட, நாட்டுப்புற மற்றும் பிரபலமான பாடல்கள் அடிக்கடி பாடப்படுகின்றன.

கலாச்சார நிறுவனங்கள்

தேசிய அரசாங்கத்தின் கலாச்சார விவகாரங்களுக்கான நிறுவனம் (1968 இல் நிறுவப்பட்டது) கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் பரப்புவதற்கும், அத்துடன் கலாச்சார பண்புகள் மற்றும் வரலாற்று தளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பொறுப்பாகும். பல தேசிய அருங்காட்சியகங்கள் மற்றும் கலாச்சார பண்புகளின் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் ஏஜென்சியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரிய ஜப்பானிய கலை வடிவங்களின் பல்வேறு கலைஞர்கள், கலைஞர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை அடையாளம் கண்டு அங்கீகரிக்கும் ஏஜென்சியின் நடைமுறை குறிப்பாக கவனிக்கத்தக்கது. "வாழும் தேசிய பொக்கிஷங்கள்" என்று நியமிக்கப்பட்ட இந்த நபர்கள் வருடாந்திர உதவித்தொகையைப் பெறுகிறார்கள். இது அவர்களின் திறன்களைப் பயிற்சி செய்யவும், அவற்றை பயிற்சியாளர்களுக்கு அனுப்பவும் அனுமதிக்கிறது. இந்த திட்டம் மறைந்து போகக்கூடிய பல வடிவங்கள் மற்றும் பாணிகளைப் பாதுகாக்க உதவுகிறது.

உலகில் அதிக கல்வியறிவு பெற்ற மக்களில் ஜப்பானியர்கள் உள்ளனர். தேசிய உணவு நூலகம் இல்டோக்கியோ (கிளை நூலகங்களையும் உள்ளடக்கியது) ஜப்பானின் மிகப்பெரிய நூலகமாகும். இருப்பினும், பொதுக் கடன் வழங்கும் நூலகத்தின் கருத்து ஜப்பானில் மிகவும் புதியது. இது நாட்டின் வணிகப் புத்தக விற்பனையின் உயர் நிகழ்வை ஓரளவு விளக்குகிறது.

ஜப்பான் அகாடமி, டோக்கியோ நேஷனல் மியூசியம் மற்றும் நேஷனல் தியேட்டர் உட்பட ஜப்பானின் பெரும்பாலான முக்கிய கலாச்சார நிறுவனங்கள் மற்றும் அதன் பல மதிப்புமிக்க பல்கலைக்கழகங்கள்-எ.கா., டோக்கியோவின் பொது பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தனியார் வசேடா மற்றும் கியோ பல்கலைக்கழகங்கள்- டோக்கியோவில் அமைந்துள்ளன. ஜப்பானின் எண்ணற்ற பெளத்தக் கோவில்கள், குறிப்பாக கியோடோ மற்றும் நாராவில் அமைந்துள்ள பல கலாச்சார பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. பல பொது நிறுவனங்களுக்கு கூடுதலாக, நாடு முழுவதும் ஏராளமான தனியார் அருங்காட்சியகங்கள், கலைக்கூடங்கள், திரையரங்குகள் மற்றும் தோட்டங்கள் உள்ளன, மேலும் ஜப்பானிய பல்பொருள் அங்காடிகளும் இலவச அல்லது குறைந்த விலை கண்காட்சிகளை வழங்குவதன் மூலம் கலாச்சாரத்தை பரப்புவதில் பங்கு வகிக்கின்றன.

ஜப்பான் ஒரு டசனுக்கும் மேற்பட்ட யுனெஸ்கோ உலக பாரம்பரிய தளங்களைக் கொண்டுள்ளது. கியோட்டோ மற்றும் நாராவில் உள்ள வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்கள் (முறையே 1993 மற்றும் 1998 இல்

நியமிக்கப்பட்டது) உட்பட நாட்டின் வளமான கலாச்சார மரபுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. மற்றவர்கள் மிகவும் சமீபத்திய வரலாற்றை அங்கீகரிக்கின்றனர், குறிப்பாக ஹிரோஷிமாவில் (1996) உள்ள அணுகுண்டு குவிமாடம் (ஜென்பாகு டோமு) மற்றும் மேற்கு ஹோன்ஷூவின் (2007) ஷிமானே மாகாணத்தில் வெள்ளி சுரங்கப் பகுதி.

அன்றாட வாழ்க்கை மற்றும் சமூக பழக்கவழக்கங்கள்

பிரசித்தி பெற்ற கலாச்சாரம்

தற்கால ஜப்பானிய சமூகம் நகர்ப்புறமானது. ஜப்பானியர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நகர்ப்புற அமைப்புகளில் வாழ்வது மட்டுமல்லாமல், நகர்ப்புற கலாச்சாரம் டோக்கியோவில் குவிந்திருக்கும் வெகுஜன ஊடகங்களால் நாடு முழுவதும் பரவுகிறது. குறிப்பாக இளம் நகர்ப்புற ஜப்பானியர்கள் அவர்களின் வெளிப்படையான நுகர்வுக்காகவும், ஃபேஷனுக்கும் வெளியேயும் விரைவாகச் செல்லும் போக்குகள் மற்றும் ஃபேட்கள் மீதான அவர்களின் ஆர்வத்திற்காக அறியப்பட்டுள்ளனர்.

நவீன, பொதுவாக மேற்கத்திய, பிரபலமான இசை ஜப்பானில் எங்கும் உள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு பிறந்த ஜப்பானியர்களின் தலைமுறையினர் ஜாஸ், ராக் மற்றும் ப்ரூஸ், பாதி மேற்கத்திய அல்லது பாதி ஜப்பானிய நாட்டுப்புற மற்றும் பிரபலமான பாடல்களுடன் ரசிக்கிறார்கள். பல ஜப்பானியப் பாடல்கள் மேற்கத்திய இசைக் கருவிகளின் துணையுடன் பாடப்படுகின்றன, மேலும் பல மேற்கத்திய பாடல்கள் ஜப்பானிய பாணி நாடகம் அல்லது பாடலில் கையாளப்படுகின்றன. 1970 களின் முற்பகுதியில் ஜப்பானில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கரோக்கி (ஜப்பானிய மொழியில், உண்மையில் "வெற்று இசைக்குழு"), இது ஒரு பிரபலமான இரவுநேர பொழுதுபோக்கு வடிவமாகும்.

குடும்ப வாழ்க்கை பொதுவாக சுழலும் இரண்டு சுற்றுப்பாதைகள் பணியிடம் மற்றும் பள்ளி ஆகும். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான பங்கு நிபுணத்துவம், ஒரு காலத்தில் பரவலாக, படிப்படியாக மாறி வருகிறது. ஆண்கள் பாரம்பரியமாக குடும்பத்தை ஆதரிப்பவர்கள், அதே சமயம் பெண்கள் வீட்டு நிதி, குழந்தை வளர்ப்பு மற்றும் நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்பத்தின் பராமரிப்புக்கு பொறுப்பு; பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது, அவர்களில் பெரும்பாலோர் திருமணமானவர்கள், பெரும்பாலும் பகுதி நேர வேலைகளில் இருந்தாலும், வீட்டிற்கு வெளியே வேலை செய்கிறார்கள். கிராமப்புற விவசாயப் பகுதிகளில், விவசாயப் பணிகளைச் செய்வதில் பெண்களுக்குப் பொறுப்புகள் அதிகரித்து வருகின்றன, ஏனெனில் பல ஆண் குடும்பத் தலைவர்கள் குடும்பப் பண்ணையிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் உற்பத்தி வசதிகளில் முழுநேர வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பெரும்பாலான ஜப்பானிய வீடுகளின் அளவு சிறியதாக இருப்பதாலும், பெரும்பாலானவை வணிகம் சார்ந்ததாக இருப்பதாலும், பொழுதுபோக்கு பொதுவாக வீட்டில் செய்யப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான ஜப்பானிய நகரங்களின் வணிக நிலப்பரப்பு உலகில் மிகவும் மாறுபட்ட மற்றும் சேவை சார்ந்ததாக உள்ளது, அங்கு ஜப்பானிய அல்லது மற்ற அனைத்து வகையான உணவுகளையும் காணலாம். எவ்வாறாயினும், பொழுதுபோக்குத் துறையின் பெரும்பகுதி வணிக வாடிக்கையாளர்களைச் சார்ந்து இருப்பதால், பெருநிறுவன உலகத்தைப் பாதிக்கும் பொருளாதாரத்தில் இந்தத் துறை வீழ்ச்சிக்கு உட்பட்டுள்ளது.

சமையல்

ஜப்பானிய உணவுகள், பெரும்பாலும் பச்சையாகவோ அல்லது லேசாக சமைத்ததாகவோ வழங்கப்படும், அதன் நுட்பமான மற்றும் மென்மையான சுவைகளுக்காக குறிப்பிடப்படுகிறது. உலகளவில் நன்கு அறியப்பட்ட உணவு சுவை - சமைத்த, வினிகர் செய்யப்பட்ட அரிசி பல்வேறு காய்கறிகள், சாஷிமி (மூல கடல் உணவுகள்) மற்றும் முட்டை அழகுபடுத்தல் மற்றும் பல்வேறு வடிவங்களில் பரிமாறப்படுகிறது; கூடுதலாக, சுவைமி பொதுவாக சொந்தமாக வழங்கப்படுகிறது. ஜப்பானுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் பிரபலமான டெம்புரா, பொதுவாக கடல் உணவுகள் மற்றும் காய்கறிகளின் பகுதிகளை அரிசி மாவில் தோய்த்து, ஆழமாக வறுத்து, வேகவைத்த அரிசியில் பரிமாறப்படுகிறது (பெரும்பாலும் சோயா சாஸுடன்), மற்றும் டோஃபு (சோயாபீன் தயிர்) கொண்டு செய்யப்படும் பல்வேறு உணவுகள்.); டோஃபு சொந்தமாக அல்லது மிசோ சூப் (புளிக்கவைக்கப்பட்ட சோயாபீன்களில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது) போன்ற தயாரிப்புகளில் வழங்கப்படலாம். மற்ற குறிப்பிடத்தக்க உணவுகளில் சுகியாகி மற்றும் அதன் மாறுபாடுகளான ஷாபு-ஷாபு (இரண்டுமே மேசையில் உள்ள ஆழமற்ற பாத்திரத்தில் இறைச்சி மற்றும் பிற பொருட்களை சமைப்பது உட்பட) மற்றும் பல்வேறு நூடல் தயாரிப்புகள், சோபா (பக்விட்டில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது மற்றும் அடிக்கடி குளிர்ச்சியாக பரிமாறப்படுகிறது) மற்றும் உடோன் (கோதுமையிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது) மற்றும் பொதுவாக சூடான கிரில் அல்லது சூடான குழம்பில் விரைவாக வறுத்த பிறகு பரிமாறப்படும்). சீன வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சூப் போன்ற நூடல் உணவான ராமன், ஜப்பானிய துரித உணவின் பிரதான உணவாகும். ஓனிகிரி என்பது ஜப்பானில் எங்கும் நிறைந்த உணவுப் பொருளாகும், மேலும் இது ஒரு உருண்டை அல்லது கூம்பு அரிசியைக் கொண்ட பிரபலமான சிற்றுண்டியாகும், இது பெரும்பாலும் நோரியில் (கடற்பாசி) நிரப்பப்பட்டு மூடப்பட்டிருக்கும்.

ஜப்பான் அதன் பச்சை தேயிலைக்கு புகழ்பெற்றது, இதில் பெரும்பகுதி ஷிசுவோகா மாகாணத்தில் உள்ள புஜி மலையின் சரிவுகளில் அல்லது அதற்கு அருகில் பயிரிடப்படுகிறது. மேட்சா என அழைக்கப்படும் பச்சைத் தூள் தேநீர், சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மேற்கு நாடுகளில் குறிப்பாக பிரபலமானது, அதன் ஆரோக்கிய நலன்களுக்காகவும், காபி, ஐஸ்கிரீம் மற்றும் காக்கடெய்ல் போன்ற பல்வேறு வழிகளிலும் உட்கொள்ளப்படுகிறது. ஜப்பானிய ஆல்ப்ஸில் இருந்து வரும் நீர் மற்றும் மழைத்துளி வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்ட மழைத்துளி கேக்கின் அடிப்படையாக மாறியது, இது 2014 இல் புஜி மலைக்கு அருகிலுள்ள யமனாஷி மாகாணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது; "நீங்கள் உண்ணக்கூடிய தண்ணீர்" என்று சந்தைப்படுத்தப்பட்ட மென்மையான ஜெலட்டினஸ் இனிப்பு உலகளாவிய உணர்வாக மாறியது. சேக், புளிக்கவைக்கப்பட்ட அரிசியிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் மதுபானம், குறிப்பாக ஜப்பானுடன் தொடர்புடையது, பொதுவாக இது சிறிய பீங்கான் கோப்பைகளில் சூடுபடுத்தப்படுகிறது. ஜப்பானில் பீர் உற்பத்தி 1870 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து வருகிறது, மேலும் பல பிராண்டுகள் உலகம் முழுவதும் நன்கு அறியப்பட்டவை. ஜப்பான் பல்வேறு காய்ச்சி வடிகட்டிய பானங்களையும் உற்பத்தி செய்கிறது, குறிப்பாக விஸ்கி.

சமூக பழக்கவழக்கங்கள்

குறிப்பாக நகரத்தின் மிகவும் அநாமதேய உலகில், பாரம்பரிய ஏற்பாடுதிருமணம் (miai-kekkon) என்பது காதல் போட்டியால் மாற்றப்படுகிறது. திருமணமானது காதல் பொருத்தமாக இருந்தாலும், குடும்ப நண்பர்,

உறவினர் அல்லது வழிகாட்டியாக (நாகோடோ) செயல்படுவது இன்னும் பொதுவானது. திருமண விழாவானது பெரும்பாலும் கிழக்கு மற்றும் மேற்கின் கலவையைக் கொண்டுள்ளது: ஒரு பாரம்பரிய வின்டே விழா, இதில் மணமகனும், மணமகளும் விரிவான கிமோனோக்களை அணிவார்கள், பொதுவாக கிறிஸ்தவ பாணியில் கடைபிடிக்கப்படும், முறையான மேற்கத்திய உடையில் பங்கேற்பாளர்கள்.

ஜப்பானில் 15 தேசிய விடுமுறைகள் உள்ளன. திபுத்தாண்டு தின கொண்டாட்டம் (ஷாகட்சு) பாரம்பரியமாக இந்த விடுமுறை நாட்களில் மிக முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. மில்லியன் கணக்கான மக்கள் டிசம்பர் 31 நள்ளிரவு முதல் புனித தலங்கள் மற்றும் கோவில்களுக்கு ஒரு வகையான யாத்திரையில் ஈடுபடுகின்றனர். அதன்பின் மூன்று நாட்களுக்கு மக்கள் புனித தலங்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் வருகை தருகின்றனர். குடும்பங்கள் மற்றும் நண்பர்களின் வீடுகள். தேசிய விடுமுறை நாட்களைத் தவிர, பொம்மை திருவிழா அல்லது பெண்கள் தினம் (மார்ச் 3) போன்ற நாடு தழுவிய கொண்டாட்டங்களும் உள்ளன, இது சிறுவர்கள் தினத்துடன் (மே 5) ஒப்பிடப்படுகிறது - இப்போது அதிகாரப்பூர்வமாக குழந்தைகள் தினமாக (ஒரு தேசிய விடுமுறை) கொண்டாடப்படுகிறது. -மற்றும் ஷிச்சி-கோ-சான் ("ஏழு-ஐந்து-மூன்று"; நவம்பர் 15) மூன்று, ஐந்து மற்றும் ஏழு வயதுடைய குழந்தைகளுக்கான திருவிழா. மே தினம் (மே 1) பல தொழிலாளர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. ஏப்ரல் பிற்பகுதியில்-மே மாத தொடக்கத்தில் பல விடுமுறைகள் ஏற்படுவது (பிரபலமாக கோல்டன் வீக் என்று அழைக்கப்படுகிறது) ஜப்பானியர்களுக்கு மிகவும் பிரபலமான விடுமுறை நாட்களில் ஒன்றாகும். ஜூலை நடுப்பகுதி அல்லது ஆகஸ்ட் நடுப்பகுதியில் பான் திருவிழாவின் வாரம், ஆவிகள் இறந்த மூதாதையர்கள் கவுரவிக்கப்படுகிறார்கள். பல கோவில்கள் மற்றும் கோவில்கள் தங்கள் சொந்த குறிப்பிட்ட பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுகின்றன, அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களை ஈர்க்கின்றன. நகரம், நகரம் மற்றும் கிராம அதிகாரிகள் மற்றும் உள்ளூர் வகுப்புவாத அமைப்புகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் திருவிழாக்களை ஏற்பாடு செய்கின்றன.

ஜப்பானியர்கள் பருவகால பூக்கள் மற்றும் இலைகளைப் பார்ப்பதில் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டுள்ளனர். மிகவும் பிரபலமானவைவசந்த காலத்தில் செர்ரி பூக்கள் (சில பகுதிகளில், கோல்டன் வீக் சுற்றி). "செர்ரி ப்ளாசம் ஃப்ரண்ட்" என்று அழைக்கப்படும் மரங்கள் பூக்கும் வடக்கு நோக்கிய முன்னேற்றத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் முழு நாடும் ஈர்க்கப்படுகிறது. இது இலையுதிர்காலத்தில், தென் திசையில் திரும்பும் மேப்பிள் இலைகளின் முன்னேற்றத்தால் குறைந்த அளவிற்கு பிரதிபலிக்கிறது.

விளையாட்டு மற்றும் பொழுதுபோக்கு

ஜப்பானியர்கள் தீவிர விளையாட்டு ரசிகர்கள் மற்றும் போட்டியாளர்கள். பேஸ்பால் 1870 களில் ஜப்பானில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் விரைவில் நாட்டின் விருப்பமான அணி விளையாட்டாக மாறியது. 1950களில் இரண்டு தொழில்முறை லீக்குகள் செயல்பாட்டில் இருந்தன—மத்திய லீக் மற்றும் பசிபிக் லீக்—மற்றும் பல பேஸ்பால் நட்சத்திரங்கள், குறிப்பாக ஸ்லக்கர் ஓ சதாஹரு, நாட்டின் சிறந்த அறியப்பட்ட தேசிய பிரபலங்களில் இடம்பிடித்துள்ளனர். நோமோ ஹிடயோ மற்றும் சுஸுகி இச்சிரோ உட்பட அமெரிக்காவில் உள்ள மேஜர் லீக் பேஸ்பாலில் மற்ற வீரர்கள் நட்சத்திர இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். கூடுதலாக, வருடாந்திர தேசிய அழைப்பிதழ் உயர்நிலைப் பள்ளி பேஸ்பால் போட்டி நாடு முழுவதும் ஒளிபரப்பப்படுகிறது மற்றும் நாடு முழுவதும் ஆர்வத்துடன் பின்பற்றப்படுகிறது.

மேற்கத்திய நாடுகளுடன் தொடர்பு அதிகரித்ததால், மீஜி காலத்தில் ஜப்பானுக்கு பல விளையாட்டுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. கூடைப்பந்து, கைப்பந்து போன்ற குழு விளையாட்டுகளும் இதில் அடங்கும். கால்பந்து (கால்பந்து) மற்றும் கோல்ஃப், டென்னிஸ் மற்றும் பூப்பந்து போன்ற தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகள். இராணுவம் மற்றும் பள்ளிகளில் விளையாட்டுக்கான முக்கியத்துவம் பொதுவாக விளையாட்டை பிரபலப்படுத்த பங்களித்தது. பேஸ்பாலுக்கு போட்டியாக, கால்பந்து பிரபலமடைந்துள்ளது. 1993 இல் நிறுவப்பட்ட ஒரு தொழில்முறை கால்பந்து லீக், இரண்டு டசனுக்கும் அதிகமான அணிகளை உள்ளடக்கியதாக வளர்ந்துள்ளது. மேலும் ஏராளமான யூத் லீக்குகள் உள்ளன. ஜப்பானின் தேசிய கால்பந்து அணி, 2002 உலகக் கோப்பை இறுதிப் போட்டிகள் உட்பட, சர்வதேசப் போட்டிகளில் வலுவான காட்சிகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது . இதில் ஜப்பான் தென் கொரியாவுடன் இணைந்து நடத்தியது .

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விளையாட்டுகளுக்கு மேலதிகமாக, சாமுராய்களின் தற்காப்பு பாரம்பரியமான புஷிடோவின் அடிப்படையில் ஜப்பான் பல போட்டி பாணிகளை உருவாக்கியுள்ளது . இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை கெண்டோ , ஜூடோ மற்றும் கராத்தே , பிந்தைய இரண்டும் உலகம் முழுவதும் பரவலாக நடைமுறையில் உள்ளன. மற்றவை, பொதுவாக போட்டியற்றவை, ஜூஜிட்சு மற்றும் அக்கிடோ போன்ற தற்காப்புக் கலைகள் ஜப்பானிலும் உலகம் முழுவதிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பயிற்சியாளர்களைக் கொண்டுள்ளன. ஜப்பானின் பெரிய பாரம்பரிய விளையாட்டுகமோ மல்யுத்தம், இதன் தோற்றம் 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இரண்டு மல்யுத்த வீரர்களுக்கிடையேயான தனிப்பட்ட போட்டிகள் பெரும்பாலும் சுருக்கமானவை மற்றும் சடங்கு ஏற்பாடுகளின் வரிசைகளால் முன்னதாகவே இருக்கும். ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும் ஆறு முக்கிய தொழில்முறை போட்டிகள் நாடு முழுவதும் ஆர்வத்துடன் பின்பற்றப்படுகின்றன, மேலும் சிறந்த மல்யுத்த வீரர்கள்-குறிப்பாக கிராண்ட் சாம்பியன்கள் (யோகோசுனா)-பெரும்பாலும் மிகவும் பிரபலமாகிறார்கள்.

ஜப்பான் போட்டியிடத் தொடங்கியது 1912 ஆம் ஆண்டு ஒலிம்பிக் போட்டிகள். நாடு மூன்று முறை ஒலிம்பிக்கை நடத்தியது: 1964 ஆம் ஆண்டு டோக்கியோவில் கோடைக்கால விளையாட்டுகள் (ஆசியாவில் முதல் முறையாக ஒலிம்பிக் போட்டிகள் நடைபெற்றன) மற்றும் குளிர்கால விளையாட்டுகள் 1972 மற்றும் 1998 இல் முறையே சப்போரோ மற்றும் நாகானோவில் . ஜப்பானிய விளையாட்டு வீரர்கள் பல விளையாட்டுகளில் சிறந்து விளங்கினர் மற்றும் ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ் மற்றும் ஜூடோ போட்டிகளில் குறிப்பாக வலுவாக உள்ளனர்.

போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தின் பெரும்பகுதிக்கு ஜப்பானியத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடுமுறை நேரத்தின் முழு அலவன்னைப் பயன்படுத்தவில்லை, ஆனால் 1980 களில் இருந்து ஒட்டுமொத்த நாடும் மிகவும் ஓய்வுநேர உணர்வுடன் மாறியது. ஜப்பான் தேசிய பூங்காக்கள், அரை-தேசிய பூங்காக்கள் மற்றும் மாகாண இயற்கை பூங்காக்கள் ஆகியவற்றின் விரிவான மற்றும் நன்கு பயன்படுத்தப்பட்ட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஜப்பானுக்குள் பயணம் செய்வது பரவலாக உள்ளது, இதன் விளைவாக ஜப்பானியர்கள் தங்கள் கலாச்சார புவியியல் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். பல நிறுவனங்கள் பொது மற்றும் தனியார் இளைஞர் விடுதிகள், தேசிய தங்கும் விடுதிகள் மற்றும் தேசிய விடுமுறை கிராமங்கள் மூலம் இயற்கை ஆய்வுகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கை மேம்படுத்த உதவுகின்றன. நாடு பெருகிய முறையில் செல்வச் செழிப்பாக மாறியதால், ஜப்பானியர்கள் வெளிநாடு செல்வது மிகவும் பொதுவானதாகிவிட்டது.

ஐரோப்பாவின் கலாச்சார தலைநகரங்கள், அமெரிக்க மேற்கு கடற்கரை, அருகிலுள்ள தென் கொரியா மற்றும் ஹாங்காங், அத்துடன் ஆஸ்திரேலியா மற்றும் பசிபிக் தீவுகள் ஆகியவை விருப்பமான இடங்கள். உட்புற மற்றும் வெளிப்புற பொழுதுபோக்கு, உடற்தகுதி மற்றும் விளையாட்டு நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வதைத் தவிர, ஜப்பானியர்கள் பலகை மற்றும் அட்டை விளையாட்டுகளை விளையாட விரும்புகிறார்கள், குறிப்பாக ஷோகி மற்றும் கோ (சதுரங்கத்தைப் போன்றது) மற்றும் மஹ்-ஜாங்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. பைசண்டைன் நாகரிகத்தில் கலை, மதம் மற்றும் தத்துவம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்புகளை ஆராயுங்கள்.
.....
.....
2. பைசண்டைன் சமுதாயத்தில் திருச்சபையின் பங்கை மதிப்பிடுங்கள்.
.....
.....

இயல் – ஐந்து

கிரேக்க நாகரீகம் – மினோவான்கள் மற்றும் மைசீனியர்கள் – ஹோமர் – வீர கடந்த காலம் – பொலிஸ் – ஸ்பார்ட் – ஏதென்ஸ் – பெரிக்கில்ஸ் காலம் – ஹெலனிக் நாகரீகம் – கிரேக்கர்கள்மற்றும் கிழக்கின் பிறப்பு – ஹெலனிக் மதம் , அறிவியல் மற்றும் தத்துவம் – ரோமன் குடியரசு – பாக்ஸ் ரோமானா – அகஸ்டசின் கீழ் நிர்வாகம் மற்றும் விரிவாக்கம்.

குறிக்கோள்கள்

கிரேக்க நாகரிகம் மற்றும் ஹோமரின் வீர கடந்த காலம் பற்றிய கருத்துக்களை ஆய்வு செய்யக.

ஹெலனிக் நாகரிகம், மதம், அறிவியல் மற்றும் தத்துவத்தின் பரவல் பற்றிய கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளக.

அகஸ்டசின் கீழ் நிர்வாகம் மற்றும் விரிவாக்கம் பற்றிய கருத்தை ஆய்வு செய்தல்

பண்டைய கிரேக்க நாகரிகம்

மைசீனியன் நாகரிகத்தைத் தொடர்ந்து, கிமு 1200 இல் முடிவடைந்தது, கிமு 323 இல் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் இறந்தது . இது அரசியல், தத்துவம், கலை மற்றும் அறிவியல் சாதனைகளின் ஒரு காலகட்டமாக இருந்தது, அது இணையற்ற செல்வாக்குடன் ஒரு மரபை உருவாக்கியது. கிமு 8 ஆம் ஆண்டு மத்திய பண்டைய கிரேக்க எழுத்தாளர் ஹோமரின் வெளியீடு முதல் 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி வரை பரவிய பெரிய வரலாற்று காலம்" கிரேகோ - ரோமானிய கலாச்சாரத்தை உள்ளடக்கிய " கிளாசிக்கல் பழங்கால " என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது , இது முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது . கட்டிடக்கலை , கலை , மொழி , கவிதை , சொல்லாட்சி , அரசியல் மற்றும் தத்துவம் போன்ற பல்வேறு பகுதிகளை வடிவமைக்கிறது.

கிரீஸில் பண்டைய, இடைக்கால மற்றும் பிற்பட்ட கிளாசிக்கல் காலங்கள் கிமு 480 முதல் 323 வரை தொடங்கியது. இந்த காலகட்டங்களில், பண்டைய கிரீஸ் சாதனைகள் மற்றும் ஏதென்ஸின் பொலிஸ் பெரிக்கல்ஸின் மேற்பார்வையின் கீழ் அதன் பொற்காலத்தைக் கண்டது. இருப்பினும், நகர-மாநில பகை போர்களுக்கு வழிவகுத்தது. மேலும் கிரீஸ் வெற்றி பெறும் வரை நிலையான நாடாக இருக்க முடியாது. பண்டைய கிரேக்க கலாச்சாரம் அரசாங்கம், கலை, கட்டிடக்கலை, தத்துவம் மற்றும் விளையாட்டு போன்றவற்றிற்கு உலகிற்கு அதன் பங்களிப்புகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை அனைத்தும் நவீன மேற்கத்திய சமுதாயத்திற்கான அடித்தளமாக மாறியது (கிரேக்க நாகரிகத்தில் மாற்றம்). எனவே, இந்த கலாச்சாரம் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் மற்றும் ரோமானியர்கள் உட்பட மற்றவர்களால் பாராட்டப்பட்டது மற்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது, அவர்கள் உலகம் முழுவதும் கிரேக்க

கலாச்சாரத்தை விரிவுபடுத்த உதவினார்கள். இந்த கலாச்சாரம் கிரேக்கத்தில் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு, ஆரம்பகால நாகரிகங்கள் கிரேக்க நிலப்பரப்பு மற்றும் ஏஜியன் தீவுகளில் வெற்றி பெற்றன. எனவே, இந்த கலாச்சாரங்களின் வழித்தோன்றல் மற்றும் பின்னர், இருண்ட வயது என்று அழைக்கப்பட்டது. மேலும், ஹோமரிக் காவியங்கள் முதன்முதலில் பாடப்பட்ட நேரம் இது என்று நம்பப்படுகிறது.

கிளாசிக்கல் கிரீஸை உள்ளடக்கிய கிரேக்க நாகரிகத்தையும் மேற்கத்திய நாகரிகத்திற்கான பண்டைய கிரேக்க பங்களிப்புகளையும் இங்கே நாம் கற்றுக்கொள்வோம் . மேலும், கிரேக்க சமுதாயத்தின் உண்மைகளில் கவனம் செலுத்துவோம்.

பண்டைய கிரேக்க கலாச்சாரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது, இப்பகுதியில் உள்ள ஆரம்பகால நாகரிகங்கள் முதல் பண்டைய கிரேக்கர்களாக மாறிய கலாச்சாரங்கள் வரை. ஒரு கிரேக்க இருண்ட காலத்தைத் தொடர்ந்து, கிரீஸ் மீண்டும் செழித்து, இன்று நாம் புரிந்துகொள்ளும் வரலாற்று கலாச்சாரத்தில் முன்னேறியது.

- கிரேக்க கலாச்சாரம், பிராந்தியம் முழுவதும் உள்ள இலவச நகர-மாநிலங்களை இணைக்கும் மற்றும் வடக்கே ஒலிம்பஸ் மலை வரை நீட்டிக்கப்பட்ட பகிரப்பட்ட மதிப்புகளின் வரிசையை நம்பியுள்ளது .
- கிரேக்க சமூகம் தனித்தனியாக இருந்தது, மேலும் விசுவாசம் ஒருவரின் போலிஸை (நகர-மாநிலம்) மையமாகக் கொண்டிருந்தது. கிரேக்கர்கள் தங்களை நாகரீகமாகவும், வெளிநாட்டவர்களையும் காட்டுமிராண்டிகளாகவும் கருதினர்.
- கிரேக்க தினசரி வாழ்க்கை மற்றும் விசுவாசம் ஒருவரின் பொலிஸில் கவனம் செலுத்தும் அதே வேளையில், கிரேக்கர்கள் லீக்குகளை உருவாக்கினர், அவை தீபகற்பத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்காக போட்டியிட்டன, மேலும் ஒரு பொதுவான அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக (பாரசீகர்களைக் கொண்டவை) கூட்டாக ஒன்றிணைக்கும் திறன் கொண்டவை.
- இந்த கலாச்சாரம் அவர்களின் அரசாங்கம், கலைப்படைப்பு, கட்டிடக்கலை, தத்துவம் மற்றும் விளையாட்டு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது. ஏதென்ஸ் அதன் ஜனநாயகத்தின் வருகையைப் பற்றி பெருமிதம் கொண்டது, மேலும் அனைத்து துருவ (நகர-மாநிலங்கள்) குடிமக்கள் குடிமைப் பணிகளில் பங்கேற்றனர். நகரங்கள் கலைஞர்கள் மற்றும் கட்டிடக்கலைஞர்களை தங்கள் கடவுள்களை மதிக்க மற்றும் அவர்களின் நகரங்களை அழகுபடுத்த மதிக்கின்றன.

கிரேக்க தத்துவவாதிகள், கணிதவியலாளர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்கள் இன்றும் சமூகத்தில் போற்றப்படுகிறார்கள். ஒரு மத மக்களாக, கிரேக்கர்கள் பல கடவுள்களை தியாகங்கள், சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகள் மூலம் வழிபட்டனர்.

வெண்கல யுகத்தின் போது, ஏஜியன் முழுவதும் பல தனித்துவமான கலாச்சாரங்கள் உருவாகின. சைக்லேட்ஸ் தீவுகள் முழுவதும் உள்ள சைக்ளாடிக் நாகரிகம் கிமு 3,000 முதல் 2,000 வரை செழித்தது. சைக்ளாடிக் நாகரிகத்தைப் பற்றி அதிகம் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை, ஏனெனில் அவை எழுதப்பட்ட பதிவுகள் எதுவும் இல்லை. அவர்களின் பொருள் கலாச்சாரம் குறிப்பாக கல்லறைகளிலிருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்டது. இது மக்கள் தனித்துவமான, வடிவியல் பளிங்கு உருவங்களை உருவாக்கியது.

மினோவான் நாகரிகம்

மினோவான் நாகரிகக் காலம் கிமு 3700 முதல் கிமு 1200 வரை தொடங்கியது. மேலும் அவர்களின் நியோபாலேவியல் காலத்தில் (கிமு 1700 முதல் 1400 வரை), பெரிய அளவிலான வகுப்புவாத அரண்மனைகளைக் கட்டுவதன் மூலம் செழித்தது. மினோவான் தளங்களில் ஏராளமான காப்பகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆனால் அவர்களின் மொழியான லீனியர் ஏ, இன்னும் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. கலாச்சாரம் வர்த்தகம் மற்றும் உற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டது, மேலும் மினோவான்கள் மத்தியதரைக் கடலில் பயங்கரமான கடற்படையினர்.

மைசீனியன் நாகரிகம்

ஒரு ப்ரோடோ-கிரேக்க கலாச்சாரம் என்பது மைசீனியர்களைக் குறிக்கிறது. அவர்கள் நிலப்பரப்பில் வளர்ந்த மற்றும் செழித்து, இறுதியில் ஏஜியன் தீவுகள் மற்றும் கிரீட்டை வென்றனர். இருப்பினும், மினோவான் நாகரிகம் குறிவைக்கப்பட்டது. ஒற்றை ஆட்சியாளரின் அதிகாரத்தை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு உடைந்த, போர் போன்ற கலாச்சாரத்தை மைசீனியர்கள் தொடங்கினர். அவர்களின் கலாச்சாரம் இறுதியில் சரிந்தது. இருப்பினும் அவர்களின் பல கோட்டை தளங்கள் கிரேக்க இருண்ட யுகத்தின் மூலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு கிரேக்க நகர-மாநிலங்களாக மீண்டும் கட்டப்பட்டன .

இருண்ட வயது

கிமு 1200 முதல், அரண்மனை மையங்கள் மற்றும் மைசீனியர்களின் கலாச்சாரத்தின் வெளிப்புற குடியிருப்புகள் கைவிடப்பட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டன. கிமு 1050 வாக்கில், மைசீனிய கலாச்சாரத்தின் புகழ்பெற்ற அம்சங்கள் மறைந்துவிட்டன. மைசீனியன் நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் வெண்கல யுகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு காலநிலை அல்லது சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு, டோரியன்களைப் பயன்படுத்துதல் அல்லது கடல் மக்களைப் பயன்படுத்துதல் அல்லது முனைகள் அதிக அளவில் கிடைப்பது ஆகியவற்றின் உதவியுடன் படையெடுப்புடன் கலந்து பல காரணங்கள் கூறுகின்றன. இருப்பினும், இரும்புத் துப்பாக்கிகள், கிடைக்கக்கூடிய தொல்பொருள் சான்றுகளுக்கு எந்த ஒரு விளக்கமும் பொருந்தவில்லை.

இந்த இரண்டு முதல் மூன்று நூற்றாண்டு வரையிலான பதிவுகள் ஹோமரிக் வயது என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஹோமரிக் காவியங்களான தி இலியட் மற்றும் ஒடிஸி ஆகியவை இக்காலத்திலேயே முதன்முதலில் வாசிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

வடிவியல் மற்றும் ஓரியண்டலேசிங் காலங்கள்

ஜியோமெட்ரிக் காலம் (கி.மு. 900-700), இது வடிவியல் வடிவமைப்புகளின் பெருக்கம் மற்றும் கலையில் உருவங்களை வழங்குவதன் மூலம் அதன் பெயரைப் பெற்றது. கிரேக்க நிலப்பரப்பில் ஒரு புதிய கலாச்சாரம் தோன்றியதற்கு சாட்சியாக இருந்தது. கலாச்சாரத்தின் வர்த்தக மொழி, ஃபீனீசியன் எழுத்துக்களின் தழுவல் மற்றும் அதன் புதிய இறுதி சடங்குகள் மற்றும் பொருள் கலாச்சாரம் ஆகியவை பிரதான நிலப்பகுதியின் முந்தைய குடிமக்களான மைசீனியர்களிடமிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்ட இன மக்களை பரிந்துரைக்கின்றன.

இந்த நேரத்தில், புதிய கலாச்சாரம் மக்கள் மற்றும் சுயாதீன துருவங்களின் இலக்காக இருந்தது. இது நிலத்தை பிராந்திய மக்களாகப் பிரித்தது. இந்த காலம் மக்கள்தொகையில் ஏற்றம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் மறுமலர்ச்சியைக் கண்டது. ஓரியண்டலேசிங் காலம் (கி.மு. 700-600) கிரேக்கர்கள் கிமுக்கு அல்லது ஓரியண்டல்

நாகரிகங்களுடன் கொண்டிருந்த கலாச்சார பரிமாற்றங்களுக்கு அறியப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில், சர்வதேச வர்த்தகம் செழிக்கத் தொடங்கியது. இந்த காலகட்டத்தின் கலை எகிப்து, சிரியா, அசிரியா, ஃபீனீசியா மற்றும் இஸ்ரேல் உள்ளிட்ட இடங்களுடனான தொடர்பை பிரதிபலிக்கிறது.

தொன்மையான கிரீஸ்

கிரேக்கத்தின் தொன்மையான காலம் கிமு 600 முதல் 480 வரை நீடித்தது. இதில் கிரேக்க கலாச்சாரம் விரிவடைந்தது. கிரேக்கத்தில் மக்கள்தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது மற்றும் கிரேக்கர்கள் மத்தியதரைக் கடல் மற்றும் கருங்கடலின் கரையோரங்களில் குடியேறத் தொடங்கினர். இந்த நேரத்தில் துருவங்கள் பொதுவாக ஒரு ஆட்சியாளரால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டன, அவர் நகரத்தை பலவந்தமாக கட்டளையிட்டார்.

ஏதென்ஸ் நகரத்திற்கு, இது ஜனநாயகத்தின் உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஏதென்ஸ், ஸ்பார்டா, கொரிந்த் மற்றும் தீப்ஸ் உள்ளிட்ட பல நகர-மாநிலங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சக்திகளாக வெளிப்பட்டன. இந்த துருவங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிக்கடி சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன, மேலும் அதிகாரத்தையும் கூட்டாளிகளையும் பெற கூட்டணிகளை உருவாக்கியது. கிமு 480 இல் கிரேக்கத்தின் மீது பாரசீக படையெடுப்பு தொன்மையான காலத்தின் முடிவைக் குறித்தது.

கிளாசிக்கல் கிரீஸ்

கிளாசிக்கல் கிரீஸின் சகாப்தம் கிமு 480 இல் பெர்சியர்களால் ஏதென்ஸைக் கைப்பற்றியதன் மூலம் தொடங்கியது. கிரீஸ் மீதான பாரசீக படையெடுப்பு, முதலில் டேரியஸ் I தலைமையில், அவரது மகன் செர்க்ஸஸ், ஒரு பொதுவான எதிரிக்கு எதிராக கிரேக்கத்தை ஒன்றிணைத்தார். பாரசீக அச்சுறுத்தலின் தோல்வியுடன், கிமு 431 இல் பெலோபொன்னேசியப் போர் தொடங்கும் வரை ஏதென்ஸ் மிகவும் பயனுள்ள பொலிஸாக மாறியது. இந்தப் போர்கள் கிமு 400 வரை நீடித்தன. போரால் பாதிக்கப்பட்ட போது, கிளாசிக்கல் காலம் கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் உச்சத்தையும், கிரேக்கத்தின் மிகவும் பிரபலமான கலைப்படையு மற்றும் கட்டிடக்கலையின் பல உருவாக்கத்தையும் கவனித்தது. எவ்வாறாயினும், கிமு 1/3 நூற்றாண்டின் மத்தியில் பிலிப் II மற்றும் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் தலைமையில் மாசிடோனியாவால் கைப்பற்றப்பட்டு ஐக்கியப்படும் வரை கிரேக்கத்தில் அமைதியும் சமநிலையும் அடையப்படவில்லை.

ஹெலனிஸ்டிக் கிரீஸ்

ஹெலனிஸ்டிக் காலம் கிமு 323 இல் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் உயிரிழப்புடன் தொடங்கியது மற்றும் கிமு 30 இல் ஆக்டியம் போரில் ரோமானிய வெற்றியுடன் முடிந்தது. கிரீஸ் போலிஸ் இந்த நேரத்தை வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் கழித்தார், முதலில் மாசிடோனின் பின்னர் ரோமானியர்கள், கிமு 146 இல் தொடங்கினர். ஹெலனிசு கலாச்சாரத்தின் புதிய மையங்கள் கிரீஸ் மற்றும் வெளிநாட்டு மண்ணில் வளர்ந்தன, இதில் பெர்கமோன், அந்தியோக்கி மற்றும் அலெக்சாண்ட்ரியா நகரங்கள் அடங்கும் - அட்டாலிட்ஸ், செலூசிட்ஸ் மற்றும் டோலமிகளின் தலைநகரங்கள்.

ஹோமர்- ஒடிஸி

ஹோமர்- கிரேக்க நாட்டின் புகழ்பெற்ற புலவர். இலியட் (ILIAD) ஒடிஸி (ODYSSEY) ஆகிய இரண்டு காவியங்கள் இவரது படைப்புகள். ஆடிஸி என்றும் சொல்லுவார்கள். அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் இரண்டுவித உச்சரிப்புகள். எழுத்துகள் தோன்றுவதற்கு முன்னால் இவர் வாழ்ந்ததால் அவர் கைப்பட

எழுதியிருக்க வாய்ப்பில்லை. அவர் சிந்தனையில் உதித்த கவிகள் கர்ண பரம்பரையாகி, செவிவழி மூலம் வந்திருக்க வேண்டும்.

அவருடைய படைப்புகளில் மிக நீண்டது இலியட். இது 24 புத்தகங்களை உடையது. அந்தக் காலத்தில் எல்லாரும் வட்டமாக அமர்ந்துகொண்டு ஒருவர் பாடியவுடன் மற்றவர் திரும்பப் பாடுவார்கள். இவ்வழியிலேயே ஹோமரின் காவியங்களும் பரவின. ஹோமர்- இறந்த 300 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே இரண்டு காவியங்களும் எழுத்து வடிவில் கொண்டு வரப்பட்டன. TROY நகரம் வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர் ஒடிஸியஸ் மேற்கொண்ட பயணங்களை “ஒடிஸி” கூறுகிறது. கிரேக்கர்களுக்கும் ட்ரோஜன்களுக்கும் (TROJANS) இடையே நடந்த போரை “இலியட்” வருணிக்கிறது. கிரேக்க நாட்டுக் கவிஞர்களில் ஹோமர்தான் மிகவும் பிரபலமானவர். ஆனால் அவரைப் பற்றிய முழுவிவரங்களும் கிடைக்கவில்லை. ஹோமரைப் பற்றி பல வரலாறுகள் இருக்கின்றன. அவை உண்மையா என்பதை அறியமுடியவில்லை. இலியட்டும் ஒடிஸியும் இரண்டு ஆசிரியர்களால் படைக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. துருக்கியிலுள்ள ஸ்மிர்னா (SMYRNA) என்ற இடத்தில் ஹோமர் பிறந்ததாகச் சிலரும் CHIOS தீவில் (ISLAND OF CHIOS) பிறந்ததாகச் சிலரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் இவர் கியோஸ் தீவில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்ததும் இவர் கண் பார்வையற்றவர் என்பதும் உறுதியாகத் தெரிகிறது.

பழங்கால கிரேக்கத்தில் வாழ்ந்த சில பாடகர்கள், கவிஞர்கள் கண் பார்வையற்றவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஹோமரின் காவியக் கவிதையின் நாயகன் ஒடிஸியஸ் ஒடிஸி மற்றும் மேற்கத்திய இலக்கியத்தில் அடிக்கடி சித்தரிக்கப்பட்ட நபர்களில் ஒருவர். ஹோமரின் கூற்றுப்படி, ஒடிஸியஸ் இத்தாக்காவின் ராஜாவாக இருந்தார், லார்டெஸ் மற்றும் மகன் ஆன்டிகிலியா (யர்னாசஸின் ஆட்டோலிகஸின் மகன்), மற்றும் தந்தை, டெலிமாச்சஸின் மனைவி பெனிலோப் மூலம். (பிந்தைய பாரம்பரியத்தில், ஒடிஸியஸ் சிசிபஸின் மகனாக இருந்தார் மற்றும் சிர்ஸ், கலிப்சோ மற்றும் பிறரால் மகன்களைப் பெற்றார்.)

ஹோமர் ஒடிஸியஸை சிறந்த ஞானம் மற்றும் புத்திசாலித்தனம், பேச்சாற்றல், சமயோசிதம், தைரியம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை கொண்ட மனிதராக சித்தரித்தார். இலியாடில், ஒடிஸியஸ் கிரேக்கர்களிடையே தனிப்பட்ட உறவுகளில் ஏற்படும் நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க மிகவும் பொருத்தமான மனிதராகத் தோன்றுகிறார், மேலும் அகமெம்னானுக்கும் அகில்லெஸுக்கும் இடையிலான நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் அவர் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார். ஒடிஸியஸின் துணிச்சலும், சண்டையிடும் திறமையும் மீண்டும் மீண்டும் நிரூபணமாகிறது. மேலும் ட்ரோஜன்களுக்கு எதிராக டியோமெடிஸுடன் அவர் மேற்கொள்ளும் இரவுப் பயணத்தில் அவரது சாமர்த்தியம் மிக முக்கியமாகக் காட்டப்படுகிறது.

ஒடிஸியஸின் அலைந்து திரிதல் மற்றும் அவரது வீடு மற்றும் ராஜ்ஜியத்தை மீட்டெடுப்பது ஆகியவை ஒடிஸியின் மையக் கருப்பொருளாகும். இது 24 புத்தகங்களில் ஒரு காவியமாகும். இது மரக்குதிரையின் மூலம் டிராய் கைப்பற்றப்பட்டதை அவர் எவ்வாறு நிறைவேற்றினார் என்பதையும் விவரிக்கிறது. புத்தகங்கள் VI-XIII டிராய் மற்றும் இத்தாக்கா இடையே அவர் அலைந்து திரிந்ததை விவரிக்கிறது. அவர் முதலில் தேசத்திற்கு வருகிறார். தாமரை உண்பவர்கள் மற்றும் அவரது தோழர்கள் சிலரை அவர்களின் லோடோஸ் தூண்டப்பட்ட சோம்பலில் இருந்து காப்பாற்றுகிறார்; அவர் சந்தித்து குருடாக்குகிறார் Poseidon இன் மகன் சைக்ளோப்ஸ், ஒரு ஆட்டுக்கடாவின் வயிற்றில் ஒட்டிக்கொண்டு தனது குகையிலிருந்து தப்பிக்கிறான்; அவர் தனது 12 கப்பல்களில்

11 கப்பல்களை நரமாமிச லயிஸ்ட்ரிகோன்ஸிடம் இழந்து மந்திரவாதியின் தீவை அடைகிறார் Circe, அவள் பன்றியாக மாறிய சில தோழர்களை அவன் காப்பாற்ற வேண்டும். அடுத்து அவர் புறப்பட்ட ஆவிகளின் தேசத்திற்குச் செல்கிறார், அங்கு அவர் அகமெம்னானின் ஆவியுடன் பேசுகிறார் மற்றும் தீபன் சீயரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார். போஸிடானின் கோபத்தை எப்படி அவர் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்று டைரேசியாஸ் பின்னர் அவர் சந்திக்கிறார். சைரன்சு, ஸ்கைல்லா மற்றும் சாரிபிடீஸ், மற்றும் திசுரியனின் கால்நடைகள், அவனது தோழர்கள், எச்சரிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், உணவுக்காக கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அவர் மட்டுமே அடுத்தடுத்த புயலில் இருந்து தப்பித்து நிம்மம் என்ற அழகிய தீவை அடைகிறார் கலிப்சோ.

ஏறக்குறைய ஒன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஓடிஸியஸ் இறுதியாக கலிப்சோவை விட்டு வெளியேறுகிறார், கடைசியாக இத்தாக்காவுக்கு வருகிறார், அங்கு அவரது மனைவி, பெனிலோப் மற்றும் மகன், டெலிமச்சஸ், அவர் நீண்டகாலமாக இல்லாதபோது, தங்கள் அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளப் போராடினர். முதலில் தனது விசுவாசமான நாய் மற்றும் செவிலியரால் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓடிஸியஸ், பெனிலோப்பின் தனது பழைய வில்லால் சரம் மற்றும் சுடும் சோதனையை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், ஏதீனாவின் உதவியுடன் தனது அடையாளத்தை நிரூபிக்கிறார். பின்னர் அவர், டெலிமாக்கஸ் மற்றும் இரண்டு அடிமைகளின் உதவியுடன், பெனிலோப்பின் வழக்குரைஞர்களைக் கொன்றார். பெனிலோப் இன்னும் அவரை நம்பவில்லை மேலும் அவருக்கு ஒரு சோதனை கொடுக்கிறார். ஆனால் கடைசியில் அது அவன்தான் என்று அவளுக்குத் தெரியும், மேலும் அவனைத் தன் நீண்டகால கணவனாகவும் இத்தாக்காவின் அரசனாகவும் ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.

ஓடிஸியஸில் ஓடிஸியஸுக்கு தந்திரங்கள் மற்றும் ஏமாற்றங்களுக்கான திறமையை வெளிப்படுத்த பல வாய்ப்புகள் உள்ளன, ஆனால் அதே நேரத்தில் அவரது தைரியம், விசுவாசம் மற்றும் பெருந்தன்மை ஆகியவை தொடர்ந்து சான்றளிக்கப்படுகின்றன. கிளாசிக்கல் கிரேக்க எழுத்தாளர்கள் அவரை சில சமயங்களில் ஒரு நேர்மையற்ற அரசியல்வாதியாகவும், சில சமயங்களில் ஒரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் மரியாதைக்குரிய அரசியல்வாதியாகவும் முன்வைத்தனர். தத்துவவாதிகள் பொதுவாக அவரது புத்திசாலித்தனத்தையும் ஞானத்தையும் போற்றினர். சில ரோமானிய எழுத்தாளர்கள் (விர்ஜில் மற்றும் ஸ்டேடியஸ் உட்பட) அவரை ரோமின் தாய் நகரமான டிராய் அழிப்பவர் என்று இழிவுபடுத்த முனைந்தனர்; மற்றவர்கள் (ஹோரஸ் மற்றும் ஓவிட் போன்றவை) அவரைப் போற்றினர். ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் அவரை புத்திசாலித்தனமான யாத்ரீகத்தின் எடுத்துக்காட்டு என்று பாராட்டினர். நாடகக் கலைஞர்கள் கொள்கைகளின் மனிதராக அவரது திறனை ஆராய்ந்தனர், மேலும் காதல்வாதிகள் அவரை ஒரு பைரோனிக் சாகசக்காரராகக் கண்டனர். உண்மையில், ஒவ்வொரு சகாப்தமும் தொன்மையான உருவத்தை அழிக்காமல், அதன் சொந்த வழியில் "பல திருப்பங்களின் மனிதனை" மறுபரிசீலனை செய்துள்ளது.

ஸ்பார்டா

ஸ்பார்டா பண்டைய கிரேக்கத்தில் லாகோனியாவில் ஒரு முக்கிய நகரம்-மாநிலமாக இருந்தது. பழங்காலத்தில், நகர-மாநிலம் லேசிடெமன் (Λακεδαίμων, Lakedaimōn) என்று அறியப்பட்டது, அதே சமயம் ஸ்பார்டாவின் பெயர் தென்கிழக்கு பெலோபொன்னீஸில் உள்ள லாகோனியாவில் யூரோடாஸ் ஆற்றின் கரையில் அதன் முக்கிய குடியேற்றத்தைக் குறிக்கிறது. கிமு 650 இல், இது பண்டைய கிரேக்கத்தில்

மேலாதிக்க இராணுவ நில சக்தியாக உயர்ந்தது ஸ்பார்டா அதன் இராணுவ முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில், கிரேக்க-பாரசீகப் போர்களின் போது ஏதென்ஸின் உயரும் கடற்படை சக்தியுடன் போட்டியாக ஒருங்கிணைந்த கிரேக்க இராணுவத்தின் முன்னணி படையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பெலோபொன்னேசியப் போரின் போது (கிமு 431-404) ஏதென்ஸின் முக்கிய எதிரியாக ஸ்பார்டா இருந்தது, அதிலிருந்து ஏகோஸ்போடமி போருக்குப் பிறகு வெற்றி பெற்றது. கிமு 371 இல் தீப்ஸூக்கு எதிரான லுக்ட்ராவின் தீர்க்கமான போர் ஸ்பார்டன் மேலாதிக்கத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது. இருப்பினும் நகர-அரசு அதன் அரசியல் சுதந்திரத்தை கிமு 192 இல் அச்சேயன் லீக்கில் கட்டாயமாக ஒருங்கிணைக்கும் வரை வைத்திருந்தது. ஆயினும் கூட, கிமு 146 இல் கிரேக்கத்தை ரோமானியர்கள் கைப்பற்றிய பின்னர் நகரம் அதிக சுயாட்சியை மீட்டெடுத்தது மற்றும் ரோமானியப் பேரரசின் போது செழித்தது, ஏனெனில் அதன் பழங்கால பழக்கவழக்கங்கள் பல ரோமானிய சுற்றுலா பயணிகளை ஈர்த்தது. இருப்பினும், ஸ்பார்டா கி.பி 396 இல் விசிகோதிக் மன்னர் அலரிக் என்பவரால் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டார், மேலும் அந்த குடிமக்கள் பலர் மிஸ்ட்ராசுக்கு குடிபெயர்ந்தபோது, குறிப்பாக இடைக்காலத்தில், நீண்ட கால வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தது. நவீன ஸ்பார்டா லாகோனியாவின் தெற்கு கிரேக்க பிராந்தியத்தின் தலைநகரம் மற்றும் சிட்ராஸ் மற்றும் ஆலிவ்களை பதப்படுத்தும் மையமாகும்.

ஸ்பார்டா அதன் சமூக அமைப்பு மற்றும் அரசியலமைப்பிற்காக பண்டைய கிரேக்கத்தில் தனித்துவமானது, அவை அரை சட்டமன்ற உறுப்பினர் லைகர்கஸால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அவரது சட்டங்கள் ஸ்பார்டன் சமூகத்தை அனைத்து செலவிலும் இராணுவத் திறமையை அதிகரிக்கச் செய்தன, அனைத்து சமூக நிறுவனங்களையும் இராணுவப் பயிற்சி மற்றும் உடல் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துகின்றன. ஸ்பார்டால் வசிப்பவர்கள் ஸ்பார்டியேட்டுகள் (முழு உரிமைகள் கொண்ட குடிமக்கள்), மோதகேக்கள் (ஸ்பார்டன்ஸ் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த இலவச ஸ்பார்டியேட் அல்லாதவர்கள்), பெரியோய்கோய் (இலவச ஸ்பார்டியேட்டுகள் அல்லாதவர்கள்), மற்றும் ஹெலட்கள் (அரசுக்கு சொந்தமான அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஸ்பார்டன் அல்லாத உள்ளூர் வாசிகள் என வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஸ்பார்டியேட் ஆண்கள் கடுமையான அகோஜ்பயிற்சி முறைக்கு உட்பட்டனர், மேலும் ஸ்பார்டன் பாலங்கல்படைப்பிரிவுகள் போரில் சிறந்ததாக பரவலாகக் கருதப்பட்டது. ஸ்பார்டன் பெண்கள் பாரம்பரிய பழங்காலத்தில் மற்ற இடங்களை விட கனிசமான அளவு அதிகம் உரிமைகளை அனுபவித்தனர்.

கிளாசிக்கல் கற்றலின் மறுமலர்ச்சியைத் தொடர்ந்து ஸ்பார்டா அதன் சொந்த நாளிலும், மேற்கத்திய கலாச்சாரத்திலும் அடிக்கடி கவர்ச்சிக்கு உட்பட்டது. ஸ்பார்டாவின் அபிமானம் லாகோனோபிலியா என்று குறிப்பிடுகிறது. பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் எழுதினார்:

கிரேக்க சிந்தனையில் ஸ்பார்டா இரட்டை விளைவைக் கொண்டிருந்தது: யதார்த்தத்தின் மூலம், மற்றும் புராணத்தின் மூலம். எதார்த்தம் ஏதென்ஸை போரில் தோற்கடிக்க ஸ்பார்டான்களுக்கு உதவியது; இந்த கட்டுக்கதை பிளேட்டோவின் அரசியல் கோட்பாட்டிலும், எண்ணற்ற அடுத்தடுத்த எழுத்தாளர்களின் கொள்கையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ரூசோ, நீட்சே மற்றும் தேசிய சோசலிசத்தின் கோட்பாடுகளை வடிவமைப்பதில் அது ஆதரிக்கும் கொள்கைகள் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருந்தன.

ஏதென்ஸ்

ஏதென்ஸ், வரலாற்று நகரம் மற்றும் கிரேக்கத்தின் தலைநகரம். கிளாசிக்கல் நாகரிகத்தின் பல அறிவுசார் மற்றும் கலைக் கருத்துக்கள் அங்கு தோன்றின. மேலும் நகரம் பொதுவாக மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்படுகிறது. ஏதென்ஸ் 5 மைல்) 8 கிமீ (தொலைவில், ஏஜியன் (ஐகாயோன் (கடலின் நுழைவாயில், ஏதென்ஸ் துறைமுகம் அமைந்துள்ள, மலை-அட்டை வறண்ட படுகையில் வடக்கு-தெற்காக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மலைகளின் வரிசை. கிரேட்டர் ஏதென்ஸ் 165 சதுர மைல்கள்) 427 சதுர கிமீ (பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. கி.பி.சோஸ் நதி, கோடையில் ஒரு துளி மட்டுமே, மேற்கு பாதி வழியாக பாய்கிறது; இலிசோஸ் நதி, பெரும்பாலும் வறண்டு, கிழக்குப் பாதியைக் கடந்து செல்கிறது. சுற்றியுள்ள மலைகள்-பார்னிஸ், 4,636 அடி) 1,413 மீட்டர்(; பெண்டெலிகஸ்) பெண்டெலி(, 3,631 அடி; Hymettos (Imittós), 3,365 அடி; மற்றும் ஐகேலியன், 1,535 அடி - மலட்டுத்தன்மையின் தோற்றத்தை சேர்க்கிறது. ஆயினும் கூட, ஏதென்ஸின் தத்துவம், கட்டிடக்கலை, இலக்கியம் மற்றும் அதன் அரசியல் இலட்சியங்கள் போன்ற உலகத்திற்கு ஏதென்ஸின் உயிலின் கருணைத்தன்மையுடன் ஒப்பிடும் போது இத்தகைய பரிசீலனைகள் மேலோட்டமானவை. அதன் பிராந்திய அமைப்பில் நகரத்தின் சிகிச்சைக்கு, கிரேக்கத்தைப் பார்க்கவும்; பண்டைய கிரேக்க நாகரிகம் என்ற கட்டுரையில் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார அம்சங்கள் மேலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நகரத்தின் தன்மை ஏதென்ஸ்

ஏதென்ஸ் அக்ரோபோலிஸிலிருந்து பார்க்கப்படுகிறது. ஏதென்ஸ், அதன் உயரமான கட்டிடங்கள் மற்றும் சமகால கடைகளுடன், மத்திய கிழக்கிலிருந்து அணுகும்போது முதல் ஐரோப்பிய நகரமாகும். மேற்கிலிருந்து, ஐரோப்பாவின் பிற இடங்களில் இருந்து அணுகும்போது, பார்வையாளரைத் தாக்குவது கிழக்கின் செல்வாக்கு - உணவு, இசை மற்றும் ஆரவாரமான தெரு வாழ்க்கை-ஒருவேளை ஏதென்ஸ் ஓட்டோமானின் நுகரத்தடியின் கீழ் ஐரோப்பிய சமூகத்திலிருந்து விவாகரத்து செய்யப்பட்ட காலத்தின் அடையாளங்கள். ஆட்சி. ஆயினும் கூட, ஏதென்ஸ் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஆகியவற்றின் கலவை என்று சொல்வது தவறு. இது கிரேக்கம் மற்றும் குறிப்பாக, ஏதெனியன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்த நகரம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மேற்கத்திய நாகரிகத்தை வளர்த்தது. ஏதென்ஸ் இன்றுவரை உலக அரங்கில் உள்ளது.

பெரிக்கிள்ஸ்) கிமு 429) இறந்த சூமார் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஏதெனியர்கள் கிட்டத்தட்ட 2,000 ஆண்டுகள் நீடித்த அடிமைத்தனத்தின் காலகட்டத்திற்குள் நுழைந்தனர். நகரம் 1833 இல் விடுவிக்கப்பட்டது, அடுத்த 170 ஆண்டுகளில் இது ஒரு டஜன் புரட்சிகள், மற்றொரு மிருகத்தனமான வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் சிறப்பு காட்டுமிராண்டித்தனமான உள்நாட்டுப் போர் ஆகியவற்றின் காட்சியாக இருந்தது. பேரார்வம் மற்றும் துன்பத்தின் இந்த நீண்ட வரலாறு ஏதெனியன் பாத்திரத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அந்த குணாதிசயத்தின் மையமானது உயிர்வாழ்வதற்கான தவிர்க்கமுடியாத விருப்பமாகும், ஆழ்ந்த விசுவாசம்) குறிப்பாக குடும்பத்திற்கு (மற்றும் தேசபக்தி ஆகியவற்றால் தூண்டப்படுகிறது. கிரேக்க ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச், ஏதென்ஸில் அமர்ந்திருந்த ஒரு சினோட் மூலம் இயக்கப்பட்டது. இது போன்ற விஷயங்கள் தடைசெய்யப்பட்டபோது, கிரேக்க மொழி, பாரம்பரியம் மற்றும் இலக்கியங்களை உயிருடன் வைத்திருப்பதில் முக்கிய சக்தியாக இருந்தது. பெரும்பாலான மக்கள் இன்னும் அதை ஆதரிக்கின்றனர்.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால அடக்குமுறை, ஏதெனியர்களை மழுங்கிய மோகத்திற்குத் தள்ளுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களின் புத்திசாலித்தனத்தை வளர்த்து, கடினமான ஆனால் மிருதுவானதாக ஆக்கியது, அதே சமயம் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த தனிமை அவர்களின் அரவணைப்பையும் பெருந்தன்மையையும் மட்டுமே பாதுகாத்து வருகிறது. நீண்ட வாய்வழி பாரம்பரியம், ஆக்கிரமிப்பாளரின் கீழும் உயிருடன் இருந்தது, பணக்கார பேச்சுக்கான சுவையை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் தூண்டுகிறது. நிச்சயமாக, ஒரு நல்ல கதையை சிறப்பாக உருவாக்குவதற்கான கவிதைத் தூண்டுதல் தினசரி உரையாடலில் கணிசமான மிகைப்படுத்தலுக்கு வழிவகுக்கிறது, தனிப்பட்ட மற்றும் குடும்ப மரியாதை மற்றும் குழந்தைகளை கெடுக்கும் கூர்மையான முனை உணர்வுடன் செல்லும் ஒரு மாயைக்கு ஏற்றது. பண்டைய ஹீரோக்களும் தங்களைப் பற்றியும் மரியாதை பற்றியும் வீணாக இருந்தனர்.

பெரிக்கிள்ஸ்

சில சமயங்களில் "கிளாசிக்கல் ஏஜ்" என்பது பண்டைய கிரேக்க வரலாற்றின் முழு விரிவாக்கத்தையும், தொன்மையான காலத்திலிருந்து குறிக்கிறது. ஆனால் ஒரு சகாப்தத்தை அடுத்த சகாப்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் போது, கிரேக்கத்தின் கிளாசிக்கல் வயது பாரசீகப் போர்களுடன் (கிமு 490-479) தொடங்குகிறது. பேரரசு கட்டியெழுப்பதல் அல்லது மாசிடோனிய தலைவர் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் (கிமு 323) மரணம் ஆகியவற்றுடன் முடிவடைகிறது. கிளாசிக்கல் யுகத்தைத் தொடர்ந்து அலெக்சாண்டர் அறிமுகப்படுத்திய ஹெலனிஸ்டிக் யுகம். போரைத் தவிர, கிரேக்கத்தின் ஏதென்ஸில் கிளாசிக்கல் சகாப்தம் சிறந்த இலக்கியம், தத்துவம், நாடகம் மற்றும் கலை ஆகியவற்றை உருவாக்கியது. இந்த கலைக் காலத்தை குறிக்கும் ஒரு பெயர் உள்ளது: பெரிக்கிள்ஸ்.

பெரிக்கிள்ஸ் தலைவராக

அவர் கிரீஸ், ஏதென்ஸுக்குப் பொறுப்பான அரசராகவோ அல்லது சர்வாதிகாரியாகவோ இல்லாவிட்டாலும், பெரிக்கிள்ஸ் 461-429 வரை ஏதென்ஸின் முன்னணி அரசியல்வாதியாக இருந்தார். *10 உத்திகளில்* (ஜெனரல்கள்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் மீண்டும் மீண்டும் பெரிக்கிள்ஸ் ஒருவராக).

மிலேட்டஸின் அஸ்பாசியா

கிரேக்கத்தின் ஏதென்ஸில் வாழ்ந்த மிலேட்டஸைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் தத்துவஞானி மற்றும் வேசியான அஸ்பாசியாவால் பெரிக்கிள்ஸ் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டார். சமீபத்திய குடியுரிமைச் சட்டத்தின் காரணமாக, ஏதென்ஸில் பிறக்காத ஒரு பெண்ணை பெரிக்கிள்ஸ் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியவில்லை, அதனால் அவர் அஸ்பாசியாவுடன் மட்டுமே இணைந்து வாழ முடியும்.

பெரிகல்ஸின் சீர்திருத்தங்கள்

பெரிகல்ஸ் ஏதென்ஸில் உள்ள பொது அலுவலகங்களுக்கான கட்டணத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.

பெரிகல்ஸ் கட்டிடத் திட்டங்கள்

பெரிக்கிள்ஸ் அக்ரோபோலிஸ் கட்டமைப்புகளைக் கட்டத் தொடங்கினார். அக்ரோபோலிஸ் நகரின் உயரமான இடமாக இருந்தது. ஏதென்ஸ் நகரம் விரிவடைவதற்கு முன், அசல் கோட்டையாக இருந்தது. மக்கள் கூட்டம் கூடியிருந்த Phyx மலைக்குப் பின்னால் இருந்த அக்ரோபோலிஸில் கோயில்கள் முதலிடம் பிடித்தன. பெரிக்கிள்ஸின் முதன்மையான கட்டிடத் திட்டம் அக்ரோபோலிஸில் உள்ள பார்த்தீனான் (கிமு 447-

432) ஆகும். அதீனாவின் கிரிசெலிபன்டைன் சிலைக்கு பொறுப்பான புகழ்பெற்ற ஏதெனியன் சிற்பி ஃபிட்யாஸ் இந்த திட்டத்தை மேற்பார்வையிட்டார். இக்டினஸ் மற்றும் காலிக்ரேட்ஸ் ஆகியோர் பார்த்தீனானின் கட்டிடக் கலைஞர்களாக பணியாற்றினர்.

பெரிக்கிள்ஸ் வாழ்க்கை

பெரிக்கிள்ஸ் கிளிஸ்தீனஸின் வழித்தோன்றல் ஆவார். அவரது தந்தை சாண்டேபாஸ் ஒரு உன்னத குணம் கொண்டவர். பெரிக்கிள்ஸ் தனது தந்தையின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டார் மற்றும் தனது நாட்டிற்காக தனது வாழ்க்கையை தியாகம் செய்ய விரும்பினார். கிமு 460 இல் ஏதென்ஸ் மக்கள் அவரை 'ஸ்ட்ரேகஸ்' ஆகத் தேர்ந்தெடுத்தபோது அவரது கனவு நனவாகியது. அதன் பிறகு கிமு 429 வரை அவர் தொடர்ந்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் மற்றும் ஏதென்ஸில் ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நிறைய பங்களித்தார்.

அவரது மனைவி அஸ்பெசியாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பெரிக்கிள்ஸ் நிர்வாகத்தில் ஆர்வத்தை இழந்தார். அவர் பிளேக் நோயால் பாதிக்கப்பட்டார் மற்றும் கிமு 429 இல் தனது இறுதி மூச்சை கிமு 461 முதல் கிமு 429 வரை ஏதென்ஸ் ஆட்சியின் போது செலிபிரிட்டியின் உச்சத்தை அடைந்தார். எனவே, அந்த காலம் 'பெரிக்கிள்ஸ் வயது' என்று அழைக்கப்படுகிறது. பெரிக்கிள்ஸின் யுகத்தின் பண்புகள் இங்கு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நேரடி ஜனநாயகம்:

ஏதென்ஸில் சோலோன் மற்றும் கிளிஸ்தீனஸ் ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட ஜனநாயகத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்க பெரிக்கிள்ஸ் உறுதியாக இருந்தார். ஏதென்ஸில் 'நேரடி ஜனநாயகத்தின் உண்மையான நிறுவனர் அவர். ஏதென்ஸின் அனைத்து பெரியவர்களுக்கும் நேரடி அரசியலில் பங்கேற்க அவர் வாய்ப்பளித்தார். நிச்சயமாக, அடிமைகள், பெண்கள் மற்றும் வெளிநாட்டினர் அந்த வாய்ப்பை இழந்தனர்.

அந்த நேரத்தில், கிரேக்கத்தில் சுமார் 1,00,000 அடிமைகள் மற்றும் 20,000 வெளிநாட்டினர் இருந்தனர். பெரியவர்களின் எண்ணிக்கை 40,000 முதல் 48,000 வரை மாறுபடுகிறது. அந்த பெரியவர்கள் நேரடியாக ஏதென்ஸின் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெற்றனர். சில செல்வாக்கு மிக்க பெண்களும் அரசியலில் நுழைந்தனர். அந்த பெண்களில், பெரிக்கிள்ஸின் மனைவி அஸ்பெசியா முதன்மையானவர். ஏதெனியன் ஜனநாயகத்தில் மூன்று உறுப்புகள் இருந்தன, அதாவது 'சட்டமன்றம்', 'நீதித்துறை' மற்றும் 'நிர்வாகம்'. 'சட்டமன்றம்' 'எக்லீசியா' மற்றும் 'ஐநூறு பேரவை' ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. ஏதென்ஸின் அனைத்து பெரியவர்களும் அதன் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் ஒரு திறந்தவெளியில் கூடி, போர், அமைதி மற்றும் பிற முக்கிய பணிகள் குறித்து முடிவெடுத்தனர். ஆண்டுக்கு மூன்று முறையாவது சட்டமன்றம் கூடியது. அப்போது, நடவடிக்கையில் கலந்து கொண்ட குடிமக்களுக்கு உணவு மற்றும் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது.

ஐநூறு பேர் கொண்ட கவுன்சில் மாநில நிர்வாகம் தொடர்பான சட்டத்தை உருவாக்கத் தகுதி வாய்ந்தது. அர்ச்சனின் அலுவலகம் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் திறக்கப்பட்டது மற்றும் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. ஐநூறு மற்றும் அர்ச்சகர்கள் கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் சீட்டு மூலம் தேர்வு செய்யப்பட

வேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு குடிமகனும் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெற நியாயமான வாய்ப்பை அமைத்துக் கொள்வார்கள்.

மக்களுக்கு நீதி வழங்குவதற்கு 'நீதித்துறை' முழுமையாக செயல்பட்டது. எக்ஸ்சியாவால் நீதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இரு தரப்பு வாதங்களையும் நீதிபதிகள் கேட்டனர். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது வழக்கை வாதிட்டார். நிச்சயமாக, வழக்கறிஞரின் பேச்சுகள் அவருக்கு அளவுகோலாக இருந்தன. இறுதியில் நீதிபதி தனது தீர்ப்பை அறிவித்தார். குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட்டார்.

வழிகாட்டிகளுக்கு ஊதியம் வழங்கும் நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்திய முதல் மனிதர் பெரிக்கிள்ஸ் ஆவார். இதன் பின்னணியில் உள்ள உன்னத நோக்கம், நீதி வழங்கும்போது நீதிபதிகள் பாரபட்சமற்றவர்களாக இருப்பதற்காக அவர்களை மகிழ்விப்பதாகும். எனவே, பெரிக்கிள்ஸ் குடிமக்களின் கைகளில் நீதித்துறையை வழங்கினார். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்.

'நிர்வாகி' பத்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. அவர்கள் 'ஸ்ட்ரேட்ஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் தளபதிகள் அல்லது ஆட்சியாளர்களாக இருந்தனர். சட்டமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கு உறுதியான வடிவம் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அவர்கள் அனுபவித்தனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பெரிக்கிள்ஸ் தானே ஒரு உத்தி. ஒவ்வொரு வியூகமும் மக்களுக்காக அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு உழைத்தது. பெரிகல்ஸின் புகழ் அவரை இறக்கும் வரை இந்தப் பதவியில் வைத்திருக்கக்கூடும்.

கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்பம்:

பெரிகல்ஸின் வயது கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை துறையில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. பல நகரங்கள், அரண்மனைகள், வீடுகள், கோவில்கள், திரையரங்குகள் மற்றும் உடற்பயிற்சி கூடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டி அந்தக் கால கட்டிடக் கலைஞர்களும் சிற்பிகளும் தங்கள் பெயரை அழியாதவர்களாக மாற்றியுள்ளனர். நேர்த்தி, சமநிலை மற்றும் அழகு ஆகியவை கிரேக்க கட்டிடக்கலையின் அடையாளங்களாக இருந்தன. பெர்சியர்கள் வெளியேறிய பிறகு, பெரிகிள்ஸ் ஏதென்ஸை மீண்டும் கட்ட முயன்றார்.

வெளிநாட்டு படையெடுப்பிலிருந்து ஏதென்ஸைக் காப்பாற்றுவதற்காக, ஏதென்ஸ் நகரத்திலிருந்து அதன் துறைமுகத்திற்கு எட்டு மைல் தொலைவில் இரண்டு 'நீண்ட சுவர்களை' கட்டினார்; அந்தக் காலக் கொத்தனார்கள் தூண்களைக் கட்டுவதிலும், பளிங்குக் கற்களைக் கடப்பதிலும் மிகச் சிறந்தவர்கள். பெரிகிள்ஸின் ஆட்சியின் போது, அதீனா தேவிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பார்த்தீனான் கோயில் அக்ரோபோலிஸில் கட்டப்பட்டது. இது மிகச்சிறந்த வண்ண பளிங்குக் கற்களால் ஆனது மற்றும் பொருத்தமற்ற சிற்பத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான கோயில் கட்டிடக் கலைஞர் இக்லினஸால் கட்டப்பட்டது. அந்த கோவிலில் 40 அடி உயர ஆதீனத்தின் சிலை பளிங்கில் செதுக்கப்பட்டு தந்தம் மற்றும் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. புகழ்பெற்ற கிரேக்க சிற்பி பீடியாஸ் அதீனாவின் சட்டத்தை உருவாக்கினார். புராணத்தின் படி, அதீனாவின் உருவத்தை உருவாக்கும் போது, பீடியாஸ் கீழே விழுந்து உணர்வற்றார். அதீனா தேவி பெரிக்கிள்ஸிடம் சிற்பி தன் உணர்வைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான வழியைக் கூறினார். பீடியாஸ் தனது உணர்வை மீட்டெடுத்த பிறகு, அதீனா தேவிக்கு அருகில் ஆரோக்கியத்தின்

உருவத்தை உருவாக்கினார். மற்ற கோவில்களில், ஒலிம்பியாவில் உள்ள ஜீயஸ் கோவில், டெல்பியில் உள்ள அப்பல்லோ மற்றும் எபேசஸில் உள்ள அட்டெமிஸ் ஆகியவை கிரேக்க கட்டிடக்கலையின் முழுமையை தாங்கி நிற்கின்றன.

கிரேக்கத்தின் அனைத்து நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் ஒரு தியேட்டர் இருந்தது. அவற்றில், ஏதென்ஸில் இலவச வானத்தின் கீழ் டியோனிசியாஸின் புகழ்பெற்ற தியேட்டர் கட்டப்பட்டது. ஒரே நேரத்தில் 15,000 பேர் அமரும் வசதி இருந்தது. உண்மையில், கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலைத் துறையில், பெரிக்கிள்ஸின் வயது புதிய ஜோதியைத் தாங்கியது.

ஓவியங்கள்:

பெரிகல்ஸின் வயது ஓவியத் துறையில் தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்டது. கிரேக்கத்தின் வர்ணம் பூசப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் அதன் கிராஃபிக் எடுத்துக்காட்டுகள். பாலிக்னோடஸ் பெரிக்லியன் காலத்தின் புகழ்பெற்ற ஓவியர். அந்தக் காலத்தின் கிரேக்க ஓவியங்கள் முக்கியமாக கடவுள்கள் மற்றும் ஹீரோக்களின் சாதனைகளை சித்தரிக்கும் காட்சிகளாக இருந்தன. பெரிக்லியன் காலத்தின் மற்றொரு பிரபல ஓவியர் அப்பல்லோடோரஸ், நிழல் மூலம் ஒரு படத்தை ஆழமாக எப்படிக் கொடுப்பது என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். இவ்வாறு, பெரிக்லியன் காலத்தில் ஓவியம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்தது.

கல்வி:

ஏதென்ஸ் மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பதற்காக பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. ஒரு ஏதெனியன் குழந்தை ஆறு வயதை எட்டியபோது கல்வியைப் பெற்றார். குழந்தைகள் பாடல், கணிதம், அறிவியல், இலக்கியம், நடனம், இசை போன்ற துறைகளில் திறமையானவர்களாக மாற்றப்பட்டனர். அந்த நேரத்தில் ஏதென்ஸில் சோபிஸ்டுகள் என்று அறியப்பட்ட அறிவுஜீவிகளின் குழு தோன்றியது. அவர்கள் உண்மை மற்றும் பேரின்பம் நிறைந்த அமைதியான வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்.

இடம் விட்டு இடம் மாறி நடனம், இசை, உடற்பயிற்சி போன்றவற்றை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தனர். ஏதென்ஸை உலகில் கற்றலின் உறைவிடமாக மாற்றுவதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. மனிதனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். அதனால்தான் புரோட்டகோரஸ் சொன்னார் - "மனிதனே எல்லாவற்றின் அளவும்". உலகம் ஒரு பெரிய சக்தியால் ஆளப்படுகிறது என்று சோபிஸ்டுகள் மேலும் பிரசங்கித்தனர். அவர்கள் தெய்வங்களையும் தெய்வங்களையும் கண்டித்தனர். ஏதென்ஸ் மக்களை கல்வியின் பக்கம் ஈர்க்க அவர்கள் தங்களால் இயன்றவரை முயற்சி செய்தனர்.

நாடகம்:

பெரிக்கிள்ஸின் வயது நாடகத் துறையில் தனித்துவமான வேறுபாட்டை அடைந்தது. கிரேக்கர்கள் நாடகத்தில் சோகத்தை முதலில் அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த காலகட்டத்தில், எஸ்கிலஸ், சோஃபோக்கிள்ஸ் மற்றும் யூரிப்பிடீஸ் போன்ற மூன்று புகழ்பெற்ற நாடக கலைஞர்கள் வளர்ந்தனர். பிரபல நாடக ஆசிரியர் எஸ்கிலஸ் 'தி பாரசீக' நாடகத்தை எழுதினார். இங்கே அவர் பாரசீக பேரரசர் டேரியஸின் பாத்திரத்தை சித்தரித்திருந்தார். அவரது மற்றொரு நாடகம் 'பிரமிதியஸ் பவுண்ட்'.

சோஃபோக்கிள்ஸின் புகழ்பெற்ற நாடகங்கள் 'ஆன்டிகோன்' 'ஓடிபுஸ்ரெக்ஸ்' மற்றும் 'எலக்ட்ரா'. 'ட்ரோஜன் வுமன்' என்று பெயரிடப்பட்ட யூரிபிடீஸின் நாடகம் உலகில் சாயலையும் அழகையும்

உருவாக்கியது. கிரேக்கர்கள் நகைச்சுவை மற்றும் நையாண்டிகளை உருவாக்கியவர்களும் கூட. அரிஸ்டோபேன்ஸின் 'தவளை', 'கிளவுட்' மற்றும் 'லிசிஸ்ட்ரா' போன்ற நாடகங்கள் நகைச்சுவையும் நையாண்டியும் நிறைந்தவை.

அறிவியல்:

பெரிக்கிள்ஸின் வயது அறிவியல் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைச் செய்தது. இந்த வயது எண்கணிதம், வடிவியல் மற்றும் ஜோதிடம் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு பிரபலமானது. யூக்ளிட் வடிவவியலில் சிறந்து விளங்கினார். அதனால்தான் அவர் வடிவவியலின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். பித்தகோரஸ் வடிவவியல் துறையிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். இன்றும் 'பிதாகரஸ் தேற்றம்' உலகப் புகழ்பெற்றது.

ஹிப்போகிரிடீஸ் கருத்துப்படி, ஒவ்வொரு நோய்க்கும் சில இயற்கையான காரணங்கள் உள்ளன, அவை தீய ஆவிகளால் ஏற்படவில்லை. முறையான உணவு மற்றும் மருந்துகளால் ஒருவரை குணப்படுத்த முடியும் என்றும் மந்திரம் அல்லது வசீகரம் அல்ல என்றும் அவர் மேலும் கூறினார். அதனால்தான் அவர் 'மருத்துவத்தின் தந்தை' என்று போற்றப்படுகிறார். ஹிபார்க்காஸ், அரிஸ்டார்காஸ் மற்றும் அராஸ்டோஸ்தீனஸ் ஆகியோர் பெரிக்கிள்ஸின் காலத்தின் பிற விஞ்ஞானிகள்.

தத்துவம்:

பெரிகல்ஸின் வயது தத்துவம் மற்றும் மனோதத்துவ சிந்தனைத் துறையில் இணையற்ற வேறுபாட்டைப் பெற்றது. சாக்ரடீஸ் அந்தக் காலத்தின் சிறந்த தத்துவஞானி. அவர் 'மேற்கத்திய தத்துவத்தின் தந்தை' என்று கருதப்படுகிறார். கிமு 469 இல் பிறந்த இவர் புத்தக வடிவில் எதையும் விட்டு வைக்கவில்லை. ஏதென்ஸின் எந்தப் பொது இடத்திலும் நின்று தன் கருத்தைப் பொது மக்களுக்குக் கற்பித்தார்.

வாதத்தின் மூலம் மக்களின் மனதில் இருக்கும் மூடநம்பிக்கைகளை அகற்ற விரும்பினார். அவர் யாருக்கும் பயப்படவில்லை, உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அவரது பேச்சால் பல இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். இளைஞர்களை கெடுத்ததாக அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஏதென்ஸின் ஜூரிகள் அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்து தீர்ப்பளித்தனர். அவர் மகிழ்ச்சியுடன் விஷம் குடித்து கி.மு 399 இல் தனது இறுதி மூச்சு

சாக்ரடீஸின் மிகச்சிறந்த சீடர்களில் ஒருவர் பிளேட்டோ (கிமு 427 முதல் கிமு 347 வரை). அவரது ஆசிரியர் சாக்ரடீஸின் மரணம் அவரைக் குழப்பியது. எனவே, அவர் ஏதென்ஸை விட்டு வெளியேறினார். பின்னர், அவர் மீண்டும் திரும்பி வந்து அகாடமியை (பள்ளி) நிறுவினார். தன் சீடர்களுக்கு அரசியல் கற்றுக் கொடுத்தார். அவருடைய புத்தகங்களில், 'குடியரசு' சிறந்ததாக இருந்தது.

இந்நூலில் அவர் ஒரு இலட்சிய அரசின் செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். சாக்ரடீஸ் மரணத்தின் போது நடந்த காட்சிகளை 'உரையாடல்' மூலம் தனது 'பைடோ' புத்தகத்தில் விவரித்துள்ளார். இந்த 'உரையாடல்' பின்னர் உலகின் மற்றொரு சிறந்த தத்துவஞானியான கார்ல் மார்க்கைஸ் பாதித்தது. 'மன்னிப்பு' அவரது மற்றொரு சிறந்த படைப்பு. அவரது சீடர் அரிஸ்டாட்டில் பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்றார்.

இந்த காலகட்டத்தின் மற்ற சிறந்த தத்துவவாதிகள் தலேஸ், ஹெராக்கிளிடஸ் மற்றும் அனாக்சகோரஸ். "தண்ணீர் படைப்பின் வேர்" என்று தேல்ஸ் கருத்து தெரிவித்தார். இயற்கையில் உள்ள

வாழ்க்கை எதிர் சக்திகளின் போராட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் நெருப்பு மிகவும் செயலில் உள்ள உறுப்பு என்ற கோட்பாட்டை ஹெராக்ளிட்டஸ் ஆதரித்தார். அனைத்து பொருட்களும் அணுக்களிலிருந்து உருவாகின்றன என்ற கருத்தை அனக்சகோரஸ் கொண்டிருந்தார். இந்த தத்துவஞானிகள் அனைவரும் தங்கள் பங்களிப்புகளால் பெரிக்லியன் யுகத்தை மகிமைப்படுத்தினர்.

உண்மையில், பெரிக்லியன் வயது கிரேக்க வரலாற்றில் பல மைல் கற்களை உருவாக்கியது. அந்த யுகத்தின் அமைதி, முன்னேற்றம் மற்றும் செழிப்பு அதை வேறுபடுத்தியது. அந்த காலகட்டத்தின் அனைத்து சுற்று வளர்ச்சியும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கிரேக்க வரலாற்றில் 'பெரிக்லியன் வயது' 'பொற்காலம்' என்று அழைக்க வழிவகுத்தது.

ஹெலனிக் நாகரிகம்

ஹெலனிக் நாகரிகம் என்பதன் மூலம், இந்த நாட்டின் பண்டைய சுய-பெயரை நாம் பின்பற்றினால், கிரீஸ் அல்லது ஹெல்லாஸில் வளர்ந்த நாகரிகம் என்று அர்த்தம். இந்தோ-ஐரோப்பிய மற்றும் இந்தோ-ஐரோப்பிய அல்லாத மொழிக் குடும்பங்களின் பல்வேறு மக்கள் அதன் உருவாக்கத்தில் பங்கு பெற்றனர், இருப்பினும் நவீன கிரேக்கர்களின் மூதாதையர்களான ஹெலினெஸ் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். இடஞ்சார்ந்த, ஹெலனிக் நாகரிகம் மிகவும் விரிவாக விரிவடைந்தது: மேற்கில் அது ஜிப்ரால்டர் வளைகுடாவில் உள்ள ஹெர்குலஸ் தூண்களை அடைந்தது, கிழக்கில் - பெர்சியாவை உள்ளடக்கியது, வடக்கில் - மாசிடோனியா, திரேஸ், மோசியா மற்றும் பொன்டஸின் வடக்கு கடற்கரை வரை. யூக்ஸின், அதாவது கருங்கடல், தெற்கில் - எகிப்துக்கு, ஹெல்லாஸ் எப்போதும் கலாச்சார மையமாக இருந்து வருகிறார்.

ஹெல்லாஸ் ஒரு விதிவிலக்கான விசித்திரமான நிலையை ஆக்கிரமித்துள்ளார்: பிரதான நிலப்பகுதி (அக்கேயா), தீபகற்பம் (பெலோபொன்னீஸ்) மற்றும் இன்சலர் (ஏயோலியா), இது அதன் மக்கள்தொகையின் வாழ்க்கையில் கடலின் சிறப்புப் பங்கையும் மேற்கு மற்றும் கிழக்கு இரண்டிலும் அதன் ஈடுபாட்டை முன்னரே தீர்மானித்தது. ஹெல்லாஸின் மிக முக்கியமான பகுதிகள்: மாசிடோனியா - கிரேக்கத்தின் வடக்குப் பகுதி, திரேஸ் - வடகிழக்கு பகுதி, எபிரஸ் - வடமேற்கு பகுதி, தென்மேற்கில் இருந்து அது அயோனியன் கடலால் கழுவப்படுகிறது; தெசலி மிகவும் சமதளமான பகுதி, கிழக்கில் ஏஜியன் கடலால் கழுவப்படுகிறது; மத்திய கிரீஸ்; அட்டிகா - ஏதென்னைச் சுற்றியுள்ள பகுதி; பெலோபொன்னீஸ் கிரேக்கத்தின் மிகப்பெரிய தீபகற்பமாகும், இது கொரிந்தின் குறுகிய இஸ்த்மஸால் பிரதான நிலப்பரப்புடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்டைய கிரேக்கத்தின் காலநிலை நிலப்பரப்பில் மிதமான கண்டத்திலிருந்து தீவுகளில் மிதவெப்ப மண்டலம் வரை வேறுபட்டது. செப்டம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரையிலான இலையுதிர்-குளிர்கால பருவத்தில் மழைப்பொழிவு ஏற்பட்டது. எனவே விவசாயத்திற்கு மட்டுமே சாதகமான ஒன்றாக மாறியது. மறுபுறம், வசந்த-கோடை பருவம், கடுமையான வறட்சியால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. இது ஆறுகள் வறண்டு போக வழிவகுத்தது. மலை ஆறுகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, குறுகிய, கரடுமுரடான, அழகிய ரேபிட்கள் மற்றும் நீர்வீழ்ச்சிகளுடன், பெரும்பாலும் குறுகிய பள்ளத்தாக்குகளில் கடலுக்கு பாய்கின்றன. கிரேக்கத்தின் மிக நீளமான நதி அலியாக்மோன் (கிட்டத்தட்ட 300 கிமீ) ஆகும்.

எப்ரோஸ், நெஸ்டோஸ், ஸ்ட்ரிமோன், வர்தார், அச்செலாஸ் ஆகியவை ஹெலனிக் நிலங்களில் உள்ள மற்ற முக்கிய ஆறுகள். ஏரிகள்: பிரஸ்பா, டிரிகோனிஸ். கிரீஸ் வறண்ட, வெப்பமான கோடை மற்றும் குளிர், மழை

குளிர்காலம் கொண்ட ஒரு மத்திய தரைக்கடல் காலநிலையைக் கொண்டுள்ளது. பண்டைய காலங்களில், கிரீஸின் நிலப்பரப்பு மற்றும் தீவு இரண்டும் அடர்ந்த காடுகளால் மூடப்பட்டிருந்தன, ஆனால் அதிகப்படியான ஆடுகளை மேய்ச்சல் புதர்கள் (மக்விஸ், ஷிப்லியாக்) அல்லது ஆலிவ் தோப்புகள் மற்றும் திராட்சைத் தோட்டங்களால் அவை காணாமல் போவதற்கு வழிவகுத்தது.

ஹெல்லாஸின் நிலப்பரப்பு முக்கியமாக மலைப்பாங்கானது, ஆல்பைன் புல்வெளிகள் மற்றும் பள்ளத்தாக்குகளுடன் குறுக்கிடப்படுகிறது; இது மேய்ப்பிற்கு சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கியது, ஆனால் விவசாயத்தின் சாத்தியக்கூறுகளை மிகவும் மட்டுப்படுத்தியது: இங்கே கொடிகள் மற்றும் ஆலிவ்களை வளர்ப்பது சாத்தியம், ஆனால் தானியங்களை வளர்ப்பது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது, இது பண்டைய கிழக்கு நாகரிகங்களின் அடிப்படையாகும். ஹெல்லாஸ் மலைகளில் விலைமதிப்பற்ற, இரும்பு மற்றும் இரும்பு அல்லாத உலோகங்களின் சுரங்கங்கள், சிறந்த மற்றும் மிகவும் மாறுபட்ட வகை பளிங்கு மற்றும் பிற கட்டிடக் கற்களின் வைப்புக்கள் இருந்தன. பள்ளத்தாக்குகளில் உயர்தர களிமண் படிவுகள் காணப்பட்டன. கடல் மதிப்புமிக்க மீன் மற்றும் பிற கடல் உணவுகளால் மிகவும் வளமாக இருந்தது.

ஹெலனிசம் என்பது மத்தியதரைக் கடலின் வரலாற்றில் ஒரு காலம், முதன்மையாக கிழக்கு, இது கிமு 323 இல் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் இறந்ததிலிருந்து நீடித்தது. என். எஸ். இந்த பிராந்தியங்களில் ரோமானிய ஆட்சியின் இறுதி ஸ்தாபனம் வரை. பிந்தையது பொதுவாக கிமு 30 க்கு முந்தையது. என். எஸ். - ரோம் மூலம் எகிப்தின் சமர்ப்பிப்பு.

ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் அம்சங்கள்.

1. ஹெலனிசத்தின் சகாப்தம் - பண்டைய நாகரிகத்தின் மிகப்பெரிய பிராந்திய விநியோகத்தின் நேரம்... எல்லைகள் விரிவடைந்துள்ளன எக்குமீன்- கிரேக்கர்களுக்குத் தெரிந்த மற்றும் அவர்களால் தேர்ச்சி பெற்ற உலகம். தனிப்பட்ட நாடுகள் மற்றும் மக்களின் தொடர்பு முன்பை விட ஒப்பிடமுடியாத அளவிற்கு நெருக்கமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் மாறியுள்ளது. கடல் மற்றும் நிலம் ஆகிய இரண்டும் புதிய வர்த்தக வழிகள் பல தேர்ச்சி பெற்றன. குறிப்பாக, ஹெலனிஸ்டிக் எகிப்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு சிவப்பு மற்றும் அரேபிய கடல் வழியாக ஒரு பாதை அமைக்கப்பட்டது. இந்துஸ்தான் தீபகற்பத்திலிருந்து மத்திய தரைக்கடல் வரை முதன்மையாக ஆடம்பர பொருட்கள் - தூப, விலையுயர்ந்த கற்கள் வந்தன.

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கி.மு. என். எஸ். ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களில் சீனாவின் இருப்பு பற்றி அறிந்து கொண்டனர். அந்த நேரத்தில், ஹான் வம்சம் மத்தியப் பேரரசில் அதிகாரத்தில் இருந்தது, அதன் ஆட்சியின் போது சீனாவின் பிரதேசம் அதன் மிகப்பெரிய அளவை எட்டியது. சீன ஆட்சியாளர்களின் செல்வாக்கின் கீழ், ஒரு பகுதிமைய ஆசியா... ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் சீனர்களின் முதல் தொடர்புகள் இங்குதான் நடந்தன. அந்த காலத்திலிருந்தும் பல நூற்றாண்டுகளாகவும் சீனா பிரபலமானது பட்டு. ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தில் சுடர்விட்ட மத்தியதரைக் கடலின் கடற்கரைக்கு வணிகப் பாதை கிரேட் சில்க் ரோடு என்று அழைக்கப்படுவது தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல.

2. ஹெலனிசத்தின் சகாப்தத்தில், இருந்தது இரண்டு நாகரிக இடங்களின் ஒருங்கிணைப்பு- பண்டைய கிரேக்கம் மற்றும் பண்டைய கிழக்கு. முன்னதாக, இந்த இரண்டு "உலகங்களும்" தனித்தனியாக வளர்ந்தன மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்தன. இப்போது அவர்கள் ஒரே மாநில அமைப்பில்

நுழைந்துள்ளனர். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் இராணுவ பிரச்சாரத்தின் விளைவாக, பலத்தால் ஒன்றுபட்டது. ஆனால் இது எந்த வகையிலும் ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறைகளுக்கு உள், புறநிலை முன்நிபந்தனைகள் இல்லை என்று அர்த்தம்.

ஒருபுறம், கிளாசிக்கல் சகாப்தத்தின் பிற்பகுதியில் இருந்த கிரேக்க சமூகம், பண்டைய பாலிஸின் இறுக்கமான கட்டமைப்பை விஞ்சியது மற்றும் ஒரு பரந்த சங்கத்தை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டது. மறுபுறம், கிழக்கில், இந்த நேரத்தில் ஏற்கனவே அச்சமணிகளின் ஆட்சியின் கீழ் பெரும்பாலும் ஒன்றுபட்டிருந்தது, பெரும் பொருள் வளங்கள் குவிந்தன. ஆனால் போதுமான அளவு பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் தனிப்பட்ட பிராந்தியங்களுக்கு இடையே குறைந்த அளவிலான பொருளாதார உறவுகள் காரணமாக அவை உரிமை கோரப்படாமல் இருந்தன.

3. ஒரு "கலப்பு" - பழங்கால-கிழக்கு பொருளாதாரத்தின் தோற்றம். ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னதாக, இரண்டு நிகழ்வுகள் இருந்தன - கிரேக்கர்களின் "செயலில் உள்ள வறுமை" மற்றும் கிழக்கின் "செயலற்ற செல்வம்". டிபண்டைய கிழக்கு சமூகங்கள் பாரம்பரிய வகையின் இயற்கை விவசாயத்தின் ஆதிக்கத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்டன, கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் வர்த்தகத்தின் மிக முக்கிய பங்கு இல்லை. கிரேக்க உலகில், மாறாக, ஏற்கனவே உடன் தொன்மையான சகாப்தம் கைவினை உற்பத்தி மற்றும் வர்த்தகத்தின் விரைவான வளர்ச்சி தொடங்கியது. ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களில், நிர்வாகத்தின் இந்த இரண்டு கோளங்களும் ஒன்றிணைந்தன. இதன் விளைவாக "கலப்பு" பொருளாதாரம் இருந்தது. விவசாயம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையாக இருந்தது, ஆனால் ஒரு மாறும் வர்த்தகம் மற்றும் கைவினை மேற்கட்டுமானம் அதற்கு மேலே தோன்றியது.

4. அரசியல் வாழ்வில் பொலிஸ் அமைப்புடன் முடியாட்சியின் தொடர்பு... கிழக்கில், முடியாட்சி எல்லா இடங்களிலும் நிலவியது, சில சமயங்களில் ராஜாவை தெய்வமாக்குவது மற்றும் அவரது மிக முக்கியமான சக்தி, முழுமையான - கிழக்கு சர்வாதிகாரத்தை அடைந்தது. மன்னரைப் பொறுத்தவரை, அனைவரும், விதிவிலக்கு இல்லாமல், மாநிலத்தில் வசிப்பவர்கள் குடிமக்களின் நிலையில் இருந்தனர், ஆட்சியாளரின் விருப்பத்திற்கு முற்றிலும் அடிபணிந்தனர். அதிகாரத்துவ எந்திரத்தால் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கப்பட்டது, அதில் ஜார்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிலங்களை நிர்வகிப்பதில் நம்பியிருந்தனர்.

கிரேக்க உலகம் குடியரசுக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட மாநிலத்தின் போலிஸ் வடிவத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. பொலிஸின் குடிமகன் அரசியல் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருந்தார், சட்டத்திற்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிந்து மாநிலத்தை ஆள்வதில் பங்கு பெற்றார். அனைத்து அதிகாரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால், நடைமுறையில் அதிகாரத்துவம் இல்லை.

ஹெலனிசம், போலிஸ் மற்றும் முடியாட்சிக் கொள்கைகளின் சகாப்தத்தில் மாநில கட்டமைப்பு தொடர்புக்குள் நுழைந்தது. ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்கள் முடியாட்சிகளாக வளர்ந்தன, மகத்தான, சில சமயங்களில் ராஜாவின் முழுமையான அதிகாரங்கள். அதே நேரத்தில், அவர்கள் பழங்கால வகையின் கொள்கைகளை நிறுவினர், அவை ஹெல்லாஸில் இருந்து குடியேறியவர்களால் குடியேறப்பட்டன. சில சமயங்களில் பழைய கிழக்கு நகரங்களுக்கு போலிஸ் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது.

ஹெலனிஸ்டிக் போலிஸ் தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்க அமைப்புகளுடன் குடிமை சமூகங்களாக அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் முந்தைய நூற்றாண்டுகளின் கொள்கைகளைப் போல் அவை சுதந்திரமான அரசுகள் அல்ல. அவர்களுக்கு ஒரு உயர்ந்த இறையாண்மை இருந்தது - ஒரு ராஜா. அவர்கள் வெளியுறவுக் கொள்கை சிக்கல்களைத் தீர்க்கவில்லை, மேலும் குடிமக்களுக்கு உள் சுய-அரசு மட்டுமே ஒப்படைக்கப்பட்டது.

நகர்ப்புற திட்டமிடலின் செயலில் வளர்ச்சி... அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் தொடங்கி, சுமார் 170 நகரங்கள் பல்வேறு கிரேக்க-மாசிடோனிய ஆட்சியாளர்களால் நிறுவப்பட்டன. அவர்களில் பலர் சிறியதாகவும் தொலைதூரமாகவும் உள்ளனர். ஆனால் சில புதிய நகரங்கள் முக்கிய பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார மையங்களாக மாறிவிட்டன.

சில பண்டைய கிரேக்க நகரங்கள் செழித்து வளர்ந்தன, குறிப்பாக ஆசியா மைனரில் அமைந்துள்ளவை - மிலேட்டஸ், எபேசஸ் மற்றும் பிற. அதே நேரத்தில், ஏதென்ஸ், ஸ்பார்டா, தீப்ஸ் போன்ற பால்கன் கிரீஸின் பல பெரிய நகரங்கள் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கின.

6. **ஹெலனிசேஷன்**- கிரேக்க வாழ்க்கை முறை, கிரேக்க நாகரிக விழுமியங்களுடன் உள்ளூர் மக்களைப் பழக்கப்படுத்தும் செயல்முறை. ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் அதன் ஆழமும் நோக்கமும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. கிழக்கு மத்தியதரைக் கடல் பகுதிகளில் - ஆசியா மைனர், சிரியா மற்றும் பெனிசியாவில், ஓரளவு எகிப்தில் மிகவும் தீவிரமான ஹெலனிசேஷன் காணப்பட்டது.

ஆனால் இங்கேயும், செயல்முறை பாதிக்கப்பட்டது, ஒரு விதியாக, நகரங்கள் - கிரேக்கர்களின் முக்கிய வாழ்விடங்கள். எல்லா இடங்களிலும் பெரும்பான்மையாக இருந்த கிராமப்புற மக்கள், கிரேக்கத்திற்கு முந்தைய மரபுகளைக் கடைப்பிடிக்க விரும்பினர். தொலைதூரப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை - மெசொப்பொத்தேமியா, ஈரான், மத்திய ஆசியா, பின்னர், அரிதான விதிவிலக்குகளுடன், மத்தியதரைக் கடலில் இருந்து தூரத்துடன், கிரேக்கத்தின் செல்வாக்கு குறைவாகவும் குறைவாகவும் உணரப்பட்டது. கூடுதலாக, ஹெலனிசேஷன் முக்கியமாக பாதிக்கப்பட்டது மேல் அடுக்குகிழக்கு சமூகம்.

அதே நேரத்தில், கிழக்கின் செல்வாக்கு கிட்டத்தட்ட ஊடுருவாத பகுதிகள் இருந்தன. முதலாவதாக, இவை பால்கன் தீபகற்பத்தில் (மாசிடோனியா, கிரீஸ்) மற்றும் அதன் மேற்கில் (கிரேட் கிரீஸ்) அமைந்துள்ள பிரதேசங்கள்.

7. **அதிக மக்கள் நடமாட்டம்...** இது குறிப்பாக கிரேக்கர்களின் சிறப்பியல்பு. கிழக்கு நோக்கி செல்ல முடிவு செய்த பின்னர், அவர்கள் அடிக்கடி ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு செல்லத் தொடங்கினர். போர்வீரர்கள், வணிகர்கள், கலாச்சார பிரமுகர்கள் தங்கள் தாயகத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வீட்டில் உணர்ந்தனர், இதேபோன்ற கலாச்சார மதிப்புகளுக்கு மத்தியில் தங்களைக் கண்டுபிடித்தனர்.

பல சுதந்திரமான, போரிடும் நகர-மாநிலங்களுக்குப் பதிலாக, ஹெலனிஸ்டிக் உலகம் ஒப்பீட்டளவில் நிலையான பல பெரிய சக்திகளைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் ஒற்றை நாகரிக இடத்தை உருவாக்கினர், பெரும்பாலும் ஆளும் வம்சங்களில் மட்டுமே வேறுபடுகிறார்கள். சமுதாயத்தின் உயரடுக்கு கிரேக்கர்கள்

மற்றும் மாசிடோனியர்களைக் கொண்டிருந்தது. அதே நேரத்தில், கிரேக்க வாழ்க்கை முறையுடன் இணைந்த கிழக்கு பிரபுக்களும் "ஹெலனெஸ்" என்று கருதப்பட்டனர்.

கிரேக்கம் எங்கும் அரச மொழியாக இருந்தது. கிரேக்கம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது நிதி அமைப்பு ஏதெனியன் டிராக்மாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஹெலனிஸ்டிக் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நாணயங்களில் அலெக்சாண்டரின் உருவத்தை வைக்க விரும்பினர், அதன் வாரிசுகள் தங்களைக் கருதினர். நாணயங்களின் சீரான தன்மை மாநிலங்களுக்கு இடையேயான பணப்புழக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது. ஒரு நபர், ஒரு ஹெலனிஸ்டிக் மன்னரின் சேவைக்காக சம்பளம் பெற்றதால், இந்த பணத்தை மற்றொரு மன்னரின் உடைமைகளில் செலவிட முடியும்.

செலூசிட் மாநிலம்

அரசியல் வரலாறு.

செலூசு I நிகேட்டர் தனது ஆட்சியின் கீழ் ஒன்றுபட முடிந்தது பெரும்பாலான முன்னாள் அச்சமணி அரக. மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தின் காலத்தில், அவரது உடைமைகள் சிரியா, பெனிசியா மற்றும் பாலஸ்தீனம், ஆசியா மைனரின் ஒரு பகுதி, மெசபடோமியா, ஈரான், தெற்கு மத்திய ஆசியா ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இவ்வாறு, ராஜ்ஜியம் நீண்டது கிழக்கு கடற்கரை இந்தியாவின் எல்லை வரை ஏஜியன் கடல். சிரியா அரசின் "மையமாக" இருந்தது. எனவே, ஆதாரங்களில் இது சில நேரங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது

சிரிய இராச்சியம்.

செலூசுவின் மகன் - அந்தியோகஸ் நான் சோட்டர் (கிமு 281 - 261), கலாத்தியர்களைத் தோற்கடித்தவர், தனது தந்தையிடமிருந்து பெற்ற எல்லைக்குள் அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. ஆனால் அவரது வாரிசு, அந்தியோகஸ் II தியோஸ் (கிமு 261 - 246), பலவீனமான ஆட்சியாளராக மாறினார். அவருடன் காணாமல் போனார் பாக்கிரியாநவீன ஆப்கானிஸ்தானின் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஒரு மாகாணத்தின் சிரிய கவர்னர் டியோடோட்டன்னை அரசனாக அறிவித்துக் கொண்டார் (250களின் மத்தியில் - கிமு 248). அவருக்கும் அவரது மகனுக்கும் வாரிசுக்கும் டியோடோடஸ் II (கிமு 248 - 235) மாநிலத்தின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க முடிந்தது. கிரேக்க-பாக்கிரிய இராச்சியம் அதன் மிகப்பெரிய சக்தியை அடைந்தது டிமெட்ரியஸ் ஐ (கிமு 200 - 180). வட இந்தியாவின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியைக் கூட அவர் கைப்பற்ற முடிந்தது.

விளைவு ஒரு விரிவானது கிரேக்க-பாக்கிரியன் இராச்சியம்... கிமு II நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், உள் மோதல்களால் பலவீனமடைந்து, இந்தோ-ஐரோப்பிய மக்களால் படையெடுக்கப்பட்டது. டோகாரோவ் (திமிங்கலம், yuezhi) அவர்கள் பாக்கிரியாவின் பிரதேசத்தை முறையாகக் கைப்பற்ற முடிந்தது. மாநிலத்தின் கிழக்குப் பகுதி கிபி 10 வரை நீடித்தது. எப்படி இந்தோ-கிரேக்க இராச்சியம்.

ஜார் மெனாண்டர்கிமு 150 முதல் 135 வரை அங்கு ஆட்சி செய்த நான் (இந்தியா. மிலிந்தா). இ., புத்த மதத்திற்கு மாறினார். புத்தரின் போதனைகளைப் பரப்புவதில் அவரது பங்கு பெளத்த இலக்கியங்களில் அசோக மன்னரின் பாத்திரத்தைப் போலவே மதிப்பிடப்படுகிறது. மெனாண்டரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, புத்தரின் ஸ்தூபிகளைப் போன்ற நினைவுச்சின்னங்கள் கட்டப்பட்ட பல நகரங்களில் இறுதிச் சடங்கின் சாம்பல் விநியோகிக்கப்பட்டது என்று புளுடார்ச் கூறுகிறார்.

அதே நேரத்தில் பாக்ட்ரியாவுடன், இப்பகுதி காணாமல் போனது பார்த்தியாபிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது நவீன ஈரான்... உள்ளூர் செலூசிட் கவர்னர் ஆண்ட்ராகோர் 250 கி.மு என். எஸ். சத்ரபியின் சுதந்திரத்தை அறிவித்தார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவரது மாநிலம் சித்தியன் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த பழங்குடியினரால் படையெடுக்கப்பட்டது. அவற்றில் முக்கியமானது தோழர்கள்... சிறுவர்களின் தலைவன் அர்ஷக் அர்ஷாகிட்களின் பார்த்தியன் மன்னர்களின் வம்சத்தின் நிறுவனர் ஆனார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, முன்னாள் செலூசிட் மாகாணத்தின் மீதான அதிகாரம் அவரது இளைய சகோதரருக்கு வழங்கப்பட்டது திரிதாது சிம்மாசனத்தின் பெயரை எடுத்தவர் அர்ஷக் II (கிமு 247 - 211). சிரிய மன்னர்கள், தங்கள் சொந்தத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான தோல்வியற்ற முயற்சிக்குப் பிறகு, பார்த்தியா மீது அர்ஷாகிட்களின் சக்தியை அங்கீகரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பார்த்தியா அரசன் மித்ரிடேட்ஸ் ஐ(கி.மு. 170-138 / 137 கி.மு.) செலூசிட்ஸிடமிருந்து கிழக்கு சாத்ரபீஸ் - பெர்சியா, மெசொப்பொத்தேமியாவின் பெரும்பகுதி மற்றும் ஹிந்து குஷ் வரையிலான கிரேக்க-பாக்டீரிய அரசின் ஒரு பகுதியை கைப்பற்றியது. பட்டத்தை எடுத்தார் ராஜாதி ராஜா, இதனால் தன்னை அச்சமெனிடிகளின் வாரிசாக அறிவித்துக் கொண்டார். மணிக்கு மித்ரிடேட்ஸ் II (சுமார் 123-88 / 87 BC) பார்த்தியர்கள் கிழக்கில் பரந்த பகுதிகளைக் கைப்பற்றினர், மேலும் சிரியாவிலிருந்து வடக்கு மெசபடோமியாவையும் கைப்பற்றினர்.

சிரியாவில் கடைசி செலூசிட்களின் அரசியல் போராட்டத்தில் பார்த்தியாவின் மன்னர்கள் தீவிரமாக தலையிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை அடக்கவும் முடிந்தது ஆர்மீனியா... பின்னர், பார்த்தியன் இராச்சியம் ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் புதிய மேலாதிக்கமான ரோமின் வலிமைமிக்க எதிரியாக மாறியது. 227 இல், அர்ஷாகிட் வம்சம் உள் மற்றும் வெளிப்புற எதிரிகளின் அடிகளின் கீழ் விழுந்தது. "ராஜாக்களின் ராஜா" என்ற பட்டமும் பார்த்தியா மீதான அதிகாரமும் ஒரு புதிய, பாரசீக வம்சத்திற்கு மாற்றப்பட்டது - சசானிடிகள்.

கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் மேலாதிக்கத்திற்காக எகிப்துடன் நடத்திய கடுமையான போராட்டத்தால் கிழக்கில் சிரிய இராச்சியம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இந்த போராட்டம் சிரிய என்ற பெயரில் ஹெலனிசத்தின் வரலாற்றில் இறங்கிய ஆறு போர்களின் தொடரில் விளைந்தது. போது முதல் சிரியப் போர் : பெனிசியா, அனடோலியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகள் மற்றும் சைக்லேட்ஸ் தீவுகள் எகிப்துக்கு மாற்றப்பட்டன. முடிவுகள் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது சிரியப் போர்களும் செலூசிட்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தன.

நிலைமை சரி செய்யப்பட்டது அந்தியோக்கியா III கிரேட் . போது நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது ஆசிரியப் போர்கள், அவர் இழந்த அனைத்து பிரதேசங்களையும் திரும்பப் பெற்றார். 212-205 இல் உருவாக்கியது. கி.மு என். எஸ். கிழக்கில் ஒரு இராணுவ பிரச்சாரம், அவர் பார்த்தியா மற்றும் கிரேக்க-பாக்டீரியாவை செலூசிட்களின் சக்தியை மீண்டும் அங்கீகரிக்க கட்டாயப்படுத்தினார். எகிப்தில் இருந்து இழந்த பகுதிகளை மீண்டும் கைப்பற்ற முடிந்தது.

அந்தியோகஸ் III இன் வெற்றிகளின் அளவைப் பற்றி கவலைப்பட்ட ரோம், கிழக்கில் நடந்த நிகழ்வுகளின் போக்கில் தலையிட்டது. சிரிய இராச்சியத்திற்கும் ரோமானியக் குடியரசிற்கும் இடையே போர் மூண்டது. யூபோயா தீவில் சிரிய துருப்புக்கள் தரையிறங்கியதுடன் சண்டை தொடங்கியது. ஏட்டோலியன் மற்றும் போயோடியன் தொழிற்சங்கங்கள், ஹீலியஸ் மற்றும் மெசினியா ஆகியவை அந்தியோகஸின் பக்கம்

சென்றன. ரோமானியர்களை அச்செயன் லீக், மாசிடோனியா, ஏதென்ஸ் மற்றும் தெசலி ஆதரித்தன. படிப்படியாக, சண்டை ஆசியா மைனருக்கு மாறியது. என்ற போரில் மக்னீசியாலிட்யாவில் (கிமு 189) சிரிய இராணுவம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு, செலூசிட் அரசின் வீழ்ச்சி தொடங்கியது. அவரது அரசர்கள் ஆசியா மைனரில் உடைமைகளை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

போதுவெது சிரியப் போர்(கிமு 170-168) அந்தியோகஸ் IV எபிபேன்ஸ் (கி.மு. 215-164) எகிப்தின் கிட்டத்தட்ட முழுப் பகுதியையும் அடக்கி அலெக்ஸாண்டிரியாவை முற்றுகையிட்டார். அவரது கடற்படை சைப்ரஸைக் கைப்பற்றியது. ரோம் மீண்டும் போரில் தலையிட்டார், அந்தியோகஸ் IV எகிப்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று கோரினார், அவர் மறுத்தால் போருக்கு அச்சுறுத்தினார். சிரிய மன்னர், ஒரு குறுகிய சிந்தனைக்குப் பிறகு, கீழ்ப்படிந்து, கைப்பற்றப்பட்ட அனைத்து பகுதிகளையும் துறந்தார்.

கிமு 167 இல், கொடூரமான மத மற்றும் தேசிய ஒடுக்குமுறை காரணமாக யூதேயாவில் ஒரு சிரிய எதிர்ப்பு எழுச்சி தொடங்கியது. இது ஒரு பாதிரியாரின் மகன்களான ஆறு சகோதரர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது மத்தாதியாஸ்... அவர்களில் ஒருவருக்கு புனைப்பெயர் - யூதாஸ் மக்காபி(ஹீப்ரு மக்காபியிலிருந்து - "சுத்தி") எழுச்சி மக்காபி என்ற பெயரில் வரலாற்றில் இறங்கியது. பல ஆண்டுகாலப் போரின் விளைவாக, யூதர்கள் வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்களின் தலைமையில் தங்கள் அரசை மீட்டெடுத்தனர். ஹஸ்மோனீவ்.

செலூசிட் அரசின் பலவீனமானது ஆளும் வம்சத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு இடையே அரியணைக்கான இரத்தக்களரி உள்நாட்டுப் போராட்டத்தால் மோசமடைந்தது. இதன் விளைவாக, 1 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கி.மு. என். எஸ். இந்த அரசின் அதிகாரம் சிரியாவிற்கு மட்டுமே சரியாக நீட்டிக்கப்பட்டது.

ஹெலனிஸ்டிக் எகிப்து

அரசியல் வரலாறு

மூன்றாம் நூற்றாண்டின் போது டோலமிகள் தீவிர வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பின்பற்றினர். அவர்கள் ஆசியா மைனரில் தங்கள் உடைமைகளை விரிவுபடுத்தவும், பால்கன் கிரீஸின் விவகாரங்களில் தலையிடவும், ஏஜியன் தீவுகளை தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவும் முயன்றனர். நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், டோலமிகளின் உடைமைகளில், எகிப்தைத் தவிர, அருகிலுள்ள பிரதேசங்கள் (வட ஆபிரிக்காவில் உள்ள சிரேனைக்கா, எத்தியோப்பியாவின் ஒரு பகுதி), பாலஸ்தீனம், பெனிசியா, தெற்கு சிரியா, சைப்ரஸ் மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளின் ஒரு பகுதி ஆகியவை அடங்கும். ஆசியா மைனர், ஏஜியன் கடல் மற்றும் கருங்கடல் ஜலசந்தியின் பல தீவுகள் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. இவ்வாறு, தாலமிகள் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலின் மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார முக்கிய பகுதிகளில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடிந்தது.

தெற்கு சிரியாவைக் கைப்பற்றுவதற்காக டோலமிகள் மற்றும் செலூசிட்களுக்கு இடையிலான போராட்டம் குறிப்பாக கடுமையானது, இதன் மூலம் முக்கியமான வர்த்தக மற்றும் மூலோபாய வழிகள் கடந்து சென்றன. மிகப் பெரிய இராணுவ வெற்றிகளை டோலமி III இல் அடைந்தார் காலம் IIIசிரியப் போர் (கிமு 246 - 241). அவர் சிரியா மற்றும் பெனிசியா முழுவதையும் கைப்பற்றினார். எகிப்திய துருப்புக்கள் செலூசிட் தலைநகரான அந்தியோக்கியாவில் ஓரோண்டஸில் நுழைந்தன. 2 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை கி.மு.

எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்தியாவிலிருந்து ஒரு முக்கியமான வணிகப் பாதை இருந்தது பிலடெல்பியா மற்றும் ஃபீனீசியன் கடற்கரை.

திருப்புமுனைஹெலனிஸ்டிக் எகிப்தின் வரலாற்றில் கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டாகும். கிமு 221 இல் டோலமி IV இன் நுழைவு நீதிமன்ற வட்டாரங்களில் போராட்டத்துடன். ஆசிரியப் போரின் போது, காப்டிக் வீரர்களின் அதிருப்தியை பார்வோன் எதிர்கொண்டார், இராணுவத்தில் அவர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்ட நிலை காரணமாக ஏற்பட்டது. அவசரமாக முடிவுக்கு வந்த சமாதானம் நிலைமையை மாற்றவில்லை.

இராணுவத்தில் அமைதியின்மை கீழ் எகிப்தில் தொடங்கிய கிளர்ச்சிகளாக அதிகரித்தது. பின்னர் முழு நாட்டையும் துடைத்தது. தீபைடில், மக்கள் அமைதியின்மை சுமார் 20 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. கிளர்ச்சியாளர்கள் கிரேக்க குடியேற்றவாசிகளின் நிலங்களைத் தாக்கினர், உள்ளூர் நிர்வாகம் மற்றும் ஆசாரியத்துவத்தின் பிரதிநிதிகளை எதிர்த்தனர். கிமு 186 இல் மட்டுமே. எழுச்சி ஒடுக்கப்பட்டது.

இராணுவப் பின்னடைவுகள், வெளி உடமைகளிலிருந்து வரி செலுத்துவதை நிறுத்தியது எகிப்தின் உள் நிலைமையை மோசமாக்கியது. நாடு நீடித்த பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிக்குள் நுழைந்தது. வீணாக, புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலங்களின் எண்ணிக்கை பெருகியது. நீர்ப்பாசன முறை மோசமடைந்து வருகிறது. மண்ணின் மக்கள் தொகை ஏற்படுகிறது. கட்டாய குத்தகையை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் நிலத்தின் லாபத்தை அதிகரிக்க அரசாங்கம் முயற்சித்தது. சாரிஸ்ட் விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த நிலங்களைத் தவிர, புறக்கணிக்கப்பட்டவற்றை பயிரிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு விமானம் மூலம் பதிலளித்து, தங்கள் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறினர்.

நாடு அதிகாரத்திற்கான கடுமையான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, தீவிரமான நிலையை அடைந்தது. ஒரு உதாரணம் தாலமி VIII தனது சகோதரன் டோலமி VI இன் விதவையான அவரது சகோதரி கிளியோபாட்ரா II உடன் நீண்ட போராட்டம். அவளுடைய மகனை, அவனுடைய மருமகனைக் கொன்ற பிறகு, அவன் அவளை மணந்தான். பின்னர் தாலமி VIII தனது முதல் திருமணமான கிளியோபாட்ரா III இல் இருந்து தனது மகளை மணந்தார். அதிகாரத்தில் இருந்து நீக்கப்பட்ட கிளியோபாட்ரா II ஏற்கவில்லை. மக்கள்தொகையின் பல்வேறு பிரிவுகளின் அதிருப்தியைப் பயன்படுத்தி, அவர் தனது சகோதரருக்கு எதிராக பிடிவாதமான போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். இறுதியில் சமரசம் ஏற்பட்டது.

கிளியோபாட்ரா II ராணி-மனைவி கிளியோபாட்ரா III உடன் ராணி-சகோதரியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். கிமு 118 இல் டோலமி VIII மற்றும் இரண்டு கிளியோபாட்ராக்கள் சார்பாக "பரோபகார ஆணைகள்" என்று அழைக்கப்படும். அரசியல் போராட்டம் மற்றும் அதிகாரிகளின் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் அவர்கள் பொது மன்னிப்பு அறிவித்தனர். இருப்பினும், இந்த அறிவிப்புகள் உண்மையான செயல்களால் ஆதரிக்கப்படவில்லை. நாட்டில் நிலைமை தொடர்ந்து மோசமடைந்தது. 1 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கி.மு. தெபைடில் மீண்டும் கிளர்ச்சி வெடிக்கிறது. மணிக்கு தாலமி XII அவ்லெட்("Flutiste", 80 -58 BC) கிளர்ச்சிகள் ஒரே நேரத்தில் பல பெயர்களை உள்ளடக்கியது. வெளியுறவுக் கொள்கையில், எகிப்து படிப்படியாக அதன் சுதந்திரத்தை இழந்து ரோமின் கீழ்ப்படிதலான வேலைக்காரனாக மாறியது. வரலாறு சமீபத்திய ஆண்டுகளில்சுதந்திர எகிப்தின் இருப்பு புகழ்பெற்ற ராணியின் பெயருடன்

தொடர்புடையது கிளியோபாட்ரா VII. அவர் தனது சகோதரர் மற்றும் கணவருடன் அரியணைக்காக போராடினார் டோலமி XIII.

கிளியோபாட்ரா ஒரு ரோமானிய தளபதியால் ஆதரிக்கப்பட்டார் ஜூலியஸ் சீசர்... அலெக்ஸாண்டிரியாவின் மக்கள், ரோமின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து, கிளர்ச்சி செய்தனர். கிமு 48-47 குளிர்காலம் முழுவதும். சீசர் தலைமையிலான ஒரு ரோமானிய இராணுவப் பிரிவினர் எகிப்திய மன்னர்களின் இல்லத்தில் முற்றுகையை எதிர்கொண்டனர். வலுவூட்டல்கள் வந்தபோது, சீசர் கிளர்ச்சியாளர்களையும் XIII தாலமியின் இராணுவத்தையும் தோற்கடித்தார். கிளியோபாட்ரா ராணியாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

சீசரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, கிளியோபாட்ரா எகிப்தை வலுப்படுத்த முயன்றார், சீசரின் கூட்டாளிகளில் ஒருவரான கிழக்கு மாகாணங்களின் ஆட்சியாளரான மார்க் ஆண்டனியின் உதவியை நம்பினார். அவர் கிளியோபாட்ராவை மணந்தார் மற்றும் அவருக்கும் அவரது குழந்தைகளுக்கும் ரோமானிய டொமைனில் ஒரு பகுதியை வழங்கினார். வருங்கால பேரரசர் அகஸ்டஸ் ஆக்டேவியனுடன் ரோமில் அதிகாரத்திற்கான போராட்டத்தில் ஆண்டனி விரைவில் தோற்கடிக்கப்பட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார். வெற்றியாளருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த கிளியோபாட்ரா மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்வியில் முடிந்து அவளும் தற்கொலை செய்து கொண்டாள். ஜூலியஸ் சீசரின் மகன், சிசேரியன், ஆக்டேவியன் உத்தரவின் பேரில் கொல்லப்பட்டார். எகிப்து ரோமின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

ஹெலனிஸ்டிக் மாசிடோனியா

முடியாட்சியின் அம்சங்கள்... மற்ற பெரிய ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களைப் போலவே, மாசிடோனியாவும் ஒரு முடியாட்சியாக இருந்தது. டியாடோச்சி போர்கள் முடிவடைந்த பின்னர், அது சந்ததியினரால் வழிநடத்தப்பட்டது ஆன்டிகோன் கோனாட்டா- ஆள்குடி ஆன்டிகோனைடுகள்.

மாசிடோனியாவில் சாரிஸ்ட் அதிகாரம் தாலமிகள் மற்றும் செலூசிட்களின் அதிகாரங்களில் இருந்ததைப் போன்ற முழுமையான முழுமையான நிலையை எட்டவில்லை. அரசர்களை தெய்வமாக்குவது இல்லை, நன்கு வளர்ந்த அதிகாரத்துவ கருவியும் இல்லை. பாரம்பரியமாக மன்னரின் இறையாண்மையை மட்டுப்படுத்திய சக்தி இராணுவம் - மாசிடோனிய குடிமக்களின் போராளிகள், இது முழு மக்களின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதாக நம்பப்பட்டது. இராணுவத்தின் கூட்டம், குறிப்பாக, புதிய மன்னரின் அரியணையில் சேர ஒப்புதல் அளித்தது. அது சேவை செய்தது நீதிமன்றத்தால் மாநிலத்தின் சில முக்கியமான குற்றங்களின் வழக்குகளின் பகுப்பாய்வில்.

ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில், மாசிடோனியா மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில் காணப்பட்டது. அளவு மற்றும் பொருளாதார வளங்களில் ஒப்பிடமுடியாத டோலமிகள் மற்றும் செலூசிட்களின் சக்திவாய்ந்த முடியாட்சிகளுடன் அவர் போட்டியிட வேண்டியிருந்தது. அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் பிரச்சாரத்தின் போது மற்றும் அவர்களுக்குப் பிறகு, கிழக்கு நிலங்களுக்கு விரைந்த அதன் சிறந்த சக்திகளின் வெளியேற்றத்தால் நாடு பலவீனமடைந்தது. வடக்கு பழங்குடியினரின் தாக்குதல்கள் ஒரு நிலையான ஆபத்து. மாசிடோனியாவில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் இன்னும் சுதந்திர விவசாயிகளாக இருந்தனர். எனவே, ஆசியா மற்றும் ஆபிரிக்காவில் உள்ள ஹெலனிஸ்டிக் ஆட்சியாளர்களைப் போலல்லாமல், உள்ளூர் வெற்றி பெற்ற மக்களை சுரண்டுவது போன்ற விவரிக்க முடியாத வருமான ஆதாரம் மாசிடோனிய மன்னர்களிடம் இல்லை.

ஆயினும் கூட, அனைத்து சிரமங்களையும் மீறி, ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தின் முதல் பாதியில், மாசிடோனியா அதன் உயர் நற்பெயரைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது, செலூசிட்ஸ் மற்றும் டோலமிகளின் சக்திகளுடன் முதன்மையாக சமமாகப் போராடியது மற்றும் பால்கன் கிரேக்கத்தில் மேலாதிக்கத்தைப் பயன்படுத்தியது. பெரும்பாலான மாசிடோனிய மன்னர்களின் சிறந்த இராணுவ, நிர்வாக மற்றும் இராஜதந்திர திறன்களால் இது சாத்தியமானது. கணிசமான இராணுவ மற்றும் அரசியல் வெற்றிகளை அடைவதன் மூலம், நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனை வலுப்படுத்தி, பொருள் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களைச் சேமிக்க அனுமதித்தது.

இராணுவ ஸ்தாபனம் செலூசிட்ஸ் மற்றும் டோலமிகள் போன்ற பெரியவர்கள் இல்லை. இருப்பினும், அவர்களின் போர் செயல்திறனைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் அவர்களை விட தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. இராணுவத்தின் அடிப்படையானது ஒரு ஃபாலன்க்ஸ் ஆகும், இது பிரச்சாரங்களின் போது மட்டுமே இராணுவ சேவைக்கு அழைக்கப்பட்ட விவசாயிகளால் ஆனது. நிலையான போர் தயார் நிலையில் இருந்தது வயது- அரசு காவலர், கூலித் தொழிலாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியினர் காட்டுமிராண்டிகள் - திரேசியர்கள், இல்லியர்கள், கலாத்தியர்கள். அவர்களில் பலர், தங்கள் சேவை வாழ்க்கை முடிந்த பிறகு, அரசு நிலத்தில் அடுக்குகளைப் பெற்றனர். கூலிப்படையினர், ஒரு விதியாக, எல்லையைப் பாதுகாத்து, ஆன்டிகோனிட்களுக்கு அடிபணிந்த கிரேக்க நகரங்களில் காரிஸனாக நின்றனர்.

மன்னர்கள் மாசிடோனியாவை ஒரு பெரிய கடல்சார் சக்தியாக மாற்ற முயன்றனர். ஆனால் அரசைப் பொறுத்தவரை, இறுதியில், அதே நேரத்தில் கனரக போர்க்கப்பல்களைக் கொண்ட ஒரு சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தையும் கடற்படையையும் வைத்திருப்பது தாங்க முடியாததாக மாறியது. எனவே, பின்னர் அது ஒளி கேலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது - லெம்பா Illyrian கடற்கொள்ளையர்கள் பயன்படுத்தியதைப் போன்று.

பொருளாதாரம் மற்றும் நகரங்கள்... அரியணையில் ஏறிய ஆன்டிகோனஸ் கோனாடஸ் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை புதுப்பிக்க பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். அவரும் அவரது வாரிசுகளும் நகரங்களின் எழுச்சிக்கு பங்களித்தனர், மக்களை வெற்று நிலங்களுக்கு குடியேற்றினர் மற்றும் சுரங்கங்களை உருவாக்கினர். நகரங்கள் சுயாட்சியை அனுபவித்தன உள் விவகாரங்கள், ஆனால் சாரிஸ்ட் நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. ஒரு விதியாக, இது ராஜாவின் பிரதிநிதியால் மேற்கொள்ளப்பட்டது - எபிஸ்டேட்டஸ்... மாசிடோனியாவின் சரியான பகுதியாக இல்லாத பிரதேசங்களில், அதிகாரம் சொந்தமானது மூலோபாயவாதிகள் அரசனால் நியமிக்கப்பட்டார்.

தொல்லியல் அகழ்வாராய்ச்சிகள் இந்த நேரத்தில் மாசிடோனியா நகரங்கள் மீட்பு காலத்தை அனுபவித்து வருகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. மாசிடோனியாவின் தலைநகரம் - பெல்லா ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில் இது 3 சதுர மீட்டர் பரப்பளவை ஆக்கிரமித்தது. கி.மீ. தெற்கிலிருந்து, ஒரு ஏரியின் நடுவில் ஒரு தீவில் அமைந்துள்ள ஒரு கோட்டையால் பாதுகாக்கப்பட்டது. இது அரசு கருவூலத்தையும் சிறையையும் வைத்திருந்தது. பழைய அரசு அரண்மனை மற்றும் கோயில் கொண்ட அக்ரோபோலிஸ் உயரமான இரண்டு தலை மலையில் அமைந்திருந்தது. ஏதென்ஸ் அல்கைடெமா... நகரமே கார்டினல் புள்ளிகளை நோக்கிய தெருக்களின் வழக்கமான அமைப்பைக் கொண்டிருந்தது. நாட்டின் முக்கியமான பொருளாதார மையமாக இருந்தது தெசலோனிகி... இந்த நகரமும் வழக்கமான அமைப்பைக் கொண்டிருந்தது.

சுரங்கம் மாசிடோனிய பொருளாதாரத்தின் முக்கிய கிளைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. காடுகள் கப்பல் கட்டுவதற்கு சிறந்த பொருட்களை வழங்கின. மாசிடோனியாவின் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை இன்னும் விவசாயமாக இருந்தது. இருப்பினும், அது மிகவும் உற்பத்தி செய்யவில்லை. நில வரி கருவூலத்திற்கு 200 தாலந்து மட்டுமே கொடுத்தது. அறுவடையில் 1/10 பங்கு அரசர்கள் வரியாகப் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. மாசிடோனியாவின் மன்னர்கள் தங்கம், வெள்ளி மற்றும் வெண்கல நாணயங்களை அச்சிட்டனர். முக்கிய நாணய உலோகம், பிலிப் II இன் காலத்திற்கு மாறாக, வெள்ளி.

மாசிடோனியாவில், முந்தைய காலங்களைப் போலவே, மக்கள்தொகையில் பெரும்பகுதி இலவச விவசாயிகளால் ஆனது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களை வைத்திருந்தனர் மற்றும் வெளிப்படையாக சமூகங்களில் ஒன்றுபட்டனர். நகரங்கள் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தையும் சொந்தமாக வைத்திருந்தன, இது ஒரு சிவிலியன் கூட்டால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. சரியான மாசிடோனியாவின் பிரதேசத்தில், அரச களமாக வரையறுக்கக்கூடிய நிலங்கள் எதுவும் இல்லை. காடுகளும் குடல்களும் மட்டுமே அரசர்களுக்குச் சொந்தமானவை.

ஹல்கிடிகா மற்றும் பியோனியா போன்ற மாசிடோனியாவுடன் இணைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ள நிலம் அரசனின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அதன் ஒரு பகுதி நேரடியாக மன்னருக்கு சொந்தமானது. இந்த நிலம் பரம்பரை குத்தகை அடிப்படையில், விவசாயிகளால் பயிரிடப்பட்டது. மற்ற பகுதி ராணுவ வீரர்களுக்கு பரம்பரையாக வழங்கப்பட்டது. தளத்தின் உரிமையாளர் இராணுவ சேவையில் இருந்தார் மற்றும் வரி செலுத்தினார். ஆரம்பத்தில், இந்த அடுக்குகள் பிரிக்க முடியாதவை, ஆனால் காலப்போக்கில் அவை விற்கத் தொடங்கின. பிரபுக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு நிலங்களும் "பரிசாக" வழங்கப்பட்டன. உண்மையான மாசிடோனிய மக்கள்தொகை இல்லாததால், இராணுவ சேவையை மேற்கொள்வதற்கான கடமையுடன் கூடிய நிலங்களும் காட்டுமிராண்டிகளால் பெறப்பட்டன - மாசிடோனியாவில் குடியேறிய திரேசியர்கள்.

பால்கன் கிரீஸ் மற்றும் மாசிடோனியா. மாசிடோனிய மன்னர்கள் இரண்டாம் பிலிப் மற்றும் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் போல் பால்கன் கிரீஸில் மேலாதிக்கத்திற்காக பாடுபட்டனர். தனிப்பட்ட தொழிற்சங்கமாக, அவை தெசலியின் குறிச்சொற்களாக இருந்தன, இதில் மாசிடோனிய எதிர்ப்பு எழுச்சிகள் அவ்வப்போது நடந்தன. கிரேக்கத்தின் மற்ற நாடுகளின் கொள்கைகள் முறையாக இலவசம். ஆனால் அவர்களில் பலர் மாசிடோனிய காரிஸன்களைக் கொண்டிருந்தனர். பிலிப் II இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட பன்ஹெலெனிக் யூனியனின் மையமான கொரிந்து அவர்களின் முக்கிய கோட்டையாக இருந்தது. எலிஸ், மெகாலோபோலிஸ் மற்றும் ஆர்கோஸ் போன்ற பெலோபொன்ஸின் சில நகர மாநிலங்களில், மாசிடோனிய சார்பு கொடுங்கோல் ஆட்சிகள் நிறுவப்பட்டன.

கிரேக்க நகர-மாநிலங்களின் பெரும்பகுதி மாசிடோனியாவின் மேலாதிக்கத்தை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டு அதன் செல்வாக்கிலிருந்து முழுமையான விடுதலைக்காக பாடுபட்டது. இந்த உணர்வுகள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது கிரெமோனைட்ஸ் போர், இது கிமு 267 முதல் 262 வரை நீடித்தது. என். எஸ். ஏதென்ஸில் உள்ள மாசிடோனிய எதிர்ப்புக் கட்சியின் தலைவரான கிரெமோனிடீஸ் என்பவரிடமிருந்து இது அதன் பெயரைப் பெற்றது.

போரைத் தொடங்கியவர் எனினும் இரண்டாம் தாலமி, அவர் மாசிடோனியாவின் நிலையை பலவீனப்படுத்த முயன்றார். அவரது அனுசரணையில், ஸ்பார்டா, அச்சாயா மற்றும் ஏதென்ஸ் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டணி உருவாக்கப்பட்டது. இந்த தொழிற்சங்கம் அனைத்து மாசிடோனிய எதிர்ப்பு சக்திகளின் ஆதரவைப் பெற்றது, குறிப்பாக பெலோபொன்னீஸில். ஆனால் போர் கிரேக்கர்களுக்கு தோல்வியடைந்தது. கொரிந்தை ஆக்கிரமித்த மாசிடோனிய துருப்புக்கள் ஏதென்ஸ் மற்றும் அவர்களது பெலோபொன்னீசிய கூட்டாளிகளின் படைகளை ஒன்றிணைப்பதைத் தடுத்தன. ஸ்பார்டான் மன்னர் ஏரியஸ் இஸ்த்மியன் இஸ்த்மலை உடைக்க முயன்றபோது இறந்தார். இறுதியில், ஏதென்ஸ் தோல்வியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டது. நகரம் மாசிடோனியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. அவர்களின் காரிஸன்கள் மீண்டும் பிரேயஸ் மற்றும் ஏதென்ஸில் நிறுத்தப்பட்டன. கிமு 261 இல் கோஸ் தீவில் மாசிடோனியர்களால் எனிப்திய கடற்படை தோற்கடிக்கப்பட்டது. e., அதன் பிறகு தாலமிகள் ஏஜியன் கடலில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை இழந்தனர்.

பெர்கமன் இராச்சியம்

III-II நூற்றாண்டுகளில் ஹெலனிஸ்டிக் உலகில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு. கி.மு என். எஸ். பெர்கமன் இராச்சியம் விளையாடியது. அதன் நிறுவனர் நிரப்பிமாசிடோனிய அட்டாலஸ் மற்றும் பாப்ல்கோங்காவின் மகனான டையஸிலிருந்து, வம்சத்தின் மூதாதையர் ஆனார். அட்டாலிட்ஸ்... டயடோச்சிக்கும் எபிகோன்களுக்கும் இடையிலான போர்களின் போது அவர் தனது அதிகாரத்திற்கான உரிமையைப் பாதுகாத்து, உடைமைகளை தனது மருமகனுக்கு மாற்றினார். யூமினெஸ் ஐ(கிமு 263 - 241). புதிய ஆட்சியாளர் தனது களத்தை விரிவுபடுத்தினார். சுமார் 261 கி.மு சர்திஸுக்கு அருகிலுள்ள பெர்கமன் நிலங்களை உரிமை கொண்டாடிய சிரிய அரசர் முதலாம் ஆண்டியோக்கஸின் இராணுவத்தை யூமெனிஸ் I தோற்கடித்தார்.

புதிய வெற்றிகளை அவரது வாரிசு அடைந்தார் (யூமெனிஸின் உறவினர் மற்றும் சிரிய இளவரசி அந்தியோகிஸின் மகன்) அட்டல் ஐ(கிமு 241-197). அவர் கலாத்தியர்களுக்குக் காணிக்கை செலுத்த மறுத்து, பெர்கமுவின் சுவர்களின் கீழ் அவர்களைத் தோற்கடித்தார். அதன் பிறகு அட்டால் சோட்டர் - மீட்பர் என்ற பட்டத்தை எடுத்தார். 230 முதல் கி.மு அவர் தன்னை ராஜா என்று அழைக்க ஆரம்பித்தார். கிமு 208 இல், முதல் மாசிடோனியப் போரின் போது, அட்டலஸ் I ரோமுடன் ஒரு இராணுவ கூட்டணியில் நுழைந்தார், இது ஏஜியன் கடலுக்கு ஒரு படைப்பிரிவை அனுப்பியது. பெர்கமோன் மற்றும் ரோமின் ஒருங்கிணைந்த கடற்படை இப்பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது.

ஆசியா மைனரில் செலூசிட்ஸ் மற்றும் பித்தினிய இராச்சியத்தின் நபரில் ஆபத்தான எதிரிகளைக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக ரோமானிய குடியரசுடன் நட்பு உறவுகளை நிறுவுவது பெர்கமோன் இராச்சியத்திற்கு சிறப்பு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது. அட்டாலஸின் மகனும் வாரிசுமான நான் இதைப் புரிந்துகொண்டேன். யூமினெஸ் II(கிமு 197-160). மூன்றாம் ஆண்டியோகஸுக்கு எதிரான போரில் அவர் ரோமின் மிகவும் விசுவாசமான கூட்டாளிகளில் ஒருவராக இருந்தார். சிரிய மன்னர் அட்டல் I தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகு, ரோமானியர்களின் ஒப்புதலுடன், அவரது உடைமைகளில் Chersonesos of Thrace, Lydia, Great and Hellespont Phrygia, காரியா மற்றும் பாம்பிலியாவின் ஒரு பகுதி மற்றும் எபேசஸ் உட்பட ஆசிய மைனரில் உள்ள பல கிரேக்க நகரங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. .

அந்தியோகஸ் III உடனான போரில் வெற்றி பெற்ற பிறகு, ரோமானிய துருப்புக்கள் தீபகற்பத்தை விட்டு வெளியேற அவசரப்படவில்லை. சிரியாவின் தோல்வி கலாத்தியர்களின் செயல்பாட்டைத் தடுத்து நிறுத்திய சக்தியை பலவீனப்படுத்தியது, அதிலிருந்து பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. கிமு 189 இல், ரோமானிய தூதுவர் க்னேயஸ் மான்லியஸ் வல்சன், பெர்கமோன் ராஜாவுடன் சேர்ந்து, கலாத்தியர்களின் பிரதேசத்தில் ஆழமான பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டார், ரோமானியர்கள் கல்லோகிரேவியா என்று அழைத்தனர். பல போர்களில், காட்டுமிராண்டிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். மேலும் கலாத்தியர்கள் கைப்பற்றப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர். இதன் விளைவாக, கிமு II நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், என். எஸ். பெர்கமோன் இராச்சியம், ஆசியா மைனர் முழுவதையும் உள்ளடக்கிய மிகப்பெரிய ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களில் ஒன்றாக மாறியது.

பெர்கமன் முடியாட்சி மற்றும் சமூகத்தின் அம்சங்கள். அட்டாலிட்கள் "ஜனநாயக" மன்னர்களாகக் கருதப்பட்டனர். பெர்கமத்தில் ராஜா மற்றும் ராணியின் தெய்வீகம் இல்லை. ஆணைகளில், ராஜாக்கள் தங்களை பெர்கமுவின் குடிமக்கள் என்று அழைத்தனர். அதிகாரத்துவ எந்திரம் அளவிலும், சமூகத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தும் சக்தியிலும் அடக்கமாக இருந்தது. முக்கியமாக கூலிப்படை அடிப்படையில் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்ட பெர்கமன் இராணுவம், கிரேக்கர்களை மட்டுமல்ல, உள்ளூர் மக்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டிருந்தது.

பெர்கமன் சொசைட்டிகிரேக்க மற்றும் கிழக்கு கூறுகளின் தொகுப்பைக் குறிக்கிறது. இது அனைத்து ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் சிறப்பியல்பு ஆகும். இருப்பினும், அதன் தனித்தன்மை கிரேக்க கூறுகளின் ஆதிக்கம் ஆகும். இது பெர்கமன் சமுதாயத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வலிமைக்கும் வழிவகுத்தது.

பொருளாதாரம் மிதமான காலநிலை, வளமான மண் மற்றும் வளமான மேய்ச்சல் நிலங்கள், திராட்சைத் தோட்டங்கள் மற்றும் எண்ணெய் தாங்கும் மரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற தாழ்வான மலைகள் மற்றும் கருங்கடல் ஜலசந்திக்கு அருகில் ஒரு சாதகமான இடம் ஆகியவற்றால் பெர்கமோனின் பொருளாதார செழிப்பு எளிதாக்கப்பட்டது.

பெர்கமோன் பொருளாதாரத்தில், வர்த்தகம், கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் பொருட்களின் உற்பத்தியின் பங்கு மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. கைவினைத் தொழில்கள் உள்ளூர் மூலப்பொருட்களின் வளமான இருப்புகளில் உருவாக்கப்பட்டன: களிமண், உலோகங்கள், மரம் மற்றும் பிசின் ஆகியவற்றின் நல்ல வகைகள், அவற்றின் சொந்த கால்நடைகள், தோல் மற்றும் கம்பளி ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. கைவினைப் பட்டறை தயாரிப்புகள் - நகைகள், காகிதத்தோல், தோல் எழுதும் பொருள், பல்வேறு வகையான பிரபலமானது உட்பட துணிகள் அட்டாலிட்களின் ப்ரோகேட், தங்க நூல்களால் நெய்யப்பட்டது, மத்தியதரைக் கடல் முழுவதும் பிரபலமானது.

தானியங்கள், ஆலிவ் எண்ணெய், கைவினைப் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் கணிசமான உபரியுடன், பெர்கமம் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தீவிரமாக இருந்தது. இது பெரும் லாபத்தைக் கொடுத்தது. அட்டாலிட்ஸ் கிரேக்க வகையின் பல புதிய நகரங்களை நிறுவவில்லை. ஆனால் அவை அனைத்தும் முக்கியமான ஷாப்பிங் மையங்களாக மாறிவிட்டன. அவற்றில், கவனிக்கப்பட வேண்டும் எலியா- பெர்கமோன் நகரின் துறைமுகம், ஜெலினோபோல்கருங்கடல் பகுதியில் பொருட்கள் கொண்டு செல்லப்பட்ட ப்ரோபோன்டிஸ்

கரையில், அட்டாலியா ஆசியா மைனரின் தெற்கு கடற்கரையில் உள்ள பாம்பிலியாவில், நாட்டின் மிகப்பெரிய மையங்களுடன் நிலத்தால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு செழிப்பான பொருளாதாரம் அட்டாலிட்ஸை ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் பணக்கார ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக மாற்றியது. அவர்களின் கைகளில் மகத்தான செல்வம் குவிந்தது. இது அண்டை நாடுகளின் பொறாமையை மட்டுமல்ல, தொலைதூர ரோமானிய அரசையும் தூண்டியது.

பெர்கமன் இராச்சியத்தின் முடிவு. யூமினெஸ் II க்குப் பிறகு அவரது சகோதரர் பதவியேற்றார் அட்டல் II பிலடெல்பஸ் 159 -137 இல் ஆட்சி செய்தவர் கி.மு. பித்தினியாவின் அரசனுடனான போர்களால் அவரது ஆட்சி மறைக்கப்பட்டது. கலாத்தியர்களின் படையெடுப்பு மீண்டும் தொடங்கியது. நாட்டின் நிலைமை மேலும் சிக்கலாகியது அட்டலே III(கிமு 139-133). பித்தினியா, கலாத்தியா, கப்படோசியா மற்றும் பொண்டஸ் ஆகிய ஆசியா மைனர் மாநிலங்களின் கூட்டணியுடன் அவர் போரை நடத்த வேண்டியிருந்தது. அதிகரித்தது சமூக மோதல்கள் அரசின் கொடூரம் மற்றும் பொறுப்பற்ற செயல்களால் பல வழிகளில் ஏற்படுகிறது.

அவர் இறப்பதற்கு முன், குழந்தை இல்லாத அட்டல் III தனது ராஜ்யத்தை ரோமானிய குடியரசிற்கு வழங்கினார். அதற்கு பதிலாக, ஒரு ரோமானிய மாகாணம் நிறுவப்பட்டது ஆசியா... இது மிசியா, லிட்யா, காரியா மற்றும் ஃபிரிஜியாவின் வரலாற்றுப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. ராஜ்யத்தின் கலைப்பு மக்கள் கோபத்தின் சக்திவாய்ந்த வெடிப்பை ஏற்படுத்தியது. தலைமையில் எழுச்சியாக மாறியது அரிஸ்டோனிக்- அட்டலஸ் II இன் பாஸ்டர்ட் மகன். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்த எழுச்சி ரோமானியப் படைகளால் ஒடுக்கப்பட்டது. அரிஸ்டோனிகஸ் பிடிக்கப்பட்டு ரோமானிய சிறையில் கழுத்தை நெரித்து கொல்லப்பட்டார்.

ரோட்ஸ்

ரோட்ஸ் தீவுபுதிய கற்காலத்தில் இருந்து வாழ்ந்து வருகிறது. XVI நூற்றாண்டில் கி.மு. என். எஸ். கிமு 15 ஆம் நூற்றாண்டில் மினோவான் மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. என். எஸ். பெலோபொன்னீஸிலிருந்து மைசீனியர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. VIII நூற்றாண்டில் கி.மு. என். எஸ். டோரியன் குடியிருப்புகள் தீவில் தோன்றும். இது பெர்சியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது, ஆனால் கிமு 478 இல் ஏதெனியர்களால் விடுவிக்கப்பட்டது. என். எஸ். கிமு 408 இல். என். எஸ். மூன்று டோரியன் கொள்கைகள் - லிண்டோஸ்(லிண்ட்) Ialysos மற்றும் கமிரோஸ்தீவில் அமைந்துள்ளது ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது.

மாநிலத்தின் தலைநகரம் ஒரு நகரம் ரோட்ஸ்கட்டிடக் கலைஞர் ஹிப்போடமஸால் வழக்கமான அமைப்புடன் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. இது ஒரு சுற்று விரிகுடாவைச் சுற்றி அமைந்திருந்தது. "ஒரு இசைக்குழுவைச் சுற்றி ஒரு தியேட்டர் போல." ரோட்ஸ் இரண்டு துறைமுகங்களைக் கொண்டிருந்தது - வர்த்தகம் மற்றும் இராணுவம். ரோடியன்கள் தங்கள் போர்க்கப்பல்களில் செய்த பல மேம்பாடுகளை ரகசியமாக வைத்திருக்க முயன்றதால், பிந்தையது நெருக்கமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது.

அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் அதிகாரத்தின் சரிவுக்குப் பிறகு, டோலமி I இன் செல்வாக்கு ரோட்ஸில் வலுவாக இருந்தது, அவர் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்தும் போலிஸுடன் ஒரு கூட்டணியில் நுழைந்தார். மாநிலம் செழிக்கத் தொடங்கியது. இந்த நேரத்தில், இது தீவை மட்டுமல்ல, ஆசியா மைனரின் பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கியது. ஸ்ட்ராபோ ரோட்ஸைப் பற்றி எழுதினார்: "துறைமுகங்கள், சாலைகள், சுவர்கள் மற்றும் பிற கட்டமைப்புகளைப் பொறுத்தவரை, இது மற்ற எல்லா நகரங்களிலிருந்தும்

மிகவும் சாதகமாக வேறுபடுகிறது. தோராயமாக சமமான அல்லது அதை விட சற்று மேம்பட்ட ஒன்றை என்னால் பெயரிட முடியாது."

ரோட்ஸின் அரசியல் அமைப்பு தன்னலக்குழுவாக இருந்தது. இருப்பினும், போலிஸ் உயரடுக்கின் வசம் இருந்த மகத்தான செல்வம் டெமோக்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க அனுமதித்தது. இதனால் ஸ்ட்ராபோவின் கூற்றுப்படி, "ஏழைகள் தங்கள் உணவைப் பெறுவது மட்டுமல்லாமல், நகரத்தில் பயனுள்ள நபர்களுக்கு பற்றாக்குறை இல்லை, குறிப்பாக கடற்படையை நிரப்புவதற்கு.."

கிரீஸ் மற்றும் மேற்கு மத்தியதரைக் கடலில் இருந்து கிழக்கில் ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தில் எழுந்த புதிய நகர மையங்களுக்கு செல்லும் கடல் வழிகளில் அதன் சாதகமான புவியியல் நிலை காரணமாக ரோட்ஸின் செழிப்பு பெருமளவில் இருந்தது. பண்டைய உலகின் அனைத்து பகுதிகளிலும் நூறாயிரக்கணக்கான ரோடியன் ஆம்போரா முத்திரைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் மூலம் கடல் வர்த்தகத்தின் மிகப்பெரிய அளவு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது - கிழக்கில் சூசா முதல் மேற்கில் கார்தேஜ் வரை, வடக்கே போஸ்போரஸ் முதல் தெற்கே எகிப்து வரை. ரோடியன்கள் முக்கியமாக தானியங்களில் வர்த்தகம் செய்தனர், பெரும்பாலும் எகிப்திய வம்சாவளி, மது மற்றும் ஆலிவ் எண்ணெய்... கல்வெட்டின் படி, தீவில் பெரிய ஆயுதப் பட்டறைகள் இருந்தன, அவற்றின் தயாரிப்புகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

பல கடலோர நகரங்களில் ரோட்ஸ் ட்ரேப்சைட்டுகளின் அலுவலகங்கள் இருந்தன, அவர்கள் மிதமான வட்டி விகிதத்தில் கடல் வர்த்தகத்திற்காக பணம் கொடுத்தனர். ரோட்ஸ் கடற்கொள்ளையர்களுக்கு எதிராக இரக்கமற்ற போராட்டத்தை நடத்தினார். அதன் கடற்படை மத்தியதரைக் கடலில் மிகவும் வலுவான ஒன்றாகும். கிமு 250க்குப் பிறகு. e., டோலமிக் சக்தியின் சக்தி பலவீனமடைந்தபோது, கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் வழிசெலுத்துவதற்கான சுதந்திரத்தை உறுதி செய்த ரோட்ஸ் கடற்படை ஆகும். ரோட்ஸில் ஒரு சிறப்பு "கடல் சட்டம்" உருவாக்கப்பட்டது, இது ரோமானியர்கள் மற்றும் பைசண்டைன்களுக்கு நன்றி, இன்றுவரை பிழைத்து வருகிறது.

ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகம் பொதுவாக பொருள் மற்றும் ஆன்மீக கலாச்சாரம், வடிவங்களின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது அரசியல் அமைப்புமற்றும் மத்திய தரைக்கடல், மேற்கு ஆசியா மற்றும் அண்டை பகுதிகளில் உள்ள மக்களின் சமூக உறவுகள். அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் கிழக்குப் பிரச்சாரம் மற்றும் புதிதாக கைப்பற்றப்பட்ட நிலங்களுக்கு ஹெலினெஸ் (கிரேக்கர்கள் மற்றும் மாசிடோனியர்கள்) பாரிய காலனித்துவ ஓட்டத்துடன் அவர்கள் தொடங்கினர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் அறிவியலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட "ஹெலனிசம்" என்ற கருத்தின் விளக்கத்தைப் பொறுத்து, ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் காலவரிசை மற்றும் புவியியல் எல்லைகள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் வெவ்வேறு வழிகளில் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஐஜி ட்ரோய்சென், ஆனால் இன்னும் சர்ச்சைக்குரியவர்.

தொல்பொருள் மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியின் விளைவாக புதிய பொருட்களின் குவிப்பு ஹெலனிசத்தின் அளவுகோல்கள் மற்றும் பிரத்தியேகங்கள் பற்றிய விவாதங்களை புதுப்பித்துள்ளது. வெவ்வேறு பிராந்தியங்கள், ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் புவியியல் மற்றும் தற்காலிக எல்லைகளில். ஹெலனிசத்திற்கு முந்தைய மற்றும் பிந்தைய ஹெலனிசத்தின் கருத்துக்கள்

முன்வைக்கப்படுகின்றன. அதாவது, கிரேக்க-மாசிடோனிய வெற்றிகளுக்கு முன்னர் ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் கூறுகளின் தோற்றம் மற்றும் அவற்றின் உயிர்ச்சக்தி (மற்றும் சில நேரங்களில் மீளுருவாக்கம்)

ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் தன்மை.

இந்த பிரச்சனைகளின் அனைத்து சர்ச்சைகளுக்கும், நிறுவப்பட்ட கருத்துக்களையும் ஒருவர் சுட்டிக்காட்டலாம். ஹெலனிசு மற்றும் அருகிலுள்ள கிழக்கு மக்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு செயல்முறை முந்தைய காலத்திலும் நடந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் கிரேக்க-மாசிடோனிய வெற்றி அதற்கு வீச்சையும் தீவிரத்தையும் கொடுத்தது. ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில் எழுந்த கலாச்சாரம், அரசியல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார உறவுகளின் புதிய வடிவங்கள் ஒரு தொகுப்பின் விளைவாகும், இதில் உள்ளூர், முக்கியமாக கிழக்கு மற்றும் கிரேக்க கூறுகள் குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிலைமைகளைப் பொறுத்து ஒரு பாத்திரத்தை அல்லது மற்றொரு பாத்திரத்தை வகித்தன.

உள்ளூர் கூறுகளின் அதிக அல்லது குறைவான முக்கியத்துவம் சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பு, சமூகப் போராட்டத்தின் வடிவங்கள், தன்மை ஆகியவற்றில் ஒரு முத்திரையை விட்டுச் சென்றது. கலாச்சார வளர்ச்சி ஹெலனிஸ்டிக் உலகின் தனிப்பட்ட பகுதிகளின் மேலும் வரலாற்று விதியை பெரிதும் தீர்மானித்தது.

ஹெலனிசுத்தின் வரலாறு தெளிவாக மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது - ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் தோற்றம் (கிமு 4 இன் பிற்பகுதி - 3 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி), சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பின் உருவாக்கம் மற்றும் இந்த மாநிலங்களின் செழிப்பு (கிமு 3 - 2 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி.) மற்றும் பொருளாதார மந்தநிலையின் காலம், சமூக முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் ரோமின் அதிகாரத்திற்கு அடிப்பணிகளில் (மத்திய-II - கிமு 1 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்). உண்மையில், ஏற்கனவே IV நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து, கிமு என். எஸ். III நூற்றாண்டில் ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் உருவாக்கத்தை நீங்கள் கண்டுபிடிக்கலாம். மற்றும் 2 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதி. கி.மு என். எஸ். அதன் உச்சத்தின் காலம் விழுகிறது. ஹெலனிஸ்டிக் சக்திகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் மத்தியதரைக் கடலில் ரோமானிய ஆட்சியின் விரிவாக்கம், மற்றும் முன்னணி மற்றும் மைய ஆசியா- வளர்ந்து வரும் உள்ளூர் மாநிலங்களின் உடைமைகள் அவளுடைய மரணத்தை எப்படிக் குறிக்கவில்லை தொகுதி உறுப்புஅவர் பார்த்தியன் மற்றும் கிரேக்க-பாக்டிரிய நாகரிகங்களின் உருவாக்கத்தில் பங்கேற்றார், மேலும் முழு கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலையும் ரோம் கீழ்ப்படுத்திய பிறகு, கிரேக்க-ரோமானிய நாகரிகத்தின் சிக்கலான கலவை அதன் அடிப்படையில் எழுந்தது.

நாகரீகம் என்பது கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலின் வரலாற்றில் ஒரு காலகட்டத்தை உள்ளடக்கியது, இது அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் (கிமு 334-323) பிரச்சாரங்களின் காலத்திலிருந்து இந்த பிரதேசங்களில் ரோமானிய ஆட்சியின் இறுதி ஸ்தாபனம் வரை நீடித்தது, இது பொதுவாக டோலமிக் எகிப்தின் வீழ்ச்சியிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தின் தனித்தன்மை என்னவென்றால், டயடோச்சியின் மாநிலங்களின் ஒரு பகுதியாக மாறிய பிரதேசங்களில் கிரேக்க மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தின் பரவலான பரவல் ஆகும், அவை அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் இறந்த பிறகு அவர் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களில் உருவாக்கப்பட்டன. கிரேக்கம் மற்றும் கிழக்கு - முதன்மையாக பாரசீக - கலாச்சாரங்கள்.

கிரேக்க காலனித்துவவாதிகளின் மத்தியஸ்தம் இல்லாமல் சில கிரேக்கம் அல்லாத நாடுகள் ஹெலனிக் கலாச்சாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டன. இந்த மாநிலங்களில், ஹெல்லாஸின் பிரதான நிலப்பரப்பின் வடகிழக்கில் அமைந்துள்ள மாசிடோனியா குறிப்பாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதே பெயரைக் கொண்ட நவீன ஸ்லாவிக்க மக்களைப் போலல்லாமல், பண்டைய காலத்தின் மாசிடோனியர்கள் ஹெலனென்ஸுடன் தொடர்புடையவர்கள், ஆனால் கலாச்சார ரீதியாக மிகவும் குறைவாக வளர்ந்தவர்கள். பல மாசிடோனிய மன்னர்கள் கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் சாதனைகளை ஒருங்கிணைக்க முயன்றனர், அதே நேரத்தில், ஒரு முதல்-தர இராணுவம், தங்களுக்கு நெருக்கமான கிரேக்க அரசுகளின் மீது கட்டுப்பாட்டை நாடியது.

மாசிடோனியாவின் மன்னர் மூன்றாம் அலெக்சாண்டர் உலக வரலாற்றில் மிகவும் அசாதாரணமான நபர்களில் ஒருவர். முடிவடைந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்பதை நினைவுபடுத்தினால் போதும் குறுகிய வாழ்க்கை அலெக்சாண்டர், அருகிலுள்ள மற்றும் மத்திய கிழக்கின் பல நாடுகளில், அவரது சுரண்டல்கள் பற்றிய புனைவுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. N.V. கோகோல் சாட்சியமளிக்கையில், ரஷ்யாவின் தொலைதூர மாகாணத்தில் ஆரம்ப XIX v. அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் ஒரு ஹீரோ என்பதை அறியாத மேயர் நன்கு அறிந்திருந்தார், மேலும் நாற்காலிகளை உடைக்காமல் அலெக்சாண்டரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி பேச உள்ளூர் ஆசிரியரின் இயலாமை பற்றி பேசினார்.

அலெக்சாண்டர் ஒரு வரலாற்று நபரின் அசாதாரணமானது, அவர் குறுகிய காலத்தில் ஒரு உலகப் பேரரசை உருவாக்கினார் என்பது அல்ல. உங்களுக்கு தெரியும், இந்த பேரரசு தற்காலிகமாக மாறியது மற்றும் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு விரைவில் சிதைந்தது. இது சம்பந்தமாக, அலெக்சாண்டரின் அரசு பல வெற்றியாளர்களின் பலவீனமான பேரரசுகளைப் போலவே இருந்தது. சாதனைகளை பரவலாகப் பரப்புவதற்கான அவரது விருப்பத்தின் விதி முற்றிலும் மாறுபட்டதாக மாறியது. கிரேக்க நாகரீகம் கிமு நான்காம் நூற்றாண்டில் ஹெல்லாஸுடன் ஒப்பிடும்போது சமூக ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் மிகவும் குறைவாக வளர்ந்த அந்த நாடுகளில்.

பாரசீக அரசு, எகிப்து, இந்திய ராஜ்ஜியங்களின் பரந்த விரிவாக்கங்களில் நகரங்களை (பெரும்பாலும் அலெக்சாண்டரியா என்று அழைக்கிறார்கள்) மற்றும் கிரேக்க-மாசிடோனிய துருப்புக்களின் புறக்காவல் நிலையங்களை உருவாக்குதல், அலெக்சாண்டர் இந்த நாடுகளின் மேலும் வளர்ச்சியில் வலுவான செல்வாக்கை செலுத்தினார், அதன் முடிவுகள் பெரும்பாலும் நீடித்தன. நூற்றாண்டுகள், மற்றும் சில சமயங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக (இந்த வகையில், இது எகிப்திய அலெக்சாண்டிரியாவின் தலைவிதியின் சிறப்பியல்பு).

அலெக்சாண்டரின் பேரரசின் சிதைவிலிருந்து தோன்றிய ஹெலனிஸ்டிக் அரசுகள், இந்த பிரதேசங்களில் முன்பு இருந்த கிழக்கு சர்வாதிகாரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் முற்போக்கான அமைப்புகளாக இருந்தன. 15 புதிய மாநிலங்களில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது, பொருட்களின் உற்பத்தி அதிகரித்தது, வர்த்தகம் விரிவடைந்தது. இதனுடன், ஹெலனிச கலாச்சாரம் வலுவான வளர்ச்சியைப் பெற்றது, கிரேக்க நாகரிகத்தின் உயர் சாதனைகளை ஹெலனிசத்தின் சுற்றுப்பாதையில் நுழைந்த மக்களின் விசித்திரமான மரபுகளுடன் ஒருங்கிணைத்தது.

ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் வளர்ச்சி 1 ஆம் நூற்றாண்டில் முடிவடைந்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் அடிக்கடி நம்புகிறார்கள். முன். n e., ரோமானியப் பேரரசால் இந்த மாநிலங்களில் பெரும்பாலானவற்றை உறிஞ்சும் செயல்முறை முடிந்ததும், இருப்பினும், ஹெலனிசத்தின் நிகழ்வைப் பற்றிய பரந்த புரிதலுடன், ரோமானியப் பேரரசை ஒரு ஹெலனிஸ்டிக் அரசாங்கக் கருதுவதற்கு காரணம் உள்ளது. அலெக்சாண்டரின் குறுகிய கால நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளை மதிப்பிடுவது, அவரது முக்கிய தகுதியை வலியுறுத்த வேண்டும் - அவரது சமகால உலகின் வளர்ச்சிப் போக்கின் துல்லியமான மதிப்பீடு, அவர் சாதித்ததை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார். மிகப்பெரிய முடிவுகள்பண்டைய சமுதாயத்தின் சமூக மற்றும் கலாச்சார முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துவதில்.

இருப்பினும், அலெக்சாண்டரின் செயல்பாடுகள் ஹெலனிசத்தின் பரவலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தால், மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலையில், இந்த தாக்கம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம். அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் சகாப்தத்திற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பண்டைய கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் செல்வாக்கு சுற்றியுள்ள நாடுகளில் வெளிப்படத் தொடங்கிய போதிலும், இந்த சகாப்தம் ஹெலனிசத்தை பல மாநிலங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சித்தாந்தமாக மாற்றுவதற்கான தொடக்கமாக இருந்தது என்பதை நினைவில் கொள்க. இந்த சித்தாந்தத்தின் பூக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக பரவியிருந்தால், அதன் அத்தியாவசிய துண்டுகள் அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் நீண்ட காலமாக உயிர் பிழைத்துள்ளன, அவற்றில் சில நம் காலத்திற்கு உயிர் பிழைத்துள்ளன.

ஹெலனிசம் மற்றும் அருகிலுள்ள கிழக்கு கலாச்சாரங்கள் முன்பும் தொடர்பு கொண்டன. மாசிடோனியன் புதிய பிறகு சமூக கலாச்சாரங்களுக்குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிலைமைகளைப் பொறுத்து, உள்ளூர், முக்கியமாக கிழக்கு மற்றும் கிரேக்க கூறுகள் ஒரு பாத்திரத்தை அல்லது மற்றொரு பங்கைக் கொண்டிருந்த ஒரு தொகுப்பின் விளைவாகும்.

ஹெலனிஸ்டிக் காலங்களில், ஆப்ரோ-ஆசிய மற்றும் ஐரோப்பிய மக்களிடையேயான தொடர்புகள் எபிசோடிக் மற்றும் தற்காலிகமானவை அல்ல, ஆனால் நிரந்தர மற்றும் நிலையான தன்மையைப் பெற்றன. மேலும் இராணுவப் பயணங்கள் அல்லது வர்த்தக உறவுகளின் வடிவத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கலாச்சார ஒத்துழைப்பு வடிவத்தில், புதிய அம்சங்களை உருவாக்குதல் பொது வாழ்க்கைஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களுக்குள். மறைமுக வடிவத்தில் பொருள் உற்பத்தித் துறையில் இந்த தொடர்பு செயல்முறை ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தின் ஆன்மீக கலாச்சாரத்தில் பிரதிபலித்தது. கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் மேலும் வளர்ச்சியை மட்டுமே அதில் பார்ப்பது மிகைப்படுத்தலாக இருக்கும்.

பண்டைய கிழக்கு மற்றும் கிரேக்க அறிவியலில் (வானியல், கணிதம், மருத்துவம்) முன்னர் திரட்டப்பட்ட அறிவின் பரஸ்பர செல்வாக்கு கண்டறியப்பட்ட ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில் மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் விஞ்ஞானத்தின் கிளைகளில் செய்யப்பட்டன. ஆப்ரோ-ஆசிய மற்றும் ஐரோப்பிய மக்களின் கூட்டுப் பணி ஹெலனிசத்தின் மதக் கருத்தியல் துறையில் மிகவும் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. இறுதியில், அதே அடிப்படையில், பிரபஞ்சத்தின் அரசியல் மற்றும் தத்துவக் கருத்து, உலகின் உலகளாவிய தன்மை, எழுந்தது. இது ஒக்குமீனைப் பற்றிய வரலாற்றாசிரியர்களின் எழுத்துக்களில், கதைகளை உருவாக்குவதில், ஸ்டோயிக்ஸ் கோட்பாட்டில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. விண்வெளி மற்றும் விண்வெளி குடிமகன். மேற்கு மற்றும் கிழக்கு

ஐரோப்பா, மேற்கு மற்றும் மத்திய ஆசியா, வட ஆபிரிக்கா - ஒரு ஒத்திசைவான ஹெலனிஸ்டிக் கலாச்சாரத்தின் பரவல் மற்றும் செல்வாக்கு வழக்கத்திற்கு மாறாக பரந்த அளவில் இருந்தது. ஹெலனிசத்தின் கூறுகளை ரோமானிய கலாச்சாரத்தில் மட்டுமல்ல, பார்த்தியன் மற்றும் கிரேக்க-பாக்டிரியன், குஷான் மற்றும் காப்டிக், ஆர்மீனியா மற்றும் ஐபீரியாவின் ஆரம்பகால இடைக்கால கலாச்சாரத்திலும் காணலாம். ஹெலனிஸ்டிக் அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் பல சாதனைகள் பைசண்டைன் பேரரசு மற்றும் அரேபியர்களால் பெறப்பட்டு மனித கலாச்சாரத்தின் தங்க நிதியில் நுழைந்தன.

நாகரிகத்தின் காலவரிசை.

4 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் - 3 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கி.மு. ஹெலனிஸ்டிக் மாநிலங்களின் தோற்றம். ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் உருவாக்கம்

III - II நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் கி.மு. சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பின் உருவாக்கம் மற்றும் இந்த மாநிலங்களின் வளர்ச்சி. நாகரிகம் செழித்த காலம்.

2 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி - 1 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கி.மு. பொருளாதார மந்தநிலை, சமூக முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சி, ரோமின் அதிகாரத்திற்கு அடிபணிதல்.

ரோமன், பார்த்தியன், கிரேக்க-ரோமன் மற்றும் கிரேக்க-பாக்டிரிய நாகரிகங்களை உருவாக்குவதில் ஹெலனிச நாகரிகம் பங்கேற்றது.

ஹெலனிஸ்டிக் நாகரிகத்தின் உருவாக்கம்.

அலெக்சாண்டரின் பிரச்சாரத்தின் விளைவாக, பால்கன் தீபகற்பம், ஏஜியன் கடல் தீவுகள், ஆசியா மைனர், எகிப்து, முழு முன்னணி, மத்திய தெற்குப் பகுதிகள் மற்றும் மத்திய ஆசியாவின் ஒரு பகுதியின் கீழ் பகுதிகள் வரை ஒரு சக்தி எழுந்தது. சிந்து.

புதிய நகரங்கள், சாலைகள் மற்றும் வர்த்தக வழிகள் தோன்றின. கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் அதிகாரத்தை பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஒருங்கிணைப்புக்கான வழிமுறையாக நகரங்கள் செயல்பட்டன. நகரங்கள் மூலோபாய புள்ளிகளாகவும், கொள்கையின் நிலையைப் பெற்ற நிர்வாக மற்றும் பொருளாதார மையங்களாகவும் நிறுவப்பட்டன. அவற்றில் சில வெற்று நிலங்களில் அமைக்கப்பட்டு, கிரீஸ், மாசிடோனியா மற்றும் பிற இடங்களிலிருந்து குடியேறியவர்களால் குடியேறப்பட்டன, மற்றவை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஏழ்மையான நகரங்கள் அல்லது கிராமப்புற குடியேற்றங்களின் தன்னார்வ அல்லது கட்டாய ஒன்றியத்தின் மூலம் ஒரு கொள்கையாக எழுந்தன. மேலும் மற்றவை கிழக்கு நகரங்களை மறுசீரமைப்பதன் மூலம். கிரேக்க-மாசிடோனிய மக்கள்தொகையுடன் நிரப்பப்பட்டது. ஒரு புதிய நாகரிகத்தின் உருவாக்கம் மாசிடோனிய பாரம்பரியத்திற்கான போராட்டத்துடன் சேர்ந்தது. அவள் அவனது தளபதிகளுக்கு இடையே நடந்தாள் - டயடோச்சி.

கிமு 323 இல். அதன் மிக முக்கியமான பிராந்தியங்களில் அதிகாரம் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க மற்றும் திறமையான தளபதிகளின் கைகளில் இருந்தது: மாசிடோனியா மற்றும் கிரீஸில் ஆன்டிபேட்டர், திரேஸில் லிசிமாச்சஸ், எகிப்தில் டோலமி, ஆசியா மைனரின் தென்மேற்கில் உள்ள ஆன்டிகோனஸ், பெர்டிகாஸ், முக்கிய இராணுவப் படைகளுக்கு தலைமை தாங்கினார். மற்றும் உண்மையான ரீஜண்ட், கிழக்கு சாட்ராபிகளின் ஆட்சியாளர்கள் கீழ்ப்படிந்தனர் . 276 இல், 277 இல் கலாத்தியர்களுக்கு எதிரான வெற்றியைப் பெற்ற

டெமெட்ரியஸ் போலியோர்கெட்டஸின் மகன் ஆன்டிகோனஸ் கோனாடஸ் (கிமு 276-239), மாசிடோனிய அரியணையில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். மேலும் அவருக்கு கீழ் மாசிடோனிய இராச்சியம் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையைப் பெற்றது.

டயடோச்சியின் கீழ், கடல் கடற்கரையுடன் தொலைதூர பகுதிகளுக்கு இடையில், மத்தியதரைக் கடலின் தனிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இடையில் நெருங்கிய பொருளாதார உறவுகள் நிறுவப்பட்டன. நாகரிகத்தின் பகுதிகளின் அரசியல் மற்றும் சமூக கலாச்சார இன சமூகம் பலப்படுத்தப்பட்டது. நகரங்கள் வளர்ந்தன, புதிய நிலங்கள் தேர்ச்சி பெற்றன.

நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியின் பண்புகள் அதிகாரத்திற்கான போராட்டத்தில் போட்டியிட்ட நபர்களின் தனிப்பட்ட குணாதிசயங்களால் பாதிக்கப்பட்டன. உள்ளூர் மக்களுடனான உறவுகளின் பிரச்சினை கிரேக்க-மாசிடோனிய மற்றும் உள்ளூர் பிரபுக்களை நெருக்கமாகக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அல்லது பழங்குடி மக்களை அடக்குவதற்கான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டது. நாகரிகத்தின் புறநகர்ப் பகுதியில், டயடோச்சி சார்பு அங்கீகாரம் மற்றும் பணம் மற்றும் பொருள் வழங்கல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள்ளூர் பிரபுக்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றினார். தொடர்ச்சியான போர்கள், பெரிய கடற்படை போர்கள், முற்றுகைகள் மற்றும் நகரங்களின் புயல்களுடன் சேர்ந்து, அதே நேரத்தில் புதிய நகரங்கள் மற்றும் கோட்டைகளை நிறுவியது இராணுவ மற்றும் கட்டுமான உபகரணங்களின் வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. கோட்டைகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன.

5 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டமிடல் கொள்கைகளின்படி புதிய நகரங்கள் கட்டப்பட்டன. கி.மு. மிலேட்டஸின் ஹிப்போடமஸ்: நேரான தெருக்களுடன் மற்றும் செங்கோணங்களில் வெட்டும், நோக்குநிலை, நிலப்பகுதி அனுமதித்தால், கார்டினல் புள்ளிகளுடன். தொழில்நுட்ப சிந்தனையின் புதிய சாதனைகள் கட்டிடக்கலை மற்றும் கட்டுமானத்தின் சிறப்புப் படைப்புகளில் பிரதிபலித்தன, இது 4-3 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் இறுதியில் தோன்றியது. கி.மு. மற்றும் அந்தக் கால கட்டிடக் கலைஞர்கள் மற்றும் இயக்கவியலின் பெயர்களை எங்களிடம் பாதுகாத்தார் - பிலோ, பைசண்டைன் ஹெகெட்டர், டியாட், காரியஸ், எபிமாச்சஸ்.

ஹெலனிக் மதம்

ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில், கிரேக்க மதத்தில் அதிக தொடர்ச்சி இருந்தது : கிரேக்க கடவுள்கள் தொடர்ந்து வழிபடப்பட்டனர், மேலும் அதே சடங்குகள் முன்பு நடைமுறையில் இருந்தன. எவ்வாறாயினும், பாரசீ சாம்ராஜ்யத்தின் வெற்றி மற்றும் வெளிநாட்டு கிரேக்க குடியேற்றம் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட சமூக-அரசியல் மாற்றங்கள் மத நடைமுறைகளிலும் மாற்றம் வந்தன. இது இருப்பிடத்தைப் பொறுத்து பெரிதும் மாறுபட்டது. ஏதென்ஸ், ஸ்பார்டா மற்றும் கிரேக்க நிலப்பரப்பில் உள்ள பெரும்பாலான நகரங்கள் அதிக மத மாற்றம் அல்லது புதிய கடவுள்களைக் காணவில்லை (ஏதென்ஸில் உள்ள எகிப்திய ஐசிஸ் தவிர),^[115] அதே சமயம் பல இன அலெக்ஸாண்டிரியாவில் கடவுள்கள் மற்றும் மத நடைமுறைகளின் மிகவும் மாறுபட்ட குழு இருந்தது. எகிப்தியன், யூத மற்றும் கிரேக்கம் உட்பட, கிரேக்க குடியேற்றவாசிகள், இந்தியா மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் வரை கூட, அவர்கள் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும் தங்கள் கிரேக்க மதத்தை கொண்டு வந்தனர். கிரேக்கர்கள் அல்லாதவர்களும் மத்தியதரைக் கடல் முழுவதும் பயணம் செய்வதற்கும் வர்த்தகம்

செய்வதற்கும் அதிக சுதந்திரம் பெற்றிருந்தனர். இந்த காலகட்டத்தில் நாம் எகிப்திய கடவுள்களான செராபிஸ் , மற்றும் சிரிய கடவுள்களான அதர்காடிஸ் மற்றும் ஹடாட் மற்றும் ஒரு யூத ஜெப ஆலயம் ஆகியவை டெலோஸ் தீவில் ஒன்றாக இருப்பதைக் காணலாம் . பாரம்பரிய கிரேக்க தெய்வங்கள் ஒரு பொதுவான நடைமுறையில் கிரேக்க கடவுள்களை ஒத்த குணாதிசயங்களைக் கொண்ட பூர்வீகக் கடவுள்களுடன் அடையாளம் காணப்பட்டது. மேலும் இது ஜீயஸ்-அம்மன், அப்ரோடைட் ஹாக்னே (ஒரு ஹெலனிஸ்டு அடர்காடிஸ்) மற்றும் ஐசிஸ் - டிமிட்டர் போன்ற புதிய இணைவுகளை உருவாக்கியது . கிரேக்க குடியேறியவர்கள் தங்கள் சொந்த நகரங்களில் எதிர்கொள்ளாத தனிப்பட்ட மதத் தேர்வுகளை எதிர்கொண்டனர், அங்கு அவர்கள் வணங்கும் கடவுள்கள் பாரம்பரியத்தால் கட்டளையிடப்பட்டனர்.

ஹெலனிஸ்டிக் முடியாட்சிகள் அவர்கள் ஆட்சி செய்த ராஜ்யங்களின் மத வாழ்க்கையுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையவை. இது ஏற்கனவே பாதிரியார் கடமைகளைக் கொண்டிருந்த மாசிடோனிய அரசாட்சியின் ஒரு அம்சமாக இருந்தது. ஹெலனிஸ்டிக் அரசர்கள் தங்கள் வீட்டின் பாதுகாவலர்களாக புரவலர் தெய்வங்களை ஏற்றுக்கொண்டனர் மற்றும் சில சமயங்களில் அவர்களிடமிருந்து வம்சாவளியைக் கூறினர். எடுத்துக்காட்டாக, செலூசிட்ஸ் அப்பல்லோவை புரவலராக ஏற்றுக்கொண்டார் ஆன்டிகோனிட்கள் ஹெராக்கிள்லைக் கொண்டிருந்தனர், மேலும் டோலமிகள் டியோனிசலைக் கூறினர் . வம்ச ஆட்சியாளர் வழிபாட்டு முறைகளின் வழிபாடும் இந்த காலகட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக இருந்தது. குறிப்பாக எகிப்தில், டோலமிகள் முந்தைய பாரோனிக் நடைமுறையை ஏற்றுக்கொண்டனர், மேலும் தங்களை கடவுள்-ராஜாக்களாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர் . இந்த வழிபாட்டு முறைகள் பொதுவாக அலெக்ஸாண்டிரியாவில் உள்ள டோலேமியா போன்ற ஆட்சியாளரின் நினைவாக ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் அவற்றின் சொந்த திருவிழாக்கள் மற்றும் நாடக நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டிருந்தன. ஆட்சியாளர் வழிபாட்டு முறைகளை அமைப்பது அரசர்களுக்கு வழங்கப்படும் முறையான மரியாதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது (தியாகம், ப்ரோஸ்கினேசிஸ் , சிலைகள், பலிபீடங்கள், பாடல்கள்) இது அவர்களின் தெய்வீக இயல்பு பற்றிய உண்மையான நம்பிக்கையை விட கடவுள்களுக்கு இணையாக (சமஸ்தானம்) வைக்கிறது. பீட்டர் கிரீனின் கூற்றுப்படி, இந்த வழிபாட்டு முறைகள் கிரேக்கர்கள் மற்றும் மாசிடோனியர்களிடையே ஆட்சியாளர்களின் தெய்வீகத்தன்மையின் உண்மையான நம்பிக்கையை உருவாக்கவில்லை. அலெக்சாண்டரின் வழிபாடும் பிரபலமாக இருந்தது. எரித்ரே மற்றும் அவரது கல்லறை அமைந்திருந்த அலெக்ஸாண்டிரியாவில் நீண்ட காலமாக இருந்த வழிபாட்டு முறைகளைப் போலவே.

ஹெலனிஸ்டிக் யுகம் பாரம்பரிய மதத்தின் மீதான ஏமாற்றத்தையும் கண்டது. தத்துவம் மற்றும் அறிவியலின் எழுச்சி, பரலோக உடல்கள் மற்றும் இயற்கை பேரழிவுகளின் இயக்கத்தில் அவர்களின் பங்கு போன்ற பல பாரம்பரிய களங்களில் இருந்து கடவுள்களை அகற்றியது. சோபிஸ்டுகள் மனிதநேயம் மற்றும் அஞ்ஞானவாதத்தின் மையத்தன்மையை அறிவித்தனர் ; யூஹெமரிசத்தின் நம்பிக்கை (கடவுள்கள் வெறுமனே பண்டைய மன்னர்கள் மற்றும் ஹீரோக்கள் என்ற கருத்து) பிரபலமானது. பிரபல தத்துவஞானி எபிகுரஸ், மெட்டாகோஸ்மியாவில் மனித மண்டலத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் வாழும் ஆர்வமற்ற கடவுள்களின் பார்வையை ஊக்குவித்தார் . ஆட்சியாளர்களின் அபோதியோசிஸ் தெய்வீக சிந்தனையை பூமிக்கு கொண்டு

வந்தது. மதவாதத்தில் கணிசமான சரிவு இருப்பதாகத் தோன்றினாலும், இது பெரும்பாலும் படித்த வகுப்பினருக்கே ஒதுக்கப்பட்டது.

மேஜிக் பரவலாக நடைமுறையில் இருந்தது. இதுவும் முந்தைய காலத்தின் தொடர்ச்சியாக இருந்தது. ஹெலனிஸ்டிக் உலகம் முழுவதும், மக்கள் ஆரக்கிள்ளைக் கலந்தாலோசிப்பார்கள். மேலும் துரதிர்ஷ்டத்தைத் தடுக்க அல்லது மந்திரங்களைச் செய்ய வசீகரம் மற்றும் சிலைகளைப் பயன்படுத்துவார்கள். இந்த சகாப்தத்தில் ஜோதிடத்தின் சிக்கலான அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது சூரியன், சந்திரன் மற்றும் கிரகங்களின் இயக்கங்களில் ஒரு நபரின் தன்மை மற்றும் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்க முயன்றது. ஜோதிடம் டைச் (அதிர்ஷ்டம், அதிர்ஷ்டம்) வழிபாட்டுடன் பரவலாக தொடர்புடையது, இது இந்த காலகட்டத்தில் பிரபலமடைந்தது.

அறிவியல்

ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தில் விஞ்ஞானம் முந்தைய சகாப்தத்தில் இருந்து குறைந்தது இரண்டு வழிகளில் வேறுபட்டது: முதலில், பழைய நாகரிகங்களில் வளர்ந்தவற்றுடன் கிரேக்க யோசனைகளின் குறுக்கு-கருவேகத்திலிருந்து அது பயனடைந்தது: இரண்டாவதாக, ஓரளவிற்கு, அலெக்சாண்டரின் வாரிசுகளால் நிறுவப்பட்ட ராஜ்யங்களில் அரசு புரவலர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஹெலனிஸ்டிக் ராஜ்யங்களுக்கிடையேயான கலாச்சாரப் போட்டியானது மத்தியதரைக் கடல் முழுவதும் கற்றல் இடங்களை உருவாக்கியது. அதில் முக்கியமானது எகிப்தில் உள்ள அலெக்சாண்டிரியா ஆகும், இது கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டில் புலமைத்துவத்தின் முக்கிய மையமாக மாறியது. அவர்களின் அறிவியல் ஆய்வுகளில், ஹெலனிஸ்டிக் அறிஞர்கள் பண்டைய கிரேக்கத்தில் முன்னர் உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகளை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றனர்: இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கு கணிதத்தின் பயன்பாடு மற்றும் வேண்டுமென்றே அனுபவ ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வது.

கணிதத்தில், ஹெலனிஸ்டிக் ஜியோமீட்டர்கள் தியோடோரஸ், ஆர்கிடாஸ், தியேட்டஸ் மற்றும் யூடாக்ஸஸ் போன்ற முந்தைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த கணிதவியலாளர்களின் வேலையின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மேற்கத்திய கணிதத்தில் மிக முக்கியமான பாடநூலாக இருந்த யூக்ளிட், பித்தகோரியன் தேற்றம், ப்ரைம்களின் எல்லையற்ற தன்மை மற்றும் ஐந்து பிளாட்டோனிக் திடப்பொருட்களுக்கான ஆதாரங்களை வழங்கினார். ஆர்க்கிமிடிஸ் தன்னிச்சையான அளவு துல்லியத்துடன் சிக்கல்களைத் தீர்க்க முரண்பாட்டின் மூலம் ஆதாரம் சார்ந்த ஒரு நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தினார். சோர்வு முறை என அறியப்படும், ஆர்க்கிமிடிஸ் தனது பல படைப்புகளில் இதைப் பயன்படுத்தினார். π (வட்டத்தின் அளவீடு) மதிப்பை தோராயமாக மதிப்பிடுவதற்கும், பரவளைய மற்றும் நேர்கோட்டால் சூழப்பட்ட பகுதியின் பரப்பளவு $4/3$ மடங்கு அதிகம் என்பதை நிரூபிக்கவும். சமமான அடித்தளம் மற்றும் உயரம் கொண்ட ஒரு முக்கோணத்தின் (பரபோலாவின் நால்வகை). ஹெலனிஸ்டிக் கணிதத்தின் மிகவும் சிறப்பியல்பு தயாரிப்பு கூம்பு பிரிவுகளின் கோட்பாடாகும், இது அப்பல்லோனியஸின் வேலையில் மிகப்பெரிய சாதனையை எட்டியது. இது இயற்கணிதம் அல்லது முக்கோணவியல் இரண்டையும் வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்தவில்லை, பிந்தையது ஹிப்பார்கஸின் காலத்தில் தோன்றியது. சரியான அறிவியலில், எரடோஸ்தீனஸ் பூமியின் சுற்றளவை அளந்தார் மற்றும் பூமியின் அச்சின்

சாய்வை குறிப்பிடத்தக்க துல்லியத்துடன் கணக்கிட்டார். அவர் பூமியிலிருந்து சூரியனுக்கான தூரத்தையும் தீர்மானித்திருக்கலாம் மற்றும் லீப் நாளைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். சகாப்தத்தின் கிடைக்கக்கூடிய புவியியல் அறிவின் அடிப்படையில் எரடோஸ்தீனஸ் இணைகள் மற்றும் நடுக்கோடுகளை உள்ளடக்கிய உலக வரைபடத்தை வரைந்தார். மற்றொரு முக்கியமான நபர், பாபிலோனிய வானியல் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, பூமியின் முன்னோக்கி நிகழ்வுகளைக் கண்டறிந்த வானியலாளர் ஹிப்பார்கஸ் ஆவார். ஹிப்பார்கஸ் ஒரு புதிய நட்சத்திரத்தை அவதானித்த பிறகு, புதிய நட்சத்திரங்களின் வானியல் பதிவைப் பாதுகாக்க விரும்பி, புதிய நட்சத்திரங்களை கண்டுபிடித்த பிறகு, முதல் முறையான நட்சத்திர பட்டியலைத் தயாரித்ததாக பிளினி தெரிவிக்கிறார்.^[135] ஹிப்பார்கஸின் நட்சத்திரப் பட்டியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு விண்ணுலகக் கோளம், ஃபார்னீஸ் அடல்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பெரிய 2 ஆம் நூற்றாண்டு ரோமானிய சிலையின் பரந்த தோள்களின் மேல் இருக்கலாம். மற்றொரு வானியலாளர், அரிஸ்டார்கோஸ் ஆஃப் சமோஸ், பூமி, சூரியன் மற்றும் சந்திரனின் தூரத்தை அளந்து, சூரிய மையக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இயக்கவியலில், Ctesibius சுருக்கப்பட்ட காற்றின் அறிவியல் மற்றும் பம்புகளில் அதன் பயன்பாடுகள் பற்றிய முதல் கட்டுரைகளை எழுதினார். மேலும் ஹீரோ ஆஃப் அலெக்ஸாண்டிரியாவின் அறிக்கையின்படி ஒரு வகையான பீரங்கியை வடிவமைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது வாழ்க்கை அறிவியலில், ஹிப்போக்ரடிக் பாரம்பரியத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் மருத்துவம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைச் செய்தது. நரம்பு மண்டலம், கல்லீரல் மற்றும் பிற முக்கிய உறுப்புகள் பற்றிய துல்லியமான விளக்கங்களை அளித்து, ஹெரோபிலோஸ் மற்றும் எராசிஸ்ட்ராடஸ் மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளின் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் விவிசேக்ஷன்களை நிகழ்த்தியபோது, இரத்தம் நரம்புகள் வழியாக பயணிக்கிறது என்று பிரக்ச்கோரஸ் கருதினார். ஹெரோபிலோஸின் மாணவரான ஃபிலினஸ் ஆஃப் காஸின் தாக்கத்தால், எம்பிரிக் மருத்துவப் பள்ளி கடுமையான கண்காணிப்பில் கவனம் செலுத்தியது மற்றும் டாக்மாடிக் பள்ளியின் காணப்படாத காரணங்களை நிராகரித்தது. தாவரவியலில், தியோ ஃப்ராஸ்டஸ் தாவர வகைப்பாட்டில் தனது பணிக்காக அறியப்பட்டார், அதே நேரத்தில் க்ரேடியஸ் தாவரவியல் மருந்தகம் பற்றிய ஒரு தொகுப்பை எழுதினார். அலெக்ஸாண்டிரியாவின் நூலகத்தில் ஆராப்ச்சிக்கான ஒரு உயிரியல் பூங்கா உள்ளது மற்றும் ஹெலனிஸ்டிக் விலங்கியல் வல்லுநர்களில் ஆர்க்கிலாஸ், லியோனிடாஸ் ஆஃப் பைசான்ஷன், அலெக்ஸாண்டிரியாவின் அப்பல்லோடோரோஸ் மற்றும் சோலோயின் பயோன் ஆகியோர் அடங்குவர்.

ஹெலனிஸ்டிக் சகாப்தத்தின் தொழில்நுட்ப சாதனையானது 37-கியர் இயந்திர அனலாக் கணினியான Antikythera பொறிமுறையில் சிறப்பாகக் காட்டப்படுகிறது, இது சூரியன், சந்திரன் மற்றும் சந்திரன் மற்றும் சூரிய கிரகணங்கள் உட்பட கிரகங்களின் இயக்கங்களைக் கணக்கிடுகிறது. 10ஆம் நூற்றாண்டு வரை இதுபோன்ற சாதனங்கள் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, அப்போது பாரசீக அறிஞரான அல்-பிருனி என்பவரால் ஆஸ்ட்ரோலேப்பில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு எளிய எட்டு-கியர் லூனி-சூரிய கால்குலேட்டர் விவரிக்கப்பட்டது. இதேபோல் சிக்கலான சாதனங்கள் மற்ற முஸ்லீம் பொறியாளர்கள் மற்றும் வானியலாளர்களால் இடைக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தின் பிற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளில் கோக்ட் கியர்கள், புல்லிகள், ஆர்க்கிமிடீஸ் ஸ்க்ரூ, ஸ்க்ரூ பிரஸ், கண்ணாடி ஊதுதல், வெற்று

வெண்கல வார்ப்பு, கணக்கெடுப்பு கருவிகள், ஓடோமீட்டர், பேண்டோகிராஃப், நீர் கடிகாரம், வாட்டர் மில், நீர் உறுப்பு மற்றும் பிஸ்டன் பம்ப்.

ஹெலனிஸ்டிக் அறிவியலின் கடந்தகால விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் அதன் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிடுகின்றன, உதாரணமாக ஆங்கில கிளாசிக்கல் அறிஞரான பிரான்சிஸ் கார்ன். போர்ட், "அனைத்து மிக முக்கியமான மற்றும் அசல் வேலைகள் கிமு 600 முதல் 300 வரை மூன்று நூற்றாண்டுகளில் செய்யப்பட்டன" என்று நம்பினார். சமீபத்திய விளக்கங்கள் மிகவும் தாராளமாக இருக்கின்றன, கணிதவியலாளர் லூசியோ ருஸ்ஸோ போன்ற ஒரு சிலருக்கு அறிவியல் முறை உண்மையில் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்தது என்று கூறுவதற்கு வழிவகுத்தது. இது ரோமானிய காலத்தில் பெரும்பாலும் மறக்கப்பட்டு மறுமலர்ச்சியின் போது மட்டுமே முழுமையாக புதுப்பிக்கப்பட்டது.

தத்துவம்

ஹெலனிஸ்டிக் காலத்தில், பல வேறுபட்ட சிந்தனைப் பள்ளிகள் வளர்ந்தன, மேலும் இந்த ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவப் பள்ளிகள் கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய ஆளும் உயரடுக்கின் மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஏதென்ஸ், அதன் பல தத்துவப் பள்ளிகளுடன், தொடர்ந்து தத்துவ சிந்தனையின் மையமாக இருந்தது. இருப்பினும், ஏதென்ஸ் இப்போது தனது அரசியல் சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டது. ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவம் இந்த புதிய கடினமான காலகட்டத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். இந்த அரசியல் சூழ்நிலையில், ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவவாதிகள் அட்டராக்ஸியா (தொந்தரவு செய்யாத தன்மை), தன்னம்பிக்கை (தன்னிறைவு), மற்றும் அபாதீயா (துன்பத்திலிருந்து விடுதலை) போன்ற இலக்குகளைத் தேடினர் அதிர்ஷ்டத்தின் மிகவும் கடினமான திருப்பங்கள். இந்த உள் வாழ்க்கை, தனிப்பட்ட உள் சுதந்திரம் மற்றும் யூடைமோனியாவைப் பின்தொடர்வது ஆகியவை அனைத்து ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவப் பள்ளிகளிலும் பொதுவானவை

அலுவலகங்கள் மற்றும் குடிமைச் சேவையைத் தவிர்த்தனர், இது கிரேக்க உலகின் வரையறுக்கும் நிறுவனமான போலிஸையே நிராகரித்தது. எபிகுரஸ் அணுவாதம் மற்றும் வலியிலிருந்து விடுபடுவதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு துறவறத்தை அதன் இறுதி இலக்காக ஊக்குவித்தார். சிரேனாயிக்ஸ் மற்றும் எபிகூரியர்கள் இன்பம் மட்டுமே உண்மையான நன்மை என்று வாதிட்டு ஹெடோனிசத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். சினோப்பின் டியோஜெனெஸ் போன்ற இழிந்தவர்கள் அனைத்து பொருள் உடைமைகளையும் சமூக மரபுகளையும் (நோமோஸ்) இயற்கைக்கு மாறானவை மற்றும் பயனற்றவை என்று நிராகரித்தனர். சிட்டியத்தின் ஜெனோவால் நிறுவப்பட்ட ஸ்டோயிசம், யூடைமோனியாவிற்கு நல்லொழுக்கம் போதுமானது என்று கற்பித்தது. ஏனெனில் அது இயற்கை அல்லது லோகோக்களுக்கு ஏற்ப வாழ அனுமதிக்கும். அரிஸ்டாட்டில் (லைசியத்தின் பெரிபாட்டெடிக்ஸ்) மற்றும் பிளேட்டோ (அகாடமியில் பிளாட்டோனிசம்) ஆகியோரின் தத்துவப் பள்ளிகளும் செல்வாக்கு பெற்றன. இந்த பிடிவாதமான தத்துவப் பள்ளிகளுக்கு எதிராக, பைரோனிஸ்ட் பள்ளி தத்துவ சந்தேகத்தைத் தழுவினது. மேலும், ஆர்செசிலாஸ் தொடங்கி, பிளேட்டோவின் அகாடமியும் கல்விசார் சந்தேகத்தின் வடிவத்தில் சந்தேகத்தைத் தழுவினது.

ரோமானிய உலகம் முழுவதும் கிறிஸ்தவம் பரவியது, அதைத் தொடர்ந்து இஸ்லாம் பரவியது, ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவத்தின் முடிவிலும், இடைக்கால தத்துவத்தின் தொடக்கத்திலும் (பெரும்பாலும்

வலுக்கட்டாயமாக, ஜஸ்டீஸின் (இன் கீழ்) மூன்று ஆபிரகாமிய மரபுகள் ஆதிக்கம் செலுத்தியது: யூத தத்துவம், கிறிஸ்தவ தத்துவம், ஆரம்பகால இஸ்லாமிய தத்துவம். இந்த மாற்றம் இருந்தபோதிலும், ஹெலனிஸ்டிக் தத்துவம் இந்த மூன்று மத மரபுகளையும் அவற்றைப் பின்பற்றிய மறுமலர்ச்சி சிந்தனையையும் தொடர்ந்து பாதிக்கிறது.

ரோம் குடியரசு

ரோம் ஒரு காலத்தில் ஒரு சிறிய மலைப்பாங்கான நகரமாக இருந்தது. ஆனால் விரைவில் அதன் திறமையான போராளிகள் மற்றும் பொறியியலாளர்கள் சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்களையும், பின்னர் இத்தாலியின் துவக்கத்தையும், பின்னர் மத்தியதரைக் கடலைச் சுற்றியுள்ள பகுதியையும், இறுதியாக, மேலும், ஆசியா, ஐரோப்பா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்த ரோமானியர்கள் ரோமானியக் குடியரசில் வாழ்ந்தனர் -- ஒரு காலம் மற்றும் அரசாங்க அமைப்பு.

குடியரசு என்பதன் பொருள்:

ஆன்லைன் லூயிஸ் மற்றும் ஷார்ட் லத்தீன் அகராதி அதை வரையறுத்துள்ளபடி, 'திங்' மற்றும் 'மக்கள்' என்பதற்கான லத்தீன் வார்த்தைகளில் இருந்து ரிப்பளிக் என்ற வார்த்தை வந்தது. நிர்வாகம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். எனவே, ரோமானிய அரசாங்கத்தின் விளக்கமாக முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்ட குடியரசு என்ற சொல் இன்று எடுத்துச் செல்வதை விட குறைவான சாமான்களைக் கொண்டிருந்தது.

ஜனநாயகத்திற்கும் குடியரசிற்கும் உள்ள தொடர்பை நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா? ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் இருந்து வந்தது [demos = the people; கிராடோஸ் = வலிமை/விதி] மற்றும் மக்களின் ஆட்சி அல்லது மக்களால் ஆட்சி என்று பொருள்.

ரோமானிய குடியரசு தொடக்கம்

ஏற்கனவே தங்கள் எட்டுஸ்கன் மன்னர்களால் சோர்வடைந்த ரோமானியர்கள், அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் லுக்ரேஷியா என்ற பாட்ரிசியன் மேட்ரனை பாலியல் பலாத்காரம் செய்த பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்கத் தூண்டப்பட்டனர். ரோமானிய மக்கள் தங்கள் அரசர்களை ரோமிலிருந்து விரட்டியடித்தனர். ராஜாவின் (ரெக்ஸ்) பெயர் கூட வெறுக்கத்தக்கதாக மாறியது, இது பேரரசர்கள் ராஜாவாக (ஆனால் பட்டத்தை எதிர்த்த) போது குறிப்பிடத்தக்கதாகிறது. கடைசி மன்னர்களைப் பின்பற்றி, ரோமானியர்கள் தாங்கள் எப்பொழுதும் சிறந்து விளங்குவதைச் செய்தார்கள் -- அவர்களைச் சுற்றி அவர்கள் பார்த்ததை நகலெடுத்து, அதை சிறப்பாகச் செயல்படும் வடிவத்தில் மாற்றியமைத்தனர். அந்த வடிவத்தைத்தான் மரபுப்படி கி.மு.509ல் தொடங்கி 5 நூற்றாண்டுகள் நீடித்த ரோமானியக் குடியரசு என்கிறோம்.

- டார்கின், ரோமின் கடைசி மன்னர்
- புருடஸ், லூசியஸ் ஜூனியஸ் புருடஸ்
- லுக்ரேஷியாவின் கற்பழிப்பு
- ரோமின் பிரபல மனிதர்கள்

ரோமன் குடியரசின் அரசாங்கம்:

- 3.அரசாங்கத்தின் கிளைகள் தங்கள் சொந்த நிலத்தில் முடியாட்சியின் பிரச்சினைகளையும், பிரபுத்துவம் மற்றும் கிரேக்கர்களிடையே ஜனநாயகம் ஆகியவற்றைக் கண்டதால், ரோமானியர்கள் குடியரசைத்

தொடங்கியபோது, அவர்கள் 3 கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு கலவையான அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர் தூதரகங்கள், செனட் மற்றும் ஒரு கூட்டம் மக்கள்.

- உயர்குடி ஆண்கள் இராணுவம் முதல் அரசியல் வரை ஒரு குறிப்பிட்ட தொடர் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளைப் பின்பற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அரசியல் துறையில், நீங்கள் தூதரகமாக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து பதவிக்கு விண்ணப்பிக்க முடியாது. நீங்கள் முதலில் மற்ற குறைந்த அலுவலகங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். மாஜிஸ்திரேட் அலுவலகங்கள் மற்றும் அவை நடத்தப்பட வேண்டிய ஒழுங்கு பற்றி அறியவும்.
- கொமிடியா கூட்டங்கள் ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் ஒரு அம்சமாகும். நூற்றாண்டுகளின் கூட்டமும் பழங்குடியினரின் கூட்டமும் இருந்தது.
- அரசியல் ஏணியின் உச்சியில் இருக்கும் தூதரகங்கள் குறைந்தபட்சம் அரசியல் அலுவலகங்கள் ஏகாதிபத்தியம் (அதிகாரம்), ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியம் இல்லாத தணிக்கையாளர்களும் இருந்தனர் -- எப்போதாவது தூதரகங்கள், சர்வாதிகாரிகள், அவர்களில் இருவர் ஒரு காலத்திற்கு பணியாற்றினர். ஆண்டு குடியரசின் வீழ்ச்சியின் போது பதவியில் இருந்த அந்த ஜோடி ஆண்களுக்கான தூதரகங்களின் பட்டியலைப் பாருங்கள்.
- ரோமன் குடியரசின் தணிக்கையாளர்கள் பண்டைய ரோமில் திரைப்படங்களை மதிப்பிடவில்லை, ஆனால் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பை நடத்தினர். குடியரசுக் கட்சியின் காலத்தில் ரோமின் தணிக்கையாளர்களின் பட்டியல் இங்கே.

ரோமன் குடியரசின் காலங்கள்:

ரோமானியக் குடியரசு அரசர்களின் பழம்பெரும் காலத்தைப் பின்பற்றியது, இருப்பினும் வரலாறு ரோமானியக் குடியரசின் காலத்திலும் தொடர்ந்தது, மேலும் ஒரு வரலாற்று சகாப்தம் ரோமைக் கைப்பற்றிய பின்னரே தொடங்கியது, ரோமானிய குடியரசின் காலம் மேலும் பிரிக்கப்படலாம்:

1. ஆரம்ப காலகட்டம், ரோம் பியூனிக் போர்களின் தொடக்கமாக விரிவடைந்து கொண்டிருந்தது (கி.மு.261 வரை),
2. பியூனிக் போர்கள் முதல் கிராச்சி மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் வரை (134 வரை மத்தியதரைக் ரோம் (செலுத்தியது ஆதிக்கம் கடலில்
3. மூன்றாவது காலகட்டம், கிராச்சி முதல் குடியரசின் வீழ்ச்சி வரை (கிமு)30 வரை.

ரோமானிய குடியரசின் முடிவுக்கான காலவரிசை

ரோமானிய குடியரசின் வளர்ச்சி:

- ரோமானிய குடியரசின் போர்கள் ரோம் இத்தாலியின் தலைவராகவும் பின்னர் மத்தியதரைக் கடலின் தலைவராகவும் படிப்படியாக வெளிப்பட்டது. அரசர்களின் கீழ் பழம்பெரும் காலத்தில் தொடங்கி, ரோம் சபின்ஸ் ரோமர்களின்) எட்ருஸ்கான்ஸ் மற்றும் (போல கற்பழித்தது பெண்களை சபின்) ராஜாக்களாக ஆட்சி செய்த இணைந்தது ஆகியோருடன் (. ரோமானிய குடியரசின் போது, ரோம் அண்டை கிராமங்கள் மற்றும் நகர சேர படைகளில் ஆக்ரோஷமாக அல்லது தற்காப்பு மாநிலங்களுடன்- உருவாக்கியது ஒப்பந்தங்களை அனுமதிக்கும்

- ரோமானிய குடியரசின் ரோமானிய ஒப்பந்தங்கள் ரோமின் ஆரம்ப கால விரிவாக்கத்தின் போது, கிமு 510 இல் முடியாட்சியின் வீழ்ச்சியிலிருந்து மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, அவர் படிப்படியாக இத்தாலியின் தீபகற்பத்தில் தனது ஆதிக்கத்தை பரப்பினார், அவர் கைப்பற்றிய அனைத்து மாநிலங்களுடனும் ஒப்பந்தங்களைச் செய்தார்.
- ரோமின் வளர்ச்சி கிமு 510 இல் இருந்து வலுப்பெறத் தொடங்கியது, ரோமானியர்கள் தங்கள் கடைசி மன்னரைத் தூக்கி எறிந்தனர், கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, இந்த ஆரம்பக் குடியரசுக் காலத்தில், ரோம் அண்டை குழுக்களுடன் மூலோபாய ஒப்பந்தங்களைச் செய்து முறித்துக் கொண்டது . உதவுங்கள் அவளுக்கு வெல்ல மாநிலங்களை-நகர மற்ற
- இத்தாலிக்கு அப்பால் ரோமின் விரிவாக்கம் ரோம் முதலில் உலகை வெற்றிகொள்ளும் வகையில் அமைக்கப்படவில்லை, ஆனால் அது படிப்படியாக எப்படியும் செய்தது. அதன் பேரரசு கட்டுமானத்தின்- குறைத்தது கொள்கைகளைக் ஜனநாயகக் ரோமின் கட்சியின் குடியரசுக் விளைவு பக்க ஒரு

ரோமானிய குடியரசின் முடிவு:

- பிற்பகுதியில் குடியரசு புரட்சி ரோமானியப் /பற்றிய புத்தகங்கள் ஜூலியஸ் சீசரின் காலத்தில் ரோமில் நிறைய விஷயங்கள் இருப்பது போல் சில சமயங்களில் தோன்றும் . இதற்கு ஒரு காரணம் உள்ளது -- வரல பண்டைய -- கணக்குகள் கை முதல் பலாற்றில் அரிதானது. பின்வரும் புத்தகங்களின் ஆசிரியர்கள், வெளிநாட்டில் மேலாதிக்க உலக வல்லரசாக இருந்த போதிலும், உள்நாட்டிற்கு அருகில் கிளர்ச்சி அல்லது குழப்பத்தில் இருந்தபோது ரோமானியக் குடியரசின் அதிகாரப்பூர்வ படங்களை வழங்குவதற்கு லத்தீன் முதன்மை ஆதாரங்களை வடித்துள்ளனர்.
- ரோமானிய குடியரசின் முடிவில் கட்டுரைகள் கிராச்சி சகோதரர்கள், சுல்லா மற்றும் மரியஸ் இடையேயான மோதல், மித்ராடேட்ஸ் ஆஃப் பொண்டஸ் மற்றும் கடற்கொள்ளையர் போன்ற வெளிப்புற சக்திகள், சமூகப் போர் மற்றும் ரோமானிய குடியரசைக் கஷ்டப்படுத்தி முதல் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்த பிற காரணிகளைப் பாருங்கள். ரோமானியப் பேரரசின் காலம் , பிரின்சிபேட்.

பாக்ஸ் ரோமானா

பாக்ஸ் ரோமானா என்பது ரோமானியப் பேரரசில் ஒப்பீட்டளவில் அமைதி மற்றும் கலாச்சார சாதனைகளின் காலகட்டமாக இருந்தது. இந்த நேரத்தில்தான் ஹாட்ரியனின் சுவர் , நீரோவின் டோமஸ் ஆரியா, ஃபிளேவியன்ஸ் கொலோசியம் மற்றும் அமைதி கோயில் போன்ற நினைவுச்சின்னங்கள் கட்டப்பட்டன. இது பின்னர் லத்தீன் இலக்கியத்தின் வெள்ளி யுகம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ரோமானிய சாலைகள் பேரரசைக் கடந்து சென்றன, ஜூலியோ-கிளாடியன் பேரரசர் கிளாடியஸ் இத்தாலியின் துறைமுக நகரமாக ஓஸ்டியாவை நிறுவினார். ரோமில் நீண்ட கால உள்நாட்டு மோதலுக்குப் பிறகு பாக்ஸ் ரோமானா வந்தது. அவரது மரணத்திற்குப் பின் வளர்ப்புத் தந்தை ஜூலியஸ் சீசர் படுகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு அகஸ்டஸ் பேரரசரானார். சீசர் ரூபிகானைக் கடந்தபோது உள்நாட்டுப் போரைத் தொடங்கி, ரோமானியப் பகுதிக்குள் தனது படைகளை வழிநடத்தினார். அவரது வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தில், அகஸ்டஸ் தனது மாமா- திருமணமான மரியஸுக்கும் மற்றொரு ரோமானிய எதேச்சதிகாரி சுல்லாவுக்கும் இடையே சண்டையிட்டதைக் கண்டார் . பிரபல கிராச்சி சகோதரர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக கொல்லப்பட்டனர்.

பாக்ஸ் ரோமானா ரோமுக்குள் பெரும் சாதனை மற்றும் ஒப்பீட்டு அமைதியின் காலமாக இருந்தது. ரோமானியர்கள் பெரிய அளவில் சண்டையிடவில்லை. முதல் ஏகாதிபத்திய வம்சத்தின் முடிவில், நீரோ தற்கொலை செய்து கொண்ட பிறகு, மற்ற நான்கு பேரரசர்கள் விரைவாக அடுத்தடுத்து வந்தனர், ஒவ்வொருவரும் முந்தைய பேரரசர்களை வன்முறையில் அகற்றினர்.

பாக்ஸ் ரோமானா என்பது ரோம் அதன் எல்லையில் உள்ள மக்களுக்கு எதிராக அமைதியுடன் இருப்பதாக அர்த்தப்படுத்தவில்லை. ரோமில் அமைதி என்பது பேரரசின் இதயப் பகுதியிலிருந்து, அதற்குப் பதிலாக, ஏறக்குறைய 6000 மைல் எல்லையில் ஏகாதிபத்திய எல்லையில் நிறுத்தப்பட்ட ஒரு வலுவான தொழில்முறை இராணுவத்தைக் குறிக்கிறது. சமமாக பரவுவதற்கு போதுமான வீரர்கள் இல்லை, அதனால் பிரச்சனையை ஏற்படுத்தும் என்று கருதப்படும் இடங்களில் படையினர் நிறுத்தப்பட்டனர். பின்னர், வீரர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடன், பொதுவாக அவர்கள் நிலைகொண்டிருந்த நிலத்தில் குடியேறினர்.

கயஸ் ஜூலியஸ் சீசர் அகஸ்டஸ்

கயஸ் ஜூலியஸ் சீசர் அகஸ்டஸ் (பிறப்பு கயஸ் ஆக்டேவியஸ் ; 23 செப்டம்பர் 63 கிமு - 19 ஆகஸ்ட் கிபி 14), ஆக்டேவியனஸ் அல்லது ஆக்டேவியன் என்றும் அழைக்கப்படுபவர், ரோமானியப் பேரரசின் நிறுவனர் ஆவார்; அவர் கிமு 27 முதல் கிபி 14 இல் இறக்கும் வரை முதல் ரோமானிய பேரரசராக ஆட்சி செய்தார். [a] அகஸ்டஸின் ஆட்சி ஒரு ஏகாதிபத்திய வழிபாட்டு முறையையும், ஏகாதிபத்திய சமாதானத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு சகாப்தத்தையும் தொடங்கியது. பாக்ஸ் ரோமானா அல்லது பாக்ஸ் அகஸ்டா, இதில் ரோமானிய உலகம் விரிவாக்கப் போர்கள் மற்றும் நான்கு பேரரசர்களின் ஆண்டுதவிர, ஆயுத மோதலில் இருந்து பெருமளவில் விடுபட்டது. அகஸ்டஸ் நிறுவிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் முதன்மை அமைப்பு மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நெருக்கடி வரை நீடித்தது. ஆக்டேவியன் ஆக்டேவியாவின் பழைய மற்றும் செல்வந்த குதிரைச்சவாரி கிளையில் பிறந்தார். கிமு 44 இல் அவரது தாய்வழி மாமா ஜூலியஸ் சீசர் படுகொலை செய்யப்பட்டார், மேலும் சீசரின் உயிலில் அக்டேவியன் அவரது வளர்ப்பு மகன் மற்றும் வாரிசாக பெயரிடப்பட்டார்; இதன் விளைவாக, அவர் சீசரின் பெயர், எஸ்டேட் மற்றும் அவரது படைகளின் விசுவாசத்தை மரபுரிமையாக பெற்றார். அவர், மார்க் ஆண்டனி மற்றும் மார்கஸ் லெபிடஸ் ஆகியோர் சீசரின் கொலையாளிகளைத் தோற்கடிக்க இரண்டாவது முக்கோணத்தை உருவாக்கினர். பிலிப்பி போரில் (கிமு 42) அவர்கள் பெற்ற வெற்றியைத் தொடர்ந்து, முப்படையினர் ரோமானியக் குடியரசைத் தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொண்டு நடைமுறை சர்வாதிகாரிகளாக ஆட்சி செய்தனர். ட்ரையம்வரேட் இறுதியில் அதன் உறுப்பினர்களின் போட்டி அபிலாஷைகளால் துண்டாடப்பட்டது; லெபிடஸ் கிமு 36 இல் நாடுகடத்தப்பட்டார், மேலும் கிமு 31 இல் ஆக்டியம் போரில் ஆண்டனி ஆக்டேவியனால் ற்கடிக்கப்பட்டார். எகிப்தின் டாலமிக் அரசியான ஆண்டனியும் அவரது மனைவி கிளியோபாட்ராவும், ஆக்டேவியன் எகிப்தின் படையெடுப்பின் போது தங்களைக் கொன்றனர், அதன் பின் ரோமானிய மாகாணமாக மாறியது. இரண்டாம் முப்படையின் மறைவுக்குப் பிறகு, அகஸ்டஸ் சுதந்திரக் குடியரசின் வெளிப்புற முகப்பை மீட்டெடுத்தார். ரோமன் செனட் நிர்வாக நீதிபதிகள் மற்றும் சட்டமன்றக் கூட்டங்களுக்கு அரசாங்க அதிகாரம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது, ஆனால் செனட் வாழ்நாள் முழுவதும் தளபதி பதவியை வழங்குவதன் மூலம் எதேச்சதிகார அதிகாரத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டார். தலைமை தீர்ப்பாயம் மற்றும் தணிக்கை. அவர் தேர்ந்தெடுத்த பெயர்களில் இதேபோன்ற

தெளிவின்மை காணப்படுகிறது. அவர் தன்னை பிரின்செப்ஸ்சிவிடடிஸ்(முதல் குடிமகன்) என்று அழைத்தார். இதன் மூலம் அவர் அகஸ்டஸ் என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் .

அகஸ்டஸ் பேரரசை வியத்தகு முறையில் விரிவுபடுத்தினார், எகிப்து,டால்மேஷியா, பன்னோனியா, நோரிகம் மற்றும் ரேட்டியாவை இணைத்தார். ஆப்பிரிக்காவில் உடைமைகளை விரிவுபடுத்தினார் மற்றும் ஹிஸ்பானியாவின் வெற்றியை முடித்தார். ஆனால் அவர் ஜெர்மனியில் பெரும்பின்னடைவை சந்தித்தார் . எல்லைகளுக்கு அப்பால், அவர் வாடிக்கையாளர் நாடுகளின் இடையகப் பகுதியுடன் பேரரசைப் பாதுகாத்தார் மற்றும் இராஜதந்திரத்தின் மூலம் பார்த்தியன் பேரரசுடன் சமாதானம் செய்தார் . அவர் ரோமானிய வரிவிதிப்பு முறையைச் சீர்திருத்தினார். உத்தியோகபூர்வ கூரியர் அமைப்புடன் சாலைகளின் வலையமைப்புகளை உருவாக்கினார், ஒரு நிலையான இராணுவத்தை நிறுவினார், ரோமில் உத்தியோக பூர்வ காவல் மற்றும் தீயணைப்பு சேவைகளை நிறுவினார், மேலும் அவரது ஆட்சியின் போது நகரத்தின் பெரும்பகுதி மீண்டும் கட்டப்பட்டது. அகஸ்டஸ் கி.பி 14 இல் 75 வயதில் இறந்தார், அநேகமாக இயற்கை காரணங்களால். தொடர்ச்சியான வதந்திகள், ஏகாதிபத்திய குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட மரணங்கள் மூலம் ஓரளவுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, அவரது மனைவி லிவியா அவருக்கு விஷம் கொடுத்ததாகக் கூறினார். அவருக்குப் பிறகு அவரது வளர்ப்பு மகன் டைபீரியஸ், லிவியாவின் மகன் மற்றும் அகஸ்டஸின் ஒரே உயிரியல் குழந்தையான ஜூலியாவின் முன்னாள் கணவரால் பேரரசராக ஆனார் .

அகஸ்டஸின் பொதுவருவாய்சீர்திருத்தங்கள் பேரரசின் அடுத்தடுத்த வெற்றியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அகஸ்டஸின் முன்னோர்கள் செய்ததைப் போலவே, ஒவ்வொரு உள்ளூர் மாகாணத்திலிருந்தும் மாறுபட்ட, இடைப்பட்ட மற்றும் ஓரளவு தன்னிச்சையான அஞ்சலி செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, பேரரசின் விரிவாக்கப்பட்ட நிலத் தளத்தின் பெரும்பகுதியை ரோமில் இருந்து நிலையான, நேரடி வரி விதிப்பின் கீழ் அகஸ்டஸ் கொண்டு வந்தார். இந்தச் சீர்திருத்தமானது ரோமின் நிகர வருவாயை அதன் பிராந்திய கையகப்படுத்துதலின் மூலம் பெரிதும் மாகாணமாக அதிகரித்தது, அதன் ஒட்டத்தை நிலைப்படுத்தியது, மேலும் ரோம் மற்றும் அவர்களுக்கு இடையேயான நிதி உறவை முறைப்படுத்தியது, ஒவ்வொரு புதிய தன்னிச்சையான கப்பம் மூலம் புதிய கோபங்களைத் தூண்டுவதற்கு பதிலாக.

ரோம் மற்றும் இத்தாலியின் குடிமக்கள் மறைமுக வரிகளை செலுத்தினர், அதே நேரத்தில் மாகாணங்களில் இருந்து நேரடி வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன. மறைமுக வரிகளில் அடிமைகளின் விலையில் 4% வரியும், ஏலத்தில் விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு 1% வரியும், அடுத்த உறவினரைத் தவிர மற்ற நபர்களால் 100,000 செஸ்டர்களுக்கு மேல் மதிப்புள்ள சொத்துக்களின் பரம்பரை மீது 5% வரியும் அடங்கும். ஒரு சமமான முக்கியமான சீர்திருத்தம் தனியார் வரி விவசாயத்தை ஒழித்தது . இது சம்பளம் பெறும் சிவில் சர்வீஸ் வரி சேகரிப்பாளர்களால் மாற்றப்பட்டது. குடியரசுக் காலத்தில் அரசுக்கு வரி வசூலிக்கும் தனியார் ஒப்பந்ததாரர்கள் வழக்கம். அவர்களில் சிலர் ரோமில் அலுவலகங்களுக்கு போட்டியிடும் ஆண்களின் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையை பாதிக்கும் அளவுக்கு சக்திவாய்ந்தவர்களாக இருந்தனர். பப்ளிகன்கள் என்று அழைக்கப்படும் இந்த வரி விவசாயிகள் தங்கள் கொள்ளைகள், பெரும் தனியார் செல்வம் மற்றும் உள்ளூர் பகுதிகளுக்கு வரி விதிக்கப்படும் உரிமை காரணமாக பிரபலமடைந்தனர். பேரரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு நித்தியளிப்பதற்காக எகிப்தின் மகத்தான நில வாடகையைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக அகஸ்டஸ் எகிப்தைக் கைப்பற்றி,

ரோமானிய ஆட்சிமுறைக்கு மாறியதன் விளைவாகும். இது பேரரசின் ஒரு மாகாணத்தை விட அகஸ்டஸின் தனிப்பட்ட சொத்தாக கருதப்பட்டதால், அது ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த பேரரசரின் தேசபக்தியின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

எகிப்தை நிர்வகிப்பதற்கும் அதன் இலாபகரமான துறைமுகங்களை பராமரிப்பதற்கும் ஒரு லெகெட் அல்லது ப்ரோகான்சலுக்கு பதிலாக, அகஸ்டஸ் குதிரையேற்ற வகுப்பிலிருந்து ஒரு அரசியரை நிறுவினார்; இந்த நிலை குதிரையேற்ற வீரர்களின் மிக உயர்ந்த அரசியல் சாதனையாக மாறியது. மேலும்பிரிடோரியன் காவலரின் தலைவரானார். எகிப்தின் அதிக உற்பத்தியான விவசாய நிலம், அகஸ்டஸ் மற்றும் அவரது வாரிசுகளுக்கு பொதுப் பணிகள் மற்றும் இராணுவப் பயணங்களுக்குச் செலுத்துவதற்காகக் கிடைத்த மகத்தான வருவாயைக் கொடுத்தது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. நகரங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் செழுமைக்கு இடைக்கால கிட்டுகளின் பங்கு மற்றும் பங்களிப்புகளை மதிப்பீடு செய்யவும்.

2. மறுமலர்ச்சி மற்றும் சீர்திருத்தத்தின் தோற்றம்

கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்

1. ஹெர்மன் ஷ்னீடர், வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலங்கள் முதல் இடைக்காலம் வரை உலக நாகரிகத்தின் வரலாறு, 1931.
2. மனோஜ் ஷர்மா, உலக நாகரிகங்களின் வரலாறு, புது தில்லி, 2005
3. நீல் வில்லியம் & செட்லர் ஜீன், நாகரிகத்தின் தோற்றம், நியூயார்க், 1981.
4. பிலிப் லீ ரால்ப் & மற்றவர்கள், உலக நாகரிகங்கள், நியூயார்க், 1997.
5. ஜே.இ.ஸ்வைன், உலக நாகரிகத்தின் வரலாறு, யூரேசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ் (பிரைவேட்.) லிமிடெட், புது தில்லி, 1997.
6. W.N. வீச், உலக வரலாறு, தொகுதி I, II & III, புது தில்லி, 1992..
7. கோகலே, பி.கே., மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் அறிமுகம், எஸ்.சாந்த் & கம்பெனி, புது தில்லி, 1999.
8. ஹெய்ஸ் சி.ஜே, மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் வரலாறு, மேக்மில்லன், நியூயார்க், 1967..
9. ஜட், ஜி.பி., நாகரிக வரலாறு, மேக்மில்லன், நியூயார்க், 1966..
10. ரெபெல்லோ , உலக நாகரிகம் - பண்டைய மற்றும் இடைக்காலம், பகுதி II, மங்கூர், 1969..
11. Joshel P, Slavery in the Roman World. Cambridge, Cambridge University Press, 2010.
12. Finley M.I, Ancient Slavery: Modern Ideology, London: Chatto and Windus 1980.